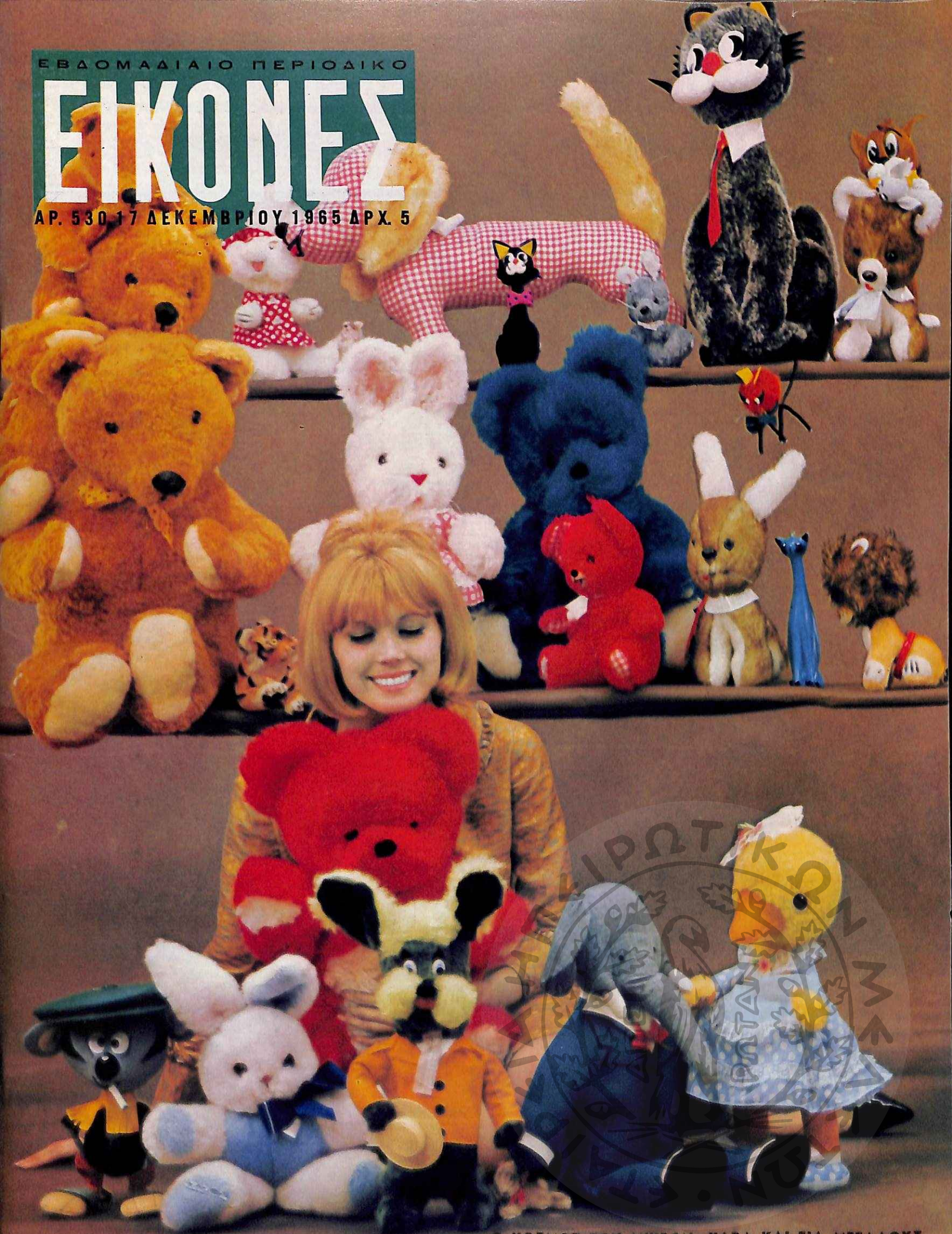

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

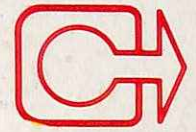
ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 530 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1965 ΑΡΧ. 5

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ - ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΚΑΤΙ ΕΝΤΕΛΩΣ ΝΕΟΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΔΑΚ ...

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ INSTAMATIC

Άνοιγείτε... Βάζετε τὸ φιλμ... Κινηματογραφείτε...

Ἡ ΚΟΔΑΚ παρουσιάζει ἓνα πλήρες νέο σύστημα κινηματογράφου

Ἐνα νέο εἶδος κινηματογραφικοῦ φιλμ σὰς δίνει διαυγέστερες καὶ ἀκριβέστερες ταινίες. Ἐνα νέο εἶδος κινηματογραφικοῦ προβολέως σὰς ἐπιτρέπει νὰ τὶς ἀπολαύσετε κατὰ ἑπτὰ διαφορετικούς τρόπους. Ρίχνετε ἀπλῶς τὴν κασέττα ΚΟΔΑΡΑΚ στὴν κινηματογραφικὴ μηχανή ΚΟΔΑΚ INSTAMATIC καὶ τραβάτε ωραιότατες καὶ λαμπρότατες ἐγχρωμες ταινίες. Δὲν χρειάζεται τύλιγμα, οὔτε γύρισμα τοῦ φιλμ. Μετά, βλέπετε στὴν ὁδόν σας ταινίες, πού ἀποδίδουν τὴν πραγματικότητα πιστώτερα καὶ πιὸ ζωντανά, ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά.

Kodak

Νέα κινηματογραφικὴ μηχανή. Γεμίζει στιγμιαίως. Δὲν χρειάζεται τύλιγμα καὶ γύρισμα τοῦ φιλμ. Ἐνας ἡλεκτρικὸς κινητήρας γυρίζει τὸ φιλμ αὐτομάτως. Σὲ 3 τύπους: τύπος Μ2 (ἄνωτέρω), τύπος Μ4 μὲ ἡλεκτρικὸ μάτι, τύπος Μ6 μὲ Zoom Reflex.

Νέο κινηματογραφικὸ φιλμ. Ἡ κασέττα ΚΟΔΑΡΑΚ ἔχει γεμισθῇ μὲ βελτιωμένο φιλμ ΚΟΔΑΧΡΟΜΕ II, σὲ νέο σχῆμα SUPER 8, πού αὐξάνει τὸ χῶρο κινηματογραφίσεως κατὰ 50%. Τὸ φιλμ αὐτὸ προβάλλεται μόνον ἀπὸ κινηματογραφικοὺς προβολεῖς SUPER 8.

Νέος κινηματογραφικὸς προβολεὺς. Μὲ τὸν κινηματογραφικὸ προβολέα ΚΟΔΑΚ INSTAMATIC Μ70 προβάλλετε ὅποιαδήποτε σκηνή σὲ κανονικὸ, γρήγορο ἢ ἀργὸ χρόνο, σὲ κανονικὴ ἢ ἀντίθετη φορά. Ἐπίσης κάνετε καὶ στατικὴ προβολή.

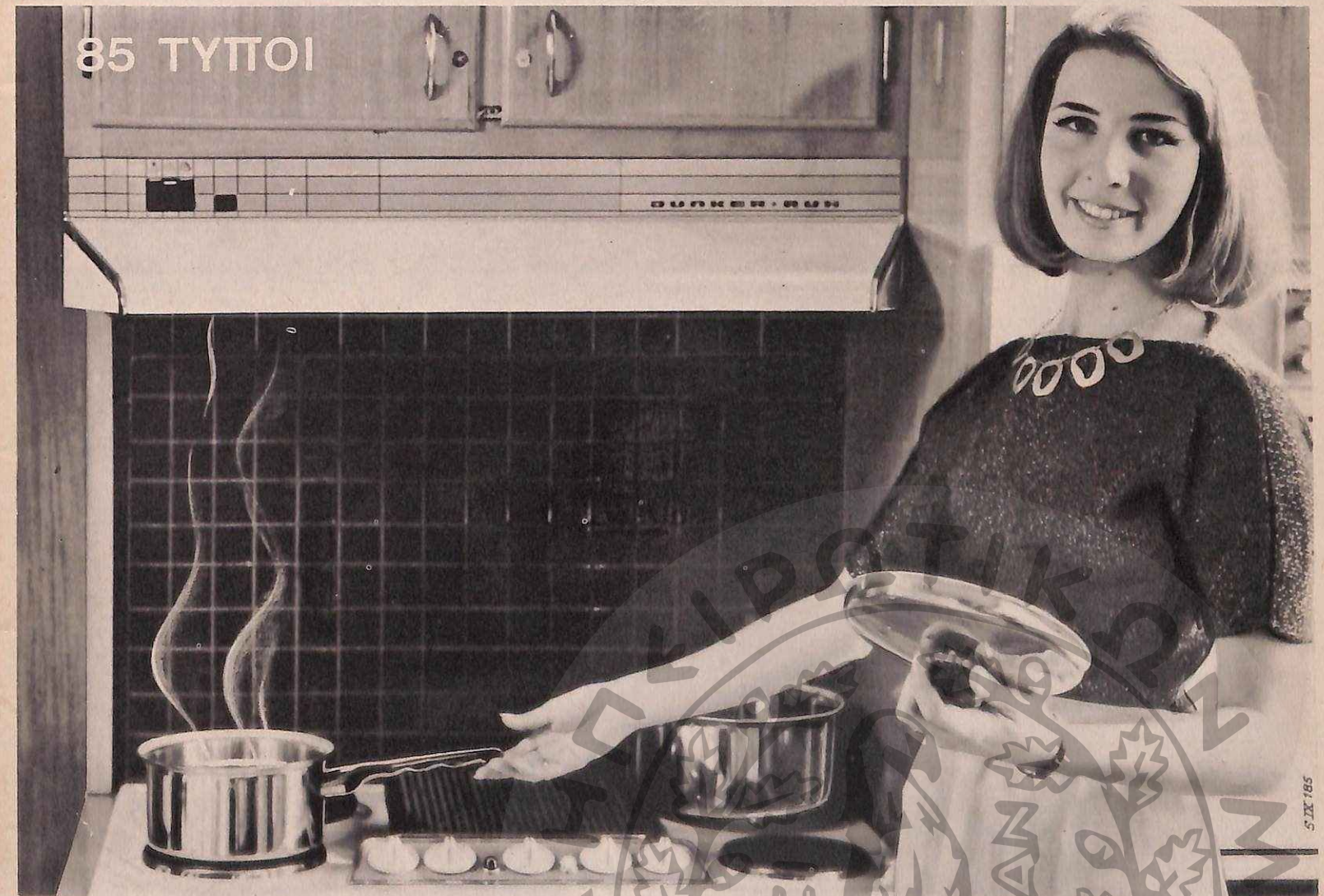
Ποτέ πιά
μυρωδιά
ἀτμοί, τσίκνα
στό σπίτι

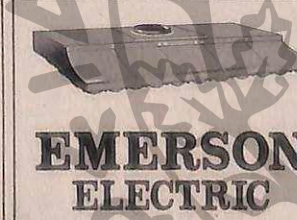
Τὸ σπίτι πού μυρίζει δυσάρεστα ἀπὸ τὸ μαγείρεμα, τὸ λιβινγκ-ρούμ, τὸ ὑπνοδωμάτιο, τὸ ἱατρεῖο, πού ἔχουν μιὰ βαρεῖα ἀτμόσφαιρα, ὅλα αὐτὰ ἦταν παραδεκτὰ μέχρι χθές. Σήμερα ἔχουν πιά ξεπερασθῇ. Τὸ Κέντρον Ἐφαρμογῶν Οἰκια-

κοῦ Ἐξαερισμοῦ (ΚΕΟΕΞ) σὰς ἐξασφαλίζει τὶς ἐπιστημονικὲς, τεχνικὲς καὶ ὀργανωτικὲς προϋποθέσεις γιὰ νὰ δημιουργήσετε μιὰν εὐχάριστη καθαρὴ ἀτμόσφαιρα μέσα στὸν χῶρο πού κατοικεῖτε, πού ἐργάζεσθε, πού δέχεσθε. ΧΩΡΙΣ ΚΑΜΜΙΑ ΔΑ-

ΠΑΝΗ ἐκ μέρους σας, ζητήσατέ μας νὰ μελετήσουμε ὅ,τι ἔχει σχέση μὲ τὸν ἔξαερισμὸ τοῦ σπιτιοῦ σας καὶ ἐνδεχομένως νὰ σὰς ἐγκαταστήσουμε δοκιμαστικὰ ἓναν ἀπορροφητῆρα στὴν κουζίνα σας. Ἀποταθῆτε σὲ μᾶς χωρὶς καμμιά ὑποχρέωσή σας.

Air King ΑΜΕΡΙΚΗΣ

EMERSON
ELECTRIC

JUNKER
GERMANIAS

JUNKER
ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ:
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΟΙΚΙΑΚΟΥ
ΕΞΑΕΡΙΣΜΟΥ Α. ΦΟΥΡΛΗΣ & ΣΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ:
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 38
3ος ΟΡ. ΤΗΛ. 632.953
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 57
ΤΗΛ. 74.935

Οἱ ἀπορροφητῆρες πού σὰς προσφέρει τὸ ΚΕΟΕΞ εἶναι ἡλεγκμένοι ἀπὸ τὸ HOME VENTILATING INSTITUTE καὶ ἔχουν ὑποστεί μίαν τέλεια δοκιμασία βάσει εἰδικῶν προδιαγραφῶν.

Οι αναγνώστες χράζουν olis

Δίψης μέτρων

Έχουμε την τιμή να διαδίδωμε συντημένως δημοσίευμα του περιοδικού «ΕΙΚΟΝΕΣ» της 25.11.65 υπό τον τίτλον «ΕΘΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΓΚΡΕΜΙΖΟΝΤΑΙ» εις δ παρατίθενται φωτογραφία και ούχι κολακευτικά σχόλια, δια την δλην κτιριακή κατάσταση της οικίας όπου εγενήθη και έζησε ο μεγάλος Φιλικός 'Αθανάσιος Τσακάλωφ.

Διαβιβάζω έντολν του κ. ύπουργού, επί τω σκοπώ όπως η καθ' ύμās υπηρεσία προέλθη εις την λήψιν άπάντων των απαιτούμένων μέτρων δια την άναστήλωσιν και διατήρησιν της οικίας του μεγάλου Φιλικού.

ΕΝΤΟΛΗ ΠΟΤΡΓΟΤ
ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΤΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Κ. ΖΕΛΑΕΡ

Κοινοποιήσις:
Περιοδικόν «ΕΙΚΟΝΕΣ»
Ε Ν Τ Α Τ Θ Α

Δικαία τιμωρία

Εις το φύλλον των «Εικόνων» της 19 Νοεμβρίου δημοσιεύεται μία επιμελημένη καμπάνια περί της νοθείας των φαρμάκων. Δύο σημεία μου δίδουν άφορμή να σας γράψω. Πρώτον το γεγονός ότι εκ των 70 επιχειρήσεων παραγωγής φαρμάκων, μόνον 13 πληρούν τους όρους γνησίας κατασκευής. Και δεύτερον ότι αι ποιναι που επιβάλλει το Α.Υ.Σ. εις τους νοθευτάς είναι έπιεικείς.

Διά το πρώτον νομίζω ότι έχετε ύποχρέωση έναντι του κοινωνικού συνόλου, να κατονομάσετε τις 13 δια να προφυλάσσονται οι καταναλωται από τις ύπόλοιπες. Διά το δεύτερον θ' άρεσκείη η γνώση των υπολοίπων 57 δια να επιβάλη το κοινόν την δικαίαν τιμωρίαν του μπουκοτά, κατά των άσυνειδητών νοθευτών.

Αθήναι Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΟΣ

● Σωστά! Θα γίνη προσεχώς...

Μεγαλοταυνοί...

Παρακαλώ να μου επιτρέψετε μίαν υποδείξη. Μερικές φορές κάνετε λάθη

και δέν επιτρέπονται σε περιοδικό της δικής σας ύψηλης στάθμης και του δικού σας μορφωτικού και κοινωνικού επιπέδου.

Εις το τεύχος 527, σελίς 21, γράφετε:

«Ο Έλληνικός Μεγαλόσταυρος εις τον κ. Μενουχίν». Άλλά γιατί «Ο»; Ένας είναι ο Έλληνικός Μεγαλόσταυρος; Δέν είναι δυνατών ν' άγνοήτε ότι είναι τρείς, (Σωτήρος, Γεωργίου Α' και Φοίνικος), έκτός των οικογενειακών και ειδικών, άρα η έκφραση δέν είναι όρθή. Άλλά, άς πούμε ότι αυτό

είναι μικρό λάθος άδελφείας, η ίσως κάποιος τρόπος έκφράσεως, έμφάσεως.

Το ούσιωδέστερο λάθος είναι άλλο: Ένώ όμιλείτε περί Μεγαλοσταύρου, εις τις φωτογραφίες έμφανίζεται ο διάσημος βιολογίστας φέρων τον Άνώτερον Ταξιάρχην του Φοίνικος, και όχι τον Μεγαλόσταυρον.

Φαίνεται, όμως, ότι και ο ίδιος ο κ. Μενουχίν γελάστηκε, ο καμμένος... διαβάζοντας τις «Εικόνες», και πίστεψε κι αυτός ότι του έδωσαν Μεγαλόσταυρον! Δι' ο και έκάρφωσε στο άριστο στήθος τον Άστέρα, σάν να ήταν Άστηρ Μεγαλοσταύρου, κι όχι στο δεξιό, όπως μπαίνουν οι Άστέρες των Άνωτέρων Ταξιάρχων.

Εύχαριστώ δια την άποδοχην της υποδείξεω.

Αθήναι

Β.Ν.Σ.

Εις το τεύχος 527 των «Εικόνων» (σελίς 20) αναγράφεται η είδησις της

παρασημοφορίας δια «Μεγαλοσταύρου» του διάσημου βιολίστα Γιεχούντι Μενουχίν. Όμως, αι συνοδευούσαι την είδησιν αυτήν φωτογραφίαι, παρουσιάζουν τον καλλιτέχνη ως παρασημοφορούμενον δια «Ταξιάρχου» και συγκεκριμένως δια του Ταξιάρχου του Φοίνικος.

Ούδεμία άμφιβολία ότι περί Ταξιάρχου πρόκειται. Διότι ο Μεγαλόσταυρος, ο άνώτερος βαθμός πλείστων παρασήμων, φέρεται επί πλατείας ταινίας, δηκούσης έμπροσθεν και όπισθεν από του ώμου εις την αντίθετον πλευράν μέχρι της λαγόνος, όπου εξήρτηται το παρασήμον.

Ο Ταξιάρχης, τρίτος βαθμός πλείστων παρασήμων, άναρτάται δια ταινίας από τον λαιμόν.

Προσέξτε τας δημοσιευθείσας φωτογραφίας και θα πεισθήτε ότι έχω... δίκαιον.

Αθήναι

Θ. ΚΑΡ.

● Σωστά! Το λάθος ήλθε από την Νέα Ύόρκη και πέρασε... άπαρατήρητο. Όπως άπαρατήρητο πέρασε και για τους έν Νέα Ύόρκη το λάθος του ίδιου του Μενουχίν.

Η «Μάχη» για... βιβλίο

Τακτικός άναγνώστης του έγκριτου και πλουσίου εις την περιοδικού σας άς και των εφημερίδων σας, έρχομαι με την σειράν μου να έκφράσω τα ελκρινή μου συχαρητήρια δια την επιτυχή πρωτοβουλίαν ην έσχετε να άναθέσετε την εξιστόρησιν της δραματικής όσον και ένδόξου δια την πατρίδα μας 40 - 41 περιόδου, εις τον κατά πάντα άξιον και εύρυθμόν συγγραφέα και δημοσιογράφον κ. Θ. Παπακωνσταντίνου.

Παρακολουθών μετά της δεούσης προσχής και μελετών την θαυμασίαν και έμπειριστατημένην αφήγησιν τας λεπτομερείας και πτυχάς του διεξαχθέντος άγώνος ύπέρ της έλευθερίας άγνώστους εις ημάς μέχρι σήμερα, έκφράζω και την θερμαίαν έλπίδα ότι θα θελήσετε να έκδώσετε την «Μάχη» της Έλλάδος εις έπίτομον βιβλίον, το όποιον πέραν της χρησιμότητος της ιστορικής και της διδακτικότητός του θα άποτελή το διαμάντι κάθε μικρής ή μεγάλης βιβλιοθήκης, άλλα και το φωτεινότατον παράδειγμα δια ημάς τους νέους και δια τας έπερχόμενας γενεάς

των Έλλήνων. Μένω με την έκφρασέσαν έλπίδα, διατελώ.

Αθήναι

Ν. Μ.

Έλληνική φορεσιά

...Τί ευχάριστον ν' αποκτήσουμε μια δική μας φίλη, την Βέρα, στο άγαλμα μας περιοδικό, με την όποιαν να διαβάσουμε τόσα ένδιαφέροντα πράγματα.

Και τώρα θα ήθελα να σας παρακαλέσω το έξής: Θα ήταν άραγε πολύ κεντρική όλες τις φωτογραφίες (όσες γίνεται περισσότερες) ίδίως από τις τελευταίες, από την περιόδειαν του βασιλέως και της βασίλισσης του στις Κυκλάδες κλπ., όπου φόρεσε μας όραϊότατα κοστούμια της Έλλάδος, κάνω λάθος, και να έκδοθι ένα λεύκωμα; Θυμάστε, είχατε δημοσιεύσει για τους γάμους της Σοφίας. Έχω την έντύπωσιν ότι όλοι θα ένθουσιασθούν. Η τρισαχαιρωμένη βασίλισσά μας είναι χάρμα με τις ελληνικές φορεσιές.

Δώστε μας αυτή την χαρά και φυσιικά θα προτιμούσαμε να ήταν έγχρωμες.

Αθήναι

Κ. ΗΛΙΟΠΟΛΙΤΟΥ

● Θα διαδίδωμε την παράκληση.

Άνθρωποι...

Διάβαζα πριν λίγο καιρό στο άρθρο του κ. Γερμανού «Άνθρωποι - άν' της ελληνικής οδόνος».

Τού έξφυγε -όπως φαίνεται- ο «γούρillas» που έμφανίζεται στην ταινία «Το πρόσωπο της ημέρας».

Παρακαλώ να τον πληροφορήσετε σχετικάς...

Αθήναι

Α. ΕΤΤΕΝΙΑΟΥ

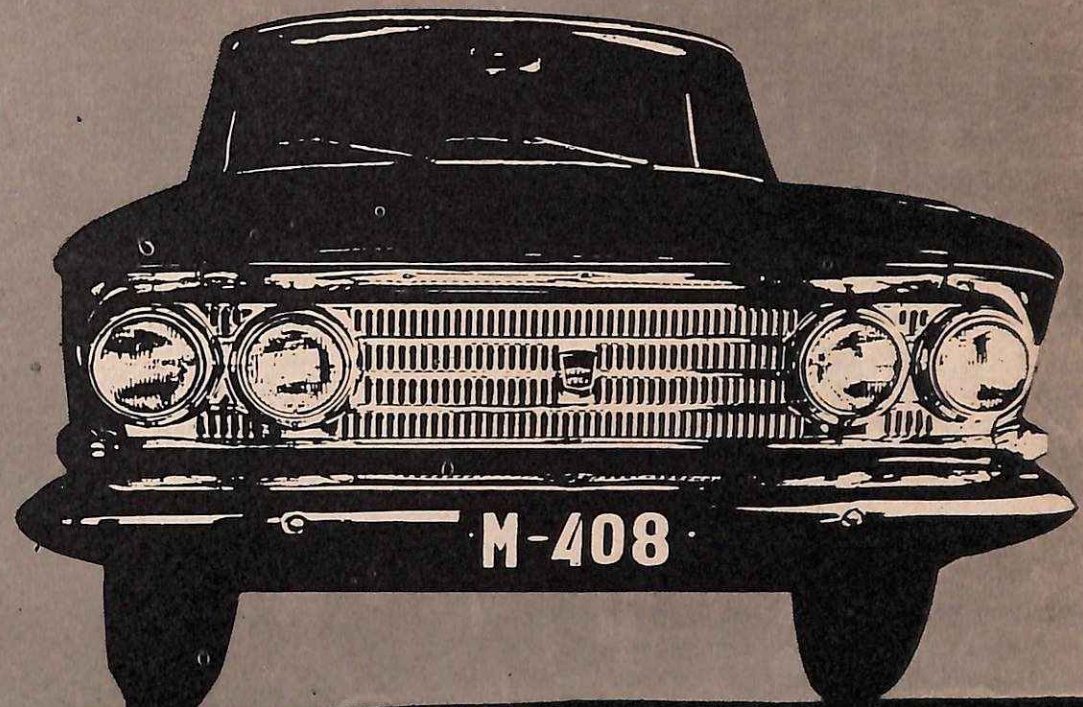
Άκατάλληλες...

Ένδιαφέρον το ρεπορτάζ του συνεργάτου σας στis «Εικόνες» για τις «άκατάλληλες δι' ενηλίκους» ταινίες. Δέν νομίζετε όμως ότι θα έπρεπε να φροντίση να ενημερωθι περισσότερο, σχετικά με το θέμα για το όποιο γράφει; Π.χ.:

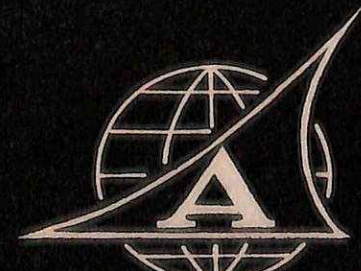
α) Το «Πύρ όμαδόν νισιάς» δέν είναι γκαγκστερική ταινία, άλλα ένα κομικό κατασκοπευτικό των Γάλλους.

β) Μου φαίνεται ότι δέν κυκλοφορούν στο κέντρον ούτε στις συνοικίες έφ'εντε κομμένα κεφάλια κλπ. Άλλα, ο συνεργάτης σας τα μπαίνει με τώματα χωρίς κεφάλια κλπ.

γ) Δέν νομίζετε, ότι θα έπρεπε να κάνη τον κόπο, όπως θα έλπιε ο κ. Γερμανός, ν' άνοίξη κανένα λεξικό για να δι' ότι τα μικτά μπάνια λέγονται

γεροδεμένο
οικονομικό
σταθερό
ανετό
νέο

αντιπροσωποί
ΓΕΜΣΟΒ Ε.Π.Ε
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 138 τηλ.565678

moskvich
408

RONSON ELECTRICS

Ο νέος φορητός στεγνωτήρ μαλλιών RONSON ESCORT έχει ένα μοναδικό πλεονέκτημα. Στεγνώνει τα μαλλιά σας ενώ εργάζεσθε ή όταν απαυάζεσθε!

ΣΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΠΑΝΤΟΥ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Είναι ο πρώτος στεγνωτήρ μαλλιών που δεν εμποδίζει την κίνηση. Τοποθετείτε στον ώμο σας το ειδικό εξάρτημά του και έτσι ανενόχλητη εξακολουθείτε την εργασία σας.

ΣΑΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΗΛΕΦΩΝΗΤΕ ΑΝΕΤΑ

Ο ειδικός άθρομβος κινητήρας που διαθέτει δεν σας έκνευρίζει όταν τηλεφωνείτε.

ΣΑΣ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΙ - ΔΕΝ ΣΑΣ ΕΝΟΧΛΕΙ

Για πρώτη φορά, όταν στεγνώνετε τα μαλλιά σας μπορείτε να έχετε την θερμοκρασία που επιθυμείτε, αφού ο διακόπτης του Escort σας δίνει 4 διαφορετικές εντάσεις θερμότητας.

ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΟΣ

Το κάθε εξάρτημα του Escort είναι πολυτελές.

— Η κομψή και άνετη κάσκα του.

— Η προνομιούχος χτένα που διοχετεύει θερμό αέρα για το στέγνωμα ή για ένα απλό χτένισμα των μαλλιών.

— Η ιδεώδης βούρτσα θερμού αέρα για τα παιδιά.

— Τέλος ένα ακόμη πολυτελές εξάρτημα για το στέγνωμα μιας απόστασης μπουκλας.

Χωρίς αμφιβολία ο **RONSON ESCORT**

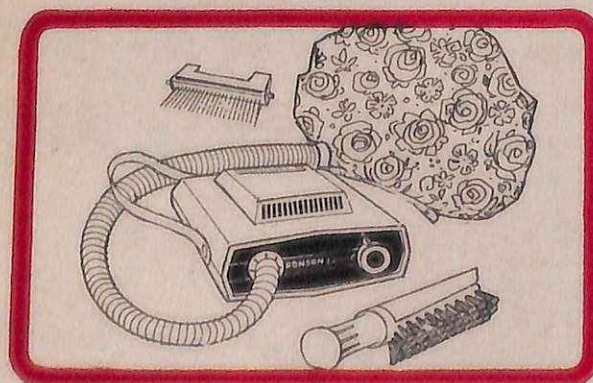
είναι ο τελειότερος Στεγνωτήρ

μαλλιών που υπάρχει.

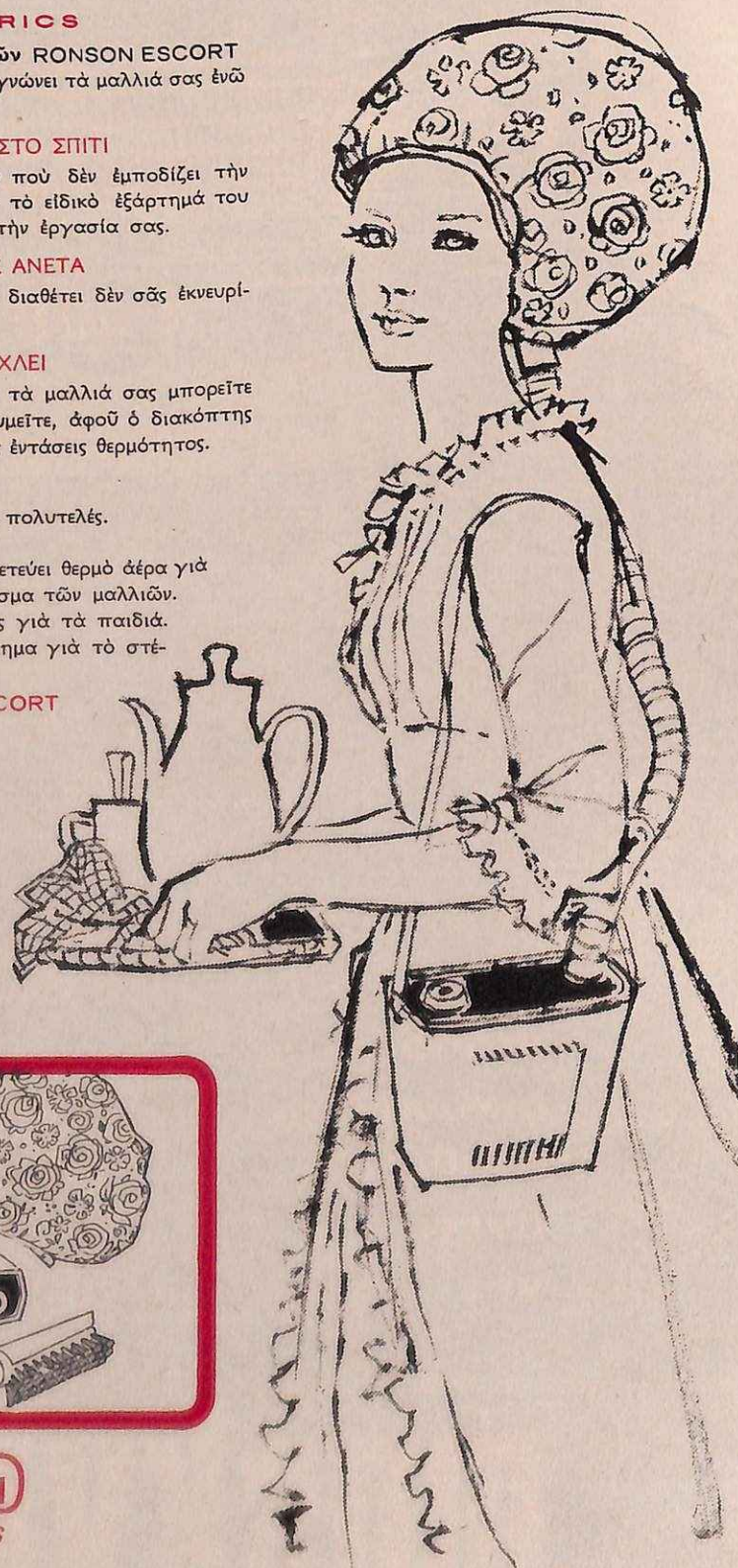
ΠΡΕΣΒΕΥΕΤΑΙ
ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

TZANNES

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 9
ΤΗΛ. 231.559 - 234.663

RONSON
ELECTRICS

Οι αναγνώστες
χαίρουν
olls
ΕΙΚΟΝΕΣ

«μπαιν μίξ» (bains mixtes) κι όχι
«μπαιν μίξ» όπως αναφέρει τρίς στο
ρεπορτάζ του.

Με συγχωρείτε για τις τόσες α-
στηρές παρατηρήσεις, αλλά είμαι πο-
λύ παλιός αναγνώστης των «Εικόνων»
και δεν θα ήθελα τώρα που έγινε με-
γαλύτερο και ωραιότερο περιοδικό να
κατεβάσω την ποιότητα της ύλης του.

Αθήναι Κ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

Υ. Γ. Και κάτι άλλο: 'Από τον και-
ρό που ο Index «απλώθηκε», έγινε
εικονογραφημένος και δημοτικίζων,
νομίζω πως έχασε το δικό του πικρό
και σαρκαστικό ύφος, που τον έ-
μοιαζε πριν.

Η αλλαγή...

Στα τελευταία τεύχη βλέπω μία και-
νοτομία. Η στήλη του Index άλλαξε.
'Απλώθηκε. Στολίστηκε με φωτογρα-
φίες — πιθανόν για έμφαση του κει-
μένου. (Σαν να είναι άτυχη η γραφίδα
του Index και ξαφνικά χρειάστηκε ενί-
σχυση).

Και... παρουσιάστηκε, νέα, διαφορε-
τική, μ' άλλη όψη.

Και ρωτώ, με το θάρρος του παλιού
αναγνώστη των «Εικόνων» και πιστού
του Index: Ποιός αποφάσισε την αλλα-
γή; Ο τεχνικός της σελιδοποίησης;
Ο ίδιος ο Index; Ή είναι μέσα στα
πλαίσια της γενικής — άνοδικής — κα-
τευθύνσεως και αλλαγής του περιοδι-
κού;

Τώρα, ή γωνία, έγινε σελίδα. Το
πλάτος ακινητοποιήσε τις παραγρά-
φους. Η στήλη στολίστηκε με φωτο-
γραφίες. Και επί του προκειμένου: Τί
λέει ο ίδιος ο Index; Πώς δικαιολογεί
την (αδιαμαρτύρητη) αλλαγή; Και
ποιά είναι ή γνώμη όλων των άλλων
παλιών και πιστών αναγνωστών του;
Όποιοδήποτε, πρέπει να μάθουμε.

Αθήναι ΔΗΜ. ΤΣΟΥΜΠΟΣ

Ερασιτεχνικό

...Ήταν πολύ εύγενικό εκ μέρους
της «Βέρας» να θυμηθώ το ερασιτε-
χνικό θέατρο, που, τα τελευταία χρό-
νια, μένει πράγματι «θαμμένο», στη
χώρα αυτή, που λένε Ελλάδα.

Αναρωτιέται γιατί δεν υπάρχει ε-
ρασιτεχνικό θέατρο. Διότι το «κατε-
...

ΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΜΠΑΤΗΣ

ερόχθισες το επαγγελματικό! Φοβού-
ται, όπως μου είπαν κάποτε «ραϊμέ-
νοι... αναμώδιοι(!) «αρμόδιοι», μην
τύχη και φανέ οι «ερασιτέχνες» το φη-

ΕΙΔΙΚΟΙ
ΑΝΑΠΤΗΡΕΣ ΠΙΝΑΣ

MYON..
PARIS

ΑΠΟΚΛ. ΕΙΣΑΓΟΓΕΙΣ

Μιζανο
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 11

ΒΑΛΑΟΡΙΤΟΥ 4 - ΤΗΛ. 628359
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 141 - ΤΗΛ. 843543

irius
CHEMISIER
CREATEUR

Δώρα...
Δώρα...
Δώρα...

TO ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΙ-
ΖΙΑΝΙΚΗ ΦΙΝΕΤΣΑ

ΠΑΥΙΛΛΟΝ
DE
CADEAUX

ΚΡΕΙΖΑΤΟΥ 13

Δώρο
πρωτότυπα γράμματα...

το γραφείο
το σπίτι &
το αυτοκίνητο

PORZELLAN
ΑΝΘΙΜΟΥ ΓΑΖΗ 9
(ΣΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ)

Τα φημισμένα κρύσταλλα έπαφής
Γερμανίας "Miro Ruril" του οίκου Söhnes προη-
δευτού της "Ελληνικής Βασιλικής Αύλης", σας δίδουν
την δυνατότητα ν' απαλλαγείτε απ' τα γυαλιά. Τη
γενική αντιπροσωπεία διαθέτει το κατάστημα
OPTICAL, Έρμου 6, Τηλ. 226.060. Ο κ. Δ. Παπα
διαμαντοπούλος ειδικευθείς για την εφαρμογή
αυτών ειδικώς, δέχεται στο νέο τμήμα του
OPTICAL, Έρμου 6, βάσει ιατρικής γνώμης
τεύσεως οφθαλμιάτρου. Μπορείτε να
έπισκεφθείτε τον κ. Δ. Παπαδία
μαντόπουλο χωρίς καμία
υποχρέωση.

Hermes
boutique

l. Foutans

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 16

Βιτόλ & ΕΛΒΕΟ
στο
Best
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 44
ΤΗΛ. 227697

ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ
ΕΝΔΥΜΑΤΑ

* ΠΑΛΤΑ
* ΤΑΓΙΕΡ
* ΖΑΚΕΤΕΣ

Boutique
Suedalope
ΕΡΜΟΥ 13 - ΣΚΟΠΑ 2
1ος ΟΡΟΦΟΣ

Παιδιά
υποδήματα ποιότητας

Μούτζερ

ΕΡΜΟΥ 6
ΤΗΛ. 234.101 & 232.831

Νέοι
Μοντέρνα...
BOUTIQUE
Νίνα
ΕΡΜΟΥ 13 - ΣΚΟΠΑ 2

Τα Δώρα
sας στο...

ΑΚΡΟΠΟΛ
ΕΡΜΟΥ 13
ΑΛΤΙΚΑ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 9

Εκλεκτά
προϊόντα
Αμελεχρή
κάβα
Προβίτες times

**FOOD
MARKET**

ΙΛΙΣΣΟΥ 27
ΑΛΥΟΣ
ΟΠΙΣΘΗΝ ΥΠΟΛΟΝ

Ανδρα...
BOUTIQUE
Ανδρα
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 16

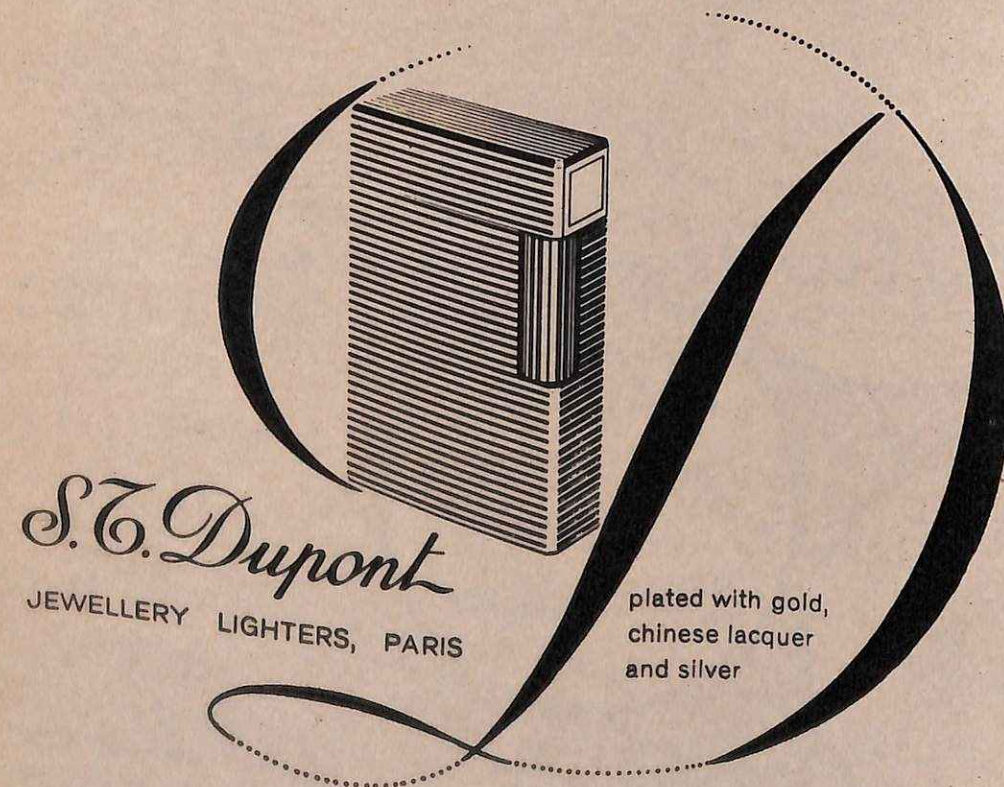
Μαρο
Υποδήματα Προηγμένης
ΑΝΔΡΙΚΑ - ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ - ΠΑΙΔΙΚΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 31 & 54
ΤΗΛ. 224.162 - 233.581
315.596

Εκλεκτά
προϊόντα
Αμελεχρή
κάβα
Προβίτες times

**FOOD
MARKET**

ΙΛΙΣΣΟΥ 27
ΑΛΥΟΣ
ΟΠΙΣΘΗΝ ΥΠΟΛΟΝ

... 'Αναπτήρ αερίου...
...πραγματικόν κόσμημα...
...μηχανισμός ποιότητος...

S.T. Dupont
JEWELLERY LIGHTERS, PARIS

plated with gold,
chinese lacquer
and silver

ΕΙΣ
Καταστήματα πολυτελείας
&
Κοσμηματοπωλεία
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ "ΨΑΡΡΟΣ"
Σταδίου 4 & Σπυρομήλιου 9 - 11
Σταδίου 3
και ATHENS-HILTON

ΔΙΑΦ. ΑΛΕΞΟΥΔΗ

Οι αναγνώστες
χοιρών
οις
ΕΙΚΟΝΕΣ

μὴ τῶν «ἐπαγγελματιῶν»! Αὐτά, δὲν
ἀφορᾷ μερικὲς παραστάσεις ποὺ εἶχα
προγραμματίσει μὲ τὸν δῖκόν μου ἐρα-
σιτεχνικὸ θέατρο, γιὰ διαφόρους φιλαν-
θρωπικοὺς σκοποὺς! Τ' ἀκούτε; Τ' ἀ-
κούω νὰ λέτε, καὶ νὰ πάμετε πλέον νὰ
διερωτάσθε γιατί δὲν ὑπάρχει ἐρασι-
τεχνικὸ θέατρο στὴν Ἑλλάδα!

"Ἄν παρακολουθῆτε τὴν θεατρικὴ κί-
νηση —κι ἀσφαλῶς θὰ τὴν παρακολου-
θῆτε— ἐτοιμάζω μὲ τὸν ἐρασιτεχνικόν
μου θίασο τὴν «Πρόσκληση στὸν Πύργον»
τοῦ Ἀνουῖτ καὶ τὸν «Πύργον» στὴ
Σουηδία, τῆς Σαγκάν, ὅπως θὰ δια-
βάσατε στὶς ἐφημερίδες.

Δυστυχῶς, οἱ «Πύργοι» ἦταν... μοι-
ραῖο νὰ γκρεμιστοῦν! Τοὺς ἐπνίξαν
καὶ τοὺς γκρέμισαν λογιῆς! Λογιῆς...
«ἀγκάθια», ἀπ' αὐτὰ ποὺ τόσο εὐκό-
λα... φυτρώνουν στὸ ἑλληνικὸ θέατρο.
Ἀλλὰ μήπως τὸ ἐπνίξιμόν τῶν ἐρα-
σιτεχνικῶν θιάσων εἶναι τὸ μόνον «ἀ-
τοπον» στὸ θέατρό μας;

"Ὅμως, ποίος βρίσκεται νὰ μᾶς πῇ
ἐτὰ σῦκα — σῦκα καὶ τὴ σκάφη — σκά-
φη»; Γι' αὐτὸ καὶ τὰ ἀποπα...

Ἀθῆναι ΝΤ. ΚΟΤΜΠΑΤΗΣ
Ἡθοποιὸς

• Παρεξήγησις! Ρωτήσαμε τὴν
«Βέρα», ἡ ὁποία μᾶς εἶπε: Τὸ «ἐ-
ρασιτεχνικὸ θέατρο» ἔχει ἓνα χα-
ρακτηριστικόν: παίζεται ἀπὸ ἐ ρ α-
σ ι τ ἔ χ ν α ς. Ἀπὸ μὴ ἡθοποιούς.

Παρατηρήσεις

...Τελευταίως μοῦ ἔτυχε νὰ δῶ μέσα
σὲ λεωφορεῖα σμηνίτες ποὺ εἶχαν βγά-

Ἑτήσια συνδρομα

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κοινὸν ταχυδρομεῖον 260 δραχ.
Ἀεροπορικὸν ταχυδρομεῖον 300 δραχ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κοινὸν ταχυδρομεῖον δολλάρια 14.
Ἀεροπορικὸν ταχυδρομεῖον:
Τουρκία - Γιουγκοσλαβία - Κύπρος
δολλάρια 16.
Εὐρωπαϊκαὶ χώραι - Αἴγυπτος δολλα-
ρία 28.
Βόρσιος Ἀφρική δολλάρια 40.
ΗΠΑ - Δυτικὴ καὶ Νότιος Ἀφρική δολ-
λάρια 68.
Καναδὰς - Λατινικὴ Ἀμερικὴ δολλα-
ρία 84.
Ἰαπωνία δολλάρια 96
Αὐστραλία - Νέα Ζηλανδία δολλα-
ρία 140.

• Ἐμβάσματα: Περιοδικὸν «ΕΙΚΟ-
ΝΕΣ», Σωκράτους 57 (ΤΤ 101) —
ΑΘΗΝΑΙ.

Fête
un parfum
d'or
et de lumière

MOLYNEUX

Παρακολουθούν κάθε σας κίνηση...

A5/14 Δ

Ναι! Τα μοντέρνα ανδρικά εσώρουχα **Jockey** εφαρμόζουν τέλεια στο σώμα. Χαρίζουν μοναδική άνεση στις κινήσεις σας.

Τα βασικά τους πλεονεκτήματα:

Νήματα λεπτά, απορροφητικά — φανέλλες χωρίς ραφή σλίπ με τριπλές ενισχύσεις **FLAT-LOCK** — ελαστικά μέρη απαλά και στέρεα — επιστημονικός έλεγχος.

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΒΛΕΨΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ "Aids" Ο.Ε. ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΦΙΡΜΑ ΣΤΑ ΑΝΔΡΙΚΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ.

ΖΗΤΗΣΤΕ ΕΣΩΡΟΥΧΑ Jockey ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Εσώρουχα Jockey τα πρώτα στον κόσμο.

Οι αναγνώστες
χαίρουν
εξίσ

ΕΙΚΟΝΕΣ

Λει το δίκωχο, τὰ εἶχαν κούνη. Ἀπὸ τὴν
λαὸς καὶ εἶχαν θρόνιαστὴ φαρδιά πλα-
τιά στὶς θέσεις, ἐνὼ ἡλικιωμένοι πα-
μεναν ὄρθιοι. Ἐπίσης ἡ στολή τους
ἦταν μᾶλλον παραμελημένη: ἀμπέχονο
ἐκούμπωτο, ἀρβύλες δεμένες μόνο κα-
τὰ τὰ ἦμιση. Ὁμολογῶ πὼς αὐτὸ τὸ
«νεγκλιζέ» μὲ πίκρανε.

Ἀθήναι ΓΗΡΑΙΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Συγγαίρουν
καὶ ὑποδεικνύουν

Μὲ ἀρκετὴν καθυστέρεισιν ἔρχομαι
καὶ ἐγὼ νὰ προσθέσω τὰ συγχαρητή-
ριά μου εἰς τὰ τόσα τῶν πολλῶν ἀνα-
γνωστῶν σας διὰ τὴν συμπλήρωσιν 10
ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδι-
κοῦ σας. Σὰν παλαιὸς φίλος σας, θε-
ωρῶν τὸν ἑαυτὸν μου στενώτατα συν-
δεδεμένον μὲ τὴν «Εἰκόνες», θὰ ἤθελα
νὰ σας ἐκφράσω μὲ εὐκρίνειαν καὶ
ἀληθινὸν ἐνδιαφέρον ὀλίγας σκέψεις,
διὰ τὰς ὁποίας εἰμαι δέδαιος ὅτι ἀ-
πχοῦν καὶ εἰς τὰς ἀντιλήψεις πλεί-
στον ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν σας.

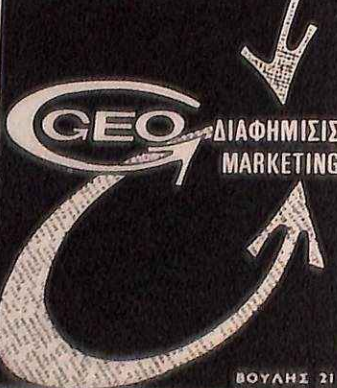
Ἐν πρώτοις, διὰ τὴν συμπλήρωσιν
τῆς πρώτης 10ετηρίδος σας εὐχομαι
ὅπως πραγματοποιηθῶν εἰς τὸ ἀκέ-
ραιον αἰ ἐπιθυμία καὶ ἐπιδιώξεις σας,
ἐκπληρωθῶν ταχέως καὶ τελείως ὅσαι
αἰ ποικίλαι καὶ εὐγενεῖς προσδοκίαι
ἡμῶν, τῶν ἀναγνωστῶν - φίλων σας.

Ἡ νέα μορφή τῶν «Εἰκόνων» καθι-
στά τὸ περιοδικὸν ἐφάμιλλον τῶν εὐ-
ρωπαϊκῶν καὶ ἀμερικανικῶν τοιούτων.

Ἀλλὰ τὸ ὄχιον πάσης ἐξάρσεως καὶ
παντὸς ἐπαίνου εἰς τὴν νέαν μορφήν
τῶν «Εἰκόνων» εἶναι τὸ θρυλικὸν πλεόν
δημοσίευμα τοῦ διακεκριμένου συνεργά-
του σας, κ. Θ. Παπακωνσταντίνου:
Ἡ «Μάχη τῆς Ἑλλάδος». Θὰ ἀποτελέ-
σῃ δὲ ἀσυγχώρητον σφάλμα καὶ βαρυ-
τάτην παράλειψιν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι
θ' ἀμελήσουν ἢ δὲν θὰ θελήσουν, δι-
οισιὴν λόγον, νὰ τὸ ἀναγνώσουν
μετὰ τῆς προσκοῦσης ἐμβριθείας καὶ
προσοχῆς. Διότι ὁ κ. Παπακωνσταντί-
νου, ἐργασθεὶς μὲ μόνον ὄπλα τοῦ τὴν
ἐξονυχιστικὴν ἐρευνᾶν, τὴν ἀντικειμε-
νικότητα, τὴν πληρότητα, τὴν σαφή-
νειαν, τὸ αὐστηρὸν ἱστορικὸν ὕψος καὶ
τὴν ἀκρίβειαν τῶν πραγματικῶν περι-
στατικῶν, ἐδημιούργησεν ἕνα τέλειον
ἐπιστημονικὸν ἔργον.

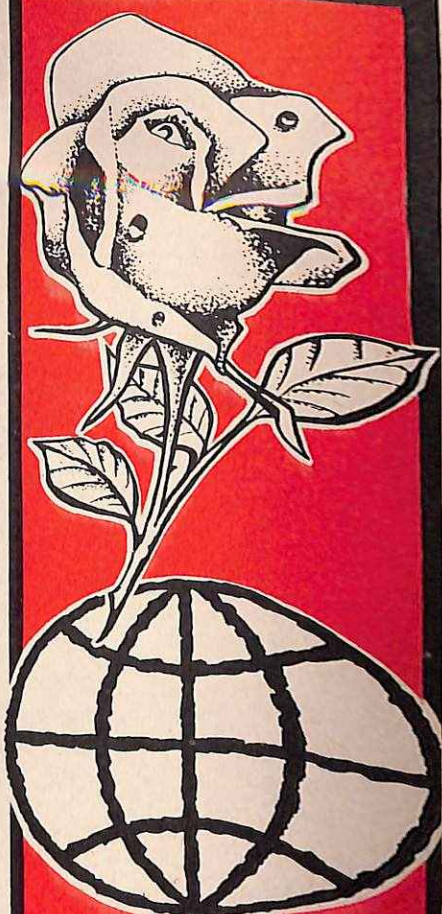
Ἐν γένει, τὸ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως
εὐχάριστον περιεχόμενον τῶν «Εἰκόνων»
καὶ εἰδικώτερον ἡ ποικιλία τῶν ἀνα-
γνωσμάτων, ἡ πρωτοτυπία τῶν διηγη-

νέα τηλέφωνα
229.207 - 224.311

ΒΟΥΛΗΣ 21

FLEUROP
(ΦΛΕΡΟΠ)

... καὶ Σεῖς μπορεῖτε
νὰ στείλετε ΔΟΥΛΟΥΔΙΑ
μὲ τὶς εὐχές σας
στὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ, μὲ τὴν

ΦΛΕΡΟΠ

Τὰ καλύτερα
Ἀνθοπωλεῖα τῆς Ἑλλάδος
μὲ τὸ σῆμα τῆς **FLEUROP**
στὴ βιτρίνα τους

σὲ συνεργασία μὲ 30.000
Καταστήματα Ἀνθῶων σὲ
120 ἄλλες Χῆρες τοῦ Κόσμου
εἶναι ἑτοιμὰ νὰ ἐκτελέσουν
τὶς παραγγέλεις σας.

Ἀποταυθῆτε σ' αὐτὰ
δάσατε τὴν διαθεσίμωσιν
τοῦ παραλήπτη,
διαλέξατε τὰ λουλούδια
ποῦ προτιμᾶτε, καὶ ἀφῆκατε
τὸ εὐχετήριον μῆνυμά σας.

Τὰ λουλούδια σας
δίνετε ἀλλὰ φροντίδα σας
θὰ πῶσιν ὅπου τὰ στείλατε
τὴν ἡμέρα καὶ ὅρα
ποῦ ἀφῆκατε νὰ πῶν.

Ἡ ἐντολή σας
μπορεῖ νὰ διαβιβασθῇ
ΤΑΧ/ΚΩΣ - ΤΗΛΕΓΡ/ΚΩΣ
ΤΗΛ/ΚΩΣ

ΚΚ Α/65 31

A
ACRILAN
CHEMSTRAND

παιδικὰ
πλεκτά
ACRILAN
ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ

ΝΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ - ΠΛΟΥΣ - Κ.Σ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Α.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

badedas

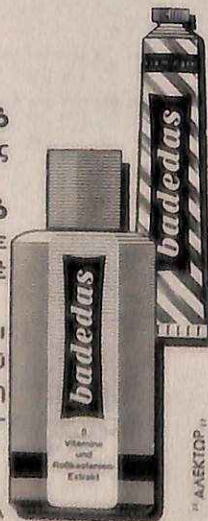
Συμπυκνωμένο
αφρώδες λουτρό (Μπάντεντας)

Όσοι δέν χρησιμοποιείτε αφρώδες λουτρό χάνετε μία μεγάλη απόλαυσι της σύγχρονης ζωής.

Όσοι χρησιμοποιείτε δοκιμάστε το badedas. Θα έκπλαγείτε! Θα καταλάβετε άμέσως γιατί το badedas είναι το πρώτο σέ όλη την Εύρώπη.

Ο πλούσιος αφρός του badedas απομακρύνει τις έννοιες σας, τονώνει κάθε κύτταρο του δέρματός σας, κάνει το σώμα σας να λάμψη από υγεία! Το Μπάντεντας είναι μια καινούργια απόλαυσις!

Προϊόν της UHU — Werk, Buhl — Baden, ΓΕΡΜΑΝΙΑ

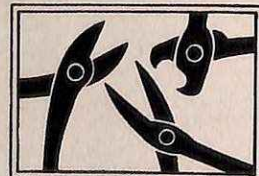
Οι αναγνώστες
χαίρουν
ολίς ΕΙΚΟΝΕΣ

μάτων, ή πλήρης ενημέρωσις επί πα-
νελληνίων και παγκοσμίων θεμάτων,
αί πνευματικά ασκήσεις και πρό πάν-
των το τέλειον φωτογραφικόν ρεπορτάζ
έχουν ως αποτέλεσμα το ότι οι «ΕΙ-
κόνες» έχουν καταστή το μόνον αγαπη-
τόν περιοδικόν εις την μεγίστην μερί-
δα του ελληνικού αναγνωστικού κοι-
νού, όπως άλλωστε ανέφερόν και άνω-
τέρω. Πάντως, πανθομολογούμενον γε-
γονός είναι το ότι πρέπει να διατηρη-
θή ο χαρακτήρ ούτος, να κρατηθή το
ύψος εις το ύψος όπου εύρίσκεται και
να μήν επέλθη ούδεμία εις τα άνωτέρω
μεταβολή, πλην μόνον εάν πρόκειται
περί περαιτέρω βελτιώσεως του όλου
περιοδικού, πράγμα το οποίον πρέπει
να είναι ή επιδίωξις των έκδοτών και
ή προσδοκία άπάντων των αναγνωστών.

Δέν βλέπω όμως τόν λόγον, διατί
να ενημερούμεθα διά την μόδα, τα πο-
λιτικά γεγονότα, τας χοροεπιδείας
κλπ. και μάλιστα μετά τόνον λεπτομε-
ρειών και υ' άπουσιάζη παντελώς ο ά-
θλητισμός, ο οποίος αποτελεί ελληνι-
κήν κατ' έξοχην ένασχόλησιν. Διατί
εραγε να αναγινώσκωμεν μόνον περί
των Όλυμπιακών και Βαλκανικών και
τινών άλλων αγώνων, όταν σχεδόν κάθε
έβδομάδα παρουσιάζονται θέματα και
ζητήματα, τα οποία πρέπει άπαραιτή-
τως να άπασχολούν τις «Εικόνες»;
Με όλίγας λέξεις πρόκειται περί θέμα-
τος, με το οποίον άσχολείται πλέον
των 60% των αναγνωστών, κατά ιδιικήν
μου πρόχειρον στατιστικήν...

Αθήναι ΣΤΑΤΡΟΣ Ν. ΒΑΡΔΑΛΑΣ
(Φοιτητής Νομικής)

Νοικοκυρές προσέξτε!!
Αυτά όλα είναι περιττά

Με ένα φακελλάκι γερμανική
σκόνη

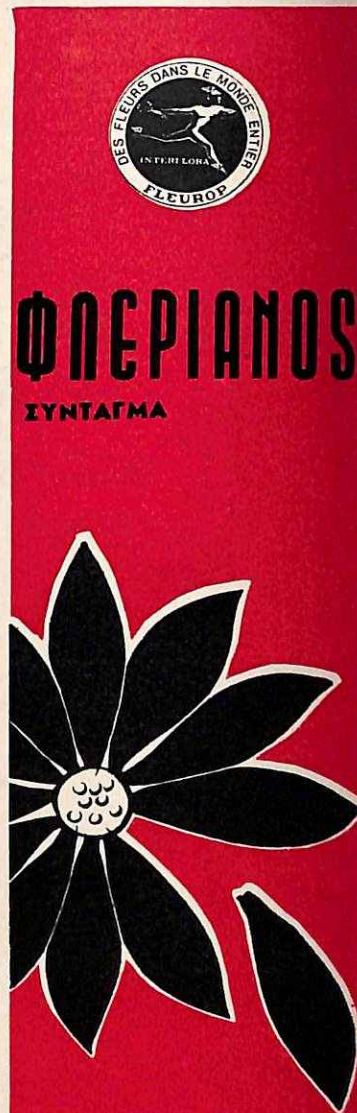
ΜΙΡΜΠΙΑ

Έχετε τόν υδραυλικό στο σπίτι
σας

Το ΜΙΡΜΠΙΑ
ΞΕΒΟΥΛΩΝΕΙ-ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ
ΞΕΜΥΡΙΖΕΙ

τις σωληνώσεις του νεροχύτη
του Νιπτήρα του Μπάνιου.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ
Αντιπρ. Ν. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
Σκουλενίου 4 - Τηλ. 236.225

Λουλούδια!!

Στις γιορτές
ή ευγενέστερη
προσφορά!..

και
Με την FLEUROP
λουλούδια
με τις ευχές σας
στο έξωτετικό.
Σ' όλον τόν Κόσμο!

Διά παραγγελίας

Τηλ. 221-514

ΦΛΕΥΡΙΑΝΟΣ
Σύνταγμα - Σταδίου 3

ACIER δρχ. 1.800
PLAQUE OR δρχ. 2.000
Χρυσούν 18 ct δρχ. 3.300

LADYMATIC αυτόματον
ACIER δρχ. 3.000
PLAQUE OR δρχ. 3.000
Χρυσούν 18 ct δρχ. 5.250

Χρυσούν 18 ct δρχ. 6.600

ACIER δρχ. 2.500
PLAQUE OR δρχ. 2.800
Χρυσούν 18 ct δρχ. 4.300

Κάθε στιγμή το Omega δά ξαναθυμίζει την τρυφερότητά σας

OMEGA. Ένα δώρον με κύρος. Κάνει εύτυχισμένον αυτόν, πού το δέχεται.

Γενναιοδωρία δέν είναι μόνον το να προσφέρης πολλά,
είναι κυρίως το να προσφέρης σωστά, ένα δώρον ύψη-
λής επιλογής. Με την προσφορά ενός OMEGA επι-
τυγχάνετε και τα δύο.
Η ιδέα ότι ένα OMEGA είναι κάτι πολύ σημαντικώ-
τερον από ένα απλό ώρολόγιον, επεβλήθη σιγά-σιγά
σ' όλον τόν κόσμον.
Τό όνομα της OMEGA έγινε σύμβολον δώρου κλάσεως.
Ένα OMEGA είναι ευχαρίστησις να το προσφέρης,

χαρά να το δέχεται. Θαυμάσιον αναμνηστικόν πού
θεωρείται πάντα ως μία τρυφερή ανάμνησις για σας.
Διαλέξτε, μέσα από την πλούσια συλλογή της OMEGA,
το ώρολόγιον, πού ταιριάζει ακριβώς στον άνθρωπο
πού θα το δεχθή. Όρολόγιον κλασσικόν ή αυτόματον.
Μπρασελέ χρυσό, μοντέλο αδαμαντοκόλλητον. Έχουν
όλα αυτήν την μοναδικήν ακρίβειαν, πού χαρακτη-
ρίζει το παγκοσμίον φήμη, έλβετικών ώρολόγιον
OMEGA.

Τα ώρολόγια OMEGA πωλούνται εις τα κάτωθι καταστήματα

ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ, Πανεπιστημίου 50
Π. ΠΙΤΑΕΣΗΣ Α.Ε., Σταδίου 43
TRESOR, Σταδίου 4
ΛΕΩΝΙΔΑΣ Δ. ΧΑΤΖΗΜΙΚΑΛΗΣ, Σταδίου 29
Η.Α. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, Βουκουρεστίου 21
SUISSE, Πανεπιστημίου 47
ΝΙΚ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ, Βασ. Κων/νου 43 — Παιραιός

Νέον!

Εἰς τὸ πλούσιον χρωματολόγιον τοῦ PALETTE προσετέθησαν τώρα τρεῖς νέοι μοντέρνοι χρωματισμοί

Pearl Grey (No. 311) - Matt Brown (No. 320) - Dark Matt Brown (No. 322)
(Ὁδηγίες ἑλληνιστὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ κουτὶ τοῦ σωληναρίου)

Καὶ αὐτοὶ οἱ μοντέρνοι χρωματισμοὶ τοῦ Χρωμο-Σαμπουάν PALETTE λούζουν καὶ ταυτόχρονα χρωματίζουν τὰ μαλλιά. Μετὰ τὸ λούσιμο τὰ μαλλιά σας ἀποκτοῦν νεανικὴ λάμψη. Οἱ γκρίζες τρίχες ἐξαφανίζονται καὶ πέρνουν τὴν ὥραία ἐπίδυμητὴ ἀπόχρωσι τοῦ φυσικοῦ χρώματος τῶν μαλλιῶν σας.

Ζητήσατε καὶ δοκιμάσατε τὸ PALETTE

Θὰ ἱκανοποιηθῆτε ἀπόλυτα καὶ δὰ ἐνδουσιασθῆτε ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα. Τὸ PALETTE εἶναι προϊόν πείρας πολλῶν δεκαετηρίδων τοῦ ἔργου τοῦ ἑργοστασίου

HANS SCHWARZKOPF - HAMBURG

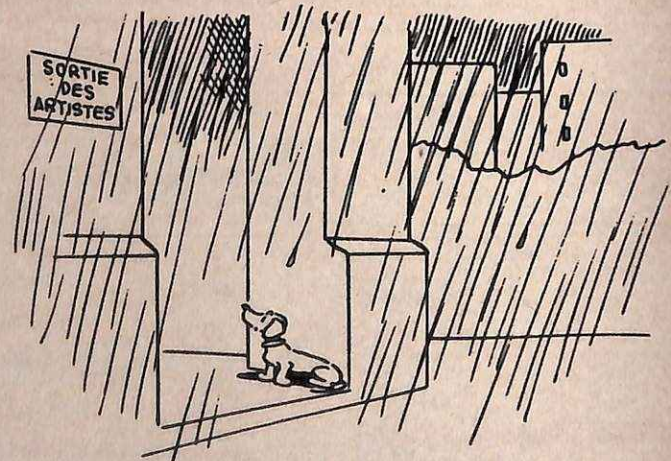
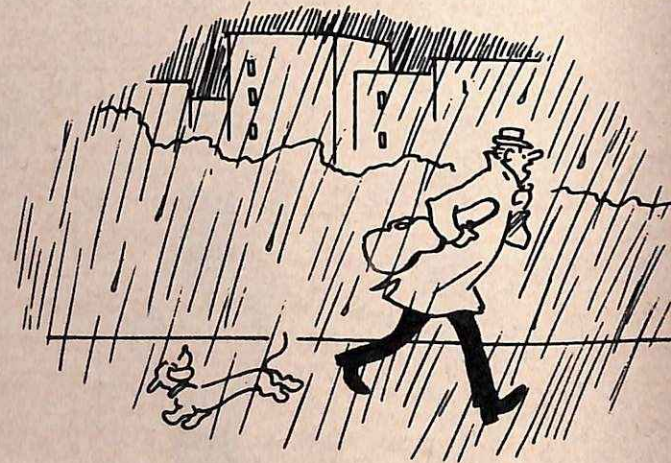
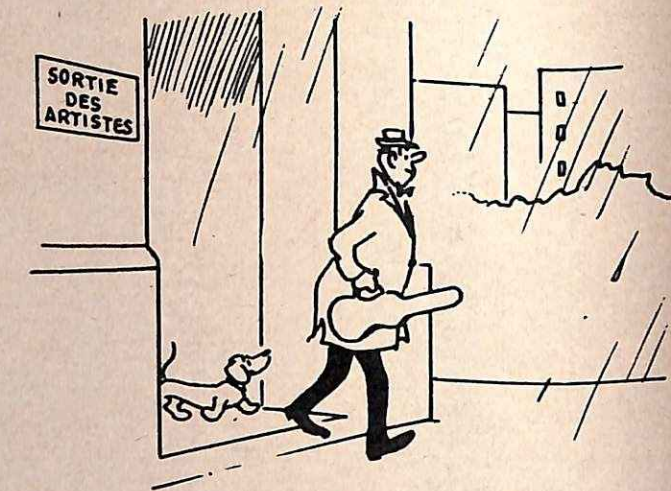
Διεθνῶς ἀνεγνωρισμένου ὡς τοῦ πλέον εἰδικευμένου εἰς τὸν Κόσμον διὰ τὰ εἶδη κομμώσεως.

Χρωμο-Σαμπουάν PALETTE

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 24.041

Χιούμορ

ΦΛΟΚΑΤΕΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ ΑΛΚΙΒ. ΚΑΡΑΜΙΧΟΣ
ΒΟΥΛΗΣ 31 ΤΗΛ. 232-890

130

ΩΡΕΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΓΙΑ ΝΑ

ΦΘΑΣΗ

ΣΤΑ

ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ

ΑΥΤΗ

Η ΘΑΥΜΑ

ΣΙΑ

ΦΛΟΚΑΤΗ

ΕΊΔΑΤΕ
ΤΗΝ ΝΕΑ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ
Collection μας
σέ έτοιμα
καϊ γυναικεία ύφάσματα

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Δοκκα
ΑΦΟΙ Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

αϊόλου 73

Ανυποβλήσουμε ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

Αδιυαιολόγητοι οί φόβοι για τόν τουετό

ΥΠΟ ΛΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

Ελαβα αυτή την έπιστολή:
«Είμαι μητέρα δυο παιδιών,
ήλικίας πέντε και τριών ετών.
Γεννήθηκαν χωρίς μεγάλη δυσ-
κολία. Έδώ και τρείς μήνες
δρίσκομαι πάλι σέ ένδιαφέ-
ρουσα κατάσταση και έπιφα-
νειακά είμαι εύτυχισμένη που
θα γίνω για τρίτη φορά μητέ-
ρα. Γράφω "έπιφανειακά" γι-
ατί στο βάθος είμαι κυριολε-
κτικά τρομοκρατημένη. Φο-
δούμαι ότι θα πεθάνω στόν

ΛΕΣΤΕΡ
ΚΟΛΜΑΝ

τοκετό. Φοδούμαι ό-
τι δέν θα φέρω στόν
κόσμο ένα απόλυτα
ύγιές παιδί. Μπο-
ρείτε να δοθησέτε
έμένα, όσο και πολ-
λές άλλες μητέρες
που περνούν τή δύσ-
κολη αυτή ψυχολο-
γική περίοδο;»
Α.Ο.Δ.
Κόναςας»

Ή απάντησή μου:

Αγαπητή κ. Δ.,

Είναι πραγματικά δυσάρε-
στο που μιά τόσο εύτυχισμέ-
νη περίοδος τής ζωής σας θα-
λώνεται από άδικαιολόγητους
φόβους και άνησιχίες για τήν
κανονική εξέλιξη τής έγκυμο-
σύνης σας.

Ή δυσάρεστη ψυχολογική
κατάστασή σας είναι: ένα μάλ-
λον συνηθισμένο φαινόμενο, τό
όποιο δέν πρέπει να τό παρα-
μελή ή ιατρική. Πολλές άνα-
γνώστριες που μού είχαν γρά-
ψει για τούς φόβους τους, όσο
περίμεναν τό εύτυχές γεγονός,
μού ξανάγραφαν άργότερα,
μετά τόν τοκετό, για να πα-
ραδεχτούν πόσο άνόητο ήταν
να άνησυχούν.

Φέρατε στόν κόσμο δυο κα-
νονικά παιδιά, χωρίς ιδιαίτε-
ρες δυσκολίες. Τί σημαίνει αύ-
τό; Ότι ή άνατομική κατα-
σκευή τής λεκάνης είναι κα-
νονική και ότι, άν έξαιρεθ ή
περίπτωση έκτάκτων περιπλο-
κών, και τό τρίτο παιδί σας
θα γεννηθ ή υπό όμαλές συν-
θήκες.

Φοδάσθε πώς θα πεθάνετε;
Φοδάσθε πώς τό παιδί σας
δέν θα έλθ ή στόν κόσμο γερό;
Ίσως ό συνηθέστερος φό-
βος τών γυναικών που περιμέ-
νουν να γίνουν μητέρες είναι ό-
τι θα πεθάνουν στόν τοκετό.
Υπάρχουν όμως κι άλλοι φό-
βοι: «Μήπως θα ύποφέρω τό-
σο, όσο λένε οι φίλες μου;»...
«Θα με πάνε έγκαίρως στήν
κλινική;»... «Θα είναι εκεί ό
γιατρός, όταν θα φθάσω;»...
«Μήπως, άν χρειασθ ή άναίσθη-

τικό, θα πάθ ή τίποτε τό παι-
δί;»... «Μήπως μετά τόν τοκε-
τό θα αλλάξω σωματικά και
θα άρέσω λιγώτερο στόν άν-
δρα μου;»... «Θα είμαι καλή
μητέρα;»...

Ό γιατρός σας είναι ή κα-
λύτερη πηγή σιγουριάς και ή-
ρεμίας, σ' όλόκληρη τήν πε-
ρίοδο τής έγκυμοσύνης. Με
τήν βοήθεια άνατομικών δια-
γραμμάτων και τών σχετικών
έπεξηγήσεων, μπορείτε να δι-
δαχθ ήτε όλόκληρη τήν διαδι-
κασία του τοκετού και να άνα-
κουφισθ ήτε από όλους τούς
φόβους που θα άρχίσουν να
σας βασανίζουν, μόλις μάθε-
τε πώς θα γίνετε μητέρα.

Επίσης, οι γυναίκες που εί-
ναι αρκετά μεγάλες για να γί-
νουν μητέρες θα πρέπει να ξέ-
ρουν ότι ό τοκετός δέν είναι
κανένα τυχερό παιχνίδι, με τό-
σες πιθανότητες έπιτυχίας και
τόσες άποτυχίας.

Είναι, όμως, δυνατόν οι φό-
βοι που αισθάνεσθε τώρα να
έχουν παλιές ρίζες και να έρ-
χονται στήν έπιφάνεια με τήν
εύκαιρία του έκτάκτου γεγο-
νότος τής έγκυμοσύνης.

Αν οι φόβοι σας δέν μπο-
ρούν να διαλυθούν με τήν ύπο-
μονή, τήν κατανόηση και τήν
καλωσύνη του γιατρού σας,
μπορεί αυτός να σας συστήση
μια είλικρινή συζήτηση με έ-
ναν ψυχίατρο ή ψυχολόγο. Και
τό τελευταίο αυτό δέν θα σας
ώφελήση μόνο για τήν περίο-
δο τής έγκυμοσύνης, αλλά και
για άργότερα — τόσο έσας,
όσο και όλόκληρη τήν οικο-
γένειά σας.

ΛΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

Σ η μείωση «ΕΙΚ.» : Ό
δρ Κόλμαν θεωρεί μεγάλη του
ικανοποίηση να του γράφουν
οι άναγνώστριες και οι άνα-
γνώστες του. Δέν είναι σέ θέ-
ση να άπαντά προσωπικά σέ
κάτε γράμμα. Άλλά οι διά-
φορες έρωτήσεις επάνω σέ
προσωπικά προβλήματα του
είναι χρήσιμες, γιατί του δι-
νουν τήν εύκαιρία να άνα-
πτύσση θέματα γενικώτερου
ένδιαφέροντος. Τίς έπιστολές
σας, γραμμένες φυσικά στήν
άγγλική γλώσσα, άπευθύνετε
στήν διεύθυνση:

Dr. Lester L. Coleman
C. O.
King Features
235 East 45 Street
New York
N.Y.
10.017
U.S.A.

Τέλειο σέ όλα
και με στιγμιαία απόψυξη
(σέ ένα λεπτό).

Χαρούμενο υϊ εύτυχισμένο τό 1966 με συσκευές

KELVINATOR

Για όλη σας τή ζωή!

ΟΙΚΙΑΚΑ ΨΥΓΕΙΑ - ΚΟΥΖΙΝΕΣ - ΚΑΙΜΑΤΙΣΤΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ - ΘΕΡΜΑΣΤΡΕΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ
ΨΥΚΤΕΣ ΥΔΑΤΟΣ - ΣΥΝΤΗΡΗΤΕΣ ΠΑΓΩΤΟΥ

ΑΛΕΚΤΩΡ

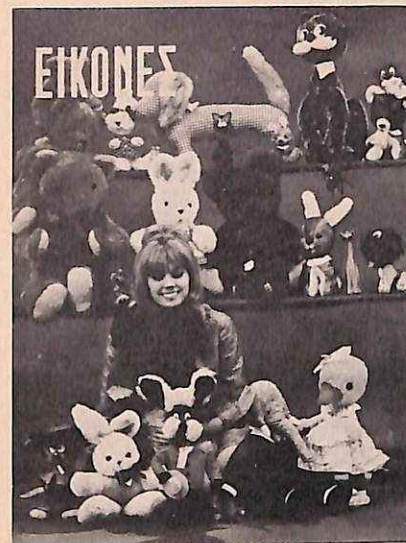

Τὰ ἔχει ὅλα γιὰ νὰ ἀρέσῃ

Ποιότητα-ἐμφάνισιν-τιμὴν: τὰ ἔχει ὅλα γιὰ νὰ ἀρέσῃ. Δὲν εἶναι τυχαῖον τὸ γεγονός διὰ τὰ ὁρολόγια TISSOT εἶναι μεταξύ τῶν πρώτων εἰς τὰς πωλήσεις, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Ἑλβετίαν, τὴν πατρίδα τῆς ὁρολογιοποιΐας. Πράγματι, ἡ TISSOT σᾶς προσφέρει εἰς ἀσυναγώνιστον τιμὴν τὴν ποιότητα καὶ τὴν ὀραιότητα μιᾶς γοητευτικῆς συλλογῆς, ἡ ὁποία εἰς ὅλον τὸν Κόσμον προκαλεῖ τὸν θαυμασμόν τῶν εἰδικῶν. Παρατηρήσατε εἰς τὰς προθήκας τῶν κοσμηματοπωλείων τὴν κομψότητα καὶ τὰς τιμὰς τῶν ὁρολογίων TISSOT. Κυττάξατε, συγκρίνατε καί, ὅπως τόσοι ἄλλοι, θὰ συμφωνήσετε καὶ ἐσεῖς: Τὰ ἔχει ὅλα γιὰ νὰ ἀρέσῃ.

TISSOT
Γυναικεία ἀπὸ δρχ. 1.050

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Παιχνίδια γιὰ παιδιά - χαρὰ καὶ γιὰ μεγάλους ..

Μεγάλη χαρὰ γιὰ τοὺς μικροὺς, καὶ μικρὲς παρενθέσεις εὐτυχισμένης φυγῆς γιὰ τοὺς μεγάλους, τὰ παιχνίδια στολίζουν τὶς ὥρες τῶν ἐορτῶν καὶ ντύνουν τὶς χριστουγεννιάτικες ἡμέρες ὅλων στοὺς ζῶντες τόνους τους—εὐχάριστος ἀποχαιρετισμὸς σ' ἓνα χρόνο ποὺ φεύγει καὶ πρόλογος αἰσιοδοξίας γι' αὐτὸν ποὺ ἔρχεται. "Ὅπλα κυριαρχίας τῶν μικρῶν, καὶ ἀφοπλισμὸς τῶν μεγάλων...

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ • ΑΡΙΘ. 530
ΕΤΟΣ ΙΑ' • 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1965

Γραφεῖα: Ἀθῆναι, Σωκράτους 57 - 59 (τ.τ. 101). Τηλέφωνα: Διευθύν-
σεως, 537.988. Συντάξας, 523.366.
Διακρίσεις, Διεκπεραιώσεις, Ἀγ-
γελιών Τηλ. 537.611 (10 γραμμαί)

ΤΑ ΓΟΝΑΤΑ

ΣΥΝΟΗΜΑ

ΚΑΙ ΚΕΦΙ...

...γιὰ τὴν γυναῖκα τοῦ 1965!
Οἱ φοῦστες ἀνεβαίνουν, ἀνέ-
θηκαν πολὺ, τὰ γόνατα ἐ-
λεύθερα, ἀποκαλύπτονται,
προκαλοῦν, ἀλλὰ καὶ προκα-
λοῦνται ἀπὸ τὰ ἐλαστικὰ
μοντέλα τῆς νέας, τρελλῆς
μόδας καὶ ἐλκύουν βλέμμα-
τα καὶ χαμόγελα. Ἀλλάξαν
τὸ ὄψος τῶν πόλεων οἱ νέες
κοπέλλες μὲ τὶς πραγματικὰ
νέες ἐμφανίσεις — ἀναστα-
τώνουν καὶ προκαλοῦν τὴν
καὶ τὴν Ἀθήνα. Πρωτότυπο
φωτορεπορτάζ στὶς σελ. 51-56

Ὁ ἀφορισμὸς καὶ ἡ ἄρσις

ΣΕΛΙΔΕΣ 28 - 33

Ἀπὸ τὸν Ἰούλιο τοῦ 1954 στὸν
Δεκέμβριο τοῦ 1965. Ὑστερὰ ἀ-
πὸ ἑννέα αἰῶνες, τὸ Βατικανὸ καὶ
ἡ Κωνσταντινούπολις «συναπών-
ται» στὴν πρώτη ἐπίσημη πράξη
γιὰ τὴν γεφύρωση τοῦ χάσματος

Ὁ Ντὲ Γκὼλ ἀντεπιτίθεται

ΣΕΛΙΔΕΣ 36 - 37

Μεθαύριο ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλ
ἐξαπολύει τὴν ἀντεπίθεσή του,
στὸν δεύτερο γύρο τῶν γαλλικῶν
προεδρικῶν ἐκλογῶν, μὲ μοναδι-
κὸ τώρα ἀντίπαλο τὸν Μιττεράν.
Τελικὴ νίκη ἢ μιὰ νέα ἐκπλήξη;

Θησαυροὶ τοῦ 1400 π.Χ.

ΣΕΛΙΔΕΣ 57 - 61

Τὰ ἐκπληκτικὰ κοσμήματα τῆς ὑ-
στερομινωϊκῆς περιόδου, ποὺ θρέ-
θηκαν στὸν ἀσύλητο βασιλικὸ τά-
φο τῶν Ἀρχανῶν, στὴν Κρήτη.
Τὰ εὐρήματα εἶναι ἐκπληκτικά.

Ὁ Νίκος Παπατάκης...

ΣΕΛΙΔΕΣ 68 - 71

...μετὰ τὶς «Ἀδύσσοις», ποὺ τὸν
ἐπέβαλαν διεθνῶς, στὸ χάος τῆς
ἐλληνικῆς λογοκρισίας, ποὺ θέλη-
σε νὰ τοῦ «ἀπαγορεύσῃ» τὴν νέα
ταῖνία, τὴν ὁποία πρόκειται
νὰ γυρίσῃ τώρα στὴν χώρα μας.

Ὁ διαγωνισμὸς λήγει...

ΣΕΛΙΔΕΣ 90 - 91

Τρεῖς ἡμέρες σᾶς ἀπομένουν γιὰ
νὰ στείλετε τὰ δελτία τῆς συμμε-
τοχῆς σᾶς στὸν διαγωνισμὸ AIR
FRANCE - «ΕΙΚΟΝΟΝ», μὲ τὰ
μεγάλὰ πρωτοχρονιάτικα δῶρα.
Ἀεροπορικὰ ταξίδια στὴν Εὐρώ-
πῃ καὶ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

Ἀρχισυντάκτης: Δ. Παπαναγιώτου.
Ἀρθρογράφος: Θ. Παπακωνσταντί-
νου. Ἐπὶ τῆς ὄψης: Κ. Βεντίος.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Πέτρος Ἀναγνωστόπουλος, Φοῖβος Γεο-
μανός, Θέμος Λαγκαδάκης, Ἐλένη Δου-
κίδου, Β. Καφαντῆς, Μ. Καραβία, Μ.
Κοτσαμάνη, Ἀλ. Κοτῆς, Γ. Λάμπας, Ν.
Μαστοράκης, Ν. Μεταξάς, Μ. Παρσεν-
αίδης, Ροζίτα Σάκου, Ἀνδρέας Φαγ-
κιάς, Γ. Χατζηαντόνης, Σ. Χατζηγιάννης

Χρ. Ἀλοῦσης, Στέλ. Ἀστεμάκης, Νικόλ.
Βαλαβανίδης, Α. Βόγλης, Α. Βούρβου-
λης, Γ. Γκιγκας, Α. Διαμαντόπουλος, Γ.
Δρόσος, Α. Καραμάρης, Θ. Καραῖς, Ε.
Κόλλας, Α. Κοσμηνίδης, Α. Λιδωρίκης, Α.
Μαρκάκης, Χρ. Οικονόμου, Ε. Χαλκιάς,
Α. Χωρέμη, Κ. Ψαλφίτης, Β. Ψωρόνης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Νικόλαος Καραμάρης

ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Η. Σκουλάς, Γ. Κωστακόπουλος, Θ. Πα-
καλίδης, Φρ. Ἀλκυόνης, Α. Δουλάκης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΗΡΗΣΙΣ

Β. Καραμάρης, Π. Ἀσημακόπουλος, Κ.
Παπαλίδης, Α. Παπαδόπουλος, Α. Λουδής

Προστίθενται τυπογραφίαι: Δ. Φίλωρος
(Ὁδὸς Ἀγιάλου, ἀριθμὸς 23, Ἀθήναι)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Ἐστωτέρας: Ἐτήσιος δρχ. 130, Ἀτρεῖς δρχ.
240. Ἐστωτέρας: Ἐτήσιος δρχ. 7, Ἀτρεῖς δρχ. 14.
Ἀεροπορικὰ ταξίδια κατὰ τὴν συνεννόησιν • ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
κατὰ τιμηκὰτάλογον καὶ συμφωνίαν • ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ἀφ-
ῶν καὶ φωτογραφιῶν μόνον κατὰ τὴν ἀδείαν • ΑΕΝ ΕΠΙ-
ΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ χειρόγραφα καὶ φωτογραφίαι • ΤΗΛΕΓΡΑΦΙ-
ΚΗ διεύθυνσις: «ΕΙΚΟΝΕΣ» Ἀθῆναι • ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ Ε-
ΠΙΤΑΓΑΙ ἐπ' ὀνόματι «ΕΙΚΟΝΕΣ», Σωκράτους 57, Ἀθῆναι.

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΟΡΟΣ 100% ΝΕΑΝΙΚΟΣ...

ΣΕ-Ι-Κ: "Έδωσε και πήρε όλη την βραδιά, σε ποικίλες εμφανίσεις, ζωηρές φιγούρες, έξωφρενικές παραλλαγές. Τα νιάτα έδωσαν έφετος την μάχη τους στην πίστα και κέρδισαν."

ΚΑΙ ΠΑΛΙ σέικ, στο φόρτε της εξαλλοσύνης του. 'Η μακρινά τουαλέττα δεν είναι εμπόδιο όταν πρόκειται για δεξιότηχνίδα. Το «τράκ» της πρώτης εμφάνισέας έχει σθήσει.

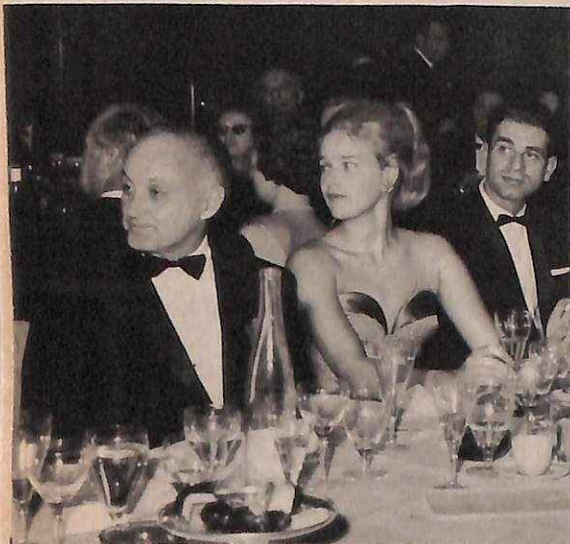
ΤΣΑ - ΤΣΑ: "Αν και «παρωχημένος» πιά χορός για την νεολαία της ημέρας, εξακολουθεί να έχει τους άπαδούς του. 'Ανανεωμένο, ανάμικτο με φιγούρες νέων μοντέρνων χορών."

Ήταν ένας χορός νεανικός 100%. Αυτή υπήρξε κατά γενική ομολογία ή γνώμη των 1.500 και πλέον προσκεκλημένων, που παρευρέθησαν στην χριστουγεννιάτικη χοροεσπερίδα των άποφοιτων της Σχολής 'Αναβρύτων, στις αίθουσες του ξενοδοχείου «Χίλτον», το περασμένο Σάββατο. Μια βραδιά κεφάτη και θορυβώδης, γεμάτη εκπλήξεις και ευρήματα. 'Η παρουσία των Βασιλέων και της πριγκίπισσας Ειρήνης έτόνισε και τον νεανικό χαρακτήρα του χορού και την επισημότητά του.

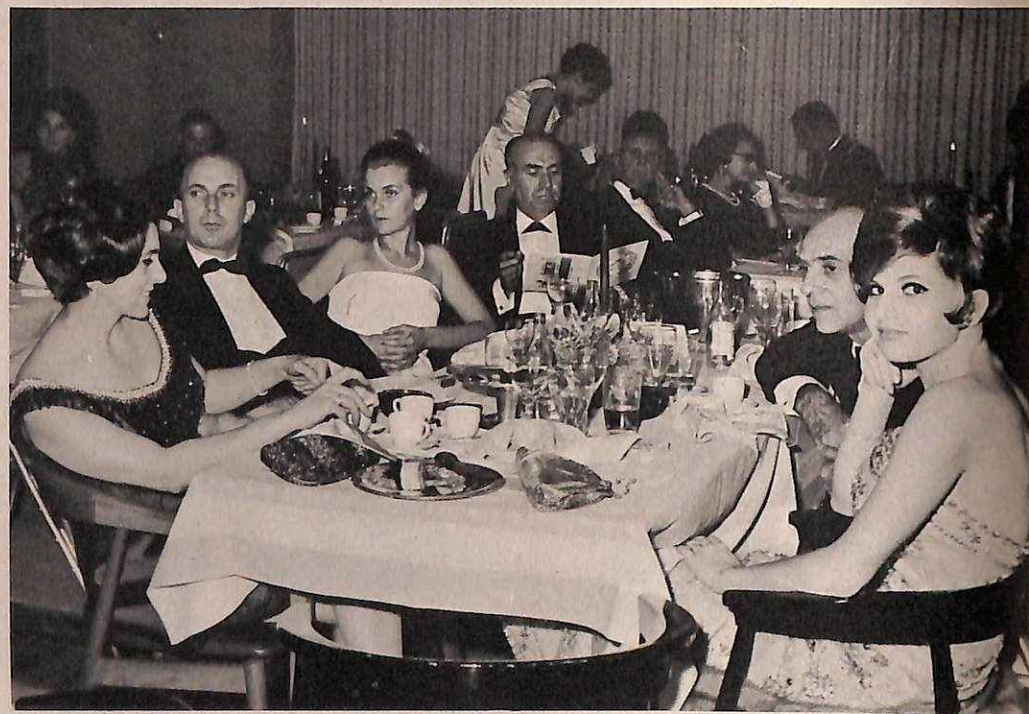
ΜΠΟΣΤΕΛΛΑ: Οι πιο νέοι από τους νέους χόρεψαν και τον χορό, με αδιάπτωτο κέφι. 'Η ορχήστρα συνέβαλε πάρα πολύ στην πανζουρλισμένη περίφημο «καθιστό» στον πανζουρλισμό.

ΕΝΑ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟ ΖΕΥΓΑΡΙ, ΕΚΕΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ΕΚΕΙΝΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΝΕΟΙ, ΟΜΟΡΦΟΙ, ΚΕΦΑΤΟΙ. ΧΟΡΕΨΑΝ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΑΝ ΩΣ ΑΡΓΑ

ΜΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ οί Βασιλείς (ακρο δεξιά) παρακολούθησαν από τὸ τραπέζι τους τὴν κίνηση τῆς βραδιάς. Ὅσοι δὲν χόρευαν -ὁ χώρος στὴν πίστα δὲν ἐπαρκούσε γιὰ ὅλους-, διασκέδαζαν κοιτάζοντας ἀπὸ μακριὰ (δεξιά). Ἀνάμεσα στὶς ἄλλες συντροφίες, καὶ ἓνα διπλωματικὸ τραπέζι (ἄνω). Κάθονται, ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ: Ὁ ναυτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἀμερικανικῆς πρεσβείας πλοίαρχος Νταΐδου, ἡ πρέσβειρα τῆς Περσίας Κ. Α. Καζεμὺ καὶ ὁ πρεσβευτὴς σύζυγος.

Τὸ πιὸ κεφάτο καὶ λαμπρὸ ξεκίνημα τῆς κοσμικῆς περιόδου

Τὰ Χριστούγεννα ἦλθαν ξαφνικὰ ἐφέτος στὶς μεγάλες αἰθουσες τοῦ «Χίλτον», μὲ τὸν χορὸ τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς Ἀναβρύτων. Ὁ καιρὸς, ποὺ ὅλη τὴν ἡμέρα ἔδειχνε ὅτι θὰ βοηθούσε στὴν δημιουργία μιᾶς χειμωνιάτικης ἀτμόσφαιρας, τὸ βράδυ μετάνιωσε κ' ἔβαλε ὅλα τὰ δυνατό του νὰ μιμηθῇ τὴν ἀνοιξη. Ἔτσι, πολλοὶ ξεκίνησαν προδιατεθειμένοι ὅτι ἀρχὲς Δεκεμβρίου δὲν θὰ εἶχαν Χριστούγεννα... Καὶ μέσα σὲ μισὴ ὥρα ὅλοι τὸ εἶχαν ξεχάσει, γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ἀνάμνηση ὅτι τὰ Χριστούγεννα τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1965 ἦταν ἴσως τὰ πιὸ ζωντανὰ καὶ τὰ πιὸ οἰκεία ἀπὸ ὅσα εἶχαν περάσει ὡς ἐκείνη τὴν νύκτα.

Ἀλλὰ, ἂς πάρουμε τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἀρχή. Ἡ περσινὴ «προπρεμιέρα» τῶν Χριστουγέννων, ποὺ καθιέρωσε ὁ χορὸς τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς Ἀναβρύτων, εἶχε τόση ἐπιτυχία, ὥστε οἱ ὀργανωτὰὶ σκέφθηκαν νὰ τὴν ἐπαναλάβουν κ' ἐφέτος μὲ μεγαλύτερη τολμηρότητα, προβαδίζοντας αὐτὴ τὴν φορὰ τοῦ ἡμερολογίου κατὰ 14 ὁλόκληρες ἡμέρες.

Καίρὸ τώρα, οἱ κομπῆς κυρίες καὶ δεσποινίδες τῆς Ἀθήνας προετοίμαζαν τὶς τουαλέττες τους γιὰ τὸν χορὸ καὶ μὲ καρδιοχτύπια οἱ «ντεμπυτάντ» ὠνεϊρεύονταν τὴν πρώτη ἐπίσημη κοσμικὴ ἐμφάνισή τους. Ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς: Νὰ ἐντυπωσιάσουν, νὰ θαμβώσουν μὲ τὴν ἐμφάνισή τους καὶ τὴν ἀκτινοβολία τους.

Ἡ περσινὴ ἐμφάνιση τῆς Βασιλίσσης Ἀννας - Μαρίας, ποὺ ἔμεινε στὴν εἰστορία τῆς κοσμικῆς μας ζωῆς γιὰ τὴν ἀπλότητά της, φαίνεται ὅτι παρερμηνεύθηκε ἀπὸ τὶς ὥραιες Ἀθηναίες, ποὺ περίμεναν ἐφέτος ἐντυπωσιακὴ ἐμφάνιση τῆς Βασιλίσσης. Ὡστόσο δὲν συνέβη κάτι τέτοιο, συνηγοροῦσης αὐτὴ τὴν φορὰ καὶ τῆς πριγκιπίσσης Εἰρήνης, ἡ ὁποία συνόδευε τοὺς Βασιλεῖς.

Ἡ νεαρὴ Βασιλίσσα, πρὶν διακριτικὰ κομπῆ καὶ πρὶν νεανικὰ ὠραία ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ, ἐμφανίσθηκε φορώντας μιὰ ἴσια, μακρὰ δελουδι-

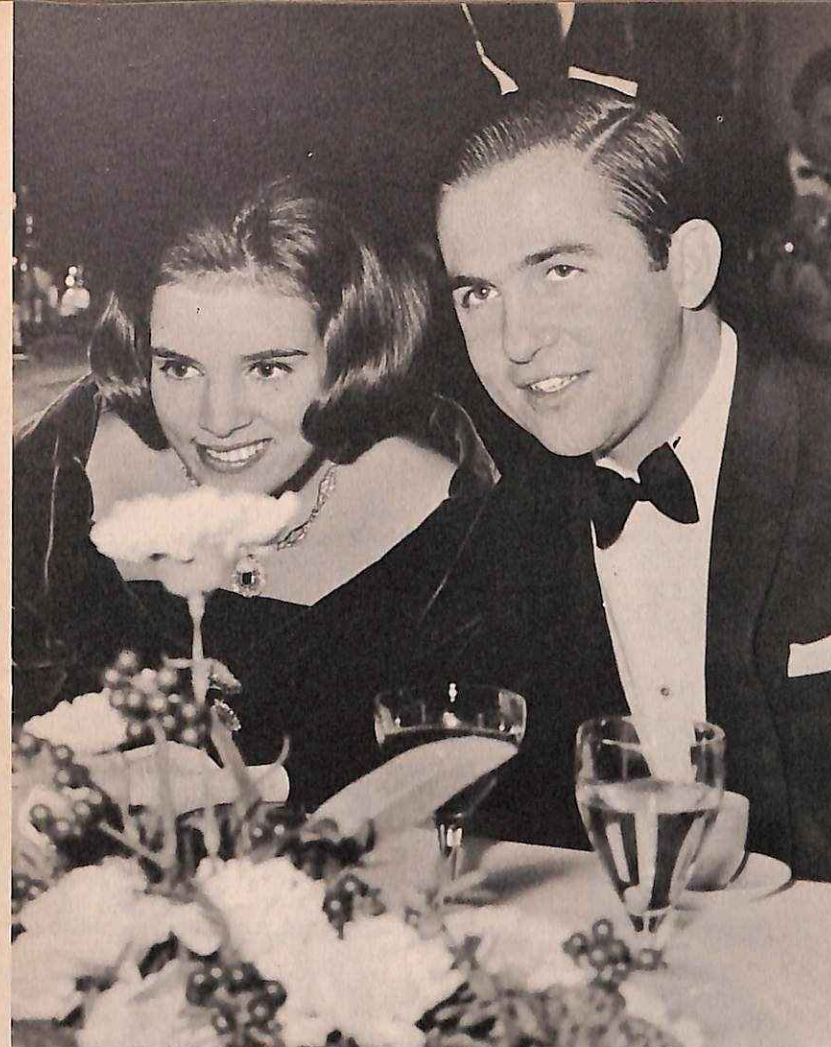
νη τουαλέττα, σὲ ἀπλὴ γραμμὴ καὶ ἐλάχιστα ντεκολτέ. Ἐνα κολλιὲ ἀπὸ μπριγιὰν καὶ ρουμπινία καὶ μιὰ ἴδια καρφίτσα στὸ μπλὲ ἐλεκτρικὸ φόντο τοῦ φορέματός της συμπλήρωναν τὴν ἐπίσημη παρουσία της. Ἐλάχιστα θαμμένη καὶ κτενισμένη ἀπλά, ἀκτινοβολούσε ἀπὸ φυσικὴ χάρη. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ πριγκιπίσσα Εἰρήνη, ἡ ὁποία ἐμφανίσθηκε μ' ἓνα ἀπλό νεανικὸ φόρεμα καὶ ἐλάχιστα κοσμήματα.

Ἐνῶ, ὁμῶς, ἡ βασιλικὴ ἐμφάνιση ἦταν ἀπλή, δὲν ἔλειψαν καθόλου οἱ ἐντυπωσιακὲς παρουσίες. Ἡ βραδιὰ προσέφερε στοὺς καλοπροαίρετους σχολιαστὰς τῶν κοσμικῶν συγκεντρώσεων τὰ πάντα ἢ περίπου τὰ πάντα: Ἡμιτόπλες, μεγάλα ντεκολτέ, ὠραιότατα σινιόν, ρομαντικὲς μπούκλες στολισμένες μὲ λουλούδια, κοτσίδες πλεγμένες μὲ μαργαριταρένια κολλιέ, φτερά στρουθοκαμήλου ποὺ ἀνέμιζαν στὴν παραμικρὴ κίνηση, ἀέρινες μουσελίνες, γυαλιστερά σατέν, ἀπαστράπτουσες χάνδρες, βαρύτιμα κοσμήματα.

Ὁραία ζευγάρια

Εὐχάριστη διαπίστωση: Ἡ βελτίωση τῆς φυλῆς μας. Στὴν νεώτερη γενιά δὲν ὑπῆρχαν στρουμπουλὲς κοπέλλες, οὔτε παχύσαρκες νεαρὲς κυρίες, οὔτε «ἀνατολίτικες» καλλονὲς μὲ ὑπερτονισμένες καμπυλότητες. Ἀντίθετα, ἔβλεπες πολλὰ γυμνασμένα σώματα, πολλὲς λεπτὲς αἰλουέττες μανικέν, ὅπως τὶς θέλει ἡ σύγχρονη μόδα, πολλὲς ψηλὲς λυγρὲς κοπέλλες.

Πολλοὶ «τὴν - ἔιτζερς» καὶ πολλὰ ὠραία ζευγάρια ἔδωσαν νεανικὸ τόνο στὴν βραδιὰ καὶ κράτησαν ἀκέραιο τὸ κέφι ὡς τὶς πρώτες πρωινὲς ὥρες. Ὁρχήστρες ποὺ συνέβαλαν σ' αὐτὸ: Τοῦ Ἀβατάγγελου, τοῦ Τάκη Μωράκη μὲ τὰ διολιὰ του καὶ τοῦ Τόνου Πινέλι, καθὼς ἐπίσης καὶ οἱ περίφημοι νέγροι «Ink Spots», σὲ μιὰ πολὺ ἐντυπωσιακὴ ἐμφάνιση.

Ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια ἔχει πιά καθιερωθῇ ὁ χορὸς τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς Ἀναβρύτων νὰ συνδέεται μὲ τὶς «ντεμπυτάντ» τῆς χρονιάς. Καὶ οἱ ἐφετεινὲς «ντεμπυτάντ», κατὰ γενικὴ ὁμολογία, ἦταν οἱ πιὸ χαριτωμένες, ἴσως οἱ πιὸ ὀμορφες ἀπὸ κάθε ἄλλη χρονιά. Οἱ περισσότερες, ντυμένες στὰ λευκὰ καὶ κτενισμένες μὲ σινιόν ἀπὸ μπούκλες, κυκλοφοροῦσαν ἄνετα, πωλοῦσαν λαχνούς, χόρευαν, ἔβγαζαν φωτογραφίες καὶ ὑπολόγιζαν στὴν ἐπιτυχία τῆς πρώτης τους ἐπίσημης ἐμφάνισις ὅπως καὶ μιὰ στάρλετ στὴν πρώτη της ταῖνια. Ἀνάμεσά τους, οἱ περσινὲς «ντέμπ», πρὶν σίγουρες γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους, χωρὶς ἢ μὲ λιγώτερο «τράκι», ξεχώριζαν παντοῦ.

Ἀπὸ νωρὶς τὸ βράδυ εἶχε ἀρχίσει τὸ «μποτιλιάρισμα» τῆς ὁδοῦ Βασιλίσσης Σοφίας. Χρόνια ἡ κοσμικὴ Ἀθήνα ἔχει νὰ θυμηθῇ τόσο πλούσια ἀριθμητικῶς βραδιὰ, παρ' ὅλο ποὺ ἀπὸ τὸν χορὸ τῆς Σχολῆς Ἀναβρύτων ἔλειψαν ὅπωςδὴποτε ἐφέτος οἱ παλαίμαχοι γλεντζέδες καὶ τὰ γνωστὰ ὀνόματα ποὺ συναντᾶ κανεὶς μονίμως σ' αὐτὲς τὶς ἐκδηλώσεις.

Στὶς 9.45 μ.μ. τὸ μεγάλο χῶλ τοῦ ξενοδοχείου θυμίζε κινηματογραφικὸ σκηνικὸ, σὲ ταῖνια ἐποχῆς 19ου αἰῶνος. Ἀξιωματικοὶ μὲ μεγάλες στολές, νεαροὶ εὐέλπιδες, δόκιμοι τοῦ ναυτικοῦ καὶ κομποὶ δανδῆδες ἀνέμεναν στὶς δυὸ σειρὲς ἐνὸς κόκκινου ταπέτου τὴν εἴσοδο τῶν Βασιλέων. Οἱ Βασιλεῖς, μαζί μὲ τὴν πριγκιπίσσα Εἰρήνη, ἔφθασαν ἀρκετὰ καθυστερημένοι. Ὁ-

ΤΗ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΗΝ ΕΦΕΡΕ Ο Α.Ι. - ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΕ ΤΟ ΕΛΚΗΘΡΟ ΤΟΥ. ΤΟ ΑΛΟΓΑΚΙ ΕΙΝΑΙ «ΠΟΝΕ-Υ» ΤΗΣ ΣΚΥΡΟΥ

Η ΠΙΟ ΩΡΑΙΑ της βραδιάς και ο πιο νέος... από τους βουλευτές. Η Έλενα Ναθαναήλ -ρομαντική, ψη-
λόλιγνη, άερνη σιλουέττα, με πρόσωπο φίνο και μάτια έντονα- και ο κ. Α. Λαγάρκος χόρεψαν διακρι-
τικά. Η Έλενα, το νέο ανερχόμενο άστέρι στον διεθνή κινηματογραφικό ορίζοντα, βρήκε τον χρόνο να
κάνη μια εμφάνιση στον χορό των 'Αναδρύτων, και έντυπώσισε όλους με την όμορφη και την χάρη της.

σοι περίμεναν, αποζημιώθηκαν γενναϊόδωρα, με
τον τρόπο που μόνον ο Βασιλεύς φαίνεται να
γνωρίζει το μυστικό: Ένα πλατύ χαμόγελο,
μια χειραψία, μερικές κουδεντούλες, ένα άστείο
πείραγμα σε κάποιον παλιό συμμαθητή, και η
ατμόσφαιρα άμέσως άλλαξε. Οι νέοι ξεθάρρε-
ψαν και η πίστα γέμισε κόσμο, φωνές, φασαρία.
Σε λίγο μια χριστουγεννιάτικη παράτα από
γκαρσόνια και στολισμένους δίσκους με το με-
νού της βραδιάς —άσχετα αν αργότερα το με-
νού αυτό απογοήτευσε— συνώδευσε το έλκη-
θρο του 'Αϊ - Βασίλη ως το βασιλικό τραπέζι,
ενώ έξω από τα τεράστια τζαμωτά παράθυρα
μια σειρά από πολύχρωμα πυροτεχνήματα προσ-
έφερε στους παρευρισκόμενους ένα φαντασμαγο-
ρικό θέαμα.

Πλούσιο σε ποικιλία και ωραιότητα σε έμ-
φάνιση, το μενού, ωστόσο, ήταν κακό σε ποιό-
τητα, περιεχόμενο και νοστιμιά. Μοναδική εξαί-
ρεση το γλυκό και ο καφές, που αυτός τουλάχισ-
τον ήταν της ώρας.

Μετά το φαγητό, που οι περισσότεροι το έ-
φαγαν ανόρεχτα, σαν υπάκουα παιδιά, οι Βα-
σιλείς άνοιξαν τον χορό μ' ένα ταγκό, συνέχισαν
μ' ένα ήσυχο σέικ, παρέμειναν σ' ένα διακριτι-
κό τσά - τσά και αποτραβήχτηκαν όταν άρχισε
μια τρελλή μποστέλλα.

Δεν υπήρχε, άλλωστε, περίπτωση για ήσυ-
χο χορό, γιατί έπληθε η είσοδος των ζωηρών
στην πίστα, οι οποίοι την κατέλαβαν χορεύον-
τας μέχρι ομαδικού παροξυσμού. Την μποστέλ-
λα σε λίγο την διαδέχθηκε μια πόλκα, την πόλ-
κα ένα τυπικό φρέντς κάν - κάν και άκολούθησε
μια σειρά από γνωστά στρατιωτικά έμβατήρια,
που χορεύτηκαν με πολύ κέφι. 'Ανάμεσα σ' αυ-
τά και η «Γέφυρα του ποταμού Κβάι», που έγι-
νε ευχάριστος χορευτικός ρυθμός. Δεν υπήρχε
στιγμή άνεκμετάλλευτη σ' αυτό τον χορό. 'Α-
κόμη και η μικρή παρένθεση με τους λαϊκούς χο-
ρούς από μπουζούκια, που τραγούδησε το «Τρίο
Γκρέκο», δεν έμεινε χωρίς ανταπόκριση εκ με-
ρους του κοινού. Μάλιστα έδωσε την ευκαιρία
σε ένα ταιριαστό «τρίο» χορευτών να εμφανισθή
σ' ένα συρτάκι: Στο προσκήνιο ο κ. Κώστας
Χαριτάκης, η δίδ Σπερώνη και ο κ. Δημήτρης
Οικονόμου. Έκτος από τις χορευτικές του ικα-
νότητες, ο κ. Χαριτάκης διακρίθηκε και για ένα
άλλο άκόμη κρυφό ταλέντο του: 'Ός χαριτωμέ-
νος «σανσονιέ» στον πλειστηριασμό που ανέλα-
βε ο ίδιος για την διάθεση των υπολοίπων λα-
χνών.

Έν τω μεταξύ όμως η ώρα είχε περάσει και
άρχισε η κλήρωση. Η Α.Μ. ή Βασίλισσα (ή
Αυτού Μεγαλειότης ή Βασίλισσα, όπως έπε-
μενε να την προσφωνή η σπήκερ), μαζί με την
πριγκίπισσα Ειρήνη τράβηξαν τους άριθμούς
των μεγάλων λαχείων και το πρώτο μέρος της
γιορτής έληξε μαζί με την αναχώρηση των ύψι-
λών προσκεκλημένων, στις τρεις το πρωί. Το
δεύτερο μέρος της ιστορίας γράφτηκε την αύρι-
νη, υπό τους ήχους της ορχήστρας Πινέλι, με συ-
τροφιά τον Διονύση Σαβδόπουλο και τα τρα-
γούδια του και με «ήρωες» όλους τους νέους.
'Όλους αυτούς που, φεύγοντας αργότερα, και
ενώ είχε πιά ξημερώσει, από τις αίθουσες του
«Χίλτον», ώμολόγησαν ότι ποτέ δεν είχαν περά-
σει τόσο ωραία. Υπάρχει μεγαλύτερη δικαιο-
σύνη για ένα χορό, όταν μάλιστα έχει έπιτευχθεί
απόλυτα και ο σκοπός της βραδιάς; — η δι-
σχυση των υποτροφιών των αποφοίτων των 'Α-
ναδρύτων για σπουδές στο εξωτερικό. 'Αείσαν
θερμά συγχαρητήρια στην οργανωτική έπιτρο-
πή, για την πλήρη έπιτυχία.

▲ ΚΑΙ ΕΝΑ δώρο για την 'Αλεξία.
Είναι ένας τεράστιος σκύλος έλλη-
νικής κατασκευής, που προσέφερε ο
Σύλλογος των 'Αποφοίτων της Σχο-
λής 'Αναδρύτων. Οι Βασίλεις το δέ-
χθηκαν με ένα μεγάλο «εύχαριστώ».

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ Ειρήνη —ωραιό-
τατο βελούδινο φόρεμα σε τόνο θυσ-
σινί και ελάχιστα κοσμήματα—, έ-
νώ χορεύει με τον κ. Χασάπη. Οι
λεπτομέρειες του χορού την ενδιέ-
φεραν, αφού ήταν και έπίτιμος πρό-
εδρος της οργανωτικής έπιτροπής του

ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΕΣ «ΝΤΕΜΠΥΤΑΝΤ» ΕΝΩ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΟΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΕ ΜΙΑ ΥΠΟΚΛΙΣΗ.

ΜΕΤΑ τον πρώτο χορό, ο Βασιλεύς χορεύει με μια από
τις πιο κομψές κυρίες της βραδιάς, την Κα Ντόλλυ Βου-
ρέκα, πρόεδρο της οργανωτικής έπιτροπής του χορού, που
εμφανίσθηκε με ωραιότατη μακρυνά μπουσελίνα. Την ίδια
ώρα η Βασίλισσα χόρευε με τον πρόεδρο του Συλλόγου 'Α-
ποφοίτων κ. Ντ. Χασάπη. Σε λίγο, ωστόσο, η ορχήστρα
άλλαξε ρυθμό, τα ζευγάρια διπασιάσθηκαν στην πίστα
και οι Βασίλεις προτίμησαν να γυρίσουν στις θέσεις τους.

Τὸ μεσημέρι τῆς 7ης Δεκεμβρίου, κάτω ἀπὸ ἕναν χλιαρὸ χειμωνιάτικο ἥλιο, ποὺ φώτιζε θαμπὰ τὴν μεσογειακὴ λεκάνη, ἀπὸ τὴν Ρώμη ἕως τὴν Κωνσταντινούπολη, τὴν ἴδια ἀκριβῶς στιγμή, ὑπὸ τοὺς μεγαλοπρεπεῖς θόλους τοῦ κολοσσίου ναοῦ τοῦ Ἀγίου Πέτρου στὸ Βατικανό, καὶ μέσα στὴν ταπεινὴ καὶ λιτὴ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου στὸ Φανάρι, γινόταν ταυτόχρονα μίᾳ ἱστορικὴ τελετουργία: Ὁ πάπας Παῦλος ὁ 6ος, μπροστὰ σὲ μίᾳ ἀντιπροσωπείᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν μητροπολίτη Μελίτωνα ἤρε τὸν ἀφορισμὸ καὶ τὸ ἀνάθεμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν Παπισμὸ. Καὶ ὁ πατριάρχης Ἀθηναγόρας, μπροστὰ σὲ μίᾳ ἀντιπροσωπείᾳ τοῦ Βατικανοῦ, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν καρδινάλιο Βαλτιμόρης, ἤρε, παράλληλα, τὸν ἀφορισμὸ καὶ τὸ ἀνάθεμα τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξία.

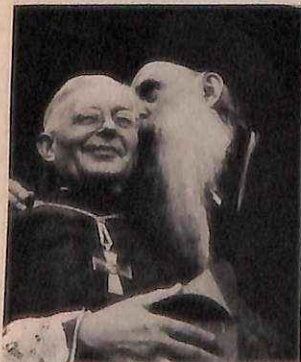
Ἰούλιος 1054

Ο ΑΦΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΑΡΣΙΣ

Δεκέμβριος 1965

ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΣ ΣΤ' ΣΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

ΣΤΟ ΦΑΝΑΡΙ. Ὁ οἰκουμένικος πατριάρχης μὲ τὸν ἐκπρόσωπο τοῦ Βατικανοῦ, τὸν καρδινάλιο τῆς Βαλτιμόρης Λῳρενς Σῆχαν

ΣΤΗΝ ΡΩΜΗ. Ὁ πάπας ἀνταλλάσσει ἀσπασμὸ μὲ τὸν ἐκπρόσωπο τοῦ πατριαρχῆ Κωνσταντινουπόλεως

Ἀμπροστόλιστα ἄμφω ἀστραποβολοῦσαν καὶ καλλίφωνοι ὕμνοι ὑψώνονταν πρὸς τοὺς οὐρανοὺς γιὰ νὰ δοξάσουν τὸ γεγονός, σὲ ἕναν κόσμον ποὺ γονατίζει κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τρομακτικῶν προβλημάτων καὶ σκιάζεται πάντα ἀπὸ τὸ ἀδιάλυτο φάσμα τοῦ μεγάλου ὀλέθρου.

570 ἑκατομμύρια καθολικοὶ καὶ 140 ἑκατομμύρια ὀρθόδοξοι, (τόσοι εἶναι οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς ὅπαδοί τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀναγνωρίζει τυπικῶς ὡς προκαθήμενὸς τῆς τῶν Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν), μποροῦν πιά νὰ λυτρωθοῦν ἀπὸ τὴν ἀμειδίκα πνευματικὴ ἀντιπάθεια. Τὸ ἀνάθεμα δὲν ὑπάρχει πλέον! Καταργήθηκε μετὰ ἀπὸ 911 χρόνια καὶ 4 μῆνες... Στὸ διάστημα αὐτὸ τῶν 9 αἰώνων, πολλὲς φορές ἡ Γῆ καὶ ἡ ἀνθρωπότης εἶχαν ἀλλάξει ὄψη, ἀλλὰ τὸ ἀνάθεμα παρέμενε πετρωμένο. Σάρκαζε κοσμογονικὴ καὶ κοσμοϊστορικὴ ἀνατροπὴ καὶ ἀναδημιουργία,

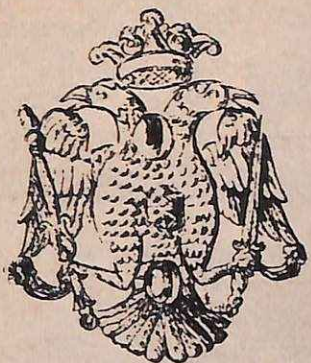
καὶ χώριζε βαθιὰ ἑκατομμύρια ἀνθρώπους βαραινώντας πάνω στὰ πεπρωμένα τους σὰν νὰ ἐξέφραζε ποιὸς ξέρει τί θεμελιώδεις καὶ ἀγεφύρωτες ἀντιθέσεις. Ἐν ὀνόματι τῆς πίστεως στὸν Θεὸ τῆς Ἀγάπης, ἔσπειρε τὸ μῖσος μέχρι θανάτου σὲ ἀναρίθμητες ψυχές. Καὶ ἐπνίξε τὴν ἀνατριχίλα τῆς Γνώσεως στὰ παγερὰ νερὰ τοῦ δογματισμοῦ. Μὰ τώρα, πᾶει, τελείωσε. Ἀνάθεμα δὲν ὑπάρχει πιά. Τί εἶναι, ὅμως, καὶ πῶς δημιουργήθηκε; Θὰ πρέπει νὰ κάνουμε πρὸς τὰ πίσω αὐτὸ τὸ ἱλιγγιάδες πῆδημα τῶν 9 αἰώνων, 11 ἐτῶν καὶ 4 μηνῶν, γιὰ νὰ μεταφερθοῦμε στὴν ἐποχὴ του.

Στὴν Πόλη, πρὶν 9 αἰῶνες...

Ἰούλιος τοῦ 1054, στὴν Βασιλεύουσα. Στὸν περικαλλὲ καὶ κοσμοξάκουστο ναὸ τῆς Ἀγίας Σο-

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΣ ΛΩΡΕΝΣ ΣΗΧΑΝ ΕΝΩ ΣΦΙΓΟΥΝ ΑΔΕΛΦΙΚΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΣΤΟ ΦΑΝΑΡΙ

φίας, γίνεται ή θεία λειτουργία μέσα στην γενική κατάνυξη. Η Βυζαντινή Αυτοκρατορία δρίσκεται στην ραγδαία παρακμή της. Ένας καινούργιος επιδρομέας, πιό άγριος και ισχυρός από όλους έως τώρα, οι Σελτζούκοι Τούρκοι, σφάραξαν την Μικρά Ασία, έφθασαν στην Βιθυνία, απειλούν την Κωνσταντινούπολη. Η ατμόσφαιρα είναι αγωνιώδης στην περισφιγγόμενη πρωτεύουσα, αλλά οι τελετουργίες διατηρούν όλη την φανταστική ιεροκρατική λαμπρότητά τους. Μέσα στην Αγία Σοφία, ο αυτοκράτωρ Κωνσταντίνος ο Μονομάχος, με την χρυσοστόλιστη ακολουθία του, παρακολουθεί την λειτουργία, ενώ ο Πατριάρχης Μιχαήλ Κηρουλάριος, περιστοιχιζόμενος από την κορυφή του ανατολικού ιερατείου εκτελεί με την εκ παραδόσεως φαντασμαγορία την θρησκευτική παράσταση.

Εμφανικά, ενώ οι μελωδικοί ψαλμοί θαυπέουν την γενική κατάνυξη, στην είσοδο εμφανίζονται τρεις ξένοι, πασίγνωστοι στην Κωνσταντινούπολη εκείνων των ημερών: Είναι ο καρδινάλιος Ουμβέρτος, άπεισταλμένος «πατριάρχης» του πάπα Λέοντος Θ', συνοδευόμενος από τον αρχιεπίσκοπο των Αμαλφινών Πέτρο και τον διάκονο Φρειδερίκο. Με βαρύ δέμα προχωρούν μέσα στον ναό, ενώ οι ψαλμοί σταματούν, ο πατριάρχης και ή ακολουθία του περνούν μπρος από το Άγιο Βήμα, ο αυτοκράτορας κάνει μια χειρονομία εκπλήξεως και μένει ακίνητος, και μέσα στην βαθειά σιγή, όλα τα βλέμματα καρφώνονται με ανησυχία στους παρείσακτους.

Ο Ουμβέρτος με τους συνοδούς του, συνεχίζουν την βαρεία πορεία τους. Φθάνουν μπροστά στο Άγιο Βήμα. Και με μια περιφρονητική χειρονομία πετούν επάνω του ένα έγγραφο, τυλιγμένο σαν κύνδρο. Ύστερα, μέσα στην άφωνη γενική κατάπληξη, κάνουν μεταβολή και θγαίνουν προκλητικά από τον άπειρτο ναό... Ο πατριάρχης άρπάζει το χαρτί, το ανοίγει. Είναι γραμμένο στα λατινικά, γλώσσα στην οποία ή επίδοσή του δεν είναι εξαιρετική. Δεν μπορεί να μεταφράσει καλά το έγγραφο, μια λέξη όμως, που γνωρίζει, και με την οποία αρχίζει το κείμενο, τον κάνει να καταλάβει: «Αφορισμός». Γυρίζει προς τον αυτοκράτορα, που, ανήσυχος, από την χρυσοποίκιλτη θέση του, τεντώνει το λαιμό του, ζητώντας να μάθει. «Αφορισμός του πάπα», ομλώντας να φωνή ο Μιχαήλ Κηρουλάριος. Η φράση σκορπίζει σαν άστραπη μέσα στην άχανη εκκλησία. «Αφορισμός!», λέει το πλήθος των εκκλησιαζομένων. «Αφορισμός!», επαναλαμβάνουν όσοι βρίσκονται έξω από τον ναό, και ή λέξη πετά σε όλη την Βασιλεύουσα...

Ο αφορισμός

Τι ήθελε ο καρδινάλιος Ουμβέρτος στην Πόλη; Ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος ο Μονομάχος, για να αντιμετώπιση τους Σελτζούκους Τούρκους, προσπάθησε να συνάψει συνθήκη με τον Γερμανό αυτοκράτορα, ώστε να μείνει απείριστος από την Δύση. Ο πάπας Λέων ο Θ' ανέλαβε τον ρόλο μεσολαβητού και έστειλε τον Ουμβέρτο στο Βυζάντιο για τις σχετικές διαπραγματεύσεις.

Αλλά ο άπεισταλμένος του Βατικανού, ενώ φαινόταν ότι είχε πολιτική άποστολή -γι' αυτό και φιλοξενήθηκε στα ανάκτορα της Πηγής- έδειξε κυρίως ενδιαφέρον για τα εκκλησιαστικά. Την εποχή εκείνη ή αντίθεση Ανατολικής και Δυτικής Εκκλησίας δρισκοταν στο αποκορύφωμά της. Το Σχίσμα, εντε φάκτος ύφιστατο ήδη, αλλά, τυπικά, ο πάπας υπετίθετο ότι εξακολουθούσε να έχει την φροντίδα όλων των Εκκλησιών, άρα και της Ανατολικής. Ο τότε πατριάρχης Μιχαήλ Κηρουλάριος ήταν από τους δέυτερους αντιπάλους του Παπισμού και έδειχνε πρακτικά την αντίθεσή του προς την Δυτική Εκκλησία. Έκλεισε τους λα-

τινικούς ναούς της Πόλης και ώνόμασε τον εαυτό του Οικουμενικό Πατριάρχη, καταργώντας έτσι την αναγνώριση του πάπα ως προκαθήμενου. Και ο Κηρουλάριος, όμως, στο πρόσωπο του Ουμβέρτου δριξε έναν αξιο σε δέυτητα αντίπαλο. Από την πρώτη κιόλας συνάντηση τον κατηγορήσε ως «έχθρο των Λατίνων», του επέδειξε δύο ύβριστικές επιστολές του πάπα (που ή γνησιότητά τους άμφισπτεείται) και τον ρώτησε χωρίς περιστροφές αν είναι διατεθειμένος να υποταχθή στον ποντίφηκα και να δεχθή την διδασκαλία της Ρωμαϊκής Εκκλησίας. Εκείνος απέφυγε να απαντήσει, αλλά ή σύγκρουση των δύο ανδρών (πρόδρομος της συγκρούσεως των δύο Εκκλησιών) ήταν φανερό ότι δρισκοταν πολύ κοντά. Έτσι φθάσαμε στο σημείο ο Ουμβέρτος να συντάξη - καθ' ύπαγόρευση του πάπα, μυστικά - τον αφορισμό και να τον ρίξει πάνω στην Αγία Τράπεζα της Αγίας Σοφίας, όπως ο δάρβουρος άρχηγός που νίκησε την Ρώμη έριξε το βαρύ σπαθί του στη ζυγαριά των λύτρων φωνάζοντας: «Ουαί τοίς ήττημένοις»...

Αναθεματισμοί

Απαξε ο πατριάρχης το έγγραφο του αφορισμού και το πρώτο που έκανε ήταν να επιστρατεύσει τρεις λατινομαθείς (ετών την Ιταλίδα γλώτταν εις Έλληνίδα μεταβάλλειν ειδότων) για να το μεταφράσουν στα έλληνικά. Η ιστορία άναφέρει τα όνόματά τους: Ήταν ο πρωτοπαπάριος Κοσμάς, ο Ρωμαιο Πύρρος και ο μοναχός Ιωάννης ο Ισπανός. Και να τί έλεγε το κείμενο του αφορισμού, κατά πιστή μετάφραση:

«Όποιοι δεν παραδέχεται την πίστη και την "θυσία" της Ρωμαϊκής και Αποστολικής "καθέδρας", άς είναι αναθεματισμένοι και άς μη ονομάζεται όρθόδοξος, αλλά άς θεωρηται "προζυμίτης" (που χρησιμοποιεί δηλαδή τή ένζυμο και όχι τή άζυμο -όπως ο Λατίνος- στην Θεία Εύχαριστία) και "νέος Αντίχριστος"».

Οι συντάκται του εγγράφου έστάλσαν από την Ρωμαϊκή Εκκλησία -που έχει την φροντίδα όλων των Εκκλησιών-, ως αποκρισάριοι, στην Κωνσταντινούπολη, για να ξετάσουν όσα έναντιον της Εκκλησίας των διεδίδοντο. Και κατά τα άλλα μόν έμειναν εύχαριστημένοι. Πολύ όμως ληπτήθηκαν για τον Μιχαήλ τον Κηρουλάριο, τον καταχρηστικά λεγόμενον πατριάρχη, διότι τόσοι αυτός, όσον και οι συνεργάται του είναι δράσται άνηκούστων έγκλημάτων...

Ο πεπλανημένος Κηρουλάριος δεν έπείσθη στις γραπτές προτροπές του πάπα Λέοντος του Θ', ούτε και θέλησε να συζητήσει με τους αντιπροσώπους του. Έκλεισε δέ τους λατινικούς ναούς της Κωνσταντινουπόλεως και την Ρωμαϊκή Εκκλησία καταφρονεί, ονομαζόμενος «οικουμενικός πατριάρχης».

Για όλα αυτά οι Λατίνοι άπεισταλμένοι «αναθεματίζουν» τον πατριάρχη Μιχαήλ, τον συνεργάτη του Λέοντα Αχρίδος (Έλληνα αρχιεπίσκοπο στην Κάτω Ιταλία, που υπήγετο στον πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως), τον σακελλάριο (δοηθό - γραμματέα) του Λέοντος Μιχαήλ Νικηφόρο και όλους όσους τους ακολουθούν στην πλάνη τους και τους συγκαταλέγουν μεταξύ των αίρετικών, που δογματίζουν ότι τή ένζυμο είναι έμψυχο.

Οι αναθεματιζόμενοι, στο έγγραφο, εξωμούνταν με μια όλόκληρη κατηγορία αίρετικών, οι όποιοι άναφέρονταν κατά λέξη:

«ΜΕ τους "Σιμωνιακούς", που πωλούν την Θεία δωρεά.

«ΜΕ τους "Βαλεσίους", οι όποιοι "τους παρούς αυτούς έξενουχίζουν" και προσέχουν κατόπιν σε εκκλησιαστικά αξιώματα.

«ΜΕ τους "Αρειανούς", που αναβαπτίζουν όσους έχουν βαπτισθή στο όνομα της Αγίας Τριάδος.

«ΜΕ τους "Δονατιστάς", που ισχυρίζονται ότι, έκτος της Έλληνικής Εκκλησίας, έχουν απολαστή και ή Εκκλησία του Χριστού και ή άληθινή θυσία και τή βάπτισμα.

«ΜΕ τους "Νικολαίτας", που επιτρέπουν τον γάμο των κληρικών».

Αλλά ο Μιχαήλ Κηρουλάριος δεν ήταν άνθρωπος που θα έπτοετο. Άρπαξε την εύπρόδεκτη ευκαιρία που του προσέφερε ο Ουμβέρτος με τον αφορισμό - λίβελλο, για να εξαπολύση την δική του αντίπθεση. Στο «ανάθεμα» του πάπα, άπάντησε με τή δική του «ανάθεμα», κηρύσσοντας έτσι επίσημα τον πόλεμο της Ανατολικής κατά της Δυτικής Εκκλησίας και όριστικοποιώντας τή Σχίσμα τους.

Ο πατριάρχης κινήθηκε δραστήρια. Στις 12 Ιουλίου 1054, τρεις μέρες μετά τή συνταρακτική επίσημο της Αγίας Σοφίας, συνεκάλεσε Ένδημουςαν Σύνοδο, ή όποια άπεφάσισε να άναθεματισθούν οι «κατά της όρθόδοξης πίστεως βλασφημούντες»...

Οκτώ ημέρες άργότερα, στις 20 Ιουλίου, έγινε μια ειδική συγκέντρωση τόσο των συνοδικών (που είχαν έκδώσει τή άνάθεμα), όσο και έπτά άκόμη αρχιεπισκόπων (τή άξίωμα τότε ήταν κατώτερο του μητροπολίτου), στο Μεγάλο Σκερέτο (στο γραφείο) του Πατριάρχου, όπου παρούς και αντιπροσώπων του αυτοκράτορος έξεδόθη και δεύτερο άνάθεμα, την φορά δέ αυτή όχι μόνον κατά τή κειμένου, αλλά και επάνω των έκθεσάντων ή γραψάντων αυτό ή συναίνεσιν ή βουλήν εις την τούτου ποίησιν δεδωκότων»...

Τέλος, πέντε ημέρες μετά, έπηκολούθησε τή κάψιμο του λίβελλου παρουσία τή πλήθους. Κατετέθη ένα μόνον αντίγραφο στο αρχείο του Χροτοφύλακος «εις έλεγχοις διηγετή των ηλικιακά του Θεού ήμών βλασφημούντων και εις μνημότερων κατάνυξιν»...

Και να τώρα μερικά άποσπάσματα της σχετικής πράξεως της Ένδημουσης Πατριαρχικής Συνόδου, με την όποια έγινε ο πρώτος αφορισμός.

Στην άρχή παρατίθενται τή όνόματα των έρασρών που είχαν λάβει μέρος.

Αναφέρεται:

«Προκαθήμενου Μιχαήλ του άγιωτάτου ήμών δεσπότη και οικουμενικού πατριάρχου εν τοίς δεξίοις μέρεσι των κατηχουμένων, συνεδραζόντων αὐτῷ θεοφιλεστάτων μητροπολιτών Θεοφάνους Κυζίκου και Συγκέλλου, Νικήτα Χαλκηδόνας και Συγκέλλου, Λαυρεντίου Δυρραχίου και Συγκέλλου, Ανθίμου Σίδης, Νικολάου Πισαυόντος Λέοντος Μύρων, Λέοντος Τραπεζούντος, Ιωάννου Σμύρνης, Εύσεβίου Άδριανουπόλεως, Κωνσταντίνου Μυτιλήνης, Νικολάου Χωνών, Υπατίου Ήδρουντος και αρχιεπισκόπου Λέοντος Καραβιζίου Γρηγορίου Μεσημβρίας, παριστάμενων και των πατριαρχικών άρχόντων».

Βασιικοί λόγοι

Κατόπιν προστίθεται: «Είναι άνεξάντλητος, ως φαίνεται, ο διάβολος στις κακές πράξεις. Γι' αυτό και δεν θα παύσει να εμφανίζεται στους εύσεβεις και να δρισκε πάντα όλο και νέους τρόπους για να μηχανεύεται εις βάρος της άλήθειας.

«Άνθρωποι άσεβείς, γεννήματα της Εύρώπης (της «Εσπερίου μοίρας»), ήλθαν στην εύσεβή αυτή πόλη... όπου άναδύονται οι πηγές της Όρθοδοξίας... σαν σεισμός και "μονιός άγριος" και έπεχείρησαν να διαστρεβλώσουν τον "όρθό λόγο".

«Απέθεσαν δέ και έγγραφο στην άγία τράπεζα της Αγίας Σοφίας, τής μεγάλης του Θεού Εκκλησίας", με τή όποιο άναθεματίζουν τόσοι έμάς, όσον και πρό παντός την Όρθόδοξη Εκκλησία και όλους όσους δεν άποδέχονται τή "δυσσεβήματά" των, έπειδή "εύσεβούμε" και ύποστηρίζουμε την όρθόδοξη πίστη. Μάς κατηγορούν δέ και για τή δτι δεν ευριζόμαστε, όπως εκείνοι, έπειδή δεν θέλουμε να παραμορφώμε την μορφή του ανθρώπου ένάντια προς την φύση. Έπίσης δέ και για τή δτι δεν διστάζουμε να μεταλαμβάνουμε από έγγάμους ιερείς.

«Επάνω άπ' όλα δέ και έπειδή με "νόθους λογισμούς" και μεγάλη θρασύτητα δεν "κιδιλεύουμε" τή Σύμβολο της Πίστεως (τή "Πιστεύω"), που έχει άδιαμφισβήτητη ισχύ άφορσπρίζεται σε άποφάσεις όλων των συνόδων, οικουμενικών και μή-, και δεν παραδεχόμεθα, όπως εκείνοι, δτι τή "Άγιον Πνεύμα έκπορεύεται" -"ό των μηχανημάτων τού πονηρού!"- και έπ' του Υιού, αλλά ύποστηρίζουμε δτι έκπορεύεται μόνον από τόν Πατέρα.

«Και έπειδή, πιστοί στην Αγία Γραφή, δεν

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΘΕΡΜΑΝΣΙ...

ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ

THERMOFAN

(ΘΕΡΜΟΦΑΝ)

• Δημιουργούν ένα θερμό στρώμα αέρος, που άπομονώνει τή κρύο και την ύγρασία • Προλαμβάνουν και έξουδετερώνουν τούς ρευματισμούς, γιατί έχουν τριβηλεκτρικές ιδιότητες • Είναι έλαφρά και άπαλά • Δέν μαζεύουν.

Πρώτη ύλη

RHOVYL

Άποκλειστική κατασκευή τών THERMOFAN στην Ελλάδα *Αποδ*

άξέχαστο και οκαίρι μ' ένα γιούτ OWENS

Ένα καλοτάξιδο γιούτ, που δά σάς χάριση έξενοιαστες ώρες στα έλληνικά νησιά. Άνετο με πολυτελείς καμπίνες για τέσσερα, έξη ή όκτώ άτομα κι' άπόλυτη εύσάθεια στην τρικυμία, τή μότορ - γιούτ OWENS, ύπάρχει σε πλαστικό τριαντατριών ποδών αλλά και σε μαόνι άντοχής από είκοσι τέσσερα μέχρι σαράντα δύο πόδια. OWENS... Ένα θαυμάσιο πλοίο άμερικανικής κατασκευής με όλα τή σύγχρονα κομφορ. Οι καμπίνες του είναι διαρρυθμισμένες σε πολυτελή τραπέζια, ύπνοδωμάτιο, κουζίνα, τουαλέτα και ντουέ. OWENS... Ένα γιούτ μ' εύκολη όδήγηση για άνετες κρουαζιέρες στα νησιά.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΙ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ:

the golden dolphin

Ε. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ - Κ. ΚΥΡΚΙΝΗΣ
ΕΚΘΕΣΙΣ: ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 360 - 362
ΤΗΛ. 966.809 - 965.624
ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΤΗΛ. 830.360

Kenwood

ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΠΙΑΤΩΝ

Πιάτα, κατασρόλες, ποτήρια, φλυτζάνια, μαχαιροπήρουνα...
τά πάντα.

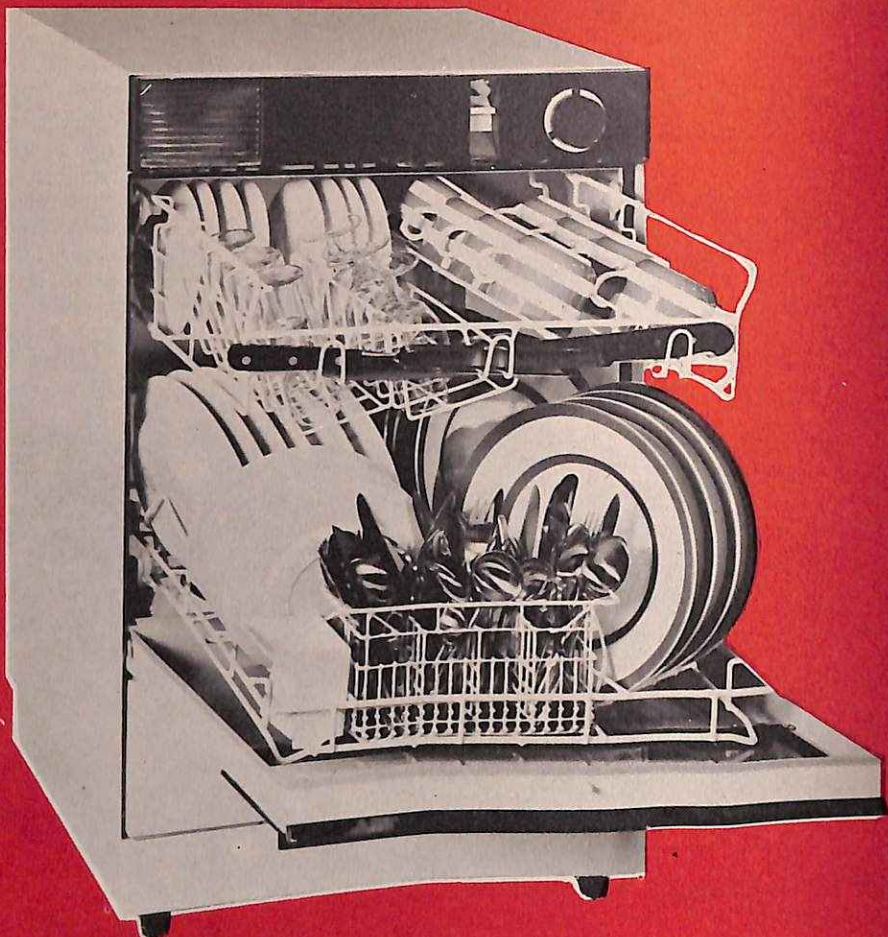
Πλένονται, αποστειρώνονται και στεγνώνουν χωρίς κανένα κόπο.
Με το πλυντήριο Kenwood καταργείται τελείως ο νεροχύτης.

- Είναι βασικά και μοναδικά τα πλεονεκτήματα του αυτόματου πλυντηρίου Kenwood.
- Στερεό, κομψό και εύπροσάρμοστο.
- Διαθέτει ειδικές θήκες που εξασφαλίζουν όλα και τα πλέον εύθραστα σκεύη, από φθορές και σπασίματα.
- Ζεσταίνει το νερό σε προκαθορισμένη θερμοκρασία ανάλογα με το πρόγραμμα πλυσίματος.
- Το πλύσιμο πραγματοποιείται δι' ενός χειμάρρου θερμού ύδατος με τερασσία δεισιδυτική δύναμη, ο οποίος εισχωρεί παντού.
- Ξεβγάσει, στεγνώνει και αποδίδει τα σκεύη καθαρά, λαμπερά, έτοιμα για το τραπέζι.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

M. & I. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ ΑΕ

ΑΘΗΝΑΙ ΔΕΛΦΟΙ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 7 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΤΣΙΜΙΣΚΗ 29 ΡΟΔΟΣ ΤΑΡΤΟΝ ΣΤΕΡΓΙΟΣ 17

KK

parfums WEIL

Ο ΑΦΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΑΡΣΙΣ

έννοούμε να ξυριστούμε, έφ' όσον τέτοια εμφάνιση έφρισε ο Θεός να ταιριάζει στις γυναίκες, όχι όμως και στους άνδρες. Τέλος δέ και διότι "ατιμάζουμε" φανερά τα "δελύγματα" της Συνόδου της Γάγγρας για τον τέταρτο γάμο.

Ήταν μέρες σκληρές εκείνες για την Πόλη. Κολοσσιαία προβλήματα άμυνής κ' επίδωσας αντιμετώπιζε ή παρακμάζουσα αυτοκρατορία. Και μέσα στους τριγμούς του οικοδομήματός της, έμπρός στην έπείλωση ενός άμεικτου και άγριου έπιδρομέως, οι δυο Έκκλησίες αναθεμάτιζαν και αφόριζαν ή μια την άλλη, διαφωνώντας αν τó ένζυμο είναι έμψυχο ή όχι και αν πρέπει να ξυρίζουν τα γένεια και τα μουστάκια τους οι κληρικοί ή όχι. Ο άνθρωπος ξέρεε καλά την τέχνη να κρύβει τα συμπεριόντά του και τις συγκρούσεις του κάτω από άσημαντολογίες και επίπλαστες άφέλειες, οι όποιες όμως παρασύρουν και φανατίζουν μέχρι θανάτου τα μεγάλα παιδιά που συγκροτούν τις μάζες και τους δχλους...

Και εκείνα τα αναθέματα δεν συνετέλεσαν λίγο στο μίσος που χώρισε τους δυο κόσμους - Άνατολικό και Δυτικό - που και αυτό το μίσος, με την σειρά του, δεν συνετέλεσε λίγο στα δεινοπαθήματα του ελληνικού γένους στους κατοπινούς χρόνους.

Μετά 911 χρόνια

Χρειάστηκε να περάσουν 911 χρόνια, 4 μήνες και 17 ημέρες, για να καταργηθεί αυτός ο διπλός άφορισμός, που, αν στην εποχή του αποτελούσε έκρηξη φανατισμού, στις μέρες μας καταντά κούφια άνοησία.

Στην σχετική πράξη που εξέδωσε «εις τó δυναμα της Άγίας και όμοουσίου και ζωοποιού και άδαιρέτου Τριάδος» ο «έλέω Θεού Άρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ρώμης και Οικουμενικός Πατριάρχης», κ. Άθηνάγορας ο Α', φυσικός διάδοχος του Κηρυλαρίου:

● Προσμειακώς γίνεται μνεία του χωρίου του κατά 'Ιωάννην Εύαγγελίου (Δ.9), στο όποιο αναφέρεται ότι «Ο Θεός αγάπη έστιν». Και προστίθεται: «ή δέ αγάπη των μαθητών του Χριστού τó Θεοδώρητον γνώρισμα, και της Έκκλησίας Αύτου ή συνεκτική δύναμις, και της εν αυτή ειρήνης και όμονοίας και τάξεως άρχή, ώςπερ άένανος εν αυτή έκφαντορία του Άγίου Πνεύματος».

● Κατόπιν, με χωρία και πάλιν της Γραφής, υπενθυμίζεται ότι οι έχοντες την ευθύνη της ποιμαντορίας της Έκκλησίας πρέπει να φροντίζουν πάντα για την διατήρηση και την άποκατάσταση της αγάπης αυτής. Και σε συνέχεια αναφέρονται τα περιστατικά των αναθεματισμών, που απέτέλεσαν τó κορύφωμα των δεινών τα όποια «κρίμασιν οίς οίδε ο Κύριος» υπέστη τó έτος 1054 ή Έκκλησία, όταν οι σχέσεις των Έκκλησιών Ρώμης και Κωνσταντινουπόλεως «ήχθησαν εις δοκιμασίαν και ή συνέχουσα αυτές αγάπη τοσοούτον έτρώθη».

● Μετά υπογραμμίζεται ότι, όταν «έν τοίς έσχότοις καιροίς, έφανερώθη ή ευδοκία του Θεού» ύποδεικνύουσα «όδόν καταλλαγής και ειρήνης», άπεφασίσθη από κοινού με την «πρεσβυτέρων» Ρώμην ή «επανόρθωσις των παρεληλυθότων και τó έφ' έαυταίς άραι τα δυνάμενα άρθήναι... έμπόδια εις προαγωγήν και αύξησιν και οικοδομήν και τελείωσιν της αγάπης». Και στο σημείο αυτό αναφέρεται ή άπόφασις της Πατριαρχικής Συνόδου να άρη, έκ συμφώνου και με την Έκκλησία της Ρώμης, τόν άφορισμό, («κοινωνοί γενόμενοι της από της πρεσβυτέρας Ρώμης όμοίας προθέσεως»), ή Πατριαρχική Πράξη καταλήγει.

● Η πατριαρχική πράξη καταλήγει:

«Οθεν γράφοντες αποφαινόμεθα ότι τó έν έτει σωτηριώ χιλιοστῷ πεντηκοστῷ τετάρτῳ, μηνί 'Ιουλίῳ Ινδικτιώνος Ζ', έν τῷ μεγάλῳ σεκρέτῳ της καθ' ήμάς μεγάλης Έκκλησίας γενόμενον άνάθεμα τοούτο, ύπάρχει από του νυν και παρ'ό πάσι γινώσκεται ήρμένον από της μνήμης και έκ του μέσου της Έκκλησίας...»

Στό μακρό άνακοινώδην που εξέδωσαν από κοινού, άμέσως μετά την τελετουργία της καταργήσεως των άφορισμών, τó Οικουμενικό Πατριαρχείο και τó Βατικανό, έκφράζεται ή εύγνωμοσύνη πρὸς τόν Θεό για την πρόσφατη συνάντηση του πάπα και του πατριάρχου (Κωνσταντινουπόλεως), στους Άγίους Τόπους. Και προστίθεται ότι οι δυο έκκλησιαστικοί ήγέτες «δεν άπέστησαν της έκτοτε προθέσεως αυτών... όπως μη παραλείψωσιν πάσαν χειρονομίαν υπό της αγάπης έμπνεομένην και δυναμένην ίνα διευκολύνουν την ανάπτυξιν των άδελφικών σχέσεων των ούτως έγκαινισθεισών μεταξύ της Ρωμαιοκαθολικής και της Όρθόδοξης Έκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως», με την πεποίθησιν ότι «...άναποκρίνονται εις την κλήσιν της Θείας Χάριτος, ήτις ουχί σήμερον την Ρωμαιοκαθολικήν Έκκλησίαν και την Όρθόδοξον Έκκλησίαν, ως και πάντας τούς χριστιανούς, εις υπερίνησιν των διαφορών αυτών, ίνα και αύθις γένωνται έν, ως ο Κύριος 'Ιησούς ήήηαστο...».

Στό τέλος όμως υπογραμμίζεται ότι οι δυο έκκλησιαστικοί άρχηγοί:

α) Γνωρίζουν ότι «ή χειρονομία αυτή... δεν δύναται να έξαρκήση εις τόν τεματισμόν των διαφορών... αιτίνας... θά υπερπηδηώσι διά της καθάρσεως των καρδιών, της άποδοκιμασίας των ιστορικών σφαλμάτων, ως και διά της άποτελεσματικής θελήσεως του καταστήναι εις την κοινήν κατανόησιν και διατύπωσιν της άποστολικής πίστεως και των αίτημάτων αυτής».

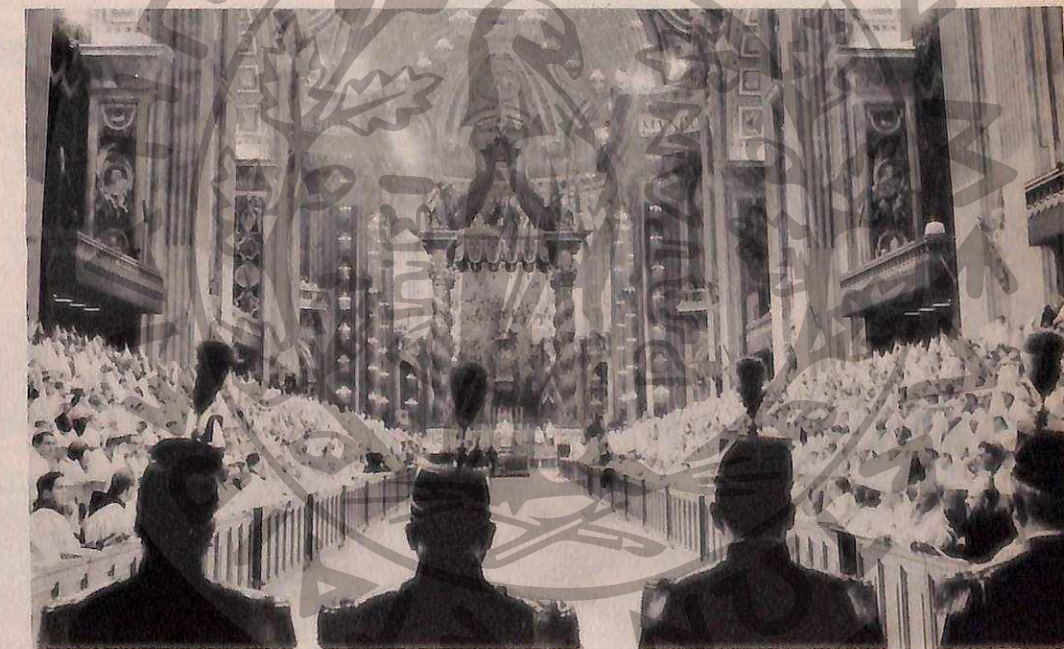
β) Έλπίζουν, παρ'ό ταύτα, ότι «αυτή (ή χειρονομία) έσται εύάρεστος τῷ Θεῷ, έτοιμῳ ίνα άφήσῃ ήμιν όταν άφίεμεν άλλήλοις και έκτιμηθήσεται... ύφ' όλοκλήρου του Χριστιανικού κόσμου, άλλ' ίδίῳ υπό του συνόλου της Ρωμαιοκαθολικής Έκκλησίας και της Όρθόδοξης Έκκλησίας, ως έκφρασις... θελήσεως πρὸς καταλλαγὴν και πρόσκλησις πρὸς επιδίωξιν... του διαλόγου...».

Θά χρειασθούν ακόμη προσπάθειες μεγάλης για να συναδελφωθούν και να συγχωρευθούν οι δυο αρχαιότερες χριστιανικές έκκλησίες του κόσμου. Άλλά έγινε ένα σοβαρώτατο δέμα, σύμφωνα με την προτροπή του Άποστόλου Παύλου «τά όπίσω έπιλανθάνεσθαι». Και κάποτε ίσως άριμάσουν οι συνθήκες για να άποτελέσουν την «μίαν ποίμνην υπό τόν ένα ποιμένα»...

Γ. ΚΑΤΣΑΡΗΣ

Ο ΠΑΠΑΣ ΠΑΥΛΟΣ ΣΤ' έγχειρίζει την πράξη της συμφιλίσεως στον προσωπικό άπεσταλμένο του οικουμενικού πατριάρχου, μητροπολίτην 'Ηλιουπόλεως, κατά την τελευταία δημόσια συνεδρίαση της Οικουμενικής Συνόδου Καθολικών.

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ στιγμιότυπο από την τελευταία συνεδρίαση της Συνόδου του Βατικανού, όπου ο έπίσκοπος Ζαν Βίλλεμπραντς προέδρι στην άνάγνωση του επίσημου κειμένου της άρσεως του άφορισμού.

Galerie

Σφι

ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ-ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ

ΚΡΙΕΖΟΤΟΥ 1

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΡΥΘΜΟΣ

ΕΔΕΣ ΠΕΡΙΚΕΝΕΙ ΦΕΤΟΣ
ΕΤΗ ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΕΙ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 12
ΜΕ ΝΕΕΣ ΠΑΡΑΛΑΒΕΣ

ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ

Κουρτινές

ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΣ
ΤΕΡΥΣΕΝΕ
ΤΕΡΓΑΛ ΚΑΠ.

66 ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ
ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΩΝ & ΣΧΕΔΙΩΝ

"ΗΛΙΑΣ ΝΑΧΜΑΝ"
Μ. ΝΑΧΜΑΝ & ΣΙΑ

ΠΛ. ΚΑΤΙΝΗΚΑΡΕΑΣ 3-
102 ΣΤΟΦΟΣ-ΤΗΛ. 229.730
220.502

φαρμακείον.

Κ. ΜΟΙΣΧΟΝΑ
Μ. ΜΑΝΙΚΑ

ΑΓΑΘΗΜΙΑΣ 87 - (ΠΛΗΣΙΟΝ ΠΛ. ΚΑΝΙΝΓΓΙΔΟΣ)

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
ΑΓΕΡ-ΣΥΣΤΑΛΗ-ΓΕΡΜΑΝΙΑ
ΜΟΝΤΕΛ-ΒΕΛΛΑΒΟΝ ΑΓΕΡΣΕΝ

ΚΟΛΩΝΙΕΣ
ΜΕΤΑΛΛΗ ΤΟΙΚΙΔΙΑ

ΟΠΤΙΚΑ
ΦΑΚΟΙ
ΕΠΑΦΗΣ

φαρμακείον

Κ. ΜΟΙΣΧΟΝΑ-Μ. ΜΑΝΙΚΑ

ΑΓΑΘΗΜΙΑΣ 87 (ΠΛΗΣΙΟΝ ΠΛ. ΚΑΝΙΝΓΓΙΔΟΣ) ΤΗΛ. 635.574

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΙΑ **Cellar** ΚΡΙΕΖΟΤΟΥ 1
ΑΘΗΝΑΙ, ΤΗΛ 612.808, 610.040

**ΣΚΕΥΗ ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΑ
ΥΨΗΛΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ**

ΥΠΕΡΤΑΧΥ
ΜΑΓΕΙΡΕΥΜΑ

ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ
ΧΩΡΙΣ ΤΡΙΨΙΜΟ

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ - ΑΘΗΝΑΙ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 104 - ΤΗΛ. 631.337

**ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ**

Sik

Χαραδιά
ΕΡΜΟΥ 45 (ΕΤΟΑ)

Μποτά η τελευταία
προσφορά της Μόδας

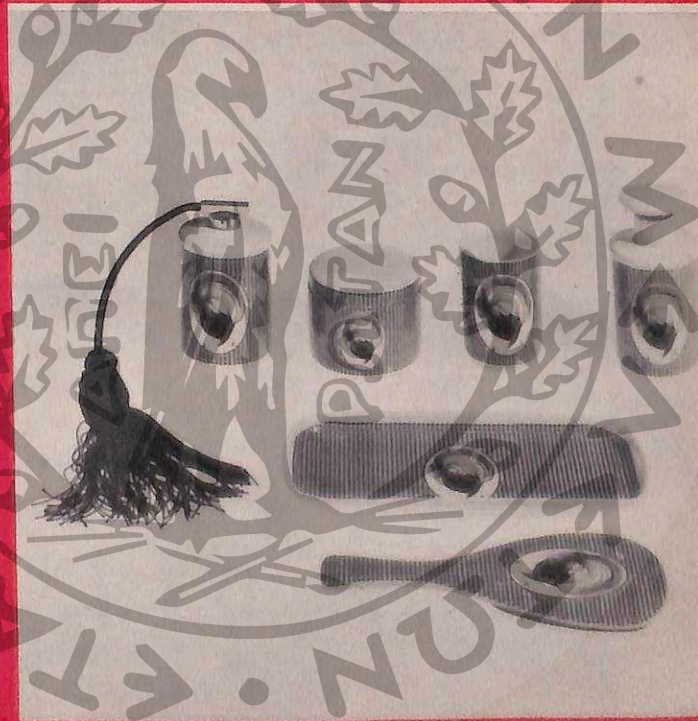
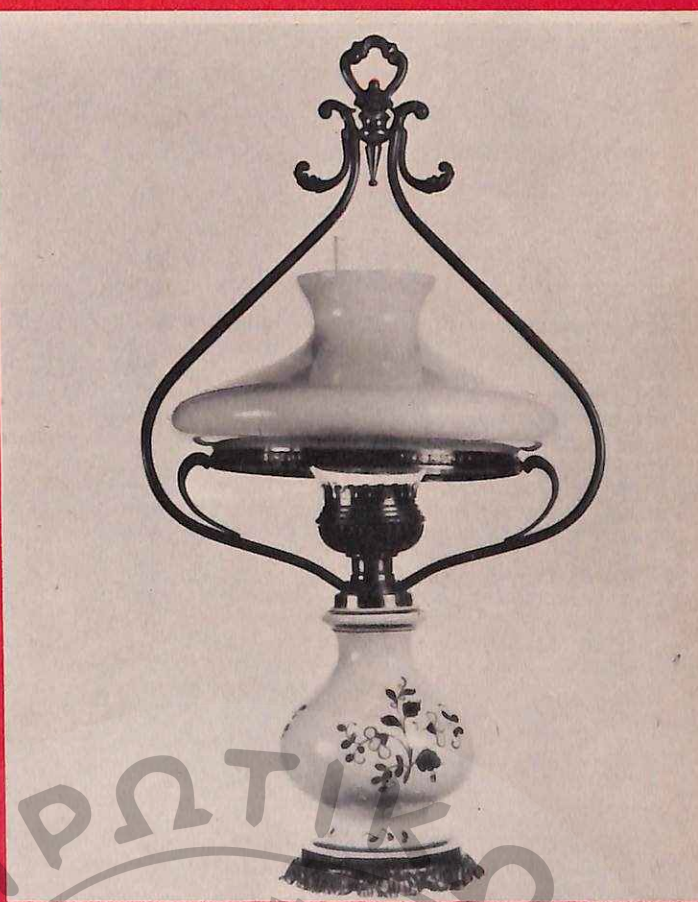
ΟΤΙ ΦΟΡΑΕΙ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΑΚΡΟΝ ΙΛΙΟΝ ΚΡΥΣΤΑΛ

Δώρα που διατηρούν πάντα την αξία τους.

Δώρα ποιότητας

ΚΚΚ

‘Η άντεπίδερση του στρατηγού

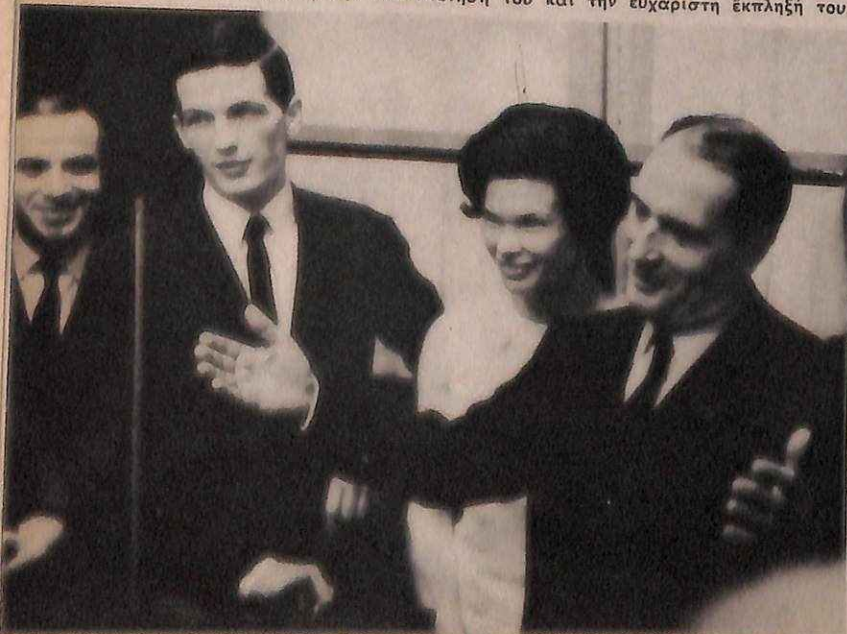
Μεθαύριο, 19 Δεκεμβρίου, ο Ντέ Γκώλ θα ξαναρωτήσει τον λαό του αν τον θεωρή κατάλληλο για πρόεδρο της Γαλλίας. Μεγάλη μείωση αυτή για τον στρατηγό, που θεωρούσε ως τώρα ότι ήταν ο αυτονόητος, κάτι σχεδόν σαν «έλεω Θεού», οδηγός της πατρίδος. Είναι, πάντως, προς τιμήν του Ντέ Γκώλ το ότι στα πλαίσια της Γαλλικής Πέμπτης Δημοκρατίας, που έχει δημιουργήσει ο ίδιος, αντιμέτωπος ψύχραιμα την πρώτη αποτυχία και δέχθηκε την πρόκληση του δεύτερου γύρου. Ωστόσο, ενδιαφέρον παρουσιάζει το πώς δέχθηκε ο κόσμος το γκρέμισμα του ειδώλου αυτού από τους Γάλλους.

Οι σκέψεις όλου του κόσμου στρέφονται τις μέρες αυτές στην ήττα του Ντέ Γκώλ, του απελευθερωτή και αργότερα σωτήρος της Γαλλίας από το χάος των άποικιακών πολέμων και της πολιτικής ασταθείας, του τελευταίου επιζώντος από τους τέσσερις Μεγάλους του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου. Άνεξάρτητα από το αποτέλεσμα του δεύτερου γύρου των προεδρικών εκλογών, που θα γίνει στις 19 Δεκεμβρίου, η αποτυχία με το 44 % του πρώτου γύρου φέρνουν αυτόν που θέλησε πάντα, σε στιγμές θριάμβου ή τραγωδίας, να μιλά για λογαριασμό ολόκληρου της Γαλλίας, στην θέση αρχηγού μίας μειοψηφίας...

Ποιές ήταν οι αντιδράσεις της Γαλλίας και του κόσμου από το πλήγμα αυτό κατά του μονοκράτορος, με τον οποίο είχαν συνηθίσει να ζουν τώρα και έπτά χρόνια; Η γενική παρατήρηση, αν εξαιρέσει κανείς τις φιλικές στον Ντέ Γκώλ γαλλικές εφημερίδες, είναι ότι ο κόσμος φέρθηκε σκληρά στον μεγάλο ήττημένο, όπως, άλλωστε, συμβαίνει συχνά σε ανάλογες περιπτώσεις. Η ήττα χαρακτηρίζεται «τέλος του μύθου του αλάνθαστου», «αποδοκιμασία», «μάθημα», «σοδορό πλήγμα κατά του εγωισμού» του στρατηγού... Μία ματιά στον παγκόσμιο τύπο των πρώτων ημερών, μετά τον πρώτο εκλογικό γύρο και ιδιαίτερα στα κύρια άρθρα του, θα δώσει κάποια ιδέα στον αναγνώστη.

Οι αμερικανικές εφημερίδες για τους πολύ γνωστούς λόγους δεν φροντίζουν να κρύψουν την ικανοποίησή τους, αν και τις άνησχει το ποσοστό των ψήφων που πήρε ο άριστος κ. Μιττεράν. Οι «Τάιμς της Νέας Υόρκης» γράφουν ότι ο γαλλικός λαός αποδοκίμασε την υπεγκωλική πολιτική στα προβλήματα της Κοινής Αγοράς και του ΝΑΤΟ, καθώς και την αντιαμερικανική στάση του Ντέ Γκώλ. «Ο Ντέ Γκώλ έχασε ίσως για όλη του την ζωή

ΤΑ ΠΡΩΤΑ αποτελέσματα των γαλλικών προεδρικών εκλογών άρχισαν να ανακινούνται. Ο κ. Φ. Μιττεράν, ανάμεσα στην σύζυγό του και τον γιό του Άλαιν, δεν μπορεί παρά να εκδηλώνει την ικανοποίησή του και την ευχάριστη έκπληξή του.

την θέση του Όλυμπου Θεού. Ο «Κήρυξ - Βήμα της Νέας Υόρκης» παρατηρεί ότι, ο Ντέ Γκώλ έχει πάντα περισσότερη εμπιστοσύνη στην κρίση την δική του παρά του λαού και προβλέπει (με άνησυχία) ότι και αν επανέλθει στην προεδρία με μειωμένη πλειοψηφία, είναι αμφίβολο αν θ' αλλάξει πολιτική. Και η παρατήρηση: Στο κάτω - κάτω της γραφής έχει συμπληρώσει τα 75 χρόνια από της 22 Σεπτεμβρίου.

«Ο «Τάιμς» του Λονδίνου θεωρήσαν την ήττα του Ντέ Γκώλ τόσο απουδαίο γεγονός, ώστε για δεύτερη φορά στην ιστορία τους, (η πρώτη ήταν στον θάνατο του Τσάρτσιλ) θυσίασαν τις μικρές αγγελίες, με τις οποίες γεμίζουν πάντα την πρώτη σελίδα τους, για να το αναφέρουν με μεγάλους πρωτοεξέδους τίτλους. Το σχετικό κύριο άρθρο τους, συγκεκαλυμμένα πικρό: «Η ήττα είναι τόσο σκληρότερη, όσο οι αντίπαλοι ήταν λίγο γνωστοί ή καθόλου γνωστοί πολιτικοί και το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας είναι περισσότερο ΟΧΙ στον Ντέ Γκώλ παρά ΝΑΙ στους άλλους». Το Έργατικό (Νταϊνλυ Μίρρορ): «Δεινή αποδοκιμασία και το μεγαλύτερο πλήγμα στην σταδιοδρομία του Ντέ Γκώλ».

Στην Δυτική Γερμανία, ακόμη και οι επίσημοι, δυσκολεύονται να κρύψουν την ικανοποίησή τους για το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας. Πολλές μέρες πριν από τις εκλογές η «Φραγκφούρτερ Άλγκεμείντε σμυδούλε» τους Γάλλους να δώσουν στον Ντέ Γκώλ πλειοψηφία μόλις 51 % για να του κόψουν τα φτερά. Η «Βέλτ» ανήγγειλε με ικανοποίηση στον κεντρικό της τίτλο (Ντέ Γκώλ μόνο 45 %) και γράφει ότι ο Ντέ Γκώλ δεν θα μπορούσε να στηριχτεί στον μύθο του «απροσβλήτου και του αλάνθαστου... Οι σύμμαχοι της Γαλλίας θα πρέπει να σημειώσουν το γεγονός ότι Γαλλία και Ντέ Γκώλ δεν θεωρούνται πια ένα πράγμα».

Οι Βρυξέλλες, σαν πρωτεύουσα της Κοινής Αγοράς, είναι φυσικά ένθουσιασμένες, αλλά οι «βελγικές» Βρυξέλλες δείχνονται περισσότερο επιφυλακτικές. Μερικοί φανατικοί «Ευρωπαίοι», στα γραφεία της Κοινής Αγοράς, έφθασαν σε σημείο να αγκαλιάζονται για την ήττα του Ντέ Γκώλ, που θεωρούν κατά κάποιο βαθμό δική τους νίκη. Και να πετύχει ο Ντέ Γκώλ στο δεύτερο γύρο, έλεγαν, θα πρέπει να βάλει νερό στο κρασί του.

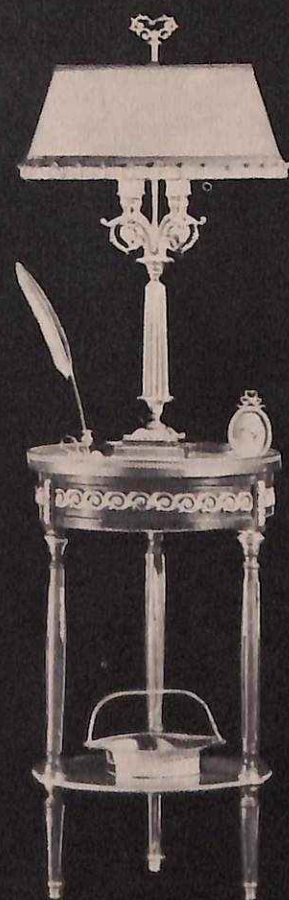
Για τις Ιταλικές εφημερίδες η ευρωπαϊκή πολιτική του Ντέ Γκώλ έχει αποδοκιμασθεί από τον ίδιο το λαό του («Ιλ Πόπολο») και... «ο στρατηγός Ντέ Γκώλ πλήρωσε για την αχαριστία που έδειξε στις φιλικές χώρες και για την απομονωτική νοοτροπία του» («Ιλ Τέμπο»).

Στις μικρότερες Δυτικές χώρες: Ολλανδία — «Καταστροφή για τους υπεγκωλικούς», Σουηδία — «Ένα ΟΧΙ στις οικονομικές και κοινωνικές ατέλειες της Γαλλίας»... «τώρα νέοι άνεμοι πνέουν στη Γαλλία».

Άλλα εκεί όπου τα αποτελέσματα των γαλλικών εκλογών έφεραν πραγματική σύγχυση, είναι οι χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Στον αγώνα τους κατά του Ντέ Γκώλ οι αντίπαλοί του, ακόμη και ο άριστος κ. Μιττεράν, είχαν επιτεθεί κατά της αντιαμερικανικής, αντινατοϊκής, αντιευρωπαϊκής πολιτικής του — πολιτικής, φυσικά, που για ολόκληρα διαφορετικούς λόγους ικανοποιεί το Παραπέτασμα και έτσι π.χ. στη Βαρσοβία, παρά το ενδιαφέρον και την κατανόηση που είχαν αρχίσει να εκδηλώνονται για λογαριασμό του κ. Μιττεράν, όλοι οι αντίπαλοί του Ντέ Γκώλ ήταν «φίλοι της Ευρώπης, του Γερμανού καγκελαρίου Έρχαρτ και των όμοιων του».

ΚΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΝΤΕ ΓΚΩΛ ΕΚΛΕΙΣΕ ΤΗΝ ΨΗΦΟ ΤΟΥ ΣΤΟΝ ΦΑΚΕΛΟ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΤΩΡΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΛΠΗ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΔΩΡΑ
ΠΑΛΑΙΑ ΕΠΙΠΛΑ
ΠΑΛΑΙΑ ΑΣΗΜΙΚΑ
ΕΙΔΗ ΦΩΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΩΣ

REGALI

ΝΕΝΑ Γ. ΒΟΥΤΣΙΔΑ
ΝΕΟΦ. ΒΑΜΒΑ 8 (ΠΛ. ΚΟΛΩΝΑΚΙΟΥ) ΤΗΛ. 724.342

97

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
ΔΩΡΑ
ΟΠΤΙΚΑ

Sire

ΒΟΥΛΗΣ 17 - ΤΗΛ. 226 273

E

ΜΠΙΣΚΟΤΑ

Biscotti

ΝΤΟΡΙΑ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΤΟ ΜΠΙΣΚΟΤΟ ΠΟΥ ΕΧΕΙ
ΚΑΤΙ ΠΑΡΑΠΑΝΩ

agis

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ Π. Φ. ΜΠΑΓΑΝΗΣ ΠΛ.ΚΑΡΥΤΣΗ 6 - ΤΗΛ. 230.500

"Όταν εκείνη ξέρει να χαρίζηέκείνος ξέρει να εκτιμά....."

Κορώνια

SENIOR SERVICE

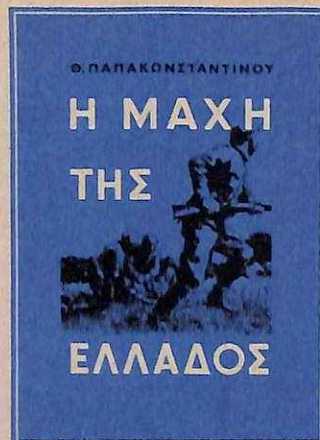
Για άνδρες με προσωπικότητα.....

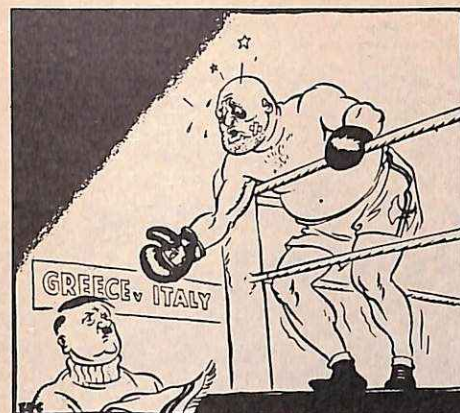
MEN'S COLOGNE
AFTER SHAVE LOTION
PRE - ELECTRIC LOTION
SHAVING CREAM
HAIR TONIC WITHOUT OIL
HAIR TONIC WITH OIL

55/5

HAARLEM • HOLLAND HOUSE • HOLLAND • NEW YORK • PALM BEACH
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: GIMET & Ε. ΧΑΡΗΤΟΣ 1 - ΑΘΗΝΑΙ 139 ΤΗΛ. 720.291

Ενώ ό ένας συνεταίρος του «Χαλυβδίνου Συμφώνου» (όπως είχεν άποκληθής ή στρατιωτική και πολιτική συμμαχία μεταξύ Γερμανίας και Ιταλίας, ή όποία είχε συναφθή την 22αν Μαΐου 1939) ύφίστατο συντριπτικήν ταπείνωσιν εις την Β. Ήπειρον, ό άλλος άνεμέτρα άνήσυχος τας δυσμενείς συνεπείας, τας όποιας θα είχε δια τὰ κοσμοκρατορικά του όνειρα τὸ άστοχον και άνεπιτυχές άνοιγμα ένός μετώπου εις τὰ Βαλκάνια ύπό τας νέας συνθήκας, πού είχαν δημιουργηθή κατὰ τὸ δεκαπεντάμηνον άπό της έκρήξεως του μεγάλου πολέμου.

Ό Χίτλερ είχε συμφωνήσει ότι ή Έλλάς άνήκεν εις την Ιταλίαν και τὸν Αύγουστον του 1939 είχεν ειπεί ρητῶς εις τὸν Μουσσολίνι: «Η Ιταλία θα ήδύνατο άριστα νά έπιτεθής κατὰ της Έλλάδος και της Νοτιοσλαβίας, ένῳ ή Γερμανία θα έπιτίθετο κατὰ της Πολωνίας ύπό τας καλυτέρας δυνατός συνθήκας δια την έπιτυχίαν του έγχειρήματός της». Η δήλωσις αὐτή άπετέλει πρόκλησιν ταυτοχρόνου συμμετοχής της Ιταλίας εις τὸν πόλεμον, ό όποιος είχε προγραμματισθής δια τὸν Σεπτέμβριον του 1939. Ό Μουσσολίνι όμως δέν ήσθάνετο τότε ότι θα ήδύνατο νά ριφθής εις την περιπέτειαν με έλπίδας έπιτυχίας. Είσήλθεν εις τὸν πόλεμον πολὺ θραδύτερον — την 10ην Ιουνίου του 1940 — όταν πλέον ή Γαλλία έπνεε τὰ λoίσθια. Καί έπειδή ή πρώτη εμφάνισις τῶν «όκτῳ έκατομμυρίων λογγῶν» του εις τὸν εύρωπαϊκόν στίβον ύπήρξε θλιβερά, άπεφάσισε νά δημιουργήσιν άντισταθμίσματα με μίαν εύκολον και άστραπιαίαν νίκην κατὰ της μικρᾶς Έλλάδος.

ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΚΑΛΕΙ ΧΙΤΛΕΡ

Εν τῷ μεταξύ, όμως, ή γενική κατάσταση είχε μεταβληθής. Ό Χίτλερ, μετά την συντριβήν της Γαλλίας και την καθυπόταξιν της Ρουμανίας και της Ούγγαρίας, ήθελε νά συγκεντρώσῃ ολόκληρον την προσπάθειάν του κατὰ της Μεγάλης Βρετανίας, ή όποία ίστατο όρθια. Είχε, άλλωστε, Ιδικά του πλέον σχέδια δια την Έλλάδα. Τὸν ένδιέφερε νά εξασφαλισθής έκ νότου, ήλιπζεν όμως ότι θα ήδύνατο νά εκδίασῃ διπλωματικῶς την χώραν μας και έν περιπτώσει άποτυχίας νά καταλάβῃ κεραυνοβόλως την Κρήτην, δια νά μη δοθής καιρός εις τούς Άγγλους όπως προλάβουν και θέσουν αὐτοί πόδα εις την Έλλάδα. Δια τούτο και ή αλφινιδαστική (άνευ σαφούς προ-ένημερώσεως της Γερμανίας) Ιταλική επίθεσις και κατόπιν ή έξευτελιστική άνατροπή της ύπό της Έλλάδος έπροκάλεσαν άγρίαν όργην και ζοηράς άνήσυχας εις τὸν Χίτλερ.

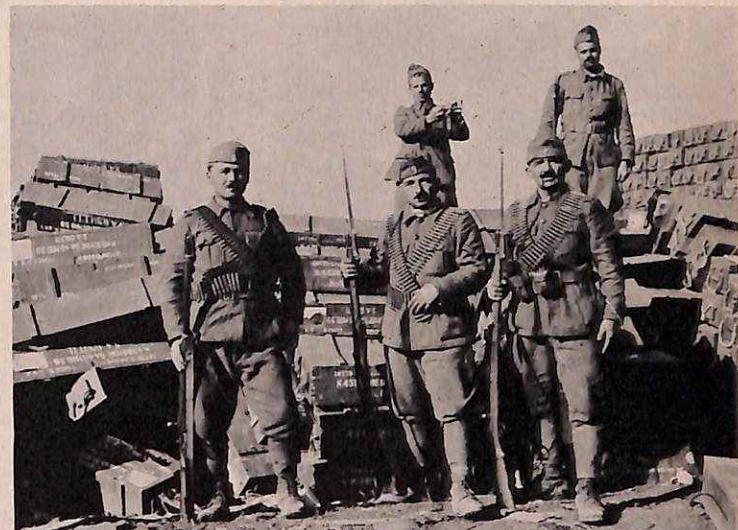
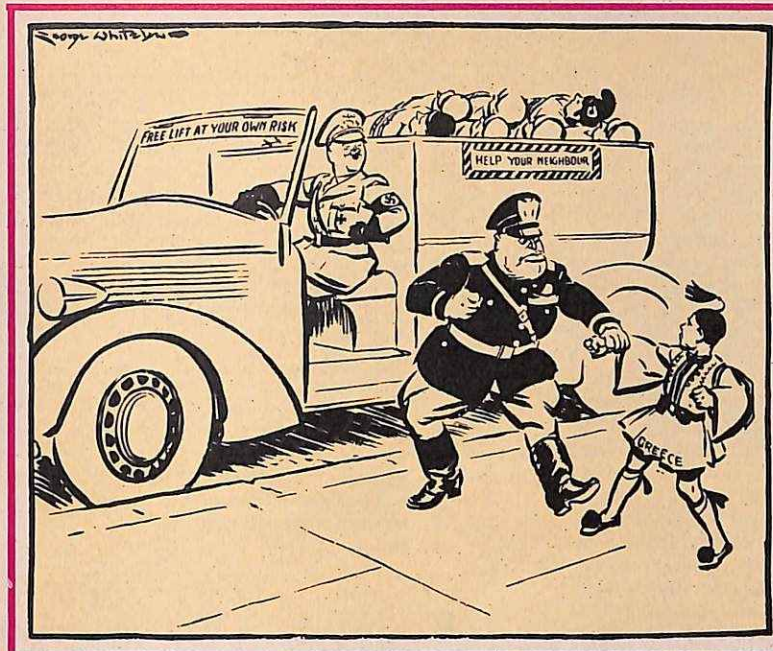
Έτσι, παρά την ύπαρξιν του «Χαλυβδίνου Συμφώνου», ή Γερμανία όχι μόνον δέν διέκομε τας διπλωματικές της σχέσεις με την Έλλάδα, άλλ' έξηκολούθησε νά διατηρή σχέδον φιλικὰς σχέσεις με την ελληνικήν κυβέρνησιν, έπιδιώκουσα οὕτω νά διαχωρίσῃ έαυτήν από την Ιταλικήν επίθεσιν. Ό έθνικοσοσιαλιστικός τύπος έπί ολόκληρον είκοσιτετράωρον από της εισβολής οὐδέν άνέγραψε σχετικῶς. Μόνον εις τας άπογευματινάς έφημερίδας της 29ης Οκτωβρίου 1940 άνεφέρθη δια πρώτην φοράν τὸ Ιταλικὸν τελεσίγραφον — ίσως και διότι άνεμένετο, θάσει τῶν Ιταλικῶν διαθεσαιώσεων, ότι ή περιπέτεια θα έτερματιζέτο ταχέως. Έκπρόσωπος της γερμανικής πρεσβείας τῶν Αθηνῶν έσπευσε νά δηλώσῃ την τρίτην ήμέραν από της ένάρξεως τῶν έχθροπραξιῶν εις τὸν άνταποκριτὴν του άμερικανικοῦ πρακτορείου «Ηνωμένos Τύπος» ότι «διένεξις μεταξύ Γερμανίας και Έλλάδος δέν ύφίσταται» και ότι ή «στρατιωτική πλευρά της Ιταλοελληνικής διαφοράς θα πρέπει ν' άντιμετωπισθής ύπό της Ιταλίας μόνης». Παρομοίως φύσεως διαθεσαιώσεις παρεσχέθησαν ύπό του Βερολίνου και πρὸς την ελληνικήν κυβέρνησιν. Οι έν Έλλάδι Γερμανοί ύπήκοοι δέν έλαβαν οδηγίας ν' άναχωρήσουν, οι δέ διαμένοντες εις την Γερμανίαν Έλληνες οὐδὼς ήνωχλή-

θησαν. Ακόμη και όταν αὶ έχθροπραξίαι έπροχώρησαν, ό γερμανικός τύπος έπέδει-ξεν άσπογον «άντικειμενικότητα» έναντι της όλης ύποθέσεως, περιορίζόμενος εις την άνευ σχολίων δημοσίευσιν του Ιταλικού πολεμικοῦ άνακοινωθέντος, πολλάκις μάλιστα εις θέσιν άφανή.

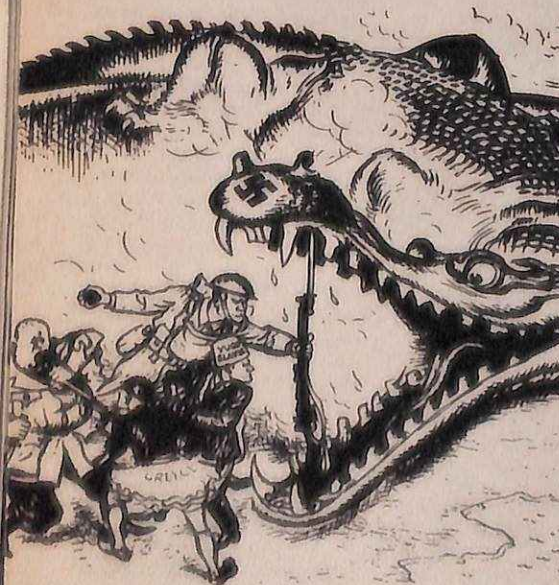
Αντιθέτως πρὸς τὸν κόμιτα Γκράτσι, ό όποιος φαίνεται ότι μετέδιδεν άνακριβεῖς πληροφορίες εις την Ρώμην περί της Έλλάδι καταστάσεως (καλλιεργῶν την έλπίδα ότι θ' άνετρέπετο δι' έπαναστάσεως τὸ καθεστὼς μόλις τὰ Ιταλικά στρατεύματα θα εισήρχοντο εις τὸ ελληνικὸν έδαφος), ό έν Αθήναις πρεσβευτής της Γερμανίας πρίγκιψ φὸν Έρμπαχ ήτο περισσότερο προσεκτικός εις τας έκτιμήσεις του και καλύτερον πληροφορημένος. Εις μίαν μυστικήν έκθεσίν του πρὸς την Βιχελμστράσσε, γραφείσαν την 15ην Νοεμβρίου 1940 (της όποιας τὰ πλέον ένδιαφέροντα σημεῖα παρατίθενται ένταῦθα χωριστὰ εις τὰ «Ντοκουμέντα»), σαρκάζει τὰ χονδροειδῆ σφάλματα της Ιταλικῆς προπαγάνδας, περιγράφει με άντικειμενικότητα και θαύμασμόν άκόμη την κατάστασην του ήθικου του ελληνικοῦ λαοῦ και την πραγματοποιηθεῖσαν έθνικὴν ένότητα έναντι του εισβολέως και παρατηρεῖ: «Ο Μεταξάς έδωσε την μόνην άπάντησιν, πού ήμπορούσε νά δώσῃ, δηλαδή νά θεωρήσῃ τὸ τελεσίγραφον ὡς κήρυξιν πολέμου. Καί έπ' αὐτοῦ του σημείου δέν θα πρέπει νά ύπάρξουν ψευδαισθήσεις. Έάν ό Μεταξάς άντέδρα καθ' ολονδήποτε άλλον τρόπον — είναι ζήτημα εάν θα διετηρεῖτο έπί έξ άκόμῃ ώρας εις την άρχήν, είναι ζήτημα εάν θα έπέλθῃ καν. Ο Μεταξάς ήμπορεῖ δικαίως νά Ισχυρισθής ότι με τὸν θιδλικὸν τρόπον, με τὸν όποίον άμίλησεν έξεπρωσώπησε την θέλησιν και του τελευταίου ύποδηματοκαθαριστοῦ τῶν Αθηνῶν. Όλοι είναι σύμφωνοι με την άποχαιρετιστήριον φράσιν, πού ειπεν εις τὸν Ιταλὸν πρεσβευτήν: «Allors c' est la guerre». Καί αν ίσως τούτο δέν έφάνῃ καθαρά την πρώτην ήμέραν, κατέστη σαφές τας έπομένas, διαρκούσης της έπιστρατεύσεως. Τούτο θεθεῖως δύναται νά κατανοήσῃ μόνον εκείνος, πού γνωρίζει την τεραστίαν έθνικὴν συνείδησιν του ελληνικοῦ λαοῦ...».

Ο ΤΣΟΛΙΑΣ ΔΕΝ ΜΠΗΚΕ ΣΤΗΝ ΚΛΟΥΒΑ!

Σχολιάζει ο Άγγλος γελοιογράφος. Αντίθετα, από τις πρώτες κιάλας εβδομάδες, σειφές διάλοχες αλμα-λάτων (φωτογραφία άριστερά) και σωροί από λάφυρα (φωτογραφία δεξιά), ανάγκασαν τόν Ιταλό δικτάτορα να παυδεχθή την εδυσχέρεια τού έγκειρήματος και να ζητήση άπελπισμένως δόθηεια από τόν Γερμανό συνεταίρο.

Τήν 15ην Νοεμβρίου, όπότε είχε συνει-δητοποιηθή και είς τήν Ρώμην και είς τό Βερολίνον ή άποτυχία τής Ιταλικής είσβολής είς τήν Έλλάδα, άνηγγέλη επίσημως από γερμανικής πλευράς ότι είς τό "Ινσμπρουκ διεξήχθησαν «στρατιωτικά συνομιλία» μεταξύ τού στρατάρχου Κάιτελ, άρχηγού τού Γερμανικού Γενικού Έπιτελείου, και τού στρατάρχου Μπαντόλιο, άρχηγού τού Ιταλικού Γενικού Έπιτελείου. Ανακοινωθέν έκδοθέν τήν ίδίαν νύκτα άπεκάλυπτεν ότι αί συνομιλίαί άφέρων «τό κοινόν μέτωπον κατά τής Βρετανίας και τήν συνεργασίαν διά τήν διεξαγωγήν τού πολέμου», ενώ ό «Χρόνος» τών Παρισίων έβεβαίονεν ότι ή συνάντησις άνεφέρετο είς ώρισμένα «προβλήματα άνακύψαντα έκ τών εξέλιξεων τού έλληνοϊταλικού πολέμου». Σχετικώς με τήν συνάντησιν αὐτήν ό Ιταλός στρατάρχης γράφει τά έξής είς τό έργον του: «Η Ιταλία είς τόν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον»:

ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΙΑΛΗΚΤΟΥΡΟΥ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ «ΝΤΑΙΗΛ ΜΑΙΝΑ»

«Κατά μήνα Νοέμβριον μετέβην είς "Ινσμπρουκ πρὸς συνάντησιν τού άρχηγού τού Γερμανικού Γενικού Έπιτελείου στρατηγού Κάιτελ. Άμέσως όντος με παρετήρησε διότι άνελάβομεν τήν πρωτοβουλίαν τής επιθέσεως έναντίον τής Ελλάδος χωρίς καν να είδοποιώμεν τόν Φύρερ, όστις έπεθύμει να μη διαταράξη τήν κατάστασιν είς τά Βαλκάνια. Έκ τής Ελλάδος ή Γερμανία έλάμβανε όχι όλίγας προμηθείας, αί όποίαι ίσως θα έλειπον άργότερον. Έάν, είπεν ό Κάιτελ, είχαν είδοποιηθή, θα μετέβαινον άεροπορικώς είς Ρώμην διά να έμποδίσω τήν εισστροφήν αὐτήν. Ώφειλον να είπω τήν άλήθειαν ότι, δηλαδή, είχομεν λάβει έντολήν από τόν Ντούτσε όπως μη ανακοινώσωμεν τίποτε σχετικῶς είς τούς Γερμανούς. Όντως, τιαύτη διαταγή είχε δοθή και διαν ήτηνίχθην ότι έξ υποχρεώσεως πρὸς τήν σύμμαχον ώφείλαμεν ν' ανακοινώσωμεν τήν απόφασίν μας, ό Μουσολίνι χολωθείς μου άπήνησε: "Μας είδοποίησαν, μήπως, οι Γερμανοί διαν έπετίθησαν έναντίον τής Νορβηγίας;" ή και δι' άλλας επιχειρήσεις, τας όποίας έξετέλεσαν; Μας ήγηθήσαν τελείως. Τώρα και έγώ τούς πληρώνω με τό ίδιον νόμισμα»

Τήν ίδίαν ήμέραν ό κόμης Τσιάνο έσημείωνε περίφροντις είς τό «Ημερολόγιόν του:

«Φαίνεται ότι οι Έλληνες επανήρξαν τήν επίθεσιν επί ολοκλήρου τού μετώπου με σημαντικὰς δυνάμεις (ο.ο. Όντως, από τής προηγούμενης, τής 14ης Νοεμβρίου, είχαν άρχισει ή μεγάλη και νικηφόρος ελληνική επίθεσις, ή όποία διήρκεσε μέχρι τής 28ης Δεκεμβρίου και εκλιμακώθη είς τρεις περιόδους). Μέχρι τής στιγμής κοστούμε άσχετά καλά. Ο Σταράτσε, ό όποίος ευρίσκειται εκεί, δεν είναι άπαισιόδοξος. Αλλά τό θράδν αί είδήσεις χειροτερεύουν. Η πίεσις έναντίον τών γραμμών μας συνεχίζεται, ενώ ή ίδιμή μας αντίστασις άποβαίνει δυσχερής. Έπειτα, στερομένα πυροβόλων, ενώ τό ελληνικόν πυροβολικόν είναι σύγχρονον και χρησιμοποιείται καλώς υπό τών αντίπαλόν μας. Υπό τας συν-

θήκας ακριβώς αὐτάς ό συνάδελφος Ντέ Βέκκι έδεδώρσε καλόν να παραιτηθή από τό αξίωμα τού κυβερνήτου τού Αιγαίου (ο.ο. στρατιωτικού διοικητού Δωδεκανήσου). Και όμως αὐτός (ο.ο. τού όποίου ή παραίτησις άνεκινώθη τήν 7ην Δεκεμβρίου) ήπηρεξεν ένας από τούς δραστηριωτέρους ή μάλλον ό δραστηριωτέρος ύποκινητής τού Μουσολίνι διά τόν πόλεμον κατά τής Ελλάδος (ο.ο. μετά τού συντάκτου τού «Ημερολογίου»). Αλλά τώρα, όπότε τού φαίνεται ότι έφθασεν ή ώρα πού οι ποντικοί εγκαταλείπουν τό καράδι, είναι ό πρώτος ό όποίος θέλει να ηδηση έξω»

Η ελληνική επίθεσις εύρίσκετο ακόμη έν εξέλιξει όταν ό Μουσολίνι έξεφώνει (τήν 18ην Νοεμβρίου) πρὸς τά έπαρχιακά στελέχη τού Φασιστικού Κόμματος ένα δραματικόν λόγο και ήπειλεί τήν Έλλάδα ότι θα «τασάκιση και ήπειλεί τήν Βαθείαν άνησυχίαν και προστά νεφρά» τής. Βαθείαν άνησυχίαν και προστά νεφρά τής. Απο έγγραφα, άνακαλυφθέντα από τό γερμανικόν έπιτελείον είς Γαλλίαν, έμφαίνεται διι από τού Ματον ή Έλλάς είχε προσφέρει είς τούς Άγγλογάλλους ένας τας άεροναυτικές τής δάσεις. Έπρεπε να τεθή ένα τέμα είς αὐτήν τήν κατάστασιν. Όπερ και έγινε τήν 28ην Όκτωβρίου, διαν τά στρατεύματά μας διέδθησαν τά έλληνοαλβανικά σύνορα. Αί τραχείαι όροσειραι τής Ηπειρου και αί λασιώδεις χαράδραι τής δεν είναι κατ'άλληλοι διά τόν άσπρασιαν πόλεμον πού ήξουν οι άδιόδοτοι πιστοί τής στρατηγικής με τας επί καρφίδος μικράς σημαίας είς τούς χάους (ο.ο. σαφής ύπαινιγμός κατά τού υπό δυσμένειαν πλέον Βιοκόντι Πράσκα). Καμία προξίς, κανείς λόγος ιδικός μου ή τής κυβερνήσεως ή οιονδήποτε άλλοι ύπευδύνον παράγοντες δεν είχαν εξαγγείλει τοιοῦτον άσπρασιαν πόλεμον. Δεν νομίζω ότι αξίζει τόν κόπον να διαφύσω ένας τας πληροφορίας τής ελληνικής προπαγάνδας και τών άγγλικών μεγαφώνων τής. Η περιφρησις αὐτῆς μεραρχία άλπινιστών (Τζούλια), πού είχε ήδη τεραστίας άπωλείας, πού ήδη ενόχλησε από τούς Έλληνες και ήδη συνετριβή από τούς Έλληνες, έδέχθη τήν έπίσκεψιν τού στρατηγού Σοντού, ό όποίος, μετά τήν έπίσκεψιν του, μου έτηλεγράφησεν ως έξής, τήν 12ην Νοεμβρίου: «Έπεσκέφθη» σήμερον τήν πρωίαν τήν μεραρχίαν άλπινιστών "Τζούλια". Πρέπει να σάς ύπογραμμίσω, Ντούτσε, τήν

«Αφού εκάμαμεν ύπομονήν επί μακρόν —είπεν ό Μουσολίνι—, άφηρέσαμεν τό προσωπεϊόν από μίαν χώραν ήγγνημένην από τήν Μεγάλην Βρετανίαν, από ένα ύπουνον έχθρόν: τήν Έλλάδα. Ητο ένας λογαριασμός πού έπερίμενε τήν έξόφλησίν του. Πρέπει να είπω ένα πράγμα πού ίσως θα ξενοήση μερικόνς Ιταλούς, φίλους τής κλασσικής εποχής, αλλά καθυστατημένους διά τήν ιδικήν μας. Οι Έλληνες μισούν τήν Ιταλίαν όπως κανείς άλλος λαός. Τό μίσος αὐτό είναι εκ πρώτης όψεως άνεξήγητον, είναι όμως γενικόν, βαθύ, άδυστονον είς διας τάξεις, είς τας πόλεις, είς τά χωριά, είς τά άνω, είς τά κάτω, παντού. Τό διατί είναι υνστήριον. Ίσως διότι ό Σανταρόζα εκίνησεν από τήν πατριδα του, τό Πεδεμόντιον, διά να μεταβή να άποθάνη ήρωικά είς τήν Σφακτηρίαν διά τήν Έλλάδα. Ίσως διότι ένας γαριβαλδινός από τό Φορλί, ό Αντώνιος

Φράντι, επανέλαβε τήν αὐτήν χειρονομίαν υπερόχον άποϊκόνητος μετά έβδομήναι έτη, πλπιων είς Δομοκόν. Μυστήριο, αλλά τό γεγονός ύπάρχει. Επί τού μίσους αὐτοῦ, πού δύναται να χαρακτηρισηθή γελοϊόν, έβασίσθη ή ελληνική πολιτική τών τελευταίων ετών. Η πολιτική τής πλήρους συνενοχής με τήν Άγγλίαν. Δεν ήτο δυνατόν να είναι άλλως, αφού ό βασιλεύς είναι Άγγλος, ή πολιτική τάξις άγγλική, και ή μόρσα, υπό άμφοτέρας τής τας έννοιας (ο.ο. χρηματιστήριο και βαλάντιον), άγγλική. Η καταφανής και πολύμορφος αὐτή συνενοχή, τήν όποιαν έν καιρῷ θα άποδείξωμεν άκαταμαχητως, ήτο πράξις συνεχοῦς έχθρας κατά τής Ιταλίας. Από έγγραφα, άνακαλυφθέντα από τό γερμανικόν έπιτελείον είς Γαλλίαν, έμφαίνεται διι από τού Ματον ή Έλλάς είχε προσφέρει είς τούς Άγγλογάλλους ένας τας άεροναυτικές τής δάσεις. Έπρεπε να τεθή ένα τέμα είς αὐτήν τήν κατάστασιν. Όπερ και έγινε τήν 28ην Όκτωβρίου, διαν τά στρατεύματά μας διέδθησαν τά έλληνοαλβανικά σύνορα. Αί τραχείαι όροσειραι τής Ηπειρου και αί λασιώδεις χαράδραι τής δεν είναι κατ'άλληλοι διά τόν άσπρασιαν πόλεμον πού ήξουν οι άδιόδοτοι πιστοί τής στρατηγικής με τας επί καρφίδος μικράς σημαίας είς τούς χάους (ο.ο. σαφής ύπαινιγμός κατά τού υπό δυσμένειαν πλέον Βιοκόντι Πράσκα). Καμία προξίς, κανείς λόγος ιδικός μου ή τής κυβερνήσεως ή οιονδήποτε άλλοι ύπευδύνον παράγοντες δεν είχαν εξαγγείλει τοιοῦτον άσπρασιαν πόλεμον. Δεν νομίζω ότι αξίζει τόν κόπον να διαφύσω ένας τας πληροφορίας τής ελληνικής προπαγάνδας και τών άγγλικών μεγαφώνων τής. Η περιφρησις αὐτῆς μεραρχία άλπινιστών (Τζούλια), πού είχε ήδη τεραστίας άπωλείας, πού ήδη ενόχλησε από τούς Έλληνες και ήδη συνετριβή από τούς Έλληνες, έδέχθη τήν έπίσκεψιν τού στρατηγού Σοντού, ό όποίος, μετά τήν έπίσκεψιν του, μου έτηλεγράφησεν ως έξής, τήν 12ην Νοεμβρίου: «Έπεσκέφθη» σήμερον τήν πρωίαν τήν μεραρχίαν άλπινιστών "Τζούλια". Πρέπει να σάς ύπογραμμίσω, Ντούτσε, τήν

λαμπράν έντύπωσιν πού άπεκόμισε από τήν θανασίαν αὐτήν μονάδα, σιερεωτέραν και πλέον υπερόχον παρ' ουτέ, με τούς γρανιτώδεις άλπινιστάς τής». Ενθυμείται κανείς από σάς, συντοφοί, τόν άνέκδοτον λόγον μου είς Έμπολι κατά Ιούλιον τού 1935, πρὸ τού αιδιοποικίου πολέμου; Είχα είπει διι θα έισακίζαμεν τα νεφρά τού Νεγκούς (ο.ο. τού αυτοκράτορος τής Αιθιοπίας). Τώρα, με τήν ίδίαν απόλυτον βεβαιότητα, επαναλαμβάνω απόλυτον, σάς λέγων διι θα τ ο α κ ι σ ω μ ε ν τ ι α ν ε φ ρ α τ ι η ς «Ελληδος» (sprezzemmo le reni alla Grecia). Είς δύο ή είς δώδεκα μήνας, άδιάφορον. Ο πόλεμος μόλις ήρχισεν. Έχομεν άνδρας και μέσα επαρκή διά να εξουθενώσωμεν κάθε ελληνικήν αντίδρασιν. Η άγγλική βοήθεια δεν θα δυνηθή να έμποδισή τήν πραγμάτωσιν τής σταθεράς αὐτῆς άποφάσεως, ούτε να σώση τούς Έλληνας από τήν καταστροφήν πού ήθέλησαν και πού άπεδείχθησαν άξιοι να ύποστοῦν. Τό να σκεφθή κανείς διαφορετικά ή να άμφισβάλλη, θα έσημειεν διι δεν με γνωρίζει. Απας ξεκίνησα, δεν σταμάτω πλέον μέχρι τέλους. Τό άπέδειξε ήδη και, διι και αν σμυθή, θα τό άποδείξω και πάλη. Τούς 372 νεκρούς, τούς 1082 τραυματίας, τούς 650 εξαφανισθέντας κατά τήν διάσκεψιν τών δέκα πρώτων ήμερών τού άγώνος είς τό ήπειρωτικόν μέτωπον, θα τούς εκδικηθώμεν»

Έξηγήσεις

Τήν ίδίαν ήμέραν ό κόμης Τσιάνο ήναγκαζέτο να μεταβή είς Γερμανίαν, διά να δώση έξηγήσεις τής άποτυχίας και να εξευμενίση τόν Γερμανόν δικτάτορα έναντι τού πενθερού του. Καί έσημείωνεν είς τό «Ημερολόγιόν του:

«Μία άσχετά έννοχλητική συνάντησις με τόν Ρίμπεντροπ είς Σάλτσμπουργκ. Οι Γερμανοί φαίνονται πολύ δυσχεστημένοι. Τό άπόγευμα συνήτησαν τόν Χίτλερ είς τό Μπέργκχοφ. Αμύσσοι-ρα βαρεία. Είναι άπαισιόδοξος και πιστεύει διι ή κατάστασις έχει επιδεινωθή από τά γεγονότα είς τά Βαλκάνια. Η κοιτική του είναι δυσμενής, ξερά

και άπερίφραστος. Προσπαθώ να όμιλήσω, αλλά δεν με άφήνει να άπαντήσω... Από τό άλβανικόν μέτωπον είδήσεις προδίδουσαι κατάστασιν ταλαντευομένην. Φοβούμαι ότι ή άναγκασθήσεται ν' άποσυρθώμε άκόμη περισσότερο. Απώλεια τής Κορυνθίας δεν είναι βεβαίως άπώλεια τού Παρισίου, αλλά θα χρησιμεύση είς τό να δώση ένα όνομα είς τήν μάχην και να χτυπήσουν δια τα τύματα τής έχθρας προπαγάνδας... Ο Μουσολίνι ή άνηθή να δεχθή οιανδήποτε στρατιωτικής φύσεως βοήθειαν από τούς Γερμανούς προτού πάρη τήν «ρεβάνς» του είς τήν Έλλάδα»

(Είς τό Μπέργκχοφ έπεσκέφθη τόν Χίτλερ τήν αὐτήν ήμέραν και ό βασιλεύς τής Βουλγαρίας Βόρις. Ο Χίτλερ τού άνέφερεν ότι θα έπετίθετο κατά τής Έλλάδος τήν άνοιξιν τού 1941 και ότι έτσι θα παρέιχτο είς τήν Βουλγαρίαν ή εύκαιρία να ίκανοποιήση τας βλέψεις τής και να έξέλθη είς τό Αιγαίον, υπό τήν προϋπόθεσιν ότι θα συμμετείχε διά τών στρατιωτικόν τής δυνάμεων είς τας επιχειρήσεις τής δαλκανικής εκστρατείας. Ο Βούλγαρος όμως βασιλεύς, ίσως και υπό τήν έπίδρασιν τής νικηφόρου ελληνικής αντίστασεως έναντίον τής Ιταλίας, απέφυγε τότε να δώση όριστικήν ύπόσχεσιν, με τό επιχείρημα ότι μόλις ή Βουλγαρία εκνείτο κατά τής Έλλάδος θα τής έπετίθετο ή Τουρκία).

Μετά τήν συνάντησιν του με τόν Τσιάνο είς τό Μπέργκχοφ ό Χίτλερ άπηύθυνεν από τήν Βιέννην τήν 20ην Νοεμβρίου πρὸς τόν Μουσσολίνι μακράν προσωπικήν επιστολήν, διά τής όποίας τού έξεφράζε τας άποδοκιμαστικές άνησυχίας του εκ τής κακής εκβάσεως τής επιχειρήσεως κατά τής Έλλάδος, τού άνένυε τας ψυχολογικές και τας στρατιωτικές συνεπειάς τών Ιταλικών ήττών και τού ύπεδείκνυε ποία μέτρα —πολιτικού και στρατιωτικού χαρακτήρος— έπρεπε να ληφθούν διά τήν θεραπείαν τής δημουργηθείσης δυσχερούς καταστάσεως.

«Όταν σάς παρέκάλεσα —τού έγραφε— να με δεχθήτε είς τήν Φλωρεντίαν (ο.ο. τήν 28ην Όκτωβρίου), ήρχισα τό ταξίδιον μου με τήν έλπίδα ότι θα έπρολάβανα να σάς ενδέσσω τας σκέψεις μου προτού να έξη άρχισει ή άπειλούμενη σύρραξις με τήν Έλλάδα, διά τήν όποιαν είχα μόνον άσπεί-

οιους πληροφορίας. "Ηθελα, εν πρώτοις, να σας παρακαλέσω όπως αναλάβετε επ' όλιγον δι' ευθετώτερον χρόνον την επιχείρησιν, εν πάση δέ περιπτώσει μετά την διεξαγωγή των άμερικανικών προσδοκίων εκλογών (ο.ο. 5 Νοεμβρίου 1940). "Εκείνο όμως το όποιο επεδύμουν κυρίως, Ντούτσε, ήτο να σας παρακαλέσω όπως μη αναλάβετε την επιχείρησιν αυτήν χωρίς να έχη προηγηθή άσφαλισία κατάληψης της Κρήτης. Προς τόν σκοπόν αυτόν προτιθέμεν να σας κάμω ώρισμένας πρακτικάς προτάσεις διά την αποστολήν μιάς μεραρχίας άλεξιπρωτιστών και μιάς άκόμης μεραρχίας άερομεταφερομένου πεζικού. "Η εν τώ μεταξύ δημιουργηθείσα κατάσταση έχει βαρυντάς ψυχολογικά και στρατιωτικάς συνεπείας, άναφορικώς προς τας όποιās είναι σημαντικόν να χυθή πλήρες φώς.

Αί ψυχολογικά συνέπειαι της καταστάσεως είναι δυοάρεστοι, εν ώ μέτρηθ' άρδύνει αυτή δυσμενώς επί των εν πλήρει εξέλιξει διπλωματικών προπαρασκευών. Γενικώς αισθανόμεθα τας συνεπείας υπό μορφήν ενίσχυσεως των τάσεων της μη ύπερ ήμών προώρου επεμβάσεως εις την σύρραξιν και της άναμονής της περαιτέρω εξέλιξεως των πραγμάτων. "Η Βουλγαρία, ή όποία αληθώς επεδείκνυν ήδη όλίγην προθυμίαν όπως προσχωρήσιν εις τόν τριμερές σύμφωνον (ο.ο. Γερμανίας, Ιταλίας, Ιαπωνίας, τόν όποιον είχε συνάψη την 27ην Σεπτεμβρίου 1940), άποφένγει τώρα πλήρως άκόμην και να οκεφθή παρομοίαν ενεργειαν. "Επίσης και έναντι της Ρωσίας είναι δυσκολώτερον να συμβιβάσμεν τας συμφέροντα και να σιγέσωμεν τας ρωσικάς φιλοδοξίας προς Ανατολάς. "Ο κύριος Μολότωφ (ο.ο., ό όποιος είχε μεταβή την 12ην Νοεμβρίου εις Βερολίνον και συνητήθη με τόν Χίτλερ), αντιθέτως, άφ' ήκε να όπνονηθή δι' ενδιαφέρεται όλονεν περισοότερον διά τας Βαλκάνια. "Επ' τού παρόντος δέν είναι δυνατόν να εξακριβωθή ή έντύπωσις ή προκληθείσα εις την Γιουνγκοσλαβίαν. "Αλλά και εις αυτήν άκούην την Γαλλίαν παρατηρείται άναμφιβόλως ενίσχυσις της θέσεως εκείνων, οι όποιοι συνιστούν επικυλακτικότητα και οι όποιοι θεσθαίον δι' τωσ ή τελειοταία λέξις τού πολέμου αυτού δέν έχει λεχθή άκόμην...

Αί στρατιωτικά, άφ' ετέρου, συνέπειαι της καταστάσεως αυτής είναι, Ντούτσε, βαρυντάι. "Η Άγγλία καθίσταται κυρία όρισμένου άριθμού άεροπορικών δάσεων, αι όποιαί θα την φέρον δχι μόνον άμέσως πλησίον τού πετρελαιοφόρου λεκανοπεδίου τού Πιλοσπίου (της Ρουμανίας), αλλά και εις άμεσον γειννίασιν με δόλοκληρον την νότιον Ιταλίαν και ειδικώς με τούς λιμένας επιβιβάσεως και αποβιβάσεως, τόνον εις τας μητροπολιτικά Ιταλικά έδαφη, όσον και εις τας άλβανικά. "Ενώ έως τώρα ή πετρελαιοφόρος ρουμανική ζώνη δέν ήτο προσιτή εις τας άγγλικάς δουδαρδιοτικά, ήδη ταυτα έχουν πληοίσει εις άπόστασιν μικρότερην των 500 χιλιομέτρων... "Η νότιος Ιταλία, οι λιμένες της, όπως και δόλοκληρος ή "Αλβανία κείνται τώρα εις άπόστασιν εγγερότατα προσιτήν εις τας άγγλικάς δουδαρδιοτικά. Είναι προφανές δι' διά την Άγγλίαν είναι τελείως άδιάφορον άν ή Ιταλία, εις επιθέσεις άντιποίνων, καταστρέφη ελληνικάς πόλεις. "Εκείνο, πού έχει άποφαστικώδη σημασίαν είναι ή επίθεσις έναντιον Ιταλικών πόλεων. Θεωρώ από της ά-

πόφως αυτής ως άπολύτως ματαιάν μίαν κατά ξηράν επίθεσιν εκ τού άλβανικού εδάφους κατά των νέων άγγλικών σημείων στηρίξεως πρό των άρχών Μαργίον. "Επίσης πρέπει να άποκλεισθή ή καταστροφή των θροεανικών άεροπορικών δάσεων δι' έναερίων επιθέσεων. Είναι εύκολώτερον να καταστρέψη κανείς διιδήποτε και όχι τας άεροδρόμια. Τό γεγονός είναι συνεπώς δι' ή Άγγλία, άφ' όσον έχει καταλάβει ήδη την Κρήτην, έτοιμάζεται πλέον να θέσθ πόδα και επί πολλών άλλων νήσων και επί πλέον να σταθεροποιήσιν άεροπορικάς δάσεις εις οείραν όλην ελληνικών τοποθεσιών, μεταξύ των όποιων δύο πλησίον της Θεσσαλονίκης και δύο πιθανώς εις την Θράκην. "Ακόμην και ή Ρόδος κείται τώρα εις άπόστασιν προσιτήν διά τας θαλάσ άγγλικάς καταδιωκτικάς και άν, όπως φαίνεται, οι "Άγγλοι εγκαταστήσουν άεροπορικάς δάσεις και εις την δυτικήν Ελλάδα, ή άπειληδούν οοδαρώς έλαι αι παύλαιοι περιοχαί της νοτίου Ιταλίας...

Δικαιολογία

Μετά δύο ήμέρας (την 22αν Νοεμβρίου) ό Μουσσολίνι απήντησεν εις τόν Χίτλερ εις ύφος άπολογητικόν, τού εξέφρασε την λύπην του διότι μία έπιστολή του (της 19ης "Οκτωβρίου), διά της όποιας επληροφόρει τόν Φύρερ ότι προτιθέτο να έπιτεθή κατά της "Ελλάδος (χωρίς όμως να προσδιορίζη χρόνον), δέν έφθασεν εγκαίρως εις χείρας του και έδικαιολόγει την άποτυχίαν του εις την "Αλβα-

νίαν. "Η προέλασις — έγραφε — των Ιταλικών δυνάμεων εις την "Ελλάδα, έπειτα από μίαν έναρξιν έλπιδοφόρον και ραγδαίαν, άναστέθη και ούτω αι ελληνικάς δυνάμεις ήδυνήθησαν ν' αναλάβουν, με την σείρην των, προτιθεσίαν. Τούτο όφείλεται εις τρεις κυρίως λόγους: α) Εις την κακοκαιρίαν, ή όποία επιδεινωμένη από ραγδαίως θροχάς έοισμάτησε την προσχώρησιν των μηχανοκινήτων δυνάμεων. Μία θαρραλιμένη μεραρχία, επί παραδειγματι, εδρόθη κυριολεκτικώς θυσιάζον εις την λάσπη. β) Εις την λιστοειαν, την σχεδόν καθολικήν, των άλβανικών δυνάμεων, αι όποιαί επανεστίασαν κατά των μονάδων μας. Μία μόνη μεραρχία μας, επί παραδειγματι, ήγαγκάσθη ν' άποσπλη και άποστείλη εις τας μετόπισθεν 6.000 "Αλβανούς. γ) Εις την στάσιν της Βουλγαρίας, ή όποία επέτρεπεν εις τούς "Ελληνες ν' άποσύρουν διττώ μεραρχίας από την Θράκην και να τας άποστείλουν εις ενίσχυσιν εκείνων, αι όποιαί αντιμετώπιζαν την επίθεσιν μας. "Ολα όμως αυτά άνήκουν εις τας παρελθόν και δέν χρειάζεται ν' άνησυχώμεν, άν και δέν μου διαφεύγει τόν δι' τας γεγονότα ταυτα όσον δυσμενείς συνεπείας. Τώρα ή "Ιταλία προετοιμάζει 30 μεραρχίας, με τας όποιās θα δυνηθή να εκμηδενίσιν την "Ελλάδα. Δέν υπάρχει λόγος ν' άνησυχήτε διά τούς δουδαρδιοτικούς τόν νοτίων πόλεων, διότι ούτοι προκαλούν μικράς ζημίας.

"Επιθυμώ να επισύρω την προσοχήν σας επί δύο γεγονότων: "Ισπανία: Τό Ισπανικόν χαρτί ήμπορεί να παιχθή. Είμαι διατεθειμένος να συναντηθώ με τόν Φράνκο διά ν' άσκήσω επ' αυτού την άναγκάσαν πίεσιν όπως προσχωρήσιν εις τας στρατιώδων. Γιουνγκοσλαβία: Τό χαρτί αυτό ήμπορεί σήμερα να είναι σημαντικώτερον. Είμαι πρόθυμος να έγγυηθώ τας σημεινά σύνορα και ν' αναγνωρίσω την πα-

ραχώρησιν της Θεσσαλονίκης εις την Γιουνγκοσλαβίαν υπό τούς άκολουθούς όρους: α) δι' ή Γιουνγκοσλαβία θα προσχωρήσιν εις τόν τριμερές σύμφωνον β) δι' ή άποστρατιωτικοποίηση την "Αδριατικήν γ) δι' ή επέμβασις της θα πραγματοποιηθή κατά τοιοϋτον τρόπον, ώστε αι Γιουνγκοσλαβικάι δυνάμεις να εισέλθουν εις τόν στίβον μόνον άφού ή "Ελλάς θα έχη ύποσιτή από Ιταλικής πλευράς εν πρώτον πλήγμα. Θεωρώ άπαραίτητον υπό τας παρούσας συνθήκας την ενίσχυσιν της συνεργασίας των άεροπορικών μας δυνάμεων. Είχα και εγώ την μαύρην έδδομάδα μου, αλλά τώρα τό χειρότερον επέρασεν. "Η έσωτερική κατάσταση της "Αγγλίας, συμφώνως προς πληροφορίας μας, φαίνεται δι' είναι άθλία, ώστε να μη άποκλείεται ή πιθανότης μιάς καταρρεύσεως."

Σύγκρουσις

Εν τώ μεταξύ, ό Μουσσολίνι έπνεε μένεα κατά τού άρχηγού τού Γενικού "Επιτελείου στρατάρχου Μπαντόλιο, διότι επληροφόρειτο ότι οϋτος και οι φίλοι του ήσκουν δριμείαν και άπροκάλυπτον κριτικήν έναντιον του προσωπικώς διά την τραγικήν τροπήν, την όποιαν έλάμβανεν ή κατάσταση. "Όταν ό Μπαντόλιο έπρόκειτο να μεταβή προς συνάντησιν τού Κάιτελ, ό Ντούτσε διέταξε τόν Τσιάνο όπως άσκήσιν πλήρη έπαγρύπνησιν διά να μάθη τί θα έλεγεν ό στρατάρχης εις τούς Γερμανούς. Μετ' όλίγον, την ήμέραν της καταλήψεως της Κορυτσάς υπό τού ελληνικού στρατού (22 Νοεμβρίου), ό Τσιάνο έσημείωνεν εις τό "Ημερολόγιόν του:

"Ο Παβολίνι διηγείται δι' ό Μπαντόλιο τού ειπε: "Δέν υπάρχει άμφιβολία δι' ό Γιακομόνι και ό Πρόσκα φέρουν βαρυντάς εϋθύνας εις τό άλβανικόν ζήτημα. "Αλλά τό μεγαλύτερον

«ΚΑΙ ΟΠΟΤ ΦΤΓΕΙ - ΦΤΓΕΙ!...»

ΣΚΙΤΣΟ ΤΗΣ «ΝΤΑΙΝΑΤ ΜΑΙΝΑ»

οφάλμα πρέπει να τό αναζητήσωμεν άλλοι και έγκειται εξ δλοκλήρου εις τό γεγονός δι' ό Ντούτσε θέλει να διοική τας ενόπλους δυνάμεις. Είναι μία διοίκησις, την όποιαν αυτός δέν ήμπορεί να άσκήσιν. "Ας άφήσιν εμάς να δρασώμεν και εάν τα πράγματα δέν πάνε καλά, τότε άς πλήξην εκείνους, οι όποιοι θα έχουν αναλάβει την εϋθύνην". "Ο Παβολίνι ενημέρωσεν επ' αυτών τόν Ντούτσε. "Η αντίδρασις ήπηρες κεραινοβόλος. "Ο Μουσσολίνι έχρακίησε τόν Μπαντόλιο "έχθρον τού καθεστώτος" και "προδότην" — έπίθετα άρεκιά βαρεία δι' ένα άρχηγόν τού Γενικού "Επιτελείου εν ώρα πολέμου!"

"Η σύγκρουσις μεταξύ των δύο ήτο άναπόφευκτος πλέον. "Ο Ντούτσε εκάλεσε τόν Μπαντόλιο και τόν στρατηγόν Ροάττα (άπαρχηγόν τού Γενικού "Επιτελείου) και τούς έπέτιμψε διά τας άτυχίας.

Μία ακόμη «φωτογραφία πού μιλάει», από τό άρχείο τού κ. Α. Φραντζή. Πλάι στην φωτιά, προφυλαγμένοι από τό κρύο, στό άλβανικό χωριό πού κατέλαβαν, οι φαντάροι άκούν την φωνή από τό σπίτι — από τας αγαπημένα τους πρόσωπα, πού τας άφισαν φεύγοντας για να εκτιλήρώσουν τό υπέρτατο καθήκον τους προς την πατρίδα...

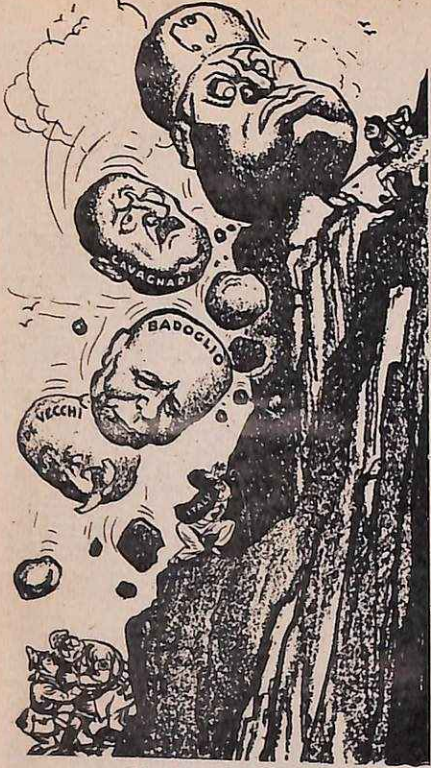
‘Η ζεστή ώρα του γράμματος

Γιά να φθάσουν γρήγορα τας γράμματα, συνεργεία από άμάχους — έθελοντές και άμισθους — αναλαμβάνουν τας έργα των ταχυδρομικών, πού βρίσκονται κι αυτοί στό μέτωπο και πολεμούν τόν φασιστή εισβολέα.

"Ο ταχυδρόμος φθάνει! Πανηγύρι στό ύψωμα. Τόν περιστοιχίζουν, τού άρπάζουν τας γράμματα από τας χείρας, τ' άνοίγουν άμέσως — δέν έχουν καν ύπομονη να περιμένουν. "Αργότερα, μέσα στό χαράκιμα, στό διάλειμμα της μάχης, θα τας ξαναδιαβάσουν άμέτετες φορές άκόμην...

ΟΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ ΚΑΤΡΑΚΤΑΟΥΝ
(Σκίτσος στο «Νταϊνλν Μαίηλε»)

«Τότε δὲν συνεκρατήθη —γράφει ὁ Μπαντιόλιο εἰς τὰ Ἀπομνημονεύματά του— καὶ εἶπα: «Σεῖς εἰσθε ὁ κυβερνήτης. Σὰς ὑπεβλήθησαν δύο σχέδια: ἓν τοῦ στρατηγοῦ Πράσκα, ἐκπονηθὲν βάσει πολιτικῶν ἀντιλήψεων τοῦ Τσιάνο καὶ τοῦ Γιακομόνι, καὶ ἄλλο τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, τὸ ὁποῖον ἐβασίζετο εἰς τὴν συμμετοχὴν καὶ τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Σεῖς ἐπροσηύχατε τὸ πρῶτον. Οὐδεμίαν, συνεπῶς, μὴ μὴν δέχεται τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ διὰ τὰ ἀνυχήματα». Ὁ Μουσσολίνι δὲν ἀπήντησεν εἰς τὴν παρατήρησιν αὐτήν. Κατὰ τὴν ἐξοδὸν μας ὁ Ροδίτης μὲ συνεχάρη θερμῶς διὰ τὴν πρὸς τὸν Μουσσολίνι ἀπάντησίν μου. Τὴν ἐπομένην, ὁ συνταγματάρχης Σορίτσας μοῦ διεβίβασε τὴν πληροφορίαν διὰ ὃ Ντούτσε ἦτο σφόδρα ἡγανακτημένος ἐναντίον μου δι' ὅσα ἐδήλωσα ἐνώπιον τοῦ στρατηγοῦ Ροδίτη».

Ταυτοχρόνως ἐξαπελύθη ἐκ μέρους ὠρισμένων ὀργάνων τοῦ φασιστικοῦ τύπου, διευθυνόμενων ὑπὸ τοῦ Φαρινάτσι, βία ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου καὶ τοῦ Μπαντιόλιο προσωπικῶς. Ἦτο προφανὲς ὅτι ὁ Μουσσολίνι εἶχε λάβει τὴν ἀπόφασιν νὰ παραμερίσῃ τὸν «ἐχθρὸν τοῦ καθεστώτος», τὴν ὁποίαν καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσεν.

«Εἰς μίαν νέαν συνάντησιν —γράφει ὁ Μπαντιόλιο— ὁ Μουσσολίνι μὲ ἐληγοφόρησεν διὰ ἀπεφάσισε νὰ μὲ ἀντικαταστήσῃ διὰ τοῦ στρατηγοῦ Καβαλλέρο. Ἐπηκολούθησε διαίαι σκηρὴ. Ἐπειδὴ ὁτιος προσεπάθει νὰ ἐπιρρίψῃ εἰς ἐμὲ τὴν εὐθύνην τῆς ἀποδοχῆς τοῦ σχεδίου Πράσκα, τοῦ ἀπήντησα διὰ αὐτὴν θαρρύνει πάντοτε τοὺς κυβερνῶντας καὶ ἐιδικῶς αὐτὸν καὶ διὰ τὴν ἐμὴν, ἐπειδὴ δὲν ἔχει τὸ θάρρος ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς ἀποφάσεώς του, ἀναζητεῖ ἐξίλασθαι τὸν θυμὸν. Τοῦ ἐδήλωσα διὰ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐννοοῦσα νὰ συνεργασθῶ μαζί του καὶ ἀπεχώρησα».

Ἀνακωχὴν!

Τὴν 26ην Νοεμβρίου 1940 —δηλαδή 30 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος—, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ τῆς Ἱταλίας στρατάρχης Μπαντιό-

λιο ὑπέβαλλε τὴν παραίτησίν του (διὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ μετὰ 12 ἡμέρας καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ ναύαρχος Καβανιάρι). Κατὰ τὰς τέσσαρας ἐπομένους ἡμέρας τὰ πράγματα ἐπιδεινώνονται καὶ εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ εἰς τὴν Ἱταλίαν. «Ἀπὸ τὴν Ἀλβανίαν εἰδήσεις ὅχι καλὰί —γράφει ὁ Τσιάνο εἰς τὰς 28 Νοεμβρίου. Ἡ ἐλληνικὴ πίεσις συνεχίζεται, ἀλλὰ κυρίως ἡ ἰδική μας ἀντίστασις ἐξασθενεῖ. Ἐὰν οἱ Ἕλληνες διέθεταν μεγαλυτέραν ἰσχύν θὰ ὑφιστάμεθα ἀκόμη μεγαλύτερα ἀτυχήματα». Καὶ τὴν ἐπομένην: «Ὁ Σταράτσε, ποῦ ἦλθεν ἀπὸ τὴν Ἀλβανίαν, δλέπει τὴν ἐκεῖ κατὰστασιν μαύρην. Κρίνει μὲ αὐστηρὰ λόγια τὴν συμπεριφορὰν τῶν στρατευμάτων μας. Οἱ στρατιῶται ἐπολέμησαν ὀλίγον καὶ ἀσχημα. Τοῦτο, λέγει, εἶναι ἡ βαυτετέρα αἰτία τῶν ὅσων συνέβησαν». Τὴν 30ην Νοεμβρίου ὁ Μουσσολίνι συγκαλεῖ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον διὰ ν' ἀποσείσῃ τὰς κατηγορίας, τὰς ὁποίας διέσπειραν ἐναντίον του οἱ φίλοι τοῦ Μπαντιόλιο. «Δηλώνει ὅτι ὁ Μπαντιόλιο ὅχι μόνον ἦτο σύμφωνος (διὰ τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Ἑλλάδος), ἀλλ' ὑπῆρξε καὶ ὁ ὑπερβολικώτερος ὢλων. Κατὰ τὴν ἐκδοχὴν τοῦ Ντούτσε, ὁ πολιτικὸς χειρισμὸς τοῦ πολέμου ἦτο τέλειος, ὁ στρατιωτικὸς ὁμῶς εἶχεν ἀποτύχει». Πάντως —καθὼς σημειώνει ὁ Τσιάνο— «δὲν ἀποκρύπτει τὴν σοβαρότητα τῆς καταστάσεως τῆς παρούσης στιγμῆς, δηλαδή τὴν ὑποχώρησίν μας εἰς τὴν ζώνην τοῦ Πόγραδετς. Ἡ κατάσταση εἶναι σοβαρὰ, δὲν ἀποκλείεται μάλιστα ν' ἀποβῇ καὶ τραγικὴ», εἶπεν εἰς τὸ συμβούλιον.

Ἡ κατάληψις τοῦ Πόγραδετς καὶ τῆς Κάμιας ἤνοιγε τὸν δρόμον πρὸς τὴν κοιλάδα τοῦ ἄνω Σκούμπη καὶ τοῦ Ἑλμπασάν. Τὸ ἐστέρας τῆς 3ης Δεκεμβρίου ὁ ἀρχιστράτηγος Σοντού ἐστειλεν εἰς τὸν Μουσσολίνι ἐκτενὲς τηλεγράφημα, εἰς τὸ ὁποῖον τοῦ ἀνέφερεν ὅτι ἐσχάθῃ τὸ Πόγραδετς, ὅτι ἡ κατάσταση τῶν δύο ἱταλικῶν στρατιῶν εἰς τὴν Ἀλβανίαν εἶναι τραγικὴ καὶ ὅτι «οἰαδήποτε στρατιωτικὴ ἐνέργεια πρὸς ἀντίδρασιν εἰς τὴν δημιουργηθεῖσαν κατὰστασιν εἶναι ἀδύνατος πλέον καὶ ἡ διευθέτησις πρέπει νὰ γίνῃ μόνον διὰ πολιτικῆς παρεμβάσεως». Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης, πολὺ ἐνωρίς, πληροφορεῖται καὶ ὁ Τσιάνο τηλεφωνικῶς τὰς νέας ἐξελίξεις ἀπὸ τὸν Σορίτσε, ἀρχηγὸν τοῦ Γραφείου τοῦ ὑπουργοῦ Στρατιωτικῶν. Αὐθήμερον ὁ Μουσσολίνι ἐκέλευσεν εἰς τὸ Παλάτσο Βενέτσινα σύσκεψιν ἡ ὁποία, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Τσιάνο καὶ τοῦ στρατηγοῦ Πρίκολο, ὑπῆρξε δραματικὴ.

«Τὸν εὐρίσκω ἀποδαρνημένον ὅσον ποτὲ ἄλλοτε —γράφει ὁ Τσιάνο. «Δὲν ὑπάρχει ἄλλη διέξοδος, μοῦ λέγει. Εἶναι ἀνήμερον καὶ γελοῖον, ἀλλ' εἶναι γεγονός. Πρέπει νὰ ζήτῃς ὡς ἐν ἀναγκῇ νὰ μὲ τὴν μεσολάβησιν τοῦ Χίτλερ»».

Ὁ Τσιάνο ἰσχυρίζεται ὅτι ἀπήντησε τὰ ἑξῆς:

«Αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον. Οἱ Ἕλληνες θὰ ζητήσουν ὡς πρῶτον ὅρον προσωπικὴν ἐγγύησιν τοῦ Φύρερ διὰ τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ἐπιχειρήσωμεν τὸ παραμικρὸν ἐναντίον των. Θὰ προτιμοῦσα νὰ τινάξω τὰ μυαλά μου, παρὰ νὰ τηλεφωνήσω εἰς τὸν Ρίμπεντροπ. Ἐχόμενος ὁμῶς πράγματι ἡττηθῇ; Ἐχει παρουσιασθῇ ποτὲ ἄλλοτε τὸ φαινόμενον ἕνας ἀρχιστράτηγος νὰ ἐγκαταλείπῃ τὰ ὅπλα πρὶν ἀπὸ τοὺς στρατιώτας του; Δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ κάμνω στρατιωτικὰς ὑποδείξεις, ἀλλὰ ἡ αὐστηρὰ λογικὴ μοῦ λέγει διὰ, ἂν δὲν ἤρχισεν ἀνύμνη ἡ φυγὴ τοῦ πανικοῦ, πρέπει νὰ ἐγκατασταθῇ ἓνα προγεφύρωμα εἰς τὸν Αἰλόνδα καὶ μὲ νέας δυνάμεις μίαν γραμμὴν ἀσφαλείας εἰς τὸν ποταμὸν Σκούμπη. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ὡρὰ σημασίαν εἶναι ν' ἀντισταθῇ καὶ νὰ μείνουμε εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Ὁ χρόνος θὰ μᾶς φέρῃ τὴν νίκην. Ἐνῶ ἐὰν ἐνδώσωμεν τὴν ὥρην, τὸ πᾶν ἐσχάθῃ».

Ὁ Μουσσολίνι ἐπέισθη καὶ ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ μίαν ἀκόμη προσπάθειαν. Θὰ ἐστελλεν εἰς τὸ μέτωπον, εἰς τὴν θέσιν τοῦ Σοντού, ἀντικαταστάτου τοῦ Πράσκα, τὸν στρατηγὸν Οὐγκο Καμπάλλερο, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀντικαταστήσει εἰς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τὸν Μπαντιόλιο. Μετ' ὀλίγον ὁμῶς ἐκυριεύθη ἀπὸ νέαν κρίσιν ἀποθαρρύνσεως.

—Κάθε ἄνθρωπος, εἶπε, πρέπει νὰ διαπράξῃ ἓνα μοιραῖον λάθος εἰς τὴν ζωὴν του. Ἐγὼ διέπραξα τὸ λάθος αὐτὸ ὅταν ἔδωσα πίστιν εἰς τὸν στρατηγὸν Πράσκα. Πῶς ὁμῶς νὰ τὸ εἶχα ἀποφύγει, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐφαίνετο τόσο βέβαιος διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ ὅταν ὅλαι αἱ ἐνδείξεις ἐδικαίωσαν τὴν ἀποψίν του; Τὸ ἀνθρώπινον ὕλικόν, μὲ τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκω τὴν πραγματοποιήσιν τῶν σκοπῶν μου, στερεῖται ποιότητος καὶ εἶναι ἀνάξιον.

Ὁνειδος

Προτοῦ ἀρχίσῃ ἡ σύσκεψις —ἀφηγεῖται ὁ φίλος τοῦ Μουσσολίνι πτέραρχος Πρίκολο— εἶχαν συγκεντρωθῇ εἰς τὸν προθόλαμον οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν ὑπουργῶν καὶ συνεζήτουν ἐν ἐξάψει καὶ μὲ ζωηρὰς χειρονομίας. «Ὅλοι ἦσαν σύμφωνοι ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνεταί λόγος διὰ μίαν τοιαύτην λύσιν (ἀναστολὴν τῶν ἐπιχειρήσεων), δηλαδή ἀνακωχὴν, μὲ τὴν μεσολάβησιν τοῦ Χίτλερ», «ἡ ὁποία θὰ ἐδύθιζε τὸ ἱταλικὸν ἔθνος δι' αἰῶνας ὀλοκλήρους εἰς τὸ ὄνειδος». Μετ' ὀλίγον εἰσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Μουσσολίνι διὰ νὰ τοῦ ὑποβάλῃ τὴν ἀναφορὰν του. Τὸν εὗρεν ἐρεθισμένον καὶ ἐκνευρισμένον ὅσον ποτέ. «Εἶδατε τὸ τηλεγράφημα τοῦ Σοντού;» ἠρώτησεν ὁ Μουσσολίνι. «Μάλιστα, Ντούτσε». «Καὶ τὴν πρότασίν του νὰ ζητήσωμεν ἀνακωχὴν;». «Προκειμένου νὰ ζητήσωμεν ἀνακωχὴν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, δὲν εἶναι προτιμότερον νὰ φύγωμεν ἀμέσως ὅλοι ὅσοι εἴμεθα ἐδῶ διὰ τὴν Ἀλβανίαν καὶ νὰ φονευθῶμεν ἐπὶ τόπου;». «Ἐχετε ἀπολύτως δίκαιον. Δὲν θὰ ζητήσωμεν ἀνακωχὴν».

Ἡ σύσκεψις τῶν ἡγετῶν τοῦ φασισμοῦ δὲν διήρκεσε πολὺ καὶ κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ ὑποκύβῃ τῇ Ἱταλίᾳ. Κατὰ τὴν διάσκειάν της ὁ Μουσσολίνι εἶχεν εἶπει εἰς τοὺς παρισταμένους:

—Με βλεπετε ἀκόμη σχετικῶς ἡρεμον. Καὶ ὅμως αἰσθάνομαι νὰ ξεσχίζεται μέσα μου ἡ καρδιά σὰν νὰ τῆς δύνουν μαχαίριες.

«Ἦτο —παρατηρεῖ ὁ Πρίκολο— ἡ πρώτη πολὺ σοβαρὰ καὶ ἐπίσημος ἀναγνώρισις τῆς τρομερωτέρας στρατιωτικῆς κρείσσους τῆς πολεμικῆς μας ἱστορίας καὶ τῆς ἀνικανότητός μας νὰ τὴν ἀντιμετωπίσωμεν. Τόσον ἀπροσδόκητος ἦτο ἡ καταστροφὴ καὶ τόσο ταυτοχρόνως τραγικὴ, ὥστε μᾶς ἄφησεν ὅλους ἀναούδους».

Βοήθεια

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν —4ην Δεκεμβρίου— διετάχθη ὁ ἐπ' ἀδείᾳ εὐρισκόμενος εἰς τὴν Ρώμην πρεσβευτὴς τῆς Ἱταλίας ἐν Βερολίνῳ Ἀλφιέρι νὰ ἐπιστρέψῃ ἀμέσως εἰς τὴν θέσιν του. Προηγουμένως εἶχε μίαν συνάντησιν μὲ τὸν Μουσσολίνι, παρουσιάζοντὸν Τσιάνο. «Ἦτο —γράφει εἰς τὰ Ἀπομνημονεύματά του ὁ Ἀλφιέρι— ἀχρότατος ὁ Μουσσολίνι, ἐτέλει εἰς κατὰστασιν ἀγωνίας καὶ εἶχεν ἐκφρασιν πλέον ἢ πένθιμον. Ὁ Τσιάνο εἶπεν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ κατάσταση εἶναι κρίσιμος, παρεκάλεσα τὸν Ἀλφιέρι νὰ ταξιδεύσῃ ἀμέσως εἰς Βερολίνον διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐκεῖ ἅ μ ἐσον βόηθειαν. Ἡ τελευταία αὕτη λέξις ἠλέκτρισε τὸν Ντούτσε. Τὸ δράμα τῆς γερμανικῆς ἐνισχύσεως συνετάραξε τὸ εἶναι του. Ἄοιπόν, πότε ἀναχωρεῖτε; μὲ ἡρώτησεν ἀμέσως μὲ τρέμουσαν φωνήν. Ἐμπορεῖτε αὐριοῖν λιάν πρῶτ νὰ ταξιδεύσετε ἀεροπορικῶς; Εἰς τὰς 7 ἡ ὥρα θὰ σὰς ἀναμένῃ τὸ προσωπικόν μου ἀεροπλάνον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῶρα θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσίν σας». Ὁ Τσιάνο προσέθεσε: «Φρόντισε νὰ μᾶς δοθῇ οἰαδήποτε

Σπονδὴ
εὐτυχία

Μ' ἓνα ποτήρι σαμπάνιας
συνοδεύονται οἱ εὐχὲς καὶ οἱ χαρούμενοί σου φίλοι

Κ.Α.Ι.Ρ. ΡΟΔΟΣ

Εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐν τῇ Ἱταλίᾳ

Εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐν τῇ Ἱταλίᾳ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

2

**ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ
ΣΕ ΔΥΟ
ΥΠΕΡΤΥΧΕΡΟΥΣ**

**ΣΠΙΤΙΑ-ΓΡΑΦΕΙΑ-
ΜΑΓΑΖΙΑ**
Τις τρεις
ΤΥΧΕΡΟΥΣ

Συνεχίζονται οι αγορές

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ, ΛΑΧΝΟΙ-ΜΕΤΟΧΕΣ, ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΜΕΤΡΗΤΑ

Αγοράστε έγκαιρα **ΛΑΧΕΙΑ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ**

ΟΛΑ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ, ΜΑΓΑΖΙΑ ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΑ ΔΙΑ ΤΟ 1966
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ "ΦΟΙΝΙΞ"
ΟΙ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΕΣ ΣΕΙΡΕΣ 1-15 ΕΧΟΥΝ ΣΕΧΩΡΙΣΤΑ ΚΕΡΔΗ

ΤΑ ΓΟΝΑΤΑ

Σύνδημα
και κέφι
για την γυναίκα
1965 - 66

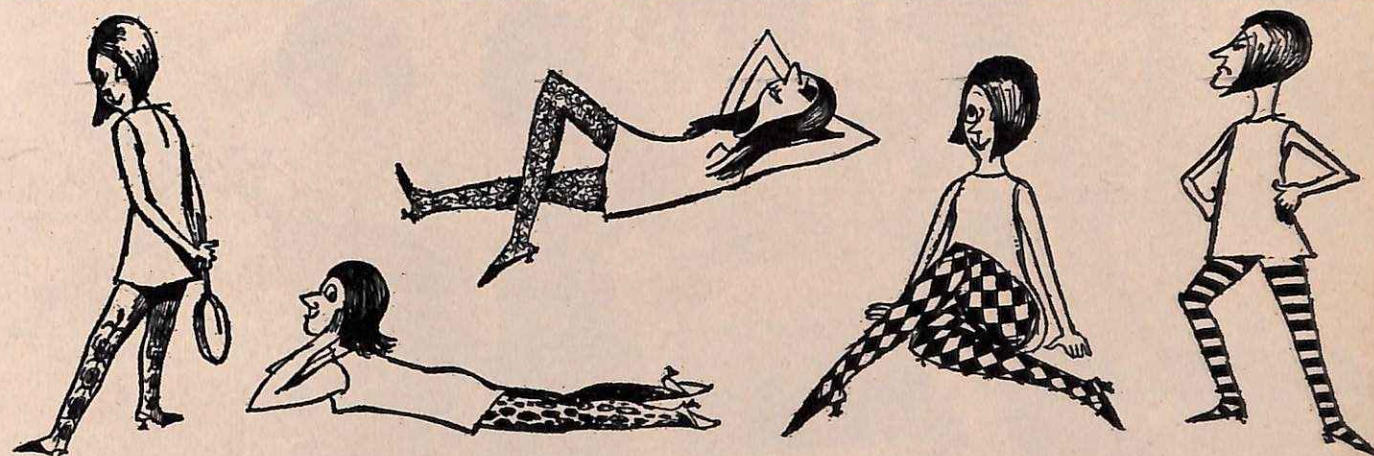

Τα γόνατα της
Τζην Σόμπτον.
Φωτογραφία:
Ντέιβιντ Μπαϊλν.
Ίδεώδης εισαγωγή
σε ένα θέμα
που απασχολεί έφετος
τις γυναίκες
και ΦΥΣΙΚΑ,
τους άνδρες.

Η γυναίκα δεν είναι ποτέ ωραιότερη απ' όταν είναι τελείως γυμνή. Έλέγχθη από τον Κουρρέζ, προσφάτως, σε μία συνέντευξή του στην αγγλική τηλεόραση. Τίμια και καθαρή δήλωση ενός ανθρώπου ο οποίος ζή και θησαν-ρίζει με τό να την ντύση.

Η εκπομπή είχε μεγάλη επιτυχία. Όλοι οι Λονδρέζοι, άνδρες και γυναίκες, ήθελαν να δουν και να ακούσουν εκείνον που μετέβαλε τελείως την όψη της μονιής, γκρίζας πόλεως. Οι δρόμοι, οι θλιβεροί και σκοτεινοί δρόμοι του Λονδίνου είναι τώρα πολύχρωμα πασιέτια λουλουδιών. Είναι ένα θέαμα αληθινά φαντασμαγορικό: Καρρώ, ριγέ, λουλουδάτες, πιτσιλιωτές, δανιελλένιες γάμπες κινούνται αδιάκοπα πέρα - δώθε. Εύλγιστες γάμπες. Γιατί διακρίνεται τώρα πολύ κα-

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΚΕΤΑ. ΤΗΝ ΤΕΜΠΕΛΑ, ΤΗΝ ΑΘΩΑ, ΤΗΝ ΠΟΝΗΡΗ, ΤΗΝ ΚΑΚΙΣΤΡΑ. ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΑ ΓΟΝΑΤΑ ΞΕΣΚΕΠΑΣΤΑ

λά ή κλείδωση, τουτέστιν το γόνατο. Και άρκετά πάνω από το γόνατο.

Τώρα, τί σχέση έχει μ' όλα αυτά ο Γάλλος σχεδιαστής μόδας, πρώην άρχιτέκτων, Άνρι Κουρρέζ; Ό ίδιος είναι άπαντισμένος από το θέαμα. Είχε όνειρευτή και άλλο για την γυναίκα: Λευκή, λευκή, εκτυφλωτική οιλονέττα. Λευκά μπουτίνια, νευρώδη μελαχροινά πόδια, παιδικά, άδωδα γόνατα. Ποδόγυρος, τρεῖς ίντσες πάνω από το γόνατο. Μία γυναίκα με σοφές, άρχιτεκτονικές αναλογίες, ένα πλάσμα πρωτόφαντο και ωραίο, με την αισθητική της σύγχρονης τέχνης.

Η ιδέα του είχε τρομακτική επιτυχία. Αποφόισε να εγκαταλείψει την ώτι κουτσο, για να την διομηχανοποιήσει, να μην την παραλάβουν οι άδελφές, οι άσυνείδητοι...

Οι άλλοι, όμως, πρόλαβαν, εν τώ μεταξύ, και κυριολεκτικά κατεσπάσαν την δημιουργία του. Καί, καί άρχην, εκείνο που κυρίως είχε φροντίσει, να απαλλάξει την γυναίκα από την

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 54

ΕΙΝΑΙ ΟΙ «ΝΕΟΣΑΚΚΟΙ», δηλαδή ή νέα, έφετεινή, έκδοση των σάκων, σε γεωμετρικά σχέδια και κτυπητές αντιθέσεις, που πασχίζουν να άποσπάσουν την προσοχή από το γόνατο (άριστέρα), χωρίς δεδαίως να το κατορθώνουν. Άλλα μοντέρνα έξαρτήματα γύρω από το γόνατο (δεξιά), το όποιο αναδεικνύεται ακόμη καλύτερα με το γονάπισμα: Γυαλιά Κουρρέζ, μπουτίνια λευκά Κουρρέζ, φόρεμα - καπελλάκι Γκομπέρο, σκυλάκι μόδας - τσοπανόσκυλο Πυρηναίων.

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ και λίγο ελληνικό γόνατο! Έξω από το Μνημείο του 'Αγνώστου, σε παράταξη όλα τα είδη υποδήσεως και καλτσών, που καλούνται επίτυχως το κενό της κοντής φούστας: Μπότιες μαύρες, κάλτσες λευκές κάτω από το γόνατο, κάλτσες λευκές με μαύρη γραμμή, σαν καλτσόδετα, κάλτσες δαντελλέ μαύρες, κάλτσες αδιάφανες σκούρες, κάλτσες κοινές νάιλον με παπούτσι εξώφρενο, καθώς και κάλτσες δαντελλέ μπέζ

«οξέ» εμφάνιση και να της δώσει ανδροπύνη οντότητα, όχι μόνον δεν το σεβάσθηκαν οι μισηταί του, αλλά έκαναν ακριβώς το αντίθετο. Υπεροξέυ εμφάνιση, με την διαφορά ότι εννοεί μάλλον τον ιδέοιο τύπο της Λολίτας. Κοιτοσκία με πρόωση ανάπτυξη, που ή μαμά τους δεν προλαβαίνει να τους μακρύνει τον ποδόγυρο, παιδικές χρωματιστές κάλτσες και παπούτσια, φορεματάκια στενά και κοντά, τέσσερις και όχι τρεις ίντσες πάνω από το γόνατο, μαλλάνια κουρεμένα με πυκνές φράντζες, που δίνουν καινούργιο βάθος και ήδυσία στα μάτια: Αδίες είναι οι γυναίκες του 1965. 'Επιπλέον, υπερβολικά προκλητικές μαύρες δαν

τελλένιες κάλτσες, και που δεν έχει καθόλου σχέση με παιδιά και τις όποιες ελάνοσε ή ώρατα Κλωντίν 'Οζέ, προτού ακόμα παιχτή ή ταινία της «Επιχείρηση Κεραυνός» («Θάντεμπωλ») του Τζάιμς Μπόνι, με εντατική διαφήμιση της άρογης σιλουέτας της μέσα σ' ένα δλόσωμο «κολλά» από μαύρη δαντέλλα.

Αυτό, σ' όλο τον κόσμο, αλλά κυρίως στο Λονδίνο. Κανείς δεν ξέρει γιατί εκεί φούντωσε το καινούριο περισκετό από όπου ήρθε άλλο. 'Αλλά, καθώς οι επαναστάσεις είναι πιο άγριες στις χώρες όπου υπήρχε μεγαλύτερη καταπίεση, είναι εύκολο να καταλάβει

ΚΟΛΩΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΝ - ΚΑΝ: 14 ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΜΕ ΓΑΜΠΕΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΜΠΝΕΤΣΕΩΣ

Είναι όμολογουμένως δροσιστικό το θέαμα. Και χρησιμοποιήσε πολλούς 'Αθηναίους ή άπρόσπη αυτή παρέλαση, έμπνευσεως των «ΕΙΛΕΝΟΝ». Τά μαννελά της Σχολής της 'Αντουανέτας Ροντοπούλου προσεφέρθησαν να δείξουν νέες φωτογραφικές όψεις των δρόμων και των μνημείων της 'Αθήνας. Στην πλατεία Συντάγματος, φυσικά, προεκήληθη κοσμοσυρροή. Τα περιτέγνια έχασαν για λίγο τα πρωτεία έξω από τον 'Αγνώστο, αφού όλα τα παιδάκια προτιμούσαν να φωτογραφίζονται με τά... γόνατα! Γιατί το θέαμα ήταν ασυνήθιστο. Οι 'Αθηναίες, μοντέρνες όπως πάντα, δείχνουν τα γόνατά τους, αλλά όχι και τόσο. Στην 'Ακρόπολη, νέα καταδίωξη. Αυτή την φορά από τους τουρίστες. Έτυχε εκείνη την ώρα να ανέβαινη τον Βράχο ένα τσούρμο 'Εγγλεζάκια. Νόμισαν ότι τα μαννελά ήταν συμπατριώτισσές τους και πλησίασαν να πιάσουν κουβέντα. Όταν ανέκαμψαν ότι ήταν 'Ελληνίδες, παράτησαν πιο κάθε διάθεση ν' ανεθούν πιο πάνω και άρχισαν να τις φωτογραφίζουν για ένθμιο.

ΤΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟΙΣ ΟΙΚΟΤ ΣΤΑΘΗ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΡΟΤΥΜΑ Ν' ΑΠΛΑΘΑΝΑΤΙΣΗ ΠΡΩΤΑ ΤΟΝ ΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΑΚΡΟΠΟΛΗ

κάνεις τί συνέβη με τις 'Αγγλίδες. Δεκαετίες διόκληρες άκουγαν να τις λένε άχαρες, γεροντικά και αδοιχρά ντυμένες. Και τα τελευταία χρόνια ξεφραντώνουν. 'Επειτα, είναι και το άλλο: Οι 'Αγγλοι «μαίτρο» δοήκαν έναν απλούστατο, σαν το αγγό του Κολόμβου, τρόπο να κάνουν μιαν έντυπωσιακή διεθνή εμφάνιση, αποδλέποντας κυρίως στην άγρια της πιο προσδοκώμενης άγοράς του κόσμου: της άμερικανικής.

Διόλου περίεργο, λοιπόν, το ότι ο Κουρρεζ' διάλεξε την άγγλική τηλεό

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 56

Οι Γαλλίδες είναι συντηρητικώτερες, παρ' όλο πού το νέο στύλ ξεκίνησε από το Παρίσι

ραση για να κάνει την εντυπωσιακή δήλωση του: «Καλύτερα από κάθε φόρεμα ταιριάζει στην γυναίκα ή γύμνια». Όσο δόλιοι, όμως, κι αν είναι οι σκοποί του, είναι αμφίβολο αν τη φορά αυτή θα δειχθούν να ακολουθήσουν την ιδέα του οι γυναίκες και, προ παντός, οι άλλοι σχεδιαστές γυναικείας μόδας.

Οι Γαλλίδες, μ' όλο πού το σύνθημα πρωτοδόθηκε στο Παρίσι, είναι παραδόξως συντηρητικώτερες. Η Μπριζίτ Μπαρντό, ναί, τα φοράει από πέρινοι κοινά. Η Φρανσουάζ Αρντν κατέληξε τελευταία με το απροσδόκητο μήκος των ποδιών της. Ανέδασε την φούστα της 15 πότους πάνω από το γόνατο και, αν ήθελε, είχε ακόμη αρκετά περιθώρια! Η Σιλβί Βαγιάν - Χάλλινταιν είναι πολύ σεμνότερη. Τα φορεματάκια της, ρομαντικά, έδασε και κλός, ως επί το πλείστον, δεν επιδέχονται πολύ σήκωμα. Και αυτήν, έπειδή είναι το σύγχρονο ίνδαλμα της Γαλλίας (ή δημοτικότητας της Μπε - Μπε έπρεσε σχεδόν ταυτόχρονα με το Σάρι Ντε Γκώλ), ακολουθούν πιστά και οι άλλες Γαλλίδες. Οι νέες. Γιατί οι μεγάλες φαίνεται ότι το έχουν παραξήλωσε, και ο γελοιογράφος Ζαν

Μπελν προσπαθεί με τα κωμικά σκίτσα του να πείση, τις χοντρούλες τουλάχιστον, ότι καλά θα κάνουν να απέχουν από τέτοια τολμήματα.

Οι Γερμανίδες είναι ένδοξοι αμύ-ρες πού τους δίδεται μια ευκαιρία για νέον τύπον «σέξυ» εμφανίσεις. Έδώ ή κοινή φούστα έχασε τελείως τον παιδικό χαρακτήρα της και είναι απλά και ωμά κοινή φούστα και τίποτ' άλλο.

Οι Ιταλίδες...χι. Η Έλσα Μαρινέλλι, ναί. Έχει ιδεώδη γόνατα και θανμάσιο γούστο στα μποτιάκια. Και όλες δες της μοιάζουν, ναί. Οι υπόλοιπες όμως ακολουθούν σάφρονα τακτική. Φούστα κοντούτσικη μόλις, όσο σηκώνει ή μεσογειακή άνατομία τους.

ΤΕΛΕΙΩΣ ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟ...

Στο σημείο αυτό δεν διαφέρουν καθόλου από τις Έλληνίδες. Ν' ανεβή ή φούστα, αλλά ως πού;

Για την Βόρεια Εύρωπαιά ή καινούργια μόδα έχει πράγματι χάρη. Έκείνη ή φούστα της ήταν άτελειωτη. Τώρα κοιτάει και δείχνει ένα γε-

ρό, νευρώδες γόνατο, ένα ψηλό, όμορφο πόδι. Αυτόματως γίνεται πιο προσιτή, μ' όλο το ύψος της, λιγότερο επίφοβη. Ένα πολύ ψηλό κοριτσάκι.

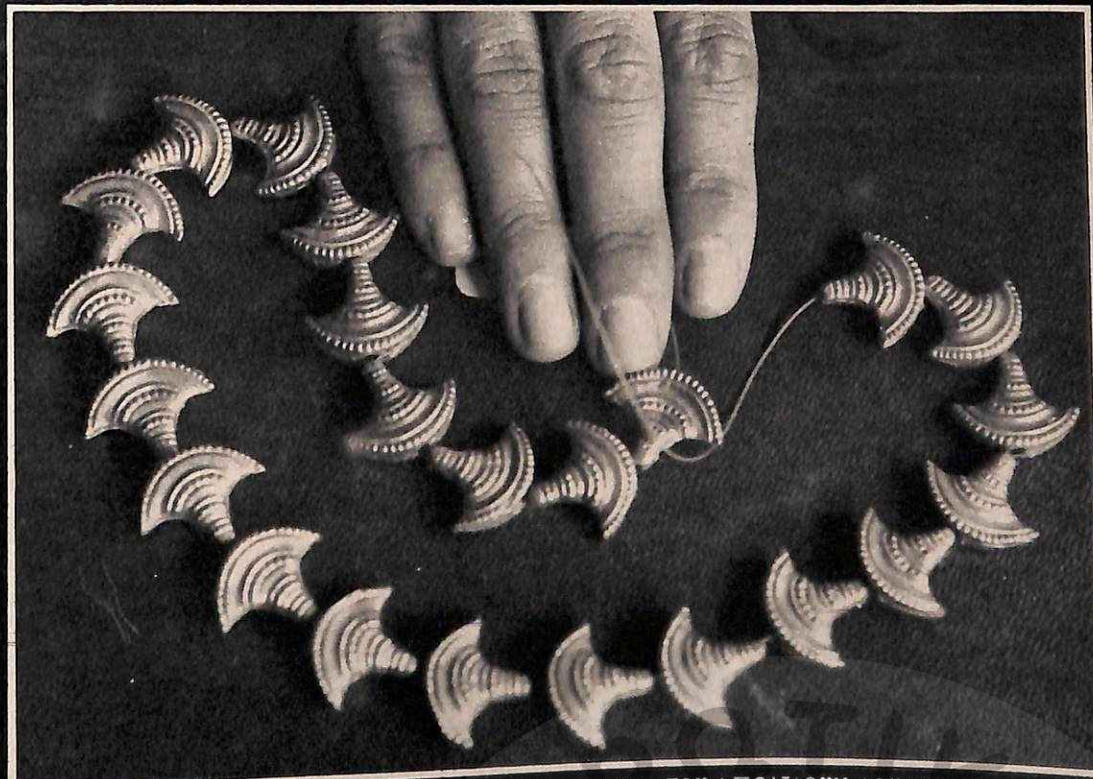
Όσο όμως κατεβαίνει κανείς νοτιότερα, κάτι αλλάζει στις γυναίκες. Μάτια πιο φλογερά, πιο πονηρά, πιο χαμηλά. Τα πόδια τους είναι σαφώς κοντότερα. Η κοινή φούστα τους τις εκμηδενίζει και πλησιάζει τον ποδόγυρο σε επικίνδυνα ύψη. Η άλλη απαίτηση της κοινής φούστας, το χαμηλό τακούνι, πολύ κακό κι αυτό. Το μποτιάκι; Και μή χειρότερα. Μια στρομπουλή μελαχροινή, με φλογερά μάτια, κάτω από τον θερμό μεσογειακό ήλιο, και με μποτιάκια; Η πρόθεση των σχεδιαστών της εφετείνης μόδας ανατρέπεται τελείως. Όχι παιδικής και άφελεια, αλλά τελείως το αντίθετο. Πρόκληση σχεδόν αδιάντροπη, θέαμα πού πλησιάζει το γελοίο.

Μόνη παρηγοριά δι ή νέα γενιά, λόγω καλής διατροφής και σπόρ, είναι, όπως λένε οι στατιστικές, ψηλότερη. Έτσι υπάρχει έλπίδα να απολαύσουν και οι Έλληνες την νέα πολύχρωμη, λυγερή, θεαματική άτραξιόν της εφετείνης γυναικείας μόδας.

■ ■ ■

Για πρώτη φορά στα χρονικά της αρχαιολογίας της Κρήτης άπεκαλύφθη άσύλητος βασιλικός τάφος, με πολυτιμότεστα στολίδια του νεκρού, στην κορυφή ένδς λόφου καλυμμένου με έλιές.

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ

ΧΡΥΣΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟ ΤΟΥ 1400 π.Χ. ΠΕΡΙΠΟΥ. ΟΙ «ΨΗΦΟΙ» ΤΟΥ ΑΠΟΔΙΔΟΥ ΛΟΤΛΟΤΔΙΑ ΠΑΠΤΡΟΥ

ΤΙΣ ΑΡΧΑΝΕΣ

Η έκπληκτική ανακάλυψη έγινε από... αρχαιοκαπηλούς, πού είχαν έπισημάνει άγνωστο πώς! ένα όστεοφυλάκιο, της Μινωϊκής έποχής, πού οι άρμόδιοι ούτε καν είχαν ύποπτευθῆ...

ΟΙ ΕΠΑΝΩ ΑΡΧΑΝΕΣ, ΟΠΟΥ Ο ΜΙΝΩ-ΙΚΟΣ ΤΑΦΟΣ

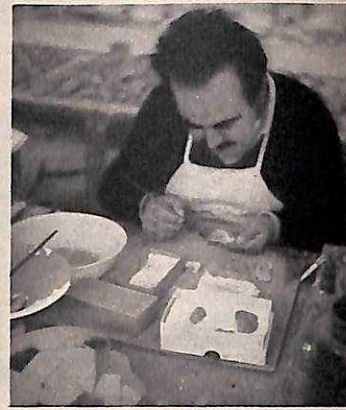

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΚΥΚΛΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΑΦΟΥ

Α ΟΛΑ ΘΥΜΙΖΟΥΝ παλιό καλό καιρό, τσάφλεστον, κέφι, ξενοιασιά. Και λίγο 'Απόκριες. Όμως δεν είναι τίποτε από αυτά. Η μόδα (άνω) είναι σύγχρονη, καθημερινή, κυκλοφορεί, χωρίς να σκανδαλίζει κανένα, στους δρόμους του Λονδίνου, όπως δείχνει ή φωτογραφία. Δεξιά: Πολυτελές πλαισίωμα πολυτίμων γονάτων. Είναι ή Τζην Σόμπιτον, καθισμένη μ' έναν τρόπο χαριτωμένα άρρενωπό, γιατί της δίνουν άπόλυτη πεποίθηση στην θηλυκότητά της οι μαύρες δαντελένιες κάλτσες, τα σατέν παπούτσια, τα άφθονα φτερά στρουθοκαμήλου.

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΡΧΑΝΕΣ

ΤΑ ΕΛΕΦΑΝΤΙΝΑ στολίδια που βρέθηκαν στον ασύλητο βασιλικό τάφο των Αρχαίων, καθαρίζονται προσεκτικά από τους ειδικούς στο Αρχαιολογικό Μουσείο του Ηρακλείου.

Ο ΛΑΣΕΤΤΟΣ ορθογώνιος θάλαμος (αριστερά) μετά την αφαίρεση της ασύλητης πήλινης σαρκοφάγου και των πολυτίμων κτερισμάτων. Η ανασκαφική έρευνα συνεχίζεται τώρα πολύ προσεκτικά, με ένα μαχαίρι, μέσα σε ένα από τα τρία διαμερίσματα (αριστερά) του Μινωικού δασεοφυλακίου, που χρονολογείται περίπου στο 2000 π.Χ.

Η απροσδόκητη και συγκλονιστική ανακάλυψη έγινε πριν από λίγες ημέρες: Η αρχαιολογική σκαπάνη έφερε σε φως τον μοναδικό ασύλητο τάφο της Μινωικής Κρήτης, που περιέχει θησαυρούς οι οποίοι κάνουν τους αρχαιολόγους - και θα κάνουν σύντομα δολο τον κόσμο - να κόβεται η αναπνοή τους. Και αυτή η θαμπωτική και εκπληκτική αποκάλυψη είναι η αρχή μόνο. Κατά πάσαν πιθανότητα, βρίσκουμε στα πρόθυρα μιας τεραστίας αρχαιολογικής επιτυχίας στην Κρήτη, που θα ανασύρει από τα σπλάχνα της γης τις άγνωστες Βερσαλλίες των Μινωικών ηγεμόνων, μπροστά στις οποίες ίσως και αυτό το περίφημο και περικαλλές ανάκτορο της Κνωσού να φαίνεται σαν φτωχός συγγενής.

ΟΙ... αρχαιοκάπηλοι άνοιξαν το δρόμο!

Στην κορυφή ενός στενόμακρου λόφου, σκεπασμένου με έλιες - του Φουρνί - που βρίσκεται πολύ κοντά στην κοινόπολη των Επάνων Αρχαίων, στον Νομό Ηρακλείου, έγινε η συλλαβική ανακάλυψη. Και μοιάζει με περιπετειώδες κινηματογραφικό έργο το ιστορικό της. Δεν βρέθηκαν τον ασύλητο τάφο έμβριθε αρχαιολόγοι, ούτε ξένες αποστολές, ούτε έπεσσαν την θέση του σοφοί με οδηγούς βιβλία και μελέτες. "Άγνωστοι άστονυχές αρχαιοκάπηλοι, με το πάθος... επινέμων" της αρχαιολογίας, υπήρξαν οι σκαπανείς της μεγάλης ανακαλύψεως. Είχαν άνοιχθεί και έπισημάνει εκεί επάνω - πώς; με τι γνώσεις; - ένα χτιστό δασεοφυλάκιο, χρονολογούμενο από το 2000 π.Χ., που κανένας αρχαιολόγος δεν υπαίτιυόταν την ύπαρξη του. Έσκαψαν το σημείο εκείνο και βρήκαν μια πήλινη λάρνακα γεμάτη πολυτίμα αντικείμενα που τα τσέπωσαν και εξαφανίστηκαν... Και έτσι, όπως άφησαν την λάρνακα ξεκοιλιασμένη και εγκαταλελειμμένη μέσα στον έλαιώνα του Φουρνί, την βρήκε

τυχαία ο αρχαιοφύλακας των Αρχαίων κ. Λεωτέρης Σινανιδάκης. Εκπληκτος και κατασυγκινημένος ο άνθρωπος, έτρεξε στο Ηράκλειο και ειδοποίησε για το εύρημά του τον έφορο αρχαιοτήτων Κρήτης και διευθυντή του Μουσείου Ηρακλείου, κ. Στ. Αλεξίου. Και άμέσως, σε συναγερμό, όλοι οι ειδικοί έπιστήμονες της πόλεως με τους βοηθούς τους, έφυγαν σαν δολίδες για τον λόφο του Φουρνί.

Ο θρίαμβος στο άποκορύφωμά του

Οι αρχαιολόγοι δεν έκρυβαν την συγκίνησή τους. Το δασεοφυλάκιο εκείνο έδειχνε με την πρώτη ματιά ότι δεν μπορούσε να ήταν μεμονωμένο. Θα αποτελούσε τμήμα ταφικού συγκροτήματος που έπρεπε να άποκαλυφθεί άμέσως. Η Περιγητική Λέσχη Αρχαίων έδωσε τα απαιτούμενα χρήματα και ο αρχαιολόγος κ. Γιάννης Σκελλαράκης άρχισε με ζήλο και άδμηνία τις άνασκαφές. Τί θα βρισκόταν κάτω από το σκληρό χώμα του έλαιοσκεπασμένου λόφου του Φουρνί; Δεν άργησε να διαπιστώσει ότι η λάρνακα που προσέφεραν οι άστονυχές άγνωστοι αρχαιοκάπηλοι, άποτελούσε την αρχή ενός μίτου που οδηγεί σε άπίθανους θησαυρούς. Το ένα μετά το άλλο, έρχονταν και εξακολουθούν να έρχονται σε φως, μπρος στους ένθουσιώδεις αρχαιολόγους, εξαίρετικά εύρηματα της Μινωικής και Κρητομινωικής περιόδου της Κρήτης, εύρηματα που κατέληξαν σ' ένα άποκορύφωμα θριάμβου.

Ταυτότητες πριν από 40 αιώνες

Πρώτο άποκαλύφθηκε το Μινωικό δασεοφυλάκιο, μέσα στο οποίο βρισκόταν η λάρνακα. Σ' αυτό οι κάτοικοι της περιοχής άπέθεταν τους σκελετούς και τα νεκρικά τους στολίδια (κτερίσματα), όταν οι σπηλαιώδεις κοιλό- τητες, όπου έγίνοντο τα άπομακρά εκείνα χρόνια - πριν από 40 αιώνες - οι ταφές, έγέμιζαν από νεκρούς και παρουσιαζόταν η άνάγκη να άδειάζουν τα παλαιότερα τους λείψανα. Από το δασεοφυλάκιο αυτό, έχει άνασκαφεί ως τώρα ένα τμήμα με τρία διαμερίσματα, που καταλαμβάνουν έκταση περίπου 3,50Χ2 μέτρων. Έκατόν ένενήντα έξη κρανία, τμήματα όστων, σπασμένες πήλινες λάρνακες βρέθηκαν συσσωρευμένα στο τμήμα αυτό. Άλλ' εκείνο που προκάλεσε το έντονο ενδιαφέρον των αρχαιολόγων ήταν διάφορες εξαίρετικές σημασίας σφραγίδες από έλαφαντοστόν ή από σταετήνη, που ήταν σκόρπιες ανάμεσα στα μακάβρια εύρηματα. Αυτές οι σφραγίδες, που η κάθε μία είχε διαφορετικές παραστάσεις, άποτελούσαν άπλουστάτα τις... άστονυχές ταυτότητες της εποχής.

Πέντε μέτρα άνατολικότερα, ή σκαπάνη άνέσυρε δεύτερο εύρημα: έναν ορθογώνιο θολωτό τάφο των χρόνων που οι Άχαιοι είχαν κυριεύσει την Κρήτη (μετά το 1410 - 1400 π.Χ.). Ο τάφος ήταν συλημένος από τα χρόνια της Ρωμαϊκρατίας και γι' αυτό βρέθηκαν πολύ λίγα άντικείμενα περιφρονήμένα από εκείνους που τον είχαν λεηλατήσει στα αρχαία χρόνια, άλλα που εξακολουθούν να έχουν σημαντικό ενδιαφέρον για τους ειδικούς αρχαιολόγους, οι όποιοι προσπαθούν να λύσουν τα δύσκολα προβλήματα των συνηθών ζωής της εποχής εκείνης.

Από έκπληξη σε έκπληξη...

Άλλα σε λίγο, άρχισαν οι σφοδρές συγκινήσεις όλων, όσοι έκτελούσαν και παρακολουθούσαν τις άνασκαφές: "Όλοι αυτοί οι άνθρωποι που γαλιανίζονταν από την προσδοκία του άγνώστου, έπεσαν από έκπληξη σε έκπληξη, από ένθουσιασμό σε ένθουσιασμό. Τα εύρηματα που έρχονταν

τώρα σε φως, το ένα μετά το άλλο, ώδηγούσαν σε μεγάλης όλης και πέραν πάσης προσδοκίας άποκαλύψεις.

Εκεί γύρω, σε άπόσταση 20 μέτρων από το δασεοφυλάκιο και τον τάφο, το μάτι του διευθυντή των άνασκαφών κ. Σκελλαράκη, άρπαξε μια σπηλαιώδη κοιλότητα, ύψους περίπου 1.20 μέτρων, που περιβαλλόταν από ένα πρόχειρο πέτρινο κτίσμα σαν μαντρί προβάτων, ενώ το σκίαζε ένα λυγρό κυπαρίσι που ώρθωνόταν πλάι στην είσοδό του. Τίποτε το εξαίρετικό δεν πρόδιδε αυτό το κοίλωμα, που ίσως να ήταν φτιαγμένο από τσοπάνδες για καταφύγιο τους. Άλλά ο κ. Σκελλαράκης θέλησε να το έρευνήσει καλού - κακού. Μπήκε σκυφτός μέσα και τότε με έκπληξη διαπίστωσε ότι έπρόκειτο για μια πανάρχαια κυκλική θόλο, που τα κατώτερα μέρη της είχαν γεμίσει με χώματα πριν από άμνημόνευτα χρόνια. Το έπιστημονικό ένστικτο του αρχαιολόγου τον ειδοποίησε ότι αυτή ήταν η πύλη ενός κόσμου συνταρακτικού. Και έσπευσε με άδμηνία να διατάξει την έσκαφή των χωμάτων.

Με τα πρώτα πλήγματα της σκαπάνης διαπιστώθηκε ότι και η κυκλική αυτή θόλος είχε έπίσης συληθεί στα χρόνια της Ρωμαϊκρατίας. Βρέθηκαν πολλές πέτρες, διάφορα κομμάτια άγγείων της ρωμαϊκής εποχής και μαζί με αυτά θρύμματα άγγείων και πήλινων σαρκοφάγων της Κρητομινωικής περιόδου (1400-1100 π.Χ.).

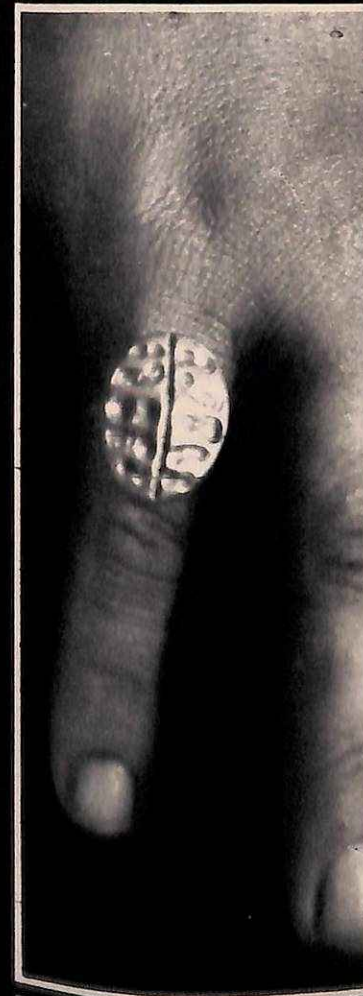
Ένα έθιμο: θυσίες άλόγων

Δέν προκαλούσαν όμως αυτά τόσο το ενδιαφέρον, άλλα κάτι άλλο, που έκανε τον κ. Σκελλαράκη να πηδήσει από την έκπληξη: "Ο σκελετός ενός άλόγου κοίτοταν στο νότιο άκρο του έκσκαφέντος δασέδου και οι αρχαιολόγοι δέν δυσκολεύτηκαν να έρμηνεύσουν την παρουσία του: "Ε-

Περιδέραια, δακτυλίδια
και άλλα
ύστερομινωικά κοσμήματα

ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΑ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΎΣΤΕΡΟΜΙΝΩΙΚΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. ΕΙΝΑΙ ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΟΣΑ ΕΙΧΕ Η ΠΗΛΙΝΗ ΣΑΡΚΟΦΑΓΟΣ

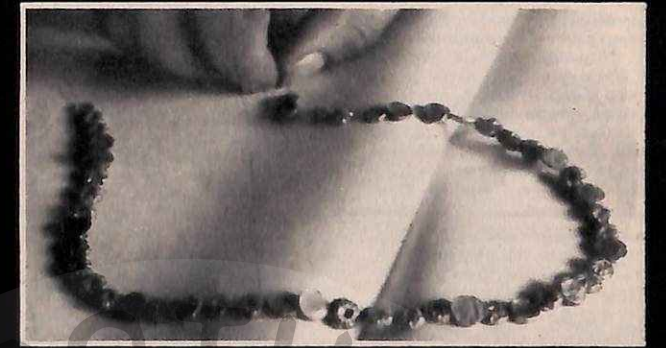
ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΑ

ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟ ΑΠΟ ΣΑΡΛΙΟΝ

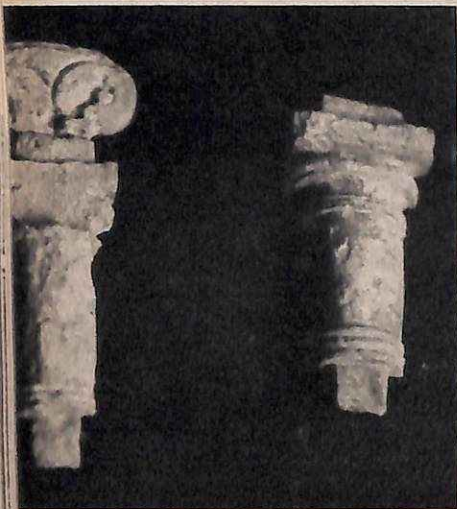

ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟ ΑΠΟ ΣΤΕΛΙΤΗ

ΎΣΤΕΡΟΜΙΝΩΙΚΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟ ΜΕ ΧΡΤΣΟΥΣ ΡΟΛΑΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΟΣΤΕΟΦΥΛΑΚΙΟ ΤΟΥ ΦΟΥΡΝΙ.

ΚΙΟΝΙΣΚΟΙ από έλεφαντοστούν. Στόλιζαν το ξύλινο κιβωτίδιο που βρέθηκε κάτω από την πύλη της σαρκοφάγου.

να άλογο είχε θυσιασθή στο τάφο ενός νεκρού, ο οποίος έπρεπε να ήταν πρόσωπο μεγίστης εξουσίας, -ήγεμών ή αρχιερέως- γιατί μόνο σε άνώτατους αξιωματούχους γινόταν η τιμή τέτοιας θυσίας.

Αυτό το έθιμο είχε διαπιστωθεί ήδη το 1958 από τον άειμνηστο διευθυντή της αρχαιολογικής μας υπηρεσίας Ι. Παπαδημητρίου, ότι επικρατούσε σε πολλές περιοχές του σημερινού ελληνικού κράτους. Ο Ι. Παπαδημητρίου ανέκαλυψε ίχνη τέτοιας θυσίας στον εδρόμω της εισόδου ενός θολωτού ηγεμονικού τάφου του Μαραθώνος, που μπορούμε να τον δούμε και σήμερα αναστηλωμένο από τον διευθυντή αναστηλώσεων κ. Ευστάθιο Στίκα στην περιοχή Βρανά, μεταξύ των υψωμάτων 'Αγριελίκι των Κοτρών, δύο χιλιόμετρα ΒΔ του τύμβου του Μαραθωνομάχου. Σ' εκείνον τον τάφο ο Παπαδημητρίου είχε αποκαλύψει σκελετούς δύο αλόγων που είχαν θυσιασθή περί το 1400 π.Χ. (κατά το τέλος της Μυκηναϊκής περιόδου) και στέκονταν αντίκρουστά το ένα με το άλλο, με απaráλλαχτη στάση κεφαλών, λαϊμών, σωματών και ποδιών, έτσι που νομίζει κανείς ότι αντικρύζει διακοσμητικό σύμπλεγμα οικισμού.

Ας προσθέσουμε ότι το έθιμο της θυσίας αλόγων κατά τις κηδείες της αρχαίας εποχής, άναφέρεται και από τον Όμηρο στην Ραμνιδία Ψ, όπου γίνεται λόγος για την κηδεία του Πατρώου, κατά την οποία ο 'Αχιλλεύς έριψε στην πυρά του νεκρού και τέσσερα άλογα. Σκελετοί ήππων, τέλος, που είχαν θυσιασθή για νεκρούς, βρέθηκαν μεταπολεμικά και σε άνασκαφές του Γορδίου Μικράς 'Ασίας και της Κύπρου.

Πού ώδηγοῦσε ή φραγμένη δίοδος;

Ο σκελετός του αλόγου που ανακαλύφθηκε στην κυκλική θάλο του Φουρνί, άνοιγε τις πύλες νέων αποκαλύψεων άληθινά συνταρακτικών. Κοντά στο πτώμα του θυσιασμένου ζώου, πάνω σε καλύτερο τμήμα των τοιχωμάτων της θάλου, το έμπειρο μάτι του κ. Σακελλαράκη αντίληφθηκε τα ίχνη μιάς διόδου, που είχε αποφραχθή με πέτρες σε παμιάλαιους καιρούς. Αυτή την δίοδο δεν την είχαν μυριστή εκείνοι που λεηλάτησαν την κυκλική θάλο στα ρωμαϊκά χρόνια. 'Αλλά ο διευθυντής των άνασκαφών έδρατε μπροστά του κάτι το συνταρακτικό: Πού θα ώδηγοῦσε ή φραγμένη δι-

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΡΧΑΝΕΣ

δος; 'Η δλη θάλος με την δίοδο του θύμιζε τον μικρό θάλαμο που έχουν ο 'Θησαυρός του 'Ατρέα στις Μυκήνες και ο 'Θησαυρός του Μινύου στον 'Ορχομενό Βοιωτίας. Μήπως και εδώ, ή θάλος με τον σκελετό του αλόγου άποτέλοῦσε άπλως τον προθάλαμο κάποιου συγκλονιστικού βασιλικού τάφου, σαν εκείνο των Μυκηνών και του 'Ορχομενού; Μήπως βρισκόμαστε μπροστά σε νέα καταπληκτική άνακάλυψη, έφάμιλλη με εκείνη του 'Ατρέα και του Μινύου; Με πυρετό ρίχθηκαν οι σκαπάνες να διανοίξουν την δίοδο και να λύσουν το μυστήριο. 'Αλλά το σκάψιμο ήταν άδύνατο, γιατί οι πέτρες είχαν ασφυγχθή και γίνε σκληρές σαν άτσάλι. 'Αρχισε τότε ή διανοίξη από την όροφή του θαλάμου, που και πάλι ήταν τρομερά δύσκολη, γιατί με το πέραςμα των αίωνων είχαν πετρώσει ακάμψι και τα χώματα που είχαν πέσει και σκεπάσει δ,τι υπήρχε μέσα στον θάλαμο.

Ένας τάφος πραγματικά ήγεμονικός

Χρειάστηκε μεγάλη και πολυήμερη προσπάθεια, ενώ ή άδημονία και ή άγωνία των αρχαιολόγων φούντωνε, αλλά, επιτέλους, το σκληρό τείχος τρυπήθηκε. Και κάτω από τα άνασυρμένα πετρώμενα χώματα, διέκριναν με άκράτητη συγκίνηση ένα μικρό τμήμα μιάς πλήνης σαρκοφάγου, που ήταν σκεπασμένη με πλήνη επίσης καπιάκι. 'Ηταν τα πρώτα δείγματα της θριαμβευτικής έπαληψέως των άπόψεων του κ. Σακελλαράκη. Διανοιγόταν ένας πραγματικά ήγεμονικός τάφος, που, όταν τον άνοιξαν τελείως, οι αρχαιολόγοι δεν μπόρεσαν να κρατήσουν πραγματική έκρηξη ένθουςιασμού.

Ο τάφος ήταν άσύλητος. Ο πρώτος άθικτος τάφος που άνακαλύπτεται στην Κρήτη. Σαράντα αιώνες τον σεβάστηκαν και ή Μαίρινα τον προστάτευσε άτεγκτα από επιδρομείς και άραιοκαπηλούς για να μάς παραδώσει σήμερα έναν αρχαιολογικό πλούτο συγκλονιστικής αξίας. Μέσα στην πλήνη σαρκοφάγο υπήρχε ο σκελετός ενός άθώρου που είχε ταφή με τα πόδια σε μεγάλη κάμψη, για έξοικονόμηση χώρου. 'Η σαρκοφάγος έχει μήκος 1.25 μ., πλάτος 0.55 μ. και ύψος περίπου 0.60 μ., αλλά τα κομμάτια του σκελετού που έχουν διασωθή δίνουν την εντύπωση ότι ο νεκρός ήταν πολύ ψηλός. 'Εξ αίτίας της ύγρασίας του λαξευτού θαλάμου διατηρούνται από τον σκελετό πολλή λίγα μέρη: ένα μικρό κομμάτι από το κρανίο, ένα τμήμα από κόκκαλο μηρού, ένα τμήμα από το χέρι και άλλα άσήμαντα μέρη του. Το σώμα του νεκρού είχε χωνέψει με τους αιώνες τόσο πολύ, ώστε στον πάτο της σαρκοφάγου διατηρείτο λείψανο σαν στρώμα χώματος, που έχει πάχος μόνο 0.15 μ.

Η άνεύρεση του σκελετού μέσα στην άθικτη σαρκοφάγο προκάλεσε θαύτατη εντύπωση. 'Αλλά εκείνο που άφησε μπερδένιτους και συγκλονισμένους τους αρχαιολόγους ήταν ο άπίστευτος, ο φανταστικός θησαυρός που βρέθηκε εκεί μέσα.

Ποιός ήταν ο ψηλός και νεκρός; Βασιλιάς; Βασιλίσσα; 'Αρ-

χιεράς; Πρίγκιψ; Πριγκίπισσα; Πρέπει να άνηκε σε μιά άπό τις κατηγορίες αυτές. Και ο τάφος περιελάμβανε σκευή και νεκρικά στολίδια (εκτερίσματα) έφάμιλλα ή άνώτερα από εκείνα του 'Ατρέα ή των Φαραώ.

Ο νεκρός είχε ταφή με ποδέρη ένδυμασία, που ήταν κεντημένη με χρυσά στολίδια λεπτής τέχνης. Μέσα στην σαρκοφάγο άριθμήθηκαν, από χρυσάφι μόνο, 150 περίπου κομμάτια. Πέντε δαχτυλίδια και έξη περιδέραια, που προκάλούν άσυγκράτητο θαυμασμό για το έξαιρετικό γούστο και την άφθαστη τέχνη τους, δρίσκονται επίσης πάνω και δίπλα στον σκελετό.

Ένα από τα περιδέραια αυτά άποτελείται από χάντρες, που είναι άλλες από χρυσό και άλλες από κορναλίνη (σάρδιον) χρώματος μελί. 'Από τις τελευταίες χάντρες δύο φέρουν κατά την μιά άκρη των χρυσό επικάλυμμα, ενώ δύο χάντρες έχουν διακόσμηση δικτυωτού σχεδίου.

Ένα άλλο περιδέραιο της πλήνης λάρνακας είναι από χρυσές, μικρές, στρογγυλές και μακρουλές χάντρες με ραβδώσεις και έχει στο μέσον του, άλλου σχήματος, χρυσό στολίδι.

Το τρίτο περιδέραιο άποτελείται από 49 μικρούς χρυσούς ρόδακες.

Έντυπασιακό και για το μέγεθος του είναι τέταρτο περιδέραιο, που έχει για χάντρες 23 μεγάλα χρυσά όμοιάματα λουλουδιών παύρων.

Τα δύο άλλα περιδέραια της πλήνης σαρκοφάγου έχουν χάντρες από όρειαν κρύσταλλο και από κύανον, μεταξύ των οποίων υπάρχουν και χρυσές ψηφες.

Ο χαρακτήρας των όκτασχημων άσπίδων

Τα πέντε χρυσά δαχτυλίδια προκαλούν θαύτατη εντύπωση. Τα τρία από αυτά έχουν σχέδια όκτασχημων άσπίδων. Ένα από τα δύο άλλα δαχτυλίδια έχει διακόσμηση που συνδυάζει σχέδια αυτών των άσπίδων με τους λεγόμενους μινωικούς είερους κόμβους. 'Από τον συνδυασμό των με τους είερους κόμβους προέκυψε νέα άπόδειξη για τον άμφισβητούμενον έως τώρα ίερον χαρακτήρα των όκτασχημων άσπίδων.

Ενώ όλα τα άλλα εύρήματα του άσύλητου βασιλικού τάφου είναι σύγχρονα του, δηλαδή των μετά το 1.400 π.Χ. 'Υστερομινωικών χρόνων της «Μυκηναϊκής» περιόδου της Κρήτης, το πέμπτο δαχτυλίδι είναι της προηγούμενης καθαρής Μινωικής περιόδου και έχει έξαιρετική τέχνη. Στην πλήνη λάρνακα θα συνάδευσε τον νεκρό σαν κειμήλιο πατροπαράδοτο από τα Νεοανακτορικά χρόνια. 'Επάνω στο άριστουργηματικό αυτό δαχτυλίδι έχει άποδοθή για διακόσμηση με υπέρτερη τεχνική έπιδεξιότητα θαυμάσια παράσταση σκηνής θρησκευτικής λατρείας. Εικονίζεται στο μέσον ή μεγάλη Μινωική θεά και στα πλεύρα της δύο λατρευτές. Ο Ένας από αυτούς πιάνει ένα ίερό δέντρο δίνοντας την εντύπωση ότι το ξεριζώνει, ενώ ο άλλος άκούμπά σ' ένα πιθάρι θρηνώντας. 'Η παράσταση αυτή συνοδεύεται και με άλλα σχέδια.

Ας προσθέσουμε ότι, όπως διαπιστώνεται από τα καταπληκτικά εύρήματα του τάφου, τα δαχτυλίδια κατά την εποχή εκείνη δεν τα φορούσαν μόνο στα δάχτυλα, αλλά συνάδευαν και τις χάντρες των περιδεραίων, που στόλιζαν τους λαιμούς άνδρών και γυναικών.

Δεν σταματοῦν εδώ τα θαυμάσια κτερίσματα της σαρκοφάγου. Ο κ. Σακελλαράκης και οι συνεργάτες του δρήξαν και χρυσές χάντρες με εκκεκίδωση, άλλες χάντρες καρδιάσχημες, ένα χρυσό κρίκο σαν κουμπί, ένα χρυσό κυλινδρική έλασμα, μέσα στο όποιο περνούσαν τις μπουκλές των μαλλιών των άνδρες και γυναικών κατά την μόδα που μάς είναι γνωστή από τις Μινωικές τοιχογραφίες. Βρέθηκε επίσης και ένας σφραγιδολίθος από σάρδιον με ώραιες παραστάσεις μιάς όκτασχημης άσπίδας και δύο αλγάργων. 'Εξαιρετική εντύπωση προκαλούν και δύο θαυμαστές τέχνης χρυσά όμοιάματα κιωτιδίων με πολύ λεπτή κοκκιωτή διακόσμηση.

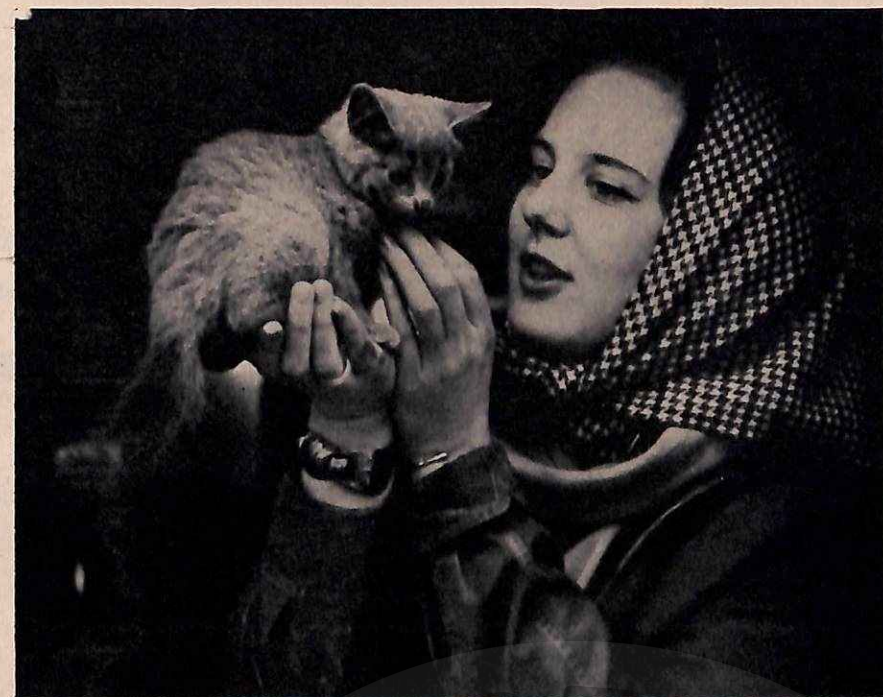
Παγκοσμίου ιστορικής σημασίας

Εκτός από τα πολυάριθμα στολίδια που υπήρχαν μέσα στην πλήνη σαρκοφάγο για το σώμα του νεκρού, βρέθηκαν σαν εκτερίσματα και άλλα αντικείμενα, πολύτιμα για την εποχή εκείνη, σε διάφορα σημεία του λαξευτού νεκρικού θαλάμου. Μεταξύ αυτών ήταν και δέκα χάλκινα αντικείμενα, στα όποια περιλαμβάνεται και ένας στρογγυλός καθρέφτης, διαμέτρου 0.21 μ., που έχει λαβή από έλεφαντοστούν.

Κάτω από την πλήνη σαρκοφάγο, που έχει πολύ μικρά πόδια ύψους περίπου 0.20 μ., υπήρχαν ένα χάλκινο λυχνάρι, δυό χάλκινα μικρά άγγεία και ύπολείμματα από έλεφαντοστά. Έξω από την σαρκοφάγο βρέθηκαν μεταξύ των άλλων και τα ύπολείμματα μιάς ξύλινης καλλιτεχνικής κασσετινας, από την όποια διασώζονται μόνον τα πρόσθετα έλεφαντινα διακοσμητικά άνάγλυφα της. Στα ύπολείμματα αυτά περιλαμβάνονται και παραστάσεις όκτασχημων άσπίδων, καθώς επίσης και κεφαλών πολεμιστών με κράνη, που στην πραγματικότητα έγίνοντο την εποχήν εκείνη από δόντια άγριοχοίρων. Ένα άληθινό τέτοιο κράνος της εποχής εκείνης έχει βρεθή στην Κρήτη και έξετεθή τελευταία ίδιαίτερως στο 'Αρχαιολογικό Μουσείο 'Ηρακλείου.

Με τα αντικείμενα που είχαν άποτεθή μετά την κηδεία του βασιλιά ή της βασίλισσας μέσα στον άσύλητο θάλαμο, είναι και έπτά πλήνη κύπελλα, μιά χάλκινη ύψηλη επρόχους, ένας χάλκινος λέβης, τριποδικά άγγεία, μιά χάλκινη πρόχους που έχει έμπιστη διακόσμηση, ένα πέτρινο κύπελλο χωρίς διακόσμηση και ένα περιδέραιο (κατά την δυτική πλευρά του νεκρικού θαλάμου), που άποτελείται από χάντρες ύαλούμαζας δέκα χρυσούς κρίκους και δύο χρυσά πιάνει ένα ίερό δέντρο δίνοντας την εντύπωση ότι το ξεριζώνει, ενώ ο άλλος άκούμπά σ' ένα πιθάρι θρηνώντας. 'Η παράσταση αυτή συνοδεύεται και με άλλα σχέδια.

‘Η πριγκίπισσα κ’ ή άγριόγατα

Δεν είναι και τόσο άκίνδυνη, όσο έμ πρώτης όψεως φαίνεται, ή άπασχόληση της πριγκίπισσας Μαργαρέτας της Δανίας...

‘Η άποκάλυψη του θερινού άνακτόρου

Έξαιρετικό έγινε το ενδιαφέρον των αρχαιολόγων για τις 'Αρχάνες από το 1964, όταν ο κ. Γιάννης Σακελλαράκης, με χρήματα που του εξασφάλισε ο πρόεδρος της Περιγητικής Λέσχης 'Αρχανών κ. Μανώλης Καλοχριστιανάκης, άρχισε άνασκαφές, με τις όποιες άπεκάλυψε μέσα στην κομώπολη τμήμα άνακτορικού συγκροτήματος του 16ου π. Χ. αιώνα. Το έπιβλητικό αυτό κτίριο είχε χτισθή με θαυμαστή οικοδομική τέχνη, έφάμιλλη ή και καλύτερη εκείνης που βλέπουμε στα άλλα Μινωικά άνακτορα της Κρήτης, της Ζάκρου, των Μαλίων, της Φαιστού και αυτής άκόμη της Κνωσού, ή όποια μάς έχει άποκαλύψει τα πιο μεγάλα και πιο πλούσια Μινωικά άνακτορα όλκληρης της Κρήτης.

Οι άνασκαφές της Περιγητικής Λέσχης, που άποκαλύπτουν τα Μινωικά άνακτορα των 'Αρχανών, τα όποια ενδέχεται να άποδειχθούν άργότερα μαγαλύτερα, ύψηλότερα και άραιότερα από τα άνακτορα της Κνωσού, έπρόκειτο να συνεχισθούν και κατά το 1965 από τον κ. Σακελλαράκη, αλλά έμμεσολάβησαν τα εύρήματα του Φουρνί, και έτσι οι αρχαιολόγοι του 'Ηρακλείου βρέθηκαν ύποχρεωμένοι να άπασχοληθούν με αυτά και να άναβάλουν την συνέχιση των άνασκαφών των 'Αρχανών για το 1966. Και αν οι άνασκαφές αυτές άποκαλύψουν δ,τι άναμένεται, θα φέρουν πιθανότατα στο φως τις «Βερσαλλίες» της Μινωικής Κρήτης, που θα άποτελέσουν ένα νέο θαύμα του σύγχρονου κόσμου.

Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ-Ι.ΔΗΜ

...γιατί το χαριτωμένο πράγματι αλλουροειδές είναι μιά μικρή άγριόγατα, που μόλις ή πριγκίπισσα έφθασε σε ένα φιλικό άγρόκτημα...

...πήδησε στην άγκαλιά της, έπλητώντας τα πριγκιπικά χάδια. 'Η Μαργαρέτα δεν του χάλασε το χατήρι, σαν να έπρόκειτο για μιά συνθημαμένη γάτα.

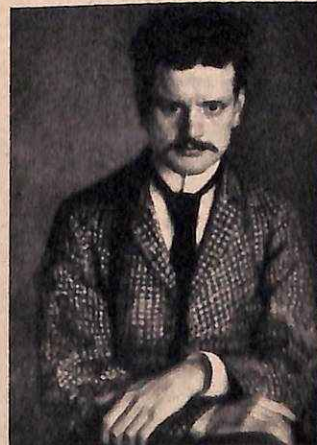
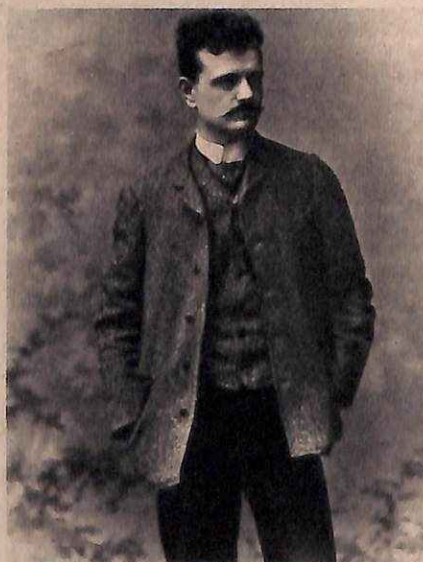
Οι δυο αδελφές του, μεγαλύτερες από αυτόν, τον έλεγαν «Γιάννε», αν και είχε βαπτισθή με τα ονόματα Ιωάννης - Ιούλιος - Χριστιανός. Αργότερα, όταν έγινε άνδρας, ο Σιμπέλιους μετέτρεψε το χαϊδευτικό του σε «Γιάν» και μ' αυτό δοξάστηκε και πέρασε στην αθανασία. Γεννήθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 1865 στο Ταβάστεχους ή Χαιμεενλίννα της Φινλανδίας, της βορειοτάτης «χώρας με τις χίλιες λίμνες». Ο πατέρας του, που τον άφησε ορφανό δυο μόλις χρόνων, ήταν στρατιωτικός γιατρός, φινλανδικής καταγωγής. Η μητέρα του, που χήρεψε 27 χρόνων και τον ανέθρεψε με τις αδελφές του, είχε Σουηδούς προγόνους και λάτρευε την μουσική. Στις 20 Σεπτεμβρίου 1957 ο Σιμπέλιους πέθανε, έχοντας αποκτήσει παγκόσμια φήμη και θέση περιφανή ανάμεσα στους κορυφαίους μουσουργούς της εποχής μας. Το 1965 ώνομάσθηκε «Έτος Σιμπέλιους», με την ευκαιρία που στις 8 Δεκεμβρίου έκλεισε ένας αιώνας από την γέννηση του διάσημου μουσουργού. Στην πατρίδα του και σ' όλο τον κόσμο έγιναν διάφορες συναυλίες με έργα του.

ΓΙΑΝ ΣΙΜΠΕΛΙΟΥΣ

ΕΝΑΣ ΑΙΩΝΑΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΗΚΕ, ΣΤΙΣ 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΦΙΝΛΑΝΔΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΥ

Ο ΓΙΑΝ ΣΙΜΠΕΛΙΟΥΣ, σε ηλικία δύο ετών (άνω) με την μητέρα του και την αδελφή του Λίνα. Έννια χρόνια αργότερα (δεξιά) είχε κιόλας παρουσιάσει τις πρώτες μουσικές συνθέσεις του.

ΣΠΟΤΔΑΣΤΗΣ στη Βιέννη (αριστερά) γύρω στα 20 χρόνια του. Ο άνδρας της αδελφής του Ε. Γιάννεφελτ του έφτιαξε το πορτραίτο (δεξιά) στα 27 του.

Στην Ελλάδα η μνήμη του Σιμπέλιους τιμήθηκε με μιάν έκτακτη συναυλία της Κρατικής Όρχηστρας Αθηνών, στην αρχή της χειμερινής μουσικής περιόδου. Πριν όμως κλείσει το «Έτος Σιμπέλιους», στην χώρα μας μνημονεύθηκε πάλι έντυπωσιακά το όνομά του, με την αποκάλυψη ότι ένας γνωστότατος και δημοφιλής συνθέτης λαϊκής και σοβαρής μουσικής, ο Μίκης Θεοδωράκης, άφησε να διαφημίζονται δίσκοι με

την μνεία ότι έχει πάρει τάχα το «Μετάλλιο Σιμπέλιους» 1963 (ή μνεία αυτή υπάρχει και στο βιογραφικό σημείωμά του στο ελληνικό «Ποιός είναι ποιός»). Το «Μετάλλιο Σιμπέλιους» έχει καθιερωθεί, επίσημος θεσμός, από το φινλανδικό κράτος, για να απονέμεται σε μουσουργούς με πολύχρονη επίδοση και παγκόσμια αναγνώριση. Το έχουν πάρει ο Σοστάκοβιτς, ο Χίντεμιτ, ο Μπρίττεν και, το 1963, ο Στραβίνσκυ.

ΜΕ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ Άϊνο και την μεγαλύτερη κόρη τους Εβρα, στην Ξαυλη «Αΐνολα», όπου πέρασε τα τελευταία χρόνια της ζωής του μετά τον πόλεμο.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ μιάς μακράς κ' ενδιαφέρουσας ζωής ξεκινούν οι φωτογραφίες στο αγαπημένο ζευγάρι.

Το μουσικό τάλαντο του Γιάν Σιμπέλιους φάνηκε από τα παιδικά του χρόνια, όταν, με την φροντίδα της μάνας του, άρχισε να μαθαίνει πιάνο, προτιμώντας αργότερα το βιολί, σαν πιο ταιριασμένο με την πρώιμα στοχαστική και ρομαντική ιδιοσυγκρασία του. Οι βιογράφοι του λένε πως συχνά πήγαινε τότε στην έξοχη για να βρή τη μόνωση και να παίξει βιολί, σκαρφαλωμένος σε ένα δάσος, πάνω από μια νεροσυρμή, και αντικρύζοντας τα σκοτεινά δάση από θάλατα της πατρίδας του, πρώτη και διαρκέστερη πηγή της δημιουργικής φαντασίας του. Σε ηλικία δέκα χρόνων έγραψε την πρώτη γνωστή του σύνθεση, την οποία είχε παίξει προηγουμένως στο βιολί, δίνοντάς της τον τίτλο «Βροχοσταλίδες».

Στη Νομική Σχολή

Ωστόσο, όταν τελείωσε τις εγκύκλιες σπουδές του γράφτηκε, το 1885, στην νο-

Ο ΣΙΜΠΕΛΙΟΥΣ στην ώριμη ηλικία του, όταν ήταν στο κορυφαίο της δημιουργικής σταδιοδρομίας του.

Γράφει...

...για τον Γιάν Σιμπέλιους ο συμπατριώτης του Νίλς - Έρικ Ρίνγκμπομ, συνθέτης, μουσικολόγος και μουσικοκριτικός, γενικός διευθυντής σήμερα της Δημοτικής Όρχηστρας του Έλσίνκι: «Διάδοχοι του Σιμπέλιους δεν δρέθηκαν ούτε ανάμεσα σ' εκείνους που, από ένσυνείδητη αντίθεση προς τον ρομαντισμό, έψαξαν για νέους δρόμους, ούτε ανάμεσα στους άλλους, που αρχαίζουν εκλεκτικά με συμβατικές τεχντροποιίες. Ο Σιμπέλιους δεν δημιούργησε «σχολή», γιατί η τέχνη του υπήρξε ανενδοίαστα προσωπική και ελάχιστα ριζωμένη σ' ένα υφος δεμένο με τον χρόνο. Γι' αυτό και, καθώς φαίνεται, ούτε εξάσκησε, ούτε μπορεί να εξασκήση άμεση επίδραση στην μουσική της εποχής μας. Θα μπορούσε μάλλον να τον χαρακτηρίσει κανείς σαν μια από τις ξεχωρές, μοναχικές μορφές του τέλους του ρομαντισμού, με τις οποίες έληξε η εποχή αυτή. Η μαεστρία της τεχνικής και των εκφραστικών τρόπων του, που διαμορφώθηκαν με απόλυτη αυτοκριτική, δίνει στο έργο του μια σπουδαίότητα που ξεπερνά τα εθνικά όρια».

Είπε...

...για την μουσική του, το 1934, ο Γιάν Σιμπέλιους: «Οι συμφωνίες μου είναι μουσική και τις έχω συλλάβει και επεξεργασθεί σαν μουσικές εκφράσεις, χωρίς καμιά απόλυτως λογοτεχνική βάση. Δεν είμαι λογοτέχνης μουσικός. Για μένα η μουσική αρχίζει εκεί που σταματά ο λόγος. Μια σιγή μπορεί να περιγραφεί σ' έναν πίνακα, ή ένα δράμα, με λόγια. Μια συμφωνία όμως πρέπει να είναι από την αρχή ως το τέλος μουσική. Φυσικά, μου έχει συμβεί να προβάλλω μέσα μου έντελώς σκέλητα μια εικόνα, σε συνδυασμό με μια μουσική φράση που έγραφα. Αλλά ο στόχος και ο κατ'εξοχή των συμφωνιών μου όφειλονται αποκλειστικά στο καθαρό μουσικό στοιχείο».

μική σχολή του πανεπιστημίου του Έλσίνκι, φοιτώντας παράλληλα στο Ώδεϊο της φινλανδικής πρωτεύουσας. Γρήγορα όμως κατάλαβε πως έπρεπε να άφροισθ μόνο στην μουσική, και εγκατέλειψε τα νομικά. Το 1889 παρουσίασε στο κοινό, με επιτυχία, μια σουίτα για έγχορδα και ένα κουαρτέττο καί, με την προτροπή του Μπουζόνι, τον οποίο γνώρισε σαν καθηγητή στο Ώδεϊο του Έλσίνκι, συνέχισε τις μουσικές σπουδές του στο Βερολίνο (1889 - 1890) και στην Βιέννη (1890 - 1891). Το 1892 γύρισε στην πατρίδα του και διορίστηκε καθηγητής στο Ώδεϊο του Έλσίνκι, επιβάλλοντας άμέσως το δνομά του σαν λαοφιλή μουσουργό με έργα εμπνευσμένα από την πατρίδα του, τους παραδοσιακούς μύθους της και την λαχτάρα της για λευτεριά, για τα όποια θα μιλήσουμε παρακάτω. Το 1897, το φινλανδικό κράτος του χορήγησε ένα μόνιμο επίδομα για να τον απαλλάξει από την διοπάλη. Το 1901 ο Σιμπέλιους εγκατέλειψε τη διδασκαλία της μουσικής και άφροισθ στην σύνθεση, δημιουργώντας έως το 1925 περίπου τον κύριο όγκο ενός τεράστιου μουσικού έργου, αποτραβηγμένος σε μια έξοχη Ξαυλη, στο Γιαρβεντάα, που είχε γίνει κέντρο συρροής φίλων και μουσικών από την Φινλανδία και όλο τον κόσμο. Στο σπίτι αυτό έζησε σαν πατριάρχης της μουσικής και την υπόλοιπη ζωή του, με την γυναίκα του Άϊνο, που του έδωσε πέντε κόρες, αφήνοντάς το μόνο για περιοδείες στην χώρα του και στο εξωτερικό, κατά τις οποίες παρουσίαζε έργα δικά του και άλλων Φινλανδών μουσουργών.

Πηγή, ή παράδοση

Ο Σιμπέλιους απέκτησε δημοτικότητα στην χώρα του με τα πρώτα έργα του, όπως είπαμε, πηγάζουν από την εθνική παράδοση, τους μύθους και τα ιδανικά της πατρίδας του και είναι σφραγισμένα με τη στοχαστική μελαγχολία, που θυμίζει τη φυσική φυσιογνωμία της. Ο μουσουργός τα εμπνεύστηκε κυρίως από το μνημειώδες φινλανδικό έπος «Καλεβάλα», για το οποίο πρέπει να πούμε λίγα λόγια. Το 1835, ένας Φινλανδός γιατρός, ο Έλίας Λαίνροτ (1802 - 1882), τύπωσε την πρώτη γραπτή μορφή του «Καλεβάλα», που περιλαμβάνει 32 άσματα και 12.000 στίχους και αποτελεί μια συρραφή από λαϊκά τραγούδια, τα οποία ο Λαίνροτ είχε μαζέψει επί χρόνια από το στόμα χωρικών και οργανοποιικών. Το 1849, με την συμβολή και άλλων έρευνητών και λαογράφων, που έφθασαν ως τα πιο απομακρυσμένα μέρη της χώρας με τις χίλιες λίμνες, δημοσιεύθηκε το πληρέστερο «Νούσι (Νέο) Καλεβάλα», που περιλαμβάνει 50 άσματα και 22.795 στίχους. Έτσι, χάρις στον Λαίνροτ — μερικοί τον είπαν «Φινλανδό Όμηρο» — η Φινλανδία απέκτησε όλο το θησαυρό της παραδοσιακής ποιήσεώς της, σε μια μορφή μοναδική στον κόσμο, δηλαδή σαν ένα ποι-

ημα, καμωμένο ολόκληρο από λαϊκά τραγούδια.

Από το «Καλεβάλα» (που έχει εμπνεύσει άλλωστε και Γερμανούς ρομαντικούς ποιητές) πήρε ο Σιμπέλιους το θέμα του συμφωνικού πίνακος «Έν Σάγκα» («Ένα Έπος»), που του έδωσε το 1892 την πρώτη φήμη. Ακολούθησε το πασίγνωστο έργο του «Ο Κύκνος του Τουονέλα» (1893), συμφωνικός μύθος, που το θέμα του περιγράφεται ως εξής: «Το βλέμμα απλώνεται στην ήσυχη επιφάνεια της νεκρικής λίμνης Τουονέλα, ανάμεσα σε ένα φανταστικό τοπίο από βράχια και σκοτεινές συστάδες από θάλατα. Έπάνω στα νερά γλιστρά ένας κύκνος, που τραγουδά όνειρα χαμένης ετυχίας, με τονους γεμάτους νοσταλγία και παράπονο για το χωρισμό από την ζωή».

Τα σκοτεινά δάση

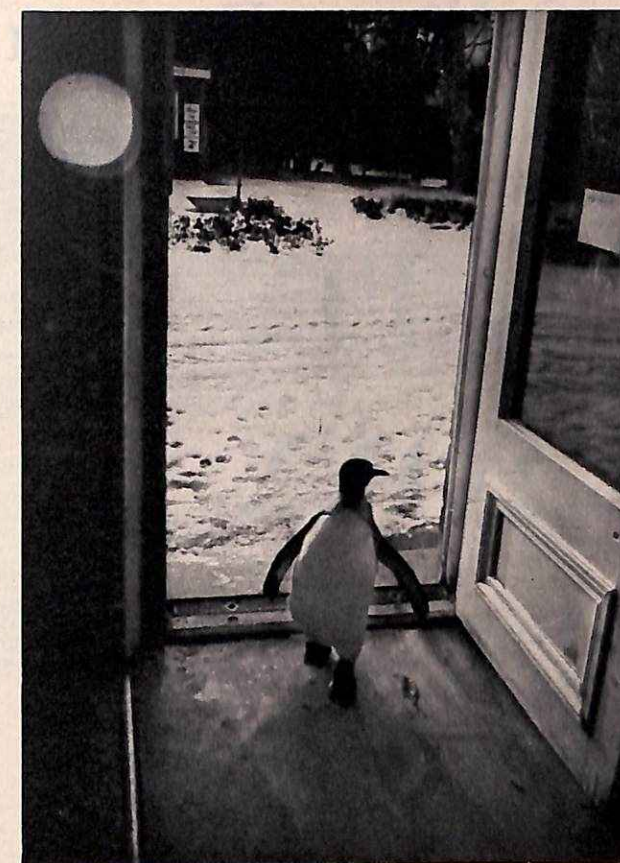
Γνωστότατο επίσης είναι το συμφωνικό ποίημα «Φινλανδία», που χρονολογείται από την ίδια εποχή και αποτελεί ένα δοξαστικό της πατρίδας του μουσουργού και του λαού της. Το συμφωνικό ποίημα «Ταπιδάλα» θυμίζει πάλι το «Καλεβάλα» και είναι αφιερωμένο στον θεό του δάσους Τάπιο: «Μακριά απλώνονται τα σκοτεινά δάση του Βορρά — περιγράφει το θέμα του ο ίδιος ο συνθέτης — πρωτόγονα και μυστηριώδη, σαν έφιαλτικά όνειρα. Σ' αυτά κατοικεί ο μέγας θεός του δάσους. Δαιμονικά κινούνται μυστικά στα σκοτάδια του. Στους απελευθερωτικούς αγώνες των «άκριτων» της πατρίδας του είναι αφιερωμένη, όπως και το συμφωνικό ποίημα «Φινλανδία», η σουίτα «Καρελίας».

Αλλά η δημιουργία του Σιμπέλιους περιλαμβάνει και πληθος από έργα μικρά και μεγάλα: Έργα σκηνικής μουσικής — στην κατηγορία αυτή ανήκει το πολύ γνωστό «Θλιμένο Βάλς», άσπασμα της μουσικής για το θεατρικό έργο «Ο Θάνατος» του Γιάρβεντάα —, έργα μουσικής δωματίου, χορδιακά, ένα περίφημο «Κοντέρτο για βιολί και όρχηστρα», την μονόπρακτη όπερα «Κορίτσι στον πύργο» καί, πάνω απ' όλα, επτά συμφωνίες, γραμμένες από το 1899 έως το 1924, στις οποίες όλο και πιο καθαρά, από την μια στην άλλη, διαμορφώνεται η μουσική προσωπικότητα του Σιμπέλιους και προβάλλει το καλλιτεχνικό ιδανικό του, που εξελίσσεται ολοκληρωτικά από τα σύνορα της μουσικής περιγραφής σε μια όλο και πιο άφρημένη έκφραση. Οι συμφωνίες αυτές εξασφάλισαν κυρίως στον Γιάν Σιμπέλιους την κορυφαία θέση του στο Πάνθεον των μουσουργών.

Ο ΓΙΑΝ ΣΙΜΠΕΛΙΟΥΣ στην ένατη δεκαετία της ζωής του, με δυο από τις πέντε κόρες του. Άριστορά η Εβρα Παλσέμιο, που φρόντιζε τους γονείς της στα νεφάρια τους, δεξιά η Μαργαρέτα Γιάλας, γυναίκα του αρχιμουσικού Γιόσι Γιάλας, που διηύθυνε αμέτρητες φορές έργα του πεθερού του, τόσο στην Φινλανδία, όσο και σε χώρες του εξωτερικού.

ΠΑΛΙΕΣ αναμνήσεις από την πατρίδα του την 'Ανταρκτική ξύπνησε στόν «Κίνγκ» τὸ χιόνι πὸ στρώθηκε στὰ προάστια τῆς Ν. 'Υόρκης, μόλις μπῆκε ὁ Δεκέμβριος. Ἐγκατέλειψε τὴν ζεστασιά τοῦ σπιτιοῦ γιὰ νὰ κάνῃ ἓνα μικρὸ περίπατο στὸ πάρκο.

ΤΟ ΚΡΤΟ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΙΓΓΟΤ-Ι-ΝΟ...

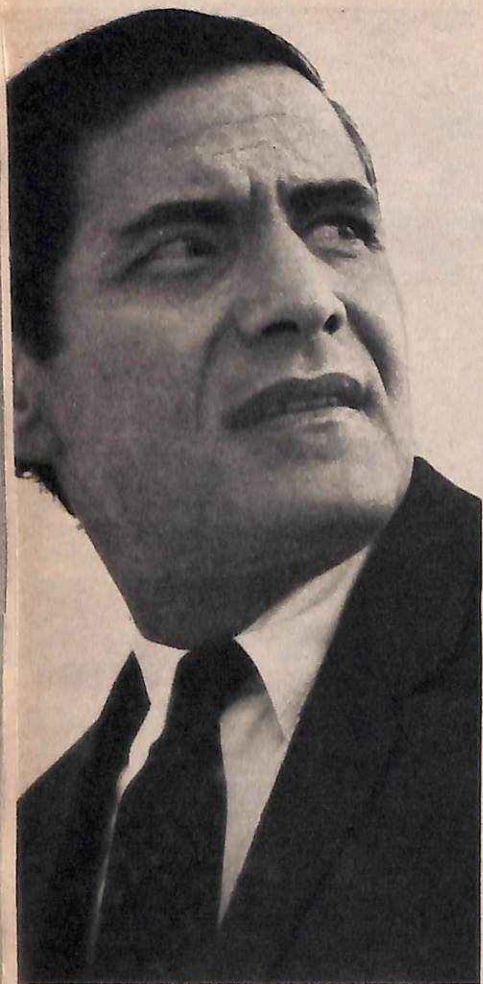
...ΚΙ Ο ΚΙΝΓΚ ΖΗΤΑ Ο,ΤΙ Κ' ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΕΝΑ «ΔΙΠΛΟ»

Διπλό οὐῖσυ γιὰ τὸν Κίνγκυ

Μὲ τὸ χιόνι πὸ κάλυψε τὸν τελευταῖο καιρὸ τὴν Νέα 'Υόρκη, θὰ πῖστευε κανεὶς πὼς ἓνας τουλάχιστον κάτοικός της... θὰ ἔδγαί-νε γυμνὸς στοὺς δρόμους νὰ ἀπολαύσῃ τὸ ἀρκτικό τοπίο. Ἀλλὰ ὁ Κίνγκ, ὁ χαϊδεμένος πιγγουῖνος τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου, εἶναι πιά ἓνας θέρος Νεοϋορκέζος, πὸν προσαρμόσθηκε ὄχι μόνο στὸ κλίμα, ἀλλὰ καὶ στὶς συνήθειες τῆς νέας πατρίδας του. Ἔτσι, βγήκε ἀπλῶς γιὰ μιὰ βόλτα στὸ πάρκο καί, ὅταν τὸν ἐσφίξε τὸ κρύο, ἐπισκέφθηκε, σὰν ἄνθρωπος πὸν σέβεται τὸν ἑαυτό του, τὸ γειτονικὸ «μπάρ» γιὰ ἓνα διπλὸ οὐῖσκι, κ' ὕστερα γρήγορα στόν... Κήπο, γιὰ ἓνα εὐχάριστο ἀπόγευμα στὴν θαλπωρὴ τῆς «φωλιάς». Καλὴ ἡ 'Αρκτική, ἀλλὰ εἶναι κάπως δύσκολο νὰ ζήσῃ κανεὶς ἐκεῖ, ὅταν ἔ-τυχε νὰ γευθῇ τὶς ἀνέσεις τῆς σύγχρονης ζωῆς.

ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΔΙΣΤΑΓΜΟ, ΓΟΤΑΙΑ-ΓΟΤΑΙΑ, ΠΙΝΕΙ ΤΟ ΟΥ-Ι-ΣΚΤ ΤΟΥ...

Ο Νίκος Παπατάκης στην Ελλάδα

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΑΒΥΣΣΟΥΣ

επὶ χάος τῆς ἐλληνικῆς
λογοκριτικῆς τακτικῆς

Στις σκληρές συνθήκες ζωής της ελληνικής υπαίθρου αναζητήσε αυτή τη φορά την εμπνευσή του ο Παπατάκης. Στην φύση και στα πρόσωπα των ανθρώπων υπάρχουν κρύβοντας τα στοιχεία της τραγωδίας. Ο νέος σκηνοθέτης δεν φαίνεται να φοβάται τα άπειρα τεχνικά προβλήματα που συνοδεύουν το γύρισμα μίας ταινίας «αξιώσεων» στην πατρίδα του.

«Στις ταινίες μου δεν διηγούμαι ιστορίες. Δίνω τις καταστάσεις, το κλίμα, την μοίρα, ίσως, μέσα στην οποία οι ήρωες χάνουν το συγκεκριμένο, το λογικό σχήμα τους και αντιδρούν με τρόπο που δεν μπορεί να προβλέψει ούτε η λογική, ούτε η ψυχολογία». Αυτές τις μέρες, στην Φυλή, στους πρόποδες της Πάρνηθος θα άρχιζε — καιρού, αλλά και, πρό παντός, λογοκριτών επιτηρεπόντων — μία νέα ταινία. Δεν σχεδιάστηκε σαν τους ξένους εκείνους «κολοσσούς» που θεωρούν την πολύχρωμη παρουσίαση της τουριστικής και μη Ελλάδος σαν την πύλο οικονομική «αύρα». Πολύ περισσότερο, δεν θίγει τους γνώριμους στόχους των ελληνικών ταινιών. Φιλοδοξεί να υπερβεί ακόμη και των εμπρεσιονιστικών κινηματογράφων. Σενάριο και σκηνοθεσία: Νίκου Παπατάκη. Τίτλος: «Le raptus du désordre». Προσωρινός ελληνικός τίτλος: «Οι ποιμένες».

Όσοι διάβασαν το σενάριο —μαζί με αυτούς και η ελληνική υπηρεσία λογοκρισίας, η ίδια που εγκρίνει γύρω στις 100 ελληνικές ταινίες το χρόνο και η οποία σε πρώτο βαθμό απέρριψε το σενάριο— λένε απλώς πως το έργο «έχει την σφραγίδα του Παπατάκη». Αλλά τόσο η «σφραγίδα», όσο και αυτός που την επένεψε είναι άγνωστοι στο ευρύ ελληνικό κοινό.

Ξαφνικά, πρόπερι το καλοκαίρι, εκεί, στο πολύδουλο και πολύχρονο Φεστιβάλ των Καννών, οι προβολείς της δημοσιότητας φωτίσαν ένα ελληνικό όνομα. Κάποιος Νίκος Παπατάκης, παρά την σφοδρή αντίδραση των εμπορικών κινηματογραφικών παραγόντων, εκπροσώπησε επίσημα την Γαλλία με το φιλμ του «Οι άβυσσοι». Η ταινία, διαποτισμένη με πολλήν όργη και πολλή φρίκη, απέκτησε, το ίδιο κιόλας βράδυ της προβολής, φανατικούς υποστηρικτές. «Ο κινηματογράφος μάς έδωσε την πρώτη του τραγωδία», έγραψε την επομένη ο Σάρτρ, κι ο Αντρέ Μπρεττόν συμφώνησε πως επρόκειτο για μία κορυφή της κινηματογραφικής τέχνης και της σύγχρονης τέχνης γενικά. Έτσι, με ύμνους εκ μέρους της λογοτεχνίας —στους θαυμαστάς πρέπει να προστεθούν ή Σιμόν ντε Μπω-

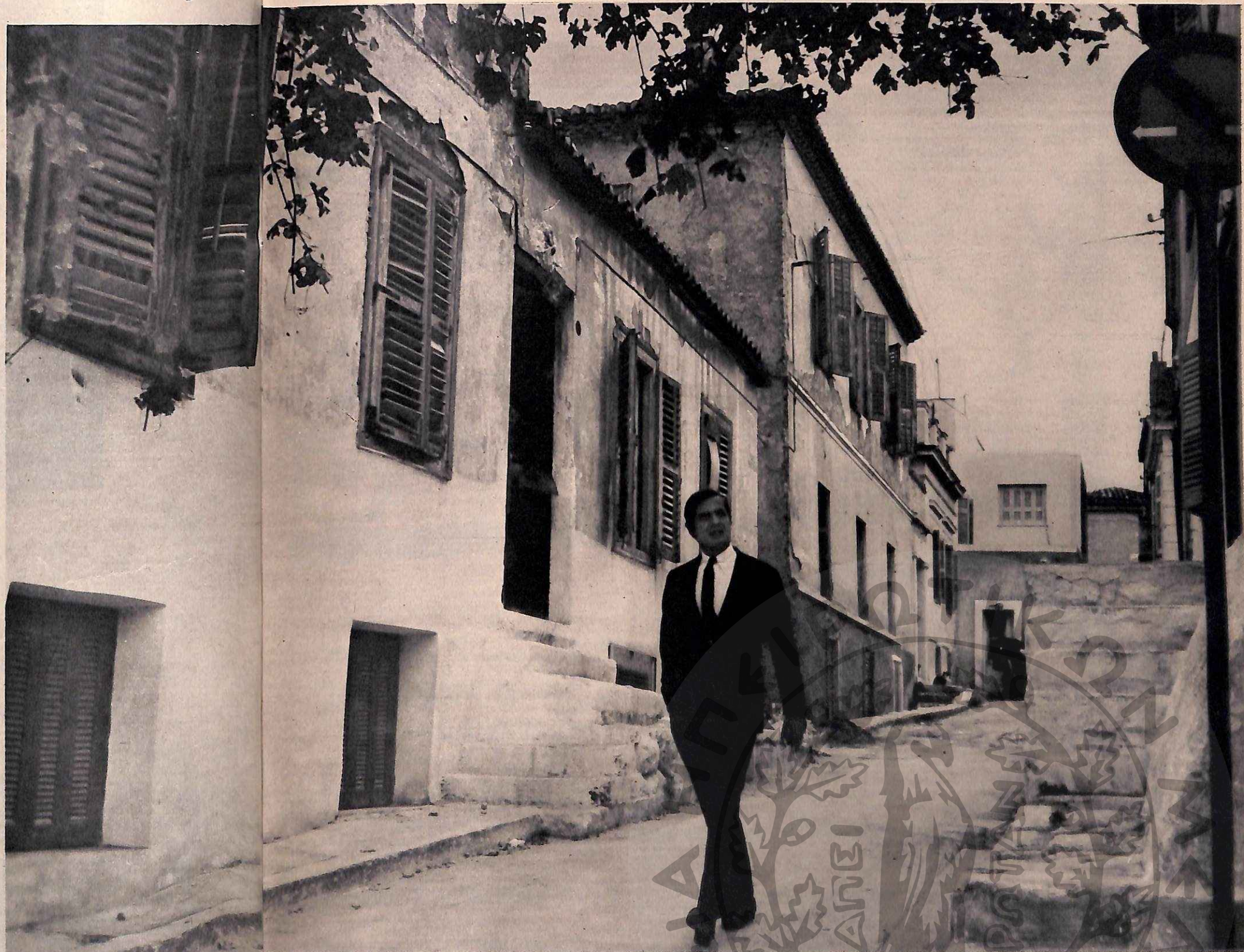
δουάρ, ο Ζαν Ζενέ και ο Ζακ Πρεβέρ— και επικρίσεις της κινηματογραφικής κριτικής, το φιλμ σταδιοδρόμησε επιτυχώς στην Γαλλία και αλλού, περιελήφθη στις προβολές «ρεπερτορίου», εξακολούθησε να συζητείται και μαζί μ' αυτό να συζητείται κι ο δημιουργός του. Ο Παπατάκης ανήκει στην υπαρκτιστική συντροφιά του Σαιν Ζερμαίν ντε Πρέ, που... φρονιμώσε και ακολούθησε τον δρόμο της έ-

πιτυχίας. Πριν από λίγον καιρό, το γαλλικό περιοδικό «Παρί - Μάτς», πραγματοποιώντας «νοσταλγική» περίπου αναδρομή στις εξιστανσιαλιστικές ημέρες του Παρισιού, δημοσίευσε μία μεγάλη φωτογραφία του Παπατάκη και της γυναίκας του Άννικ Αιμέ, δαγμένη στο περίφημο καμπαρέ τους «Ρόζ ρούζ», αποκαλώντας τον οίκεία με το μικρό του όνομα: «Νικό».

Πριν όμως από την εγκατάστασή του στην άριστη δόχη του Σηκουάνα, το έτος 1938, ο πανύψηλος αυτός άνδρας είχε μία ιστορία με ασυνήθιστες καταβολές και πρώιμες εμπειρίες. Γεννήθηκε στην Άντις Άμπέμπα από Έλληνα πατέρα και μητέρα Ιθαγενή. Παιδί σχεδόν, πολέμησε με τους Αιθίοπες εναντίον των στρατευμάτων του Μουσολίνι, εξωρίστηκε, πέρασε μία σύντομη και

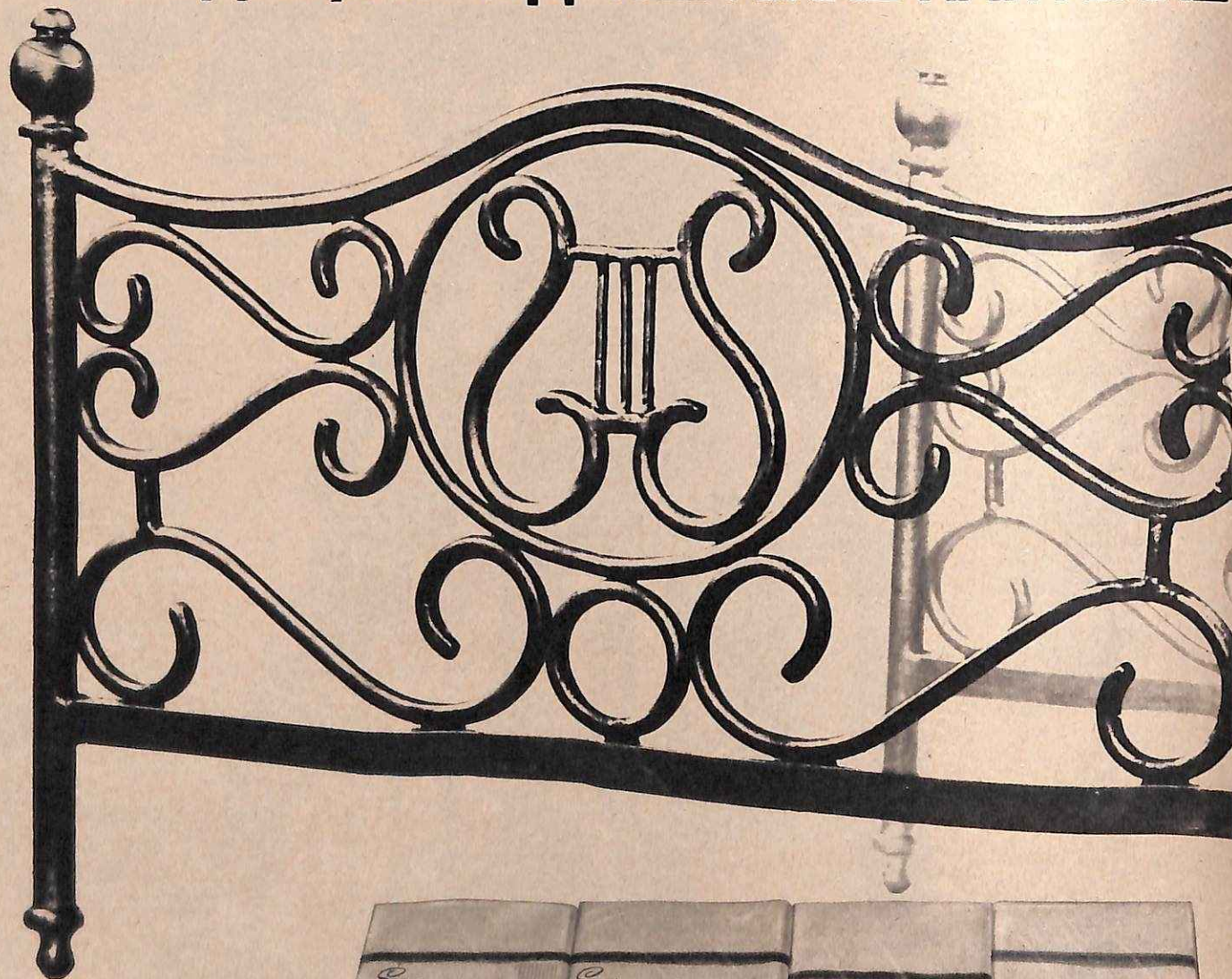
άπογοητευτική μάλλον περίοδο στην Ελλάδα και, διατηρώντας πάντα το ελληνικό διαβατήριό του, πήγε στην Γαλλία για να σπουδάσει θέατρο.

Από την όρενη αυτοκρατορία της Αφρικής, ο Παπατάκης κουβαλάει μέσα του την υποταγή στις εξωλογικές δυνάμεις. Το διαισθάνεται κανείς μέσα στην ξένη προς την

ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ στην Πλάκα. Γοητευτική επαφή με την γνησιότητα της ελληνικής ζωής. Ο σκηνοθέτης πιστεύει πως το πραγματικό πρόσωπο της Ελλάδος βρίσκεται στην υπαίθρο. Δεν υποτιμά όμως τα σιγμότυπα, ούτε τις φιγούρες της λαϊκής αθηναϊκής γειτονιάς, που τις θεωρεί συναρπαστικές

Τά σεντόνια ποιότητος έχουν τήν σφραγίδα τής ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

ΒΙΚΤΩΡΙΑ: Φίνα σεντόνια υπερπολυτελείας. Όλόλευκα ή σέ πάλ χρωματισμούς.

ΙΡΑΝΑΔΑ: Σεντόνια πολυτελείας, λεπτά, πάντοτε χιονάτα.

ΡΕΓΓΙΝΑ: Σεντόνια άπαλά, στερεά, που άσφράφουν από λευκότητα.

No 120: Γερά σεντόνια, κατάλευκα ή σέ εύγενικούς χρωματισμούς.

Η ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ διαθέτει τήν μεγαλύτερη ποικιλία σεντονιών. Έτσι, ή κάθε Έλληνίδα νοικοκυρά μπορεί νά διαλέξη τόν τύπο άκριβώς που χρειάζεται...

Μέ τις γιορτές είναι ή κατάλληλη στιγμή νά πλουτίσετε τά λευκά σας είδη μέ προϊόντα ποιότητος.

ΑΠΑΙΤΗΣΤΕ ΝΑ ΣΑΣ ΔΕΙΞΟΥΝ ΣΤΗΝ ΟΥΓΙΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ. ΜΟΝΟ ΑΥΤΟ ΣΑΣ ΕΓΓΥΑΤΑΙ ΑΝΩΤΑΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ.

(ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ ΜΟΝΙΜΗ ΕΚΘΕΣΙ ΜΑΣ, ΟΜΗΡΟΥ 8)

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΤΑΚΗΣ

έποχή μας πρατόητά του και σέ δσα λείι, σχεδιάζοντας άργά και προσεκτικά τά έλληνικά του.

—Υπάρχει, έξηγει, μιá ιστορία αγάπης στους «Ποιμένες». Ανάμεσα σ' έναν βοσκό και σέ μιá συγχωριανή του. Άλλά, είπαμε, ό μύθος δέν είναι αυτός που βαραινεί. Σημασία έχουν τά προβλήματα που θίγονται. Πρίν αρχίσω νά γράφω τό σενάριο, και πρέπει νά πώ πώς τό δούλεψα άρκετά —άρχισα τόν 'Ιούλιο του '64 και τελείωσα τόν 'Απρίλιο του '65—, διάβασα στις έλληνικές έφημερίδες τις ιστορίες έγκλημάτων, που έγιναν στην ύπαιθρο στα τελευταία 10 χρόνια. Αυτή τήν στιγμή πιστεύω πως ή ύπαιθρος εκφράζει τήν ελληνική πραγματικότητα. Βέβαια, αυτό που θέλω νά δώσω δέν είναι ούτε ρεαλιστική ταινία, ούτε ειδύλλιο. Είναι μιá ποιητική μεταφορά του θέματος. Πιστεύω, άλλωστε, πως τό πιό πεζό και τό πιό κοινό θέμα μπορεί και νά δοθώ ποιητικά και νά κοιταχθώ μέ άλλη, μέ νέα ματιά.

—Πώς σκεφθήκατε νά έργασθίτε στην Ελλάδα;

—Τό καλοκαίρι του 1963 έφερα εδώ τήν κόρη μου για νά τής γνωρίσω έναν από τους πολλούς τόπους καταγωγής της. Ταξιδεύοντας μαζί της, είδα τήν Ελλάδα, που είχα γνωρίσει νέος και κατατρεγμένος, μέ άλλα μάτια. Πιό ώριμα και πιό νεανικά μαζί. Οι εικόνες και ή γνώση αυτού του ταξιδιού έγιναν άφορμή νά γραφτώ τό νέο μου σενάριο. Άν και τό είχα τοποθετήσει νοερά σ' ένα χωριό κάπου ανάμεσα στα σύνορα τής Μακεδονίας και τής Ηπείρου —έκεί, κοντά στα Γρεβενά, είναι και τό χωριό του πατέρα μου—, δέν πίστευα ποτέ πως θά τό γυρίζα εδώ. Άπό τήν Γαλλία, από τήν ειδική υπηρεσία που χρηματοδοτεί τις ταινίες ποιότητος, πήρα μίαν έπιχορήγηση που καλύπτει τό ήμισυ μόνο των δαπανών τής παραγωγής. Τό άλλο μισό, μαζί μέ πολύ κέφι και πολλή συμπαράσταση, τό κατέβαλε ή Κα Δρακάκη. Τό έργο θά είναι συμπαραγωγή.

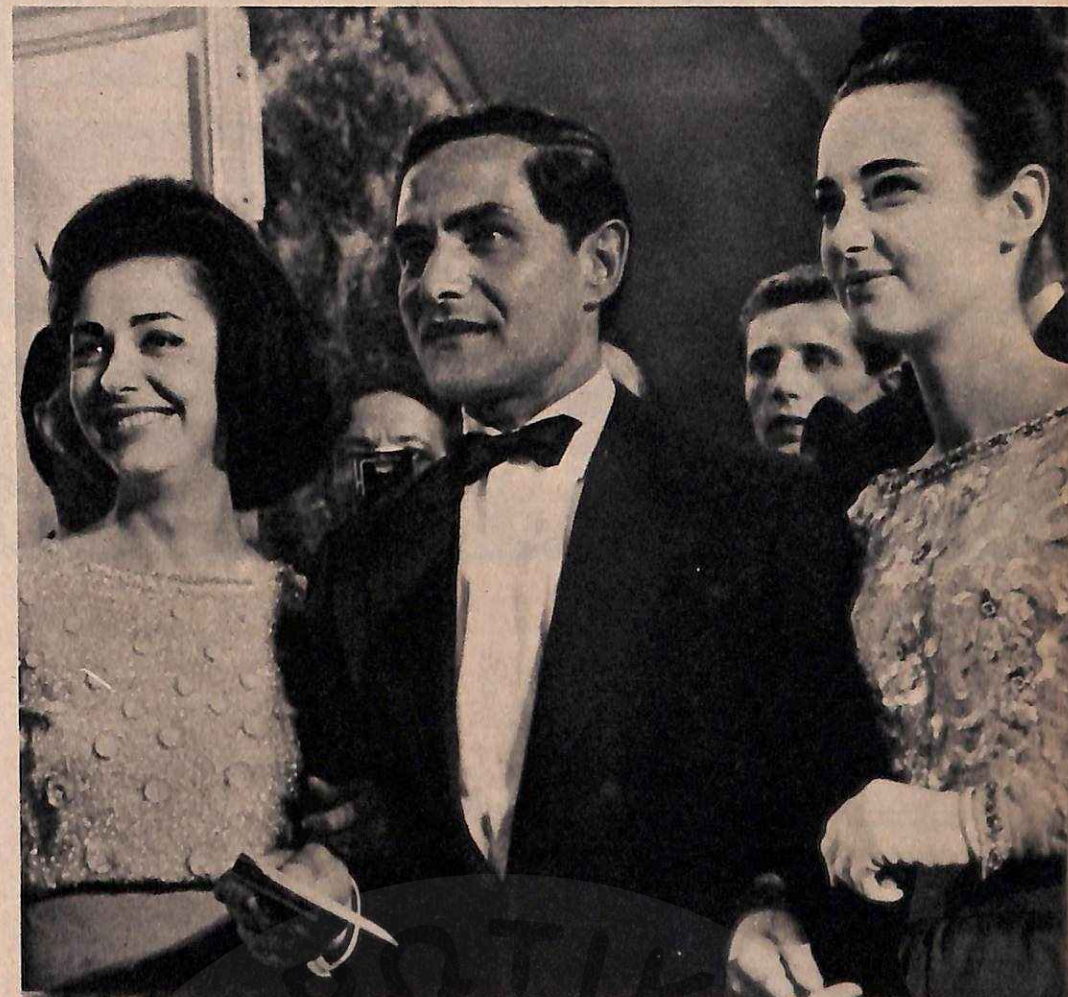
Πλήρης άρμονία

Ο Νίκος Παπατάκης —είχε γραφτώ για τό προηγούμενο φίλμ του— έχει κάνει τήν δυσκολότερη τεχνική έργασία στον τρόπο τής έρμηνείας. Πλήρης άρμονία ανάμεσα στο παίξιμο και στο κείμενο. Τό καθένα έχει τήν αὐτοτέλεια και τήν σημασία του. Και τά δύο μαζί είναι μιá πλήρης έκφραση...

—Βρήκατε τους ήθοποιούς που ζητούσατε;

—Τό ελληνικό θέατρο και ό κινηματογράφος διαθέτουν έξαιρέτους ήθοποιούς. Όλοι όμως έχουν, λίγο - πολύ, φυσιογνωμίες «διεθνείς». Αυτό όμολογώ πως μέ δυσκόλεψε κάπως. Τους «μοναδικούς» τύπους που συναντάς στους δρόμους του χωριού δέν τους βρίσκεις. Ή προεργασία που θά κάνωμε —τρείς εβδομάδες πρόδες, όκτώ ως δέκα ώρες τήν ήμέρα— έλπίζω πως θά μέ φέρη πλησιέστερα στις πηγές τής ελληνικής γνησιότητας. Αυτό είναι που άναζητώ, μαζί μέ τό πάθος, τόν φόβο, τήν άπρόσμενη αντίδραση. Όλα αυτά, που μπορώ νά τά εκφράσω μόνο μέ τις λέξεις: «Τά ανθρώπινα».

ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΒΙΑ

ΑΤΤΕΣ ΟΙ ΔΤΟ κοπέλλες, οι άδελφές Φρανσίν και Κολέτ Μπερζέ, ήταν τό βασικό ύλικο του Παπατάκη για τήν ανατριχιαστική παρουσίαση των «Αδύσων». Ή μεταμόρφωσή τους δημιουργεί έλλειδες για άνάλογη έπιτυχία έρμηνείας και έμφανίσεως τής ελληνικής ταινίας. Όντω μέ δέκα ώρες τήν ήμέρα πρόβα έχει προγραμματίσει για τους νέους ήθοποιούς του ό σκηνοθέτης. Πρίν άποφασίση αυτά τά σκληρά μέτρα για τους συνεργάτες του, φρόντισε νά άσκηθώ στα ελληνικά. Έτσι ή επικοινωνία τους και ή συνεννόηση θά είναι τώρα εύκολότερη.

ΠΡΩΤΟΝΟ μέ καφέ εβαρύ και δχι στους «Αέριδες». Άν και Έλληνας τήν καταγωγή, ό δημιουργός των «Αδύσων» δέν μπόρεσε νά ξεφύγη τήν... τουριστική περιήγηση και τήν άκόμη πιό τουριστική φωτογράφιση. Ή άθηναϊκή γραφικότητα, τά άρχαία έρείπια και τό Φετιχέ Τζαμί μπορούν νά βοηθήσουν άκόμη σ' έναν τής παριανής εξιστορησιατικής συντροφιάς.

ΕΙΠΑΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΠΑΤΑΚΗ

«Εξά μπορούσε κανείς νά άγανακτήσει για τήν έμμονή μέ τήν όποία ό Νίκος Παπατάκης κατάφερε νά άρπάξη και νά κρατήσει τόν παροξυσμό για δύο ώρες. Άλλά, νομίζω, πως πρέπει κανείς νά δέχεται νά κρατά ήρθάνοντα τά μάτια του, άκόμα κι όταν ένας άισιόβητος έντελ ή θανάσιο νούμερο...»

ΖΑΝ ΖΕΝΕ

«Εξ' αυτή τήν ταινία αυτό που έντυπωσιάζει περισσότερο δέν είναι ούτε ή άπόρρητη αγριότητα, ούτε τό θύλολο χιούμορ, ούτε ή κρυφή τραγωδία. Δέν είναι ούτε ή φωτογραφία, ή τεχνική, τό πως μιás έκθαμβωτικής απλότητας, αλλά ή άμορφία της.»

ΖΑΚ ΠΡΕΒΕΡ

«Εξ' Ο Παπατάκης πέτυχε έναν άδλο. Νά διασώση τήν φρίκη μέσω τής άμορφίας, χωρίς νά τήν προδώσει. Χωρίς νά πάση, δηλαδή, νά είναι φρίκη. Μία από τις μεγαλύτερες ταινίες που έχω δώ ποτέ.»

ΣΙΜΟΝ ΝΤΕ ΜΠΟΒΟΤΑΡ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ντύει, στελνεί, νοικοκυρεύει!

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ!

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΝΟ, ο Τσάρλυ Γκρήν ανατινάσσεται στον αέρα, καθώς μπαίνει στο αυτοκίνητο του γαμπρού του, του Τζών Κραϊγκ. Η αδελφή του, η γυναίκα του Τζών Κραϊγκ, τραυματίζεται βαρύνοντα. Το πτώμα του Γκρήν είναι οκτρά κομματιασμένο και δλοι πείθονται ότι θυμά της ανατινάξεως ήταν ο Κραϊγκ, ο διευθυντής της «Ρόζ Λάιν», που έχει για πρόεδρό της τον σερ Τζόζεφ. Στο μεταξύ, ο Κραϊγκ — ο οποίος είναι λαθρέμπορος όπλων, που προμηθεύει τώρα πολεμικό υλικό στους Άλγερινούς επαναστάτες — φθάνει στο Λονδίνο να συναντηθεί με τους συνεργάτες του, τον πλούσιο Έδραϊο Μπάουερ και τον Ρούττερ, πλοίαρχο του «Ρόζ οφ Τράλνι». Μαθαίνει ότι ο πρώτος λείπει από το Λονδίνο. Ο δεύτερος ταξιδεύει. Ο Τζών Κραϊγκ ζητάει από τον Ίσωνα Χακαγκάδα να του διδάξει καράτε, την φοβερή και θανατηφόρο μέθοδο εξουδετέρωσης κάθε αντιπάλου. Στην Νίκαια, ο αρχηγός της «Εταιρείας για την λύση του άλυτου προβλήματος», συνταγματάρχης ντε Σαιν Μπριά, συγκαίρει τον Κορσικανό Καντέλλα για την επιτυχή ανατίναξη του δήθεν Τζών Κραϊγκ και αναθέτει σε ένα άλλο μέλος της οργάνωσής του, τον Πατσέλλι, να σκοτώσει τον πλοίαρχο Ρούττερ και στον Καδόλχο να εγκαταστήσει τον Μπάουερ. Ο Ρούττερ φθάνει στην Γενεύη και σκοτώνεται στο δωμάτιο του ξενοδοχείου του. Ο Κραϊγκ περνάει τις μέρες του στο Λονδίνο. Σε ένα μπαρ στο Σόχο συναντά τον Ντάιμοντ, έναν φλύαρο Ίρλανδό, που συνάδευε μια νέα γυναίκα, την Τέσσα Χάρλιγκ. Άλλα, καθώς διακινούνται, ο πυγμάχος Λίσμαν και η περσία του θέλουν να τον πάρουν με την δία μαζί τους. Τότε ο Κραϊγκ τους εξουδετερώνει και φεύγει με την Τέσσα. Περνά μια νύχτα στο διαμέρισμά της, αλλά, την άλλη μέρα, ενώ αυτός δρισκόταν μέσα, ο επιθεωρητής Λίντον και ο Γκρήρσον, της Ίντελιτζενς Χέρβις, έρευνούν το σπίτι. Ο Κραϊγκ κατορθώνει να κρυφτεί εκεί, ενώ οι διώκτες του ανακαλύπτουν ότι ζή και άγτειουν περισσότερο την καταδίωξή του.

9

Επειτα, τους πήγε στα καμαρίνια των ήθοποιων, όπου ο Άρτσι τους δέχτηκε σαν Ισούς—μήπως δεν ήταν κι' εκείνοι επίσης σημαντικοί;—κι άνοιξε σαμπάνια γι' αυτούς. Στη χαλάρωση που είχε δεχθεί την ένταση της παραστάσεως, ο Κραϊγκ, για πρώτη φορά από τη στιγμή που μπήκε στο στούντιο, αναγνώρισε μια συγκίνηση που μπορούσε να σημειωθεί.

—Και τώρα, μην ξεχάσετε το πάρτυ, είπε ο Σλάττερ. Στο Τσέλσι. Είστε βέβαιοι πως μπορείτε να βρήτε το δρόμο;

—Θα σάς πάμε με το αυτοκίνητο, είπε ο Κραϊγκ. Μπορείτε να μάς δείξετε πού είναι;

Ο Σλάττερ δίστασε, μα έπειτα δέχτηκε. Η εταιρεία που είχε στείλει τον Γκρήρσον είχε τόσο ικανοποιητικούς λογαριασμούς... Τόσο μεγάλους λογαριασμούς... Το αυτοκίνητο του Γκρήρσον, η Λαγκόντα, τον εντυπωσίασε επίσης, πράγμα που ήταν άλλοτε κι ο σκοπός της.

Ο Κραϊγκ οδήγησε ihn μπορούσε να οδηγήσει κι ο Γκρήρσον δέχτηκε απρόθυμα. Ο Σλάττερ μιλούσε για το κόστος των διαφημίσεων κατά λεπτό κι' έπειτα προσπάθησε να ανασταλέσει ποιά ήταν τα ενδιαφέροντα του Γκρήρσον, κι ο Γκρήρσον άρχισε

να λήν ψέματα, εύθυμος, γιατί το δόγημα του Κραϊγκ ήταν ανάξιο του αυτοκινήτου κι' η Λαγκόντα έτρεχε άνετα μέσα στους άδειους πεγαυόλουςτους δρόμους. Μόνο μια φορά αντιμετώπισε κάποιον κίνδυνο, όταν ο Κραϊγκ δρόθηκε στρωμαγμένος ανάμεσα σε δυο φορτηγά, αλλά χαμήλωσε την ταχύτητα τόσο απαλά, ξεπέρασε τόσο επιδέξια, ώστε ο Γκρήρσον χαμογέλασε από ευχαρίστηση, καθώς αναρωτιόταν γιατί ο Σλάττερ είχε γίνει σιωπηλός. Ο Σλάττερ δεν είχε τίποτα να πει που έβασαν στο Τσάι Γουόκ, κι' εκεί βγήκε πρώτος από το αυτοκίνητο.

Το διαμέρισμα του Μάκ Λάρεν ήταν ισόγειο, μεγάλο κι όμοια επιπλωμένο σαν σικρινά θεάτρου. Όλα ήταν φρεσκά και ανοιχτόκαρδα, όλα αυθεντικά, δανείζικα, φιλιανδέζικα, εκτός από την υπέρθεμα, που ήταν Ίσπανίδα. Ο Σλάττερ ξανακωτόνησε πάλι, τους έκοψε γαλοπούλα και χοιρινό, ανακάτωσε τη σάλτσα για την σάλτσα και τους έβαλε κι άλλη σαμπάνια, όπου οι άλλοι καλεσμένοι άρχισαν να καταφθάνουν και μπόρεσε να συστήσει αυτούς τους σπουδαίους κυρίους σε δυο τρία έμορφα κορίτσια, να πη στον Άρτσι πως ήταν θαυμάσιος στην παράσταση και να γυρίσει σπίτι στη γυναίκα του, που τον μάλωνε, και στα έγγατα του Άντιον Τρόλλοπ.

Ο Κραϊγκ διασκέδασε στο πάρτυ. Έκανε δλη την ημέρα και το ποτό χαλάρωσε δλη τη νευρική

Το πολύκροτο

ιπερένταση που είχε υποστεί με τη θέα του Πατόλλι, τον θάνατο του Καντέλλα, τις δοκιμές που του είχε κάνει ο Λούις. Τώρα, ήταν πάλι ο Τζών Ρέινολντς, που ενδιαφερόταν τούτη τη φορά για μηχανήματα και διάφορα εξαρτήματά τους, χόρευε με δημοφιλή κορίτσια, φιλούσε πότε-πότε ένα από αυτά μέσα στο θερμοκήπιο, που φαινόταν χτισμένο γι' αυτό το σκοπό, και περιμενε να άρραιση ο κόσμος και να μπορέσει να πλησιάσει τον Μάκ Λάρεν μόνος του, για να τον ρωτήσει τι διάβολο έπαιξε.

Στην αρχή του πάρτυ, ο Μάκ Λάρεν ήταν αδιάφορος, συγκαταλημένος, ωστόσο εύπορος, ένας λόφτος Τσέστερφιλντ ανάμεσα σε ποιητές, αλλά όσο ή ώρα προχωρούσε, είχε αλλάξει, στην αρχή σ' ένα θυροβώδες παιδί, κι' έπειτα σ' ένα δύστροπο άνθρωπο, που έπιμυσε μεγαλόφωνα την αξία της γαλοπούλας, του ζαμπόν, του ούστου, του κρυστού, με απόλυτο σοβαρότητα. Οι περισσότεροι από τους καλεσμένους του φαινόταν έντελώς εξοικειωμένοι με αυτή την πράξη του, όπου ξαλώσε σ' έναν καναπέ, με το κεφάλι του ακουμπισμένο στο πόδια μιας χορεύτριας, που τοβιδινε πάντοτε να πη ούστου από ένα μεγάλο ποτήρι.

Ο Κραϊγκ φίλησε ακόμα ένα κορίτσι και προχώρησε προς τον καναπέ.

—Πολύ όμοιο πάρτυ, κύριε Μάκ Λάρεν, είπε. —Νά με λές Άτσι. Παράτησα το Μάκ Λάρεν δικά χρόνια τώρα.

—Έχωμε ξανασυναντηθεί κι άλλοτε, είπε ο Κραϊγκ. Στη Σικελία, τον Μάιο του 1948.

—Θέέ μου, ήσαστε κι' έσεις επίσης εκεί; είπε ο Μάκ Λάρεν και γύρισε προς το κορίτσι του μπαλλέτου. Βλέπεις πόσο γέρος είμαι; Πού ήσουν εσύ, τον Μάιο του 1948; Τίποτες;

Το κορίτσι τοβήανε κι άλλο ούστου στο στόμα.

—Ήμαστε σ' ένα στρατόπεδο, είπε ο Κραϊγκ. Είχαμε μια μπουνιά ούστου και την μοιραστήκαμε.

—Ήταν πολύ καλό ούστου.

—Θέέ μου, ναι, είπε ο Μάκ Λάρεν. Θυμάμαι. Τη νύχτα που χόρευαν οι στρατιώτες.

—Ακριβώς, είπε ο Κραϊγκ. Ήταν θλιμμένοι. Πολλοί από τους φίλους τους είχαν σκοτωθεί.

—Ναι, είπε ο Μάκ Λάρεν, αλλά δσοι έζησαν χόρεψαν πολύ όμοια.

—Ήταν όμορφο, είπε ο Κραϊγκ.

—Φυσικά. Κάτω από τις συνθήκες εκείνες, έπρεπε να είναι... Έσ' δεν ήσουν στρατιώτης, έ;

—Ήμουν σε μια Ειδική Τμήματα του Ναυτικού, είπε ο Κραϊγκ. Ονομάζομαι Ρέινολντς.

—Σκαωτός;

—Από τη Βόρειο Αγγλία, είπε ο Κραϊγκ.

—Α, ναι. Θυμάμαι την προφορά. Τι έγινε η προφορά σου;

—Μου είπες να την χάσω και να μεταμορφωθώ σε τζέντλεμαν.

—Και τήκανες; Χαίρω πολύ.

—Αληθινά;

—Αληθινά χαίρομαι. Δεν είναι έγκλημα να είσαι φτωχός, αλλά θα μπορούσες να είσαι... Νομίζω πως έλεγα αυτή τη φορά από κάπου... Δεν είσαι φτωχός, έ;

—Όχι, είπε ο Κραϊγκ.

—Τότε, σ' έδωσα καλή συμβουλή.

—Είμαι πλούσιος στην πραγματικότητα, είπε ο Κραϊγκ. Φυσικά, διέτρεξα πολλούς κινδύνους...

—Αγαπάς τους κινδύνους, είπε ο Μάκ Λάρεν. Θυμάμαι που μου το είπες, μ' εκείνη την άστεία προφορά σου. Πραγματικά, απολάμβανες τον κίνδυνο! Αυτός είναι ο λόγος που σ' είπα να κάνεις τον κίνδυνο να εργαστεί για σένα. Είμαι τυχερός. Δεν υπάρχουν πολλοί που μπορούν να το κάνουν αυτό...

—Έσ' μπορείς;

—Πάλαιφα για να επιζήσω, είπε ο Μάκ Λάρεν, κι' επέζησα. Κατόπιν, γύρισα πίσω στη Φιλοσοφία του πανεπιστημίου, γιατί με διασκέδαζε. Έμια τη λαβή καλλιέργεια της χώρας μου, γιατί με διασκέδαζε επίσης. Κατόπιν ξαναέστρεψα—διδάκτορας, δημοσιογράφος, ποιητής, κι αυτό δεν με διασκέδαζε καθόλου... Λοιπόν, επέστρεψα στο πνεύμα της χώρας μου και κέρδισα χρήματα. Κι αυτό με διασκέδαζε περισσότερο από κάθε τι άλλο. Μήπως σ' οκανδαλίζω;

—Όχι, είπε ο Κραϊγκ.

—Εκείνοι οι νέοι που μύριζαν θάνατο, χορεύοντας στα έρεβια ενός ελληνικού γασ—δλ' αυτά

μυθιστόρημα του Τζέημς Μόνρο

είναι ρομαντισμός του δεκάτου ένατου αιώνα και γερμανικός ρομαντισμός μάλιστα. Δεν θα πάσχα. Τέλειωσε... χμ... πως σ' έλενε;

—Ρέινολντς.

—Συγγνώμη, Ρέινολντς. Όλα τέλειωσαν, ακόμα και σ' εγώ.

—Δεν το νομίζω, είπε ο Κραϊγκ. Τίποτα δεν τέλειωσε, όσο μπορείς να πολεμήσεις γι' αυτό που θέλεις.

Ο Μάκ Λάρεν κούνησε το κεφάλι του.

—Κι αυτό επίσης είναι ρομαντισμός, είπε. Είσαι πολύ καθυστερημένος. Έχουμε φτάσει στην τελευταία στάση, φίλε!

Τότε αυτό με αταράσκεια μάλλον, κι ακούμπησε πίσω στα πόδια της χορεύτριας, χαϊδεύοντας το γόνατό της με τις άκρες των δακτύλων του.

—Σου ζητώ συγγνώμη, είπε στον Κραϊγκ. (Κι' έπειτα, με την παλιά σκαωτήζικη ευγένεια): Μήπως θ' έβλεπες μιαν από αυτές;

—Όχι, ευχαριστώ, είπε ο Κραϊγκ. Έχω τη δική μου.

Ο Μάκ Λάρεν γέλασε διαπεραστικά, δυνατά, κι οι καλεσμένοι πούχαν απομείνει κοιτάξαν ξαφνιασμένοι.

—Ήσθες για μένα, είπε. Άν ποτέ θελήσω κάτι άρρωστικό, θάρω να σ' ερω.

Ο Κραϊγκ κούνησε καταφατικά το κεφάλι του, και χρίσε πίσω στον Γκρήρσον, που αποστήθηκε άριθμός τηλεφώνων. Βοήξαν τα παλλά τους και γύρισαν πίσω στον Μάκ Λάρεν, που είχε αποκοιμηθεί. Η χορεύτρια δεν είχε κουνήσει.

—Είμαι ώρα να πηγαίνουμε, είπε ο Κραϊγκ. Πές τον πως περάσαμε ώρα.

Η καπέλλα κούνησε το κεφάλι της καταφατικά, κι' έπειτα καθώς γύρισαν να φύγουν τους φώναξε.

—Ήταν αλήθεια στον πόλεμο;

Ο Κραϊγκ κούνησε το κεφάλι του καταφατικά.

—Κι' είδες εκείνους τους ανθρώπους που σκοτώθηκαν;

—Ναι, είπε ο Κραϊγκ.

—Πέρασε κίνδυνος... Κι' εκείνος επίσης;

—Ναι. Ήταν κομμάτι...

—Ο Άρτσι; η φωνή της έδειχνε δυσπιστία.

Μου είπε πως ήταν υπάλληλος στην Έπαμειλεια!

—Όχι, είπε ο Κραϊγκ. Ήταν λοχίας στο σώμα καταδρομών.

—Εννοείτε πως σκότωσε ανθρώπους; (Κοίτα

ξε τον Μάκ Λάρεν με δέος). Είναι θαυμάσιος, δεν έδειξαν εκπλήξη για δ,τι είχε συμβεί.

—Έτσι νομίζω, είπε ο Κραϊγκ. Καληνύχτα. Μέσα στο αυτοκίνητο, ο Γκρήρσον ρώτησε:

—Θα την ήθελες αυτή;

—Όχι, είπε ο Κραϊγκ. Θα μπορούσα ναχω μιαν ακριβώς σαν κι αυτήν, με την εύλογα του Άρτσι... Έρχονται σε πακέτα των είκοσι! Θα μείνω πιστός στην Τέσσα.

Ακούμπησε πίσω, μισοκοιμισμένος, όπου ο Γκρήρσον τον πήγε στο σπίτι του Χακαγκάδα, και τότε γύρισε να τον κοιτάξει.

—Λυπάμαι που άναγκάστηκα να σε χτυπήσω είτε.

—Κι' εγώ λυπήθηκα, είπε ο Γκρήρσον.

—Όχι, άκουσε. Άν μου ξαναπατεθής, θα σε ξαναχτυπήσω. Δεν μπορώ να κάνω διαφορετικά. Έκείνο που έννοουσα είναι ότι λυπήθηκα που ο Λούις σ' έβαλε να το κάνεις...

Ο Λούις είναι ένα καθαρά, είπε ο Γκρήρσον, αλλά ξέρει τι κάνει.

—Πολύ καλά μάλιστα.

—Θαδής λοιπόν;

—Ναι.

Να γίνης έγας τζέντλεμαν, του είχε πη ο Μάκ Λάρεν. Είχε κάνει δ,τι μπορούσε, κι είχε άποψή.

Φορούσε τα σωστά ρούχα, έτρωγε όπως έπρεπε, ή προφορά του κι' ή όμιλία του ήταν άρκετά καλές, μα αυτό ήταν όλο. Θα χρειαζόταν ένα εκατομμύριο χρόνια για να μάθω να συμπεριφέρεται σαν τον Τζόζεφ, κι ακόμα και τότε θα πάλευε μόλις του ριζιόνταν και θα πάλευε για να κερδίσει, με γοηδίες και με τα πόδια, με δ,τιδήποτε είχε πρόχειρο.

Δεν έκανε καθόλου για τζέντλεμαν. Είχε άποψή. Και δεν θα κατώρθωνε ποτέ να ζήσει για τον έαυτό του. Η γυναίκα του, το πεθαμένο παιδί του, η Τέσσα, ακόμα κι ο σερ Τζόζεφ, ήταν όλοι εύθιγες του. Διέξ του εύθιγες. Μερικές φορές τους άναγνώριζε και μερικές φορές προσπαθούσε να τους άγνοήσει, αλλά εκείνοι ήταν πάντα εκεί, περιμένοντας να κάνη κάτι γι' αυτούς. Ήταν οι άνθρωποι του κι όταν χρειαζόνταν προστασία, ήταν δική του δουλειά να τους τη δίνει, όπως ο καλύτερος τον είχε προστατέψει μέσα στην ψαρό-βαρκα, πριν από πολλά χρόνια. Για να τους προστατέψει, έπρεπε να σκοτώσει τον Σαιν Μπριά.

—Θα τον σκοτώσω, είπε ο Κραϊγκ. Δεν μπορώ να κάνω διαφορετικά...

Η Τέσσα ήταν ζήνια, περιμένοντας τον μέσα στο δωμάτιο των ξένων. Καθώς εκείνος άρχισε να γδύνεται, του είπε πόσο καλοί ήταν οι Χακαγκάδα, πόσο όμοιους τρόπους είχαν, γιατί ούτε μια φορά

δεν της έκαναν παρατήρηση, ούτε μια φορά δεν έδειξαν εκπλήξη για δ,τι είχε συμβεί.

Ο Κραϊγκ είπε:

—Θα είσα ασφαλής εδώ, Τέσσα.

—Θα είμαι ασφαλής;

—Ίσως χρειαστεί να φύγω για λίγο. Πρέπει να φροντίσω για κάποιον ζήτημα...

—Θα λείψεις πολύ καιρό;

—Όχι πολύ. Ίσως μια δδομάδα.

—Θα φύγης εξ αιτίας αυτού του Γκρήρσον;

—Όχι, είπε ο Κραϊγκ. Θα φύγω για σένα. Άν δεν φροντίσω γι' αυτό το ζήτημα, δεν θα θρούμε ποτέ γαλήνη. Άν τελειώσω αυτή την υπόθεση—δεν θάρω να άνησχοίμε για τίποτα.

Προσεχτικά, δγάζοντας τα λόγια σιγά-σιγά από το στόμα της, ή Τέσσα είπε:

—Άσπε θα γυρίσης πίσω σε μένα, λοιπόν;

—Φυσικά, είπε ο Κραϊγκ. Κάνεις κουτές ερωτήσεις...

Και μετά από αυτό ή Τέσσα, μολονότι αισθανόταν άμηχανία έπειδη ο Χακαγκάδα έμεναν στο διπλανό δωμάτιο, δεν μπόρεσε να μην κάνη έρωτα μαζί του.

Το άλλο πρωί ξύπνησε νωρίς κι' έφαγε και κοιμήθηκε με την Σανούκα, ενώ ο Κραϊγκ κοιμόταν. Οι δυο γυναίκες γίνονταν γρήγορα φίλες, καθώς εργαζόνταν μαζί στην κουζίνα. Ο Σεντζού ήρθε μέσα και προγεύτηκε με φρούτα και γάλα, ενώ ή Τέσσα τηνάιζε αγνά μπέρνον.

—Αυτή δεν είναι σωστή διαίτα για μένα, είπε ο Σεντζού, αλλά είναι τέλεια για τον Τζών. Έχει τόσο γρήγορη καύση. (Καθόρισε ένα μύλο, δγάζοντας ένα εξαφανικά λεπτό φλοιδί). Είναι ο καλύτερος παλαιστής τζούντο που έδίδαξα ποτέ, κι αυτό τον κάνει πολύ επώνυμο άνθρωπο...

—Δεν το νομίζω, είπε ή Τέσσα.

—Ναι, ναι. Είναι ένας άνθρωπος που μπορείς να εμπιστευθείς, αλλά είναι κι' επικίνδυνος. Περισσότερο επικίνδυνος παρά ποτέ από τότε που τον δίδαξα να...

Ήταν δυστυχισμένος για πολλή καιρό. Δεν νομίζω πως είναι δυστυχισμένος τώρα. Τρωκλήθηκε προς το μέρος της Τέσσα.

—Φεύγει μακριά, είπε ή Τέσσα.

Ο Σεντζού την κοίταζε απότομα, μολονότι το χέρι που κρατούσε το μαχαίρι ήταν πολύ σταθερό.

—Για πολλή καιρό; ρώτησε.

—Είπε για μια δδομάδα περίπου.

—Μήπως είτε γιατί φεύγει;

Ο ΣΛΑΤΕΡ ΞΑΝΑΖΩΝΤΑΝΕΨΕ, ΤΟΤΕ ΕΚΩΦΕ ΓΑΛΟΠΟΤΛΑ ΚΑΙ ΧΟΙΡΟΜΕΡΙ ΚΑΠ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΗ ΜΙΚΑΣ ΡΩΜΑΝΟΥ

Ballantine's
FINEST
SCOTCH WHISKY

"Όσοι γνωρίζουν
από Σκωτσέζικο
Ούϊσκυ
προτιμούν πάντοτε
το υπέροχο

Ballantine's
FINEST
SCOTCH WHISKY

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

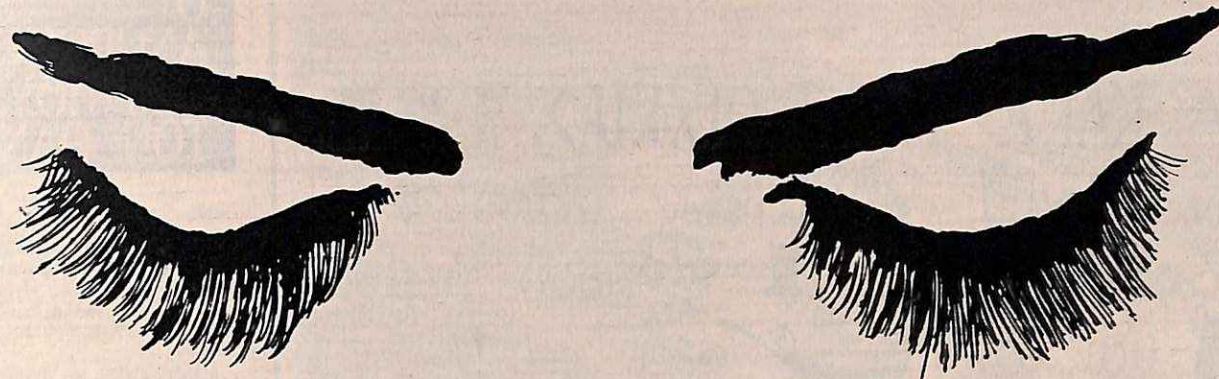
—Για κάποια δουλειά που πρέπει να τελειώ-
ση. "Επειτα λέει πως θα βρή κάποια γαλήνη.
—Το άξιζετε αυτό κι οι δυο σας, είπε ο Σεν-
τζού. Δεν πρέπει να ανησυχής, Τέσσα. Είναι πολύ
καλός άνθρωπος. Θα είναι άρκετά ασφαλής...
"Η Τέσσα πήγε μέσα το πρωινό του Κραίγκ
και του σέρβισε τον καφέ, καθώς εκείνος άναψε
κάθισσε στο κρεβάτι κι άρχισε να τρώει.
—Είναι καλός, ρώτησε η Τέσσα.
—Θαυμάσιο, είπε ο Κραίγκ. Τό ξέρεις πως
είναι.
—Εσπρωξε τελικά τον δίσκο του μακριά κι ά-
ναψε ένα τσιγάρο. Την τράβηξε έπειτα πλάι του.
—Θάθελα να μ'ήν τ'όκτανες, είπε.
—Ποιό πράγμα;
—Νά με περιποιηθείς έτσι. Μπορώ να σπρώχνω
μει και να τρώω.
—"Ήσουν κουρασμένος—και πάντως, μου άρέ-
σει να το κάνω. Δεν μπορώ να το κάνω, όσο θα
λείπει.

Γύρισε προς το μέρος του τότε, κι' εκείνος
μπόρεσε να δει τον φόβο στο πρόσωπό της.
—"Ο Σεντζού λέει πως δεν πρέπει να ανησυχώ.
Θά είσαι ασφαλής.
—Και δέβαια θα είμαι.
—"Αλλά δεν έννοούμε αυτό. Θα π'ας μέσα στον
κίνδυνο, δεν είν' έτσι;
—"Όχι, είπε ο Κραίγκ. Σέ πειράζει, άπλως...
—Λες ψέματα, είπε η Τέσσα. Νομίζεις πως
δεν τό ξέρω όταν λες ψέματα;
—"Ο Κραίγκ άναστήριξε τους ώμους του.
—Δεν χρησιμοποιεί σε τίποτα, άγάπη μου, της
είπε. Πρέπει να πάω.
—Πού;
—Κοιμήσε το κεφάλι του.
—Τι πρόκειται να κάνεις;
—Σου είπα, είπε ο Κραίγκ. Νά κερδίσω για
τους δυο μας λίγη γαλήνη.
—"Η να σκοτωθής. Δεν είν' έτσι;
—Δεν μπορώ να κάνω διαφορετικά. Πίστε-
ψέ με...
—"Ω, ναι, μπορείς, είπε η Τέσσα. Θα μπορού-
σες να το σιάσεις μακριά. Τώρα. Σήμερα.
—Χτέες είπε ο Κραίγκ, θα μπορούσα. "Αλλά
όχι τώρα. Δεν μπορούμε να φύγουμε πιά.
—Για τον Γκορτσον, δεν είν' έτσι; ρώτησε
έκείνη.
—Για σένα και για μένα. Σου τό είπα χτές τό
δράδυ.
—"Αγάπη μου, είπε η Τέσσα. Σέ παρακαλώ.
Πές μου τι πρόκειται να κάνεις.
—Κοιμήσε το κεφάλι του.
—Δεν μπορώ, είπε.
—Τραβήχτηκε από κοντά του τότε και κάθισε σι-
ωπηλώς ενώ εκείνος έκανε μπάνιο και ντύθηκε, έ-
βαλε τό λουγκερ του, τό εξέτασε, πέρασε τό λου-
ρι με τη θήκη από τον ώμο του κι' έβαλε τό άπλο
μέσα στη θήκη. "Αδειασε τό πορτοφόλι του, χύ-
νοντας τά χρήματα πάνω στην ποδιά της.
—Πρέπει να πηγαίνω, είπε. Αυτά θά σε συν-
τηρήσουν άσπουν να γυρίσω.
"Η Τέσσα εξακολουθούσε να είναι σιωπηλή.
—Μπορεί να είναι επικίνδυνο, είπε. "Ελάζω
πως δεν θά είναι—άλλά ίσως να είναι. Μην ανη-
συχής, άγάπη μου. Θά είσαι καλά.
—Θά είμαι; ρώτησε η Τέσσα. Θά είμαι προ-
γματικά;
—Και δέβαια. (Κοιμήσε το κεφάλι του κατα-
φατικά με πολύ σοβαρό έφος). "Αν σκοτωθώ, θά
είσαι μιά πλούσια γυναίκα. "Έκανα μιά καινούργια
διαθήκη. "Η γυναίκα μου θά κρατήσει όλα τά χρή-
ματα της "Ερλ Λάιν. "Εσύ θά πάρεις τά υπόλοιπα.
"Η Τέσσα άνοιξε τό στόμα της, σά να την εί-
χε χτυπήσει.
—"Αλλά σιωπήσω να γυρίσω πίσω—για σένα.
Τό πιστεύεις αυτό;
—Σιγά-σιγά, άπόόθιμα, εκείνη κοίτησε τό κεφά-
λι της καταφατικά.
—Θά είσαι έδώ;
—Ναι, νηθόρισε εκείνη.
—Τι συμβαίνει τότε;
—Θά σε περιμένω γιατί πρέπει, είπε εκείνη.
Γιατί δεν μπορώ να κάνω διαφορετικά. Γιατί έτσι

αισθάνομαι... "Αλλά δεν μου άρέσει αυτό. Με τρο-
μάζει.
—Αυτάμει πολύ, είπε ο Κραίγκ. Σου τό είχα
πή πως έτσι θά ήταν.
—Δεν θά μπορούσαμε να φύγουμε μακριά, ρώ-
τησε η Τέσσα. Δεν θά μπορούσαμε;
—Θά σε δώ σε μιά δέκαμάδα, είπε κι' έσκυψε
για να την φιλήσει, αλλά εκείνη γύρισε τό κεφάλι
της από την άλλη μεριά.
"Ο Κραίγκ άναστήριξε τους ώμους του και φό-
ρεσε τό παλτό του. Δεν είχε νόημα να ξανασηζητή-
ση αυτό τό ζήτημα. Κι άποσώθηκε, ήταν ώρα να
πηγαίνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ

Η έέση του Λούις ήταν, άναπόφευκτα, στο
Σαιντ Τζέιμς κι' εκεί πήγε ο Κραίγκ για να γευ-
ματίσει μαζί του κονσερβαρισμένες γαρίδες, κρύο
μωσχάρι και σαλάτα, μπλόκπια, τυρί και μύζα.
"Ω; φαγητό, μόλις και τρώγονταν, αλλά ο Λούις
τό έπανούσε για την απλότητά του.
—Μπορείς να δής δσα έξωτικά φαγητά θέ-
λεις στη Νίκαια, είπε. Αυτό είναι τό φαγητό που
σί καλμάρει. "Η ύψηλή μαγειρική προκαλεί μεγά-
λη ένεργητικότητα...
—Κι' εγώ χρειάζομαι να καλμάρω; ρώτησε ο
Κραίγκ.
—Δεν ξέρω. "Εγώ όμως χρειάζομαι... "Έχω με-
ρικά νέα για σένα. "Ο Πατσέλλι γνωρίζει στις λέ-
σches του τζούντο. Ψάχνει να δει τον Χακαγκάδα...
—Συνέχισε, είπε ο Κραίγκ.
—Δεν θά τον αφήσω να πάη πολύ μακριά,
είπε ο Λούις. Μ'ής ανησυχής. "Αν άρχισή να γί-
νεται επικίνδυνο, θά δούμε κάτι στραβό στο δια-
βατήριό του και θά τον στείλωμε πίσω στην πα-
τρίδα του. "Εκτός... (Κοίταξε τον Κραίγκ με σκλη-
ρότητα). "Εκτός αν θέλεις να τον περιποιηθής μά-
νος σου...
—"Όχι, είπε ο Κραίγκ.
—"Όπως σ' άρέσει. ("Ο Λούις μασούσε άγρια
τό μωσχάρι του). Καταλαβαίνω ότι θά κάνης την
άλλη δουλειά για μ'ας, έ;
—Ναι, είπε ο Κραίγκ. "Αλλά μόνο τον Σαιν
Μπριάν. Τίποτα άλλο.
—"Ο Γκορτσον λέει πως κουθέντισες άρκετά
με τον Μάκ Λάφεν χτές τό δράδυ. Σούκανε κατή-
χηση;
—Αυτός κάνει κατήχηση σε όλους, είπε ο
Κραίγκ.
—Σ' έκανε να αλλάξης γνώμη;
—"Όχι, είπε ο Κραίγκ. Είναι ψεύτικος—σάν
και μένα. Και τό ξέρει. Δεν μπορούσε να αλλά-
ξη τη γνώμη μου, με κανένα τρόπο άλλωστε. Τά-
ρα, έχω την Τέσσα μπλεγμένη σ' αυτή την ύποθε-
ση. Πρέπει να κάνω αυτό που θέλετε. Είναι ο μό-
νος τρόπος για να είναι εκείνη ασφαλής.
—Θά μπορούσες να την αφήσεις, είπε ο Λούις.
—Αυτό είναι κάτι που δεν θά μπορούσα να κά-
νω. Δεν μένει παρά να συνεχίσω έτσι. "Όταν δάχω
τελειώσει με τον Σαιν Μπριάν, δεν θά κάνω τίπο-
τα άλλο.
—"Ο Σαιν Μπριάν είναι τό μόνο που θέλω, εί-

ΜΕ ΚΛΕΙΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΑΓΟΡΑΣΤΕ...

INDESIT

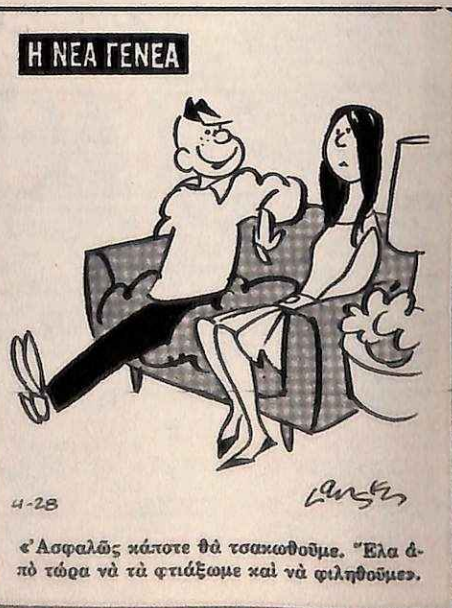
Τό έχουν δεί για σ'ας οι καλλίτεροι ειδικοί.
Είναι τό καταπληκτικότερο υπεραυτόματο πλυντήριο
που άξίζει πολλά και κοστίζει μόνο

11.300

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
5 ΚΙΛ. ΡΟΥΧΙΣΜΟΥ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

4-28

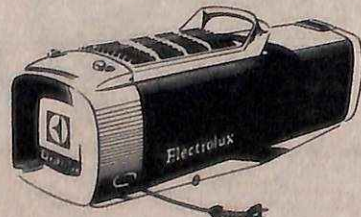
Ε' Ασφαλώς κάποτε θά τσακωθούμε. "Ελα ά-
πό τώρα να τά φτιάξουμε και να φιληθούμε.

ΚΚ ΠΑΙΙ0011

ΤΑ ΚΑΚΑ ΤΗΣ ΜΟΙΧΕΙΑΣ

Εἰς τὴν συν- μνήσων καίσιος
 υ. Δόσουλός είχε σου ἦτο
 καὶ σοῦ οὐα !
 Μίαν ὥραιαν αὐθαίει τὸ
 καὶ ὁ σοῦ δίνει μίαν σου ἔγραφε:
 « Ἐν τῇ 7-12-65
 Ἀγαπητέ υἱρ. Δόσουλε,
 Ἡ μου εἶναι τὸ αὐτὸ
 ἐσιδυμῶ καὶ διὰ .
 Μετὰ μου εἶς ὅτι ἡ εἶς
 εἶς . Δὲν εἶμαι οὔτε , οὔτε
 ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ εἶς ὁ !
 γρήγορα καὶ σᾶρτε τὸ γιὰ τὴν
 . Θὰ κατεβῆτε στὴν σου καὶ
 εἶναι ὁδὸ Φωκίωνος βρίσκεται ἡ
 τους. Ἡ νιέρα εἶναι δίπλα εἰς ἓνα
 σου ἔχει εἶναι μίαν

Electrolux

- Ἡ νέα ΑΥΤΟΜΑΤΗ σκούπα Electrolux ὑπερέχει ἀπὸ κάθε ἄλλη. Καὶ νὰ γιατί:
- Εἶναι ΑΘΟΡΥΒΗ
 - Εἰδοποιεῖ, ὅταν γεμίσει ἡ σακούλα ἀκόντης.
 - Ἐχει ἰσχυρὴ ἀπορροφητικὴ ἰκονότητα.
 - Ἐχει φίλτρο νέου τύπου, ὥστε ὁ ἀέρας πού βγαίνει ἀπὸ τὴν σκούπα, νὰ διαχέεται πρὸς τὰ ἐπάνω.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Α.Ε. & Β.Ε.
 Ὁδὸς Γ' Σερβίου 43 - Ἀθήναι ΤΤ 103 - Τηλ. 811.041/42/43

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

πε ὁ Λούμης. Ἀλλὰ μπορεῖ νὰ σὲ θέλουν οἱ ἄλλοι. Αὐτοὶ οἱ νέοι εἶναι φανατικοί. Δὲν ξέρουν πὺ νὰ σταματήσουν. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος πὺ λέγω εἰς εἶναι τρελλοί. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται γιὰ δολοφονία, εἶναι τόσο ὑγιεῖς ὅσο ἐσὺ κι' ἐγὼ κι' ἔξωτοι σὰν πύθρακοι!

Ἐργάζονται σὲ πυρῆνες, σὰν τοὺς κοιμουνιστάς. Δὲν εἶναι περήφανοι, κλέβουν ἰδέες ἀπὸ ἀποινδύηστε. Τώρα, ὁ Σαὶν Μπριάκ εἶναι τὸ ἐγκληματικὸ στοιχεῖο. Εἶναι πέντε ἄνθρωποι. Ὁ 2-1-65 ἐνομάζεται Λά Βαλέρ. Εἶναι καλὸς στὸ πατόλι. Ὁ Ντινὸ καὶ ὁ Πατσέλλι—θὰ ξανάθω σ' αὐτοὺς σ' ἓνα λεπτό—εἶναι γιὰ τὴ σκληρὴ δουλειά. Εἶχαν τὸν Καντέλλα γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσῃ, ὡς τὴ στιγμή πὺ δρόμῃκε στὸ δρόμο σου. Κατόπιν, ὑπάρχουν δύο ἡ τρεῖς ἄνδρες πὺ ἐνεργοῦν ὡς σωματοφύλακες γιὰ τοὺς γραφεῖδες τοὺς κι' αὐτοὶ εἶναι ὅλοι. Μία ἀντάρξης μονάδα. Καὶ πιστεύουν στὴν ἐκδίκηση, φίλε μου. Ὁ Πατσέλλι εἶναι Κορσικανὸς καὶ Κορσικανὴ ἦταν ἡ μητέρα τοῦ Ντινὸ. Πείραξε ἓνα ἀπὸ αὐτοὺς καὶ θὰ δροεθῇ ὅλοι πάνω στὸ σῶμα σου! Βλάψε τὸν ἀρχηγό τους κι' ἴσως νὰ μὴν εἶναι καθόλου ἐπικολο γιὰ σένα νὰ ἀποτραδηγῇς. Εἶναι ἀφωσιωμένοι σ' αὐτόν. Ἐτσι ἄκουσα, πάντως.

Ἐτσι ἄκουσα κι' ἐγὼ ἐπίσης, εἶπε ὁ Κραίγκ. Θὰ πρέπει νὰ τὸ ριψοκινδυνέψω... Ὁ Λούμης δάγκανε πότε λίγη μπλόκτιττα καὶ πότε λίγο τυρὶ.

Φαίνεται νὰ ἀκούει πάρα πολλά, εἶπε. Ἀπὸ ποῖ τὰ μαθαίνει ὅλα αὐτά;

Ἀπὸ τοὺς Ἀραβες, εἶπε ὁ Κραίγκ. Ἐχουν κι' ἐκεῖνοι τὸ δικὸ τους δίκτυο. Πολὺ καλὸ ἐπίσης. Κι' ἔπρεπε νὰ μὲ κρατοῦν ζωντανό, τότε. Χρειάζονταν τὸ ὕλικο πὺ τοὺς προμήθηναι...

Θέλεις νὰ μοῦ πῇς γι' αὐτούς;

Ὁχι, εἶπε ὁ Κραίγκ.

Ὁ Λούμης ἔσπρωξε τὸ πιάτο του μακριά. Ἐπειτα, ξεχνώντας τὴν ἰδέαν του τὶ θεωρεῖς, εἶπε δυνατά:

Θεέ μου, ἦταν φοβητό!

Ὁ ἡλικιωμένος μαίεγε ντ' ὀτέλ ἐντελὼς κορυφός, εἶπε: «Εὐχαριστῶ, κύριε» κι' ὁ Λούμης προχώρησε στὸ ἀναγνωστήριο, ὅπου τρεῖς γέροι κοιμόνταν.

Εἶναι κι' αὐτοὶ ἐπίσης κορυφὸι, εἶπε. Ὁστόσο, θὰ κάνουμε καλύτερα νὰ μὴν ριψοκινδυνέψουμε.

Κύτπησε τὸ κουνδούνι γιὰ νάρθη ἓνα γκαρσόνι καὶ παραγγέλει καφέ στὴν αἰθουσα τῆς ἀλληλογραφίας.

Αὐτὴ ἦταν τεράστια, ἔρημη καὶ γεμάτη ἔδουα-διανὰ γραφεῖα, μὲ χαρτοφύκελα τῆς λέσχης. Τὸ γκαρσόνι σέρβιρε τὸν καφέ κι' ὁ Λούμης μουρμούρισε δυνατά:

Φοβερό, φοβερό...

Γιατὶ τῶς ἐδῶ; φώτισε ὁ Κραίγκ.

Ἐχω συνηθίσει, καὶ μοῖχουν συνηθίσει κι' ἐκεῖνοι εἶπε ὁ Λούμης. Ὅταν φτάνῃ κανεὶς στὴν ἡλικία μου, δὲν εἶναι εὐλόγητος πιά. Ὁχι σὰν καὶ σένα...

Πότε θέλεις νὰ φύγω; φώτισε ὁ Κραίγκ.

Αὐτὸ ἀκριβὲς ἐννοῶ, εἶπε ὁ Λούμης. Εἶσαι πάντοτε βιαστικός. Τώρα, θέλω λίγη κουνεντοῦλα. Δὲν μπορῶ νὰ ὑποφέρω νὰ κάνω ἀπότομα μερικὰ πράγματα. Ἀλλὰ δὲν θὰ προσαρμωστῇ μαζί μου. Εἶσαι ὑπερβολικὰ ἐγωιστής, φίλε μου. (Συνωφρο-νίστηκε). Θὰ φύγῃς ὅσο πὺ γρήγορα μπορέσω νὰ τὸ κανονίσω. Ὁ Γκαρσόν δὲν φύγη μαζί σου.

Δὲν μοῦ ἔχετε ἐμπιστοσύνη;

Πῶς μπορῶ; φώτισε ὁ Λούμης ὠρμισμένα. Πάντως, μπορεῖ νὰ εἶναι πολὺ χρήσιμος. Καὶ φαίνεται νὰ σὲ συμπαθεῖ. Ὁ Θεὸς ξέρει γιατί... Αὐτὸ εἶναι τὸ καὶ μὲ τὸν Γκαρσόν, ἀγαπᾷ τοὺς ἀνθρώπους!

Ὁ Κραίγκ ἄναψε ἓνα τσιγάρο.

Φροντίζετε νὰ γίνεστε διασπαστός, εἶπε.

Ὁ Λούμης, ἀπορροφητός, πῆρε ἓνα τσιγάρο ἀπὸ τὸ πακέτο τοῦ Κραίγκ.

Θὰ σοῦ πῶ κάτι, εἶπε. Εἶμαι γραμμένος στὰ διδλία ὡς δημόσιος υπάλληλος. Ἐπικουρῶ. Ὅλοι νομίζουν πὺ ἔχω παραμεριστῇ ἐπειδὴ εἶμαι τόσο ἀπότομος. Δὲν ὑπάρχουν οὔτε τριάντα ἄνθρωποι σὺν κόσμῳ πὺ νὰ ξέρουν γιὰ μένα τόσο ὅσα ἐσὺ—κι' εἶναι ὅλοι σὰν καὶ σένα. Δὲν μποροῦν νὰ μὲ προδώσουν...

Θὰ μπορούσαν, μὰ μέρα, εἶπε ὁ Κραίγκ.

—Ἀργὰ ἢ γρήγορα, κάποιος ἀπὸ αὐτοὺς θὰ τὸ κάνει, εἶπε ὁ Λούμης. Ὅταν θὰ τὸ κάνει, θὰ τὸ ξέρω καὶ θὰ εἶμαι ἔτοιμος γι' αὐτό. Ὡς τότε, εἶναι ὅλα πολὺ ἀστεία. Νὰ θυμᾶσαι αὐτὸ μόνο, παιδί μου: Εἶμαι ἀνώνυμος. Γιατὶ εἶμαι καλὸς στὴ δουλειά μου!

—Σκοτώνοντας ἀνθρώπους.

—Καμμιὰ φορὰ. Ὁχι συχνά. Τὸ δικὸ σου εἶδος δουλειᾶς συμβαίνει μὴ σὲ τὸς τόσες. Ὅταν δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος χρησιμοποιοῦ αὐτόν, ἐν νομίζω πὺ εἶναι δικαιολογημένος. Γι' αὐτὸ τὸν λόγο βρίσκομαι ἐδῶ...

—Σὰς στενοχωρεῖ αὐτό;

—Ὁχι, εἶπε ὁ Λούμης ἀμέσως. Ὁχι, παρὰ μόνον ἂν ἀποτύχω. Καὶ δὲν ἀποτυγχάνω συχνά. Ἀσφαλῶς, δὲν πρόκειται νὰ ἀποτύχω αὐτὴ τὴ φορὰ. Ἄν δὲν πεθάνῃ ὁ Σαὶν Μπριάκ, θὰ πεθάνουν πολλοὶ ἄλλοι ἄνθρωποι. Καὶ θὰ εἶναι καλύτερο ἐν-θυμῶται ἀπὸ κείνον. Καὶ τώρα, μὴλσέ μου πάλι γι' αὐτόν.

Ὁ Κραίγκ ἐπανάλαβε ὅσα τοῦ εἶχε πῇ ὁ Μπέν Μπάρκ, στὸ μικρὸ ἐστιατόριο κοντὰ στὸ Ζαφάν-ντὶ Φαρό, στὴ Μασσαλία. Ἐκανε ζέστη στὸ ἐστιατόριο, θυμῶται, ἀλλὰ ἡ μουνηματισμένη ἦταν καλὴ, καθὼς καὶ τὸ κρασί τῆς Προδηγίας. Ἄν καὶ μωμεθιανός, ὁ Μπέν Μπάρκ εἶχε πῇ τὸ ἄλτρο του. Τὸ χρειαζόταν. Εἰκοσιτέσσερις ὥρες τὴν ἡμέ-ρα, δρισεύταν σὲ κίνδυνο. Ὁ Σαὶν Μπριάκ δὲν εἶχε ἀνακαλύψει ἀκόμα ποῖς ἦταν, ἀλλὰ ὁ Μπέν Μπάρκ εἶχε πλησιάσει τὸν Πατσέλλι καὶ ἀπὸ κεί-νον τελικὰ εἶχε ἀνακαλύψει τὴν ἵπαρξη τοῦ στυ-λῆνα τοῦ Σαὶν Μπριάκ καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ ἀρχηγού του. Ὁ Σαὶν Μπριάκ εἶχε φοιτήσει στὴ σχολὴ τοῦ Σαὶν Σὺρ κι' εἶχε κερδίσει τὸν Πολε-μικὸ Σταυρὸ στὴν Ἰνδοκίνα, ἐπειδὴ εἶχε δεῖξει ἐ-ξαιρετικὸ θάρρος ἐκεῖ ὅπου τὸ θάρρος ἦταν κάτι κοινό. Ἦταν ἀξιοματικὸς ἀντικατασκοπίας στὸ

Ἀτλὰς Νηπάρμεντ τῆς Ἀλγερίας κι' εἶχε μετα-φερθῇ ἀπὸ κεί ἐπειδὴ ἦταν ὑπερβολικὰ σκληρός μολονόα στὴν Ἀλγερία ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ ἡ σκλη-ρότης ἦταν ἐπίσης κάτι τὸ κοινό. Δὲν ἦταν σφι-κτοῦς, σὰν μερικὸς ἀπὸ τοὺς ἄνδρες πὺ ἐργάζον-ταν γι' αὐτόν. Χρησιμοποιοῦσε ἀπλῶς τὴν σκλη-ρότητα ἐπειδὴ ἔφευγε ἀποτελέσματα. Ἐφευγε τὰ ἀποτελέσματα πὺ χρειαζόταν τόσο ἐπείγοντως. Ὁ Σαὶν Μπριάκ ἦταν ἀποφασισμένος, ἐντελὼς ἀ-ποφασισμένος, νὰ παραμείνῃ ἡ Ἀλγερία μέρος τῆς Γαλλίας, νὰ μὴ ὑποφέρουν ἡ χώρα του κι' ὁ στρα-τός, πὺ λάρρευε, περισσότερες ἥττες, περισσότε-ρους ἐξευτελισμούς. Ἀπέναντι σ' αὐτόν τὸν τερά-στιο σκοπὸ, καμμιὰ ἀνθρώπινη ζωὴ, συμπεριλαμ-βανομένη καὶ τῆς δικῆς του, δὲν εἶχε σημασία.

Σιγά-σιγά, ὑπομονητικὰ, μὲ ἀπώτετο κίνδυνο, ὁ Μπέν Μπάρκ εἶχε δημιουργήσει ἓνα φέκελλο: Γιὰ τὸν τρόπο πὺ ἐνεργοῦσε ὁ Σαὶν Μπριάκ, γιὰ τὸ προσωπικὸ του, γιὰ τὴν οικονομικὴ βοήθεια—κι' εἶχε μιλήσει γιὰ μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ στὸν Κραίγκ. Στὸ τέλος, ὁ Σαὶν Μπριάκ τὸν εἶχε συλλάβει, ἀλλὰ ὁ Μπέν Μπάρκ εἶχε πεθάνει πάρα πολὺ γρήγορα, καὶ, γιὰ ἓνα χρόνο ἀκόμα, ὁ Κραίγκ ἦταν ἀσφαλής.

Ὁ Λούμης φώτισε:

Τὸν εἶδες ὅταν τὸν ξέκιναν;

Ὁ Κραίγκ κοίμησε τὸ κεφάλι του.

Ἄκουσα ὅμως πὺς εἶχε γίνῃ μὴ ἄμορφη μάζα...

Φοβήθηκε;

Φυσικά, εἶπε ὁ Κραίγκ. Θέλησα νὰ βγῶ ἀπὸ τὴν ὑπόθεση ἀμέσως μόλις τῆμαθα, ἀλλὰ δὲν μπο-ρεσα. Εἶχατε δικίω γιὰ μένα. Ἐν μέρει, τουλάχισ-τον. Δὲν μ' ἀρέσει νὰ σκοτώνω ἀνθρώπους, παρ' ὅλα ὅσα νομίζετε, ἀλλὰ δὲν μπορούσα νὰ ἔω χωρὶς κίνδυνο. Εἶχα συνηθίσει σ' αὐτόν. Δὲν τὸν ἀπολάμ-βανα, καταλαβαίνετε. Ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ τὸν ἔχω...

Ἐπρεπε; Ἐννοεῖς πὺς δὲν τὸν χρειαζόσαι πιά;

Θέλω τὴν κοπέλλα, εἶπε ὁ Κραίγκ. Λοιπόν, δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχῇς: Ἄν δὲν κάνω αὐτὴ τὴ δουλειά, δὲν θὰ θροῦμε ποτὲ κάποια γαλήνη.

Πολὺ καλὰ τότε, εἶπε ὁ Λούμης. Θὰ σὲ φυ-γαδεύσω σὲ καμμιὰ-δύο μέρες. Κατόπιν, θάχῃς τέσσερις μέρες καιρὸ γιὰ νὰ κάνῃς τὴ δουλειά κι' αὐτὸ εἶν' ὅλο. Ἰσως φύγη γιὰ τὸ Ἄντεν σὲ μὴ εἰκοσιτέσσερις μέρες. Ἐχει σχέδια γιὰ τὸ Ἄντεν. Μεγάλια σχέδια. Ἐτσι μοῦ εἶπαν, τουλάχιστον. Ἀπεργίες, στάσεις, σφαγές... Θὰ πρέπει νὰ στελλομε στρατεύ-ματα καὶ νὰ σκοτώσουμε πολλοὺς Ἀραβες, κι' ἀκό-μα καὶ τότε τὸ πρᾶγμα μπορεῖ νὰ ἐπικρατῇ κι' ἂν ἐπικρατῇ, θάχῃμε τοὺς Ρώσους σὲς πλάτες μας. Τὸ καλύτερο ὅλταν νὰ μὴν πᾶν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος στὸ Ἄντεν. Εἶναι δικὴ σου δουλειά νὰ φροντίσης νὰ μὴν πᾶν. Ἄν εἶναι δυνατόν, θάθελα νὰ πάρος περισσότερες πληροφορίες γιὰ τὰ σχέδια του. Ἀλ-λὰ αὐτὸ δὲν εἶναι σημαντικό. Τὸ κυριότερο εἶναι νὰ φροντίσης νὰ μὴν πᾶν ἐκεῖ. Ἐν τάξει;

Δὲν θὰ πᾶν, εἶπε ὁ Κραίγκ.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Carrier

τὴ θαλπωρὴ τὸ χειμῶνα... καὶ τὴ δροσιὰ τὸ καλο-καίρι, ἐξασφαλίζουν οἱ συσκευές κλιματισμοῦ Carrier πὺ παράγουν συγχρόνως θερμὸ καὶ ψυ-χρὸ αέρα.
 τὰ μεγαλύτερα κτιριακὰ συγκροτήματα τοῦ κό-σμου ἔχουν ἐγκαταστή-σει κλιματισμοὺ Carrier.
 ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ:
 "ΤΕΚΛΑΙΜΑ", ΠΑΝΕΠΙΣΤΗ-ΜΙΟΥ 58, ΤΗΛ. 628.661

581.65 M

Μια σύγχρονη πηγή καλλιογίας για την γυναίκα της εποχής

ΤΟ «SALON DE BEAUTÉ»

Πολιτισμένο, άνετο, ευχάριστο, τελείως ανανεωμένο μετά την ριζική ανακαίνισή του, το γνωστό Ινστιτούτο αισθητικής «SALON DE BEAUTÉ», της Κας Λίας Γαλάνη, είναι σήμερα ένα ιδεώδες «Σαλόν όμορφιάς» για την γυναίκα της εποχής μας. Τα αλλεπάλληλα συγχαρητήρια στην διευθύντριά του, κυριών, που επί σειρά ετών επισκέπτονται το «Σαλόν ντε Μπωτέ» και ο ένθουσιασμός των νέων πελατισσών του, απέδειξαν ότι το Ινστιτούτο της οδού 'Ακαδημίας 28, είναι το τελειότερο από πλευράς οργανώσεως, αλλά και εμφανίσεως, που απέκτησε ποτέ η 'Αθήνα.

Η άτομη καμπίνα René Guinot στο «Salon de Beauté». Σ' αυτήν εφαρμόζονται αποκλειστικώς και μόνον τα περίφημα Traitements, του έκλεκτου Γάλλου επιστήμονος.

Το πρώτο ονομάζεται «TRAITEMENT RELAXATION». Εφαρμόζεται στις νέες κοπέλλες και έχει σαν αποτέλεσμα την ανακούφιση και την εξυγίανση της νεανικής επιδερμίδος. Στο TRAITEMENT αυτό, η εφαρμογή του οποίου συνιστάται μία φορά κάθε μήνα, επιτυγχάνεται η χαλάρωση των νεύρων του οργανισμού. Το απόλυτο RELAX.

«TRAITEMENT DE REVIVISCENCE» ονομάζεται το δεύτερο και εφαρμόζεται σε άτομα μέσης ηλικίας. 'Ανανεώνει την επιδερμίδα, σφίγγει τους ιστούς και έχει εξαιρετικά αποτελέσματα στην αναζωογόνηση του δέρματος. Πρέπει να επαναλαμβάνεται κάθε δεκαπενθήμερο.

Το τρίτο, το TRAITEMENT DE RENOUVELLEMENT, προορίζεται για πρόσωπα προχωρημένης ηλικίας και η εφαρμογή του προϋποθέτει μία ώριμη σειρά επισκέψεων. Στην θεραπεία αυτή χρησιμοποιούνται ειδικά βιολογικά εκχυλίσματα, τα οποία επιφέρουν ένα θαυμαστό αποτέλεσμα, μοναδικό για να χάριση μία καινούργια αναλαμπή στην κουρασμένη επιδερμίδα.

Δεν παραλείπουμε να σημειώσουμε ότι εξακολουθούν να εφαρμόζονται στο «Σαλόν ντε Μπωτέ», στην άτομη του το καθένα καμπίνα και όλα τα μέχρι τώρα γνωστά TRAITEMENTS του: 'Η μοναδική «Καθιοδερμία» και η «COURE DE JENNESSE» του Ρενέ Γκινώ, το TRAITEMENT BABOR, ή θεραπεία στήθους και το PEE-LING της JEANNE GATINEAU, το TRAITEMENT GERMAINE MONTEIL, ή «HEURE DE BEAUTÉ», τα Μακιγιάζ GERMAINE MONTEIL και MICHEL DERUELLE. Σε πρώτη σειρά έρχονται η θεραπεία παχυσαρκίας και κυτταρίτιδος και η ηλεκτρική αποτρίχωση («SOUS CONTROLE MEDICALE»).

Ένας Όικος Όμορφιάς με σύγχρονη ατμόσφαιρα και άρτια οργάνωση, που εξυπηρετεί όλες γενικά τις ανάγκες της σημερινής γυναίκας. Το «SALON DE BEAUTÉ», στον τρίτο όροφο της οδού 'Ακαδημίας 28, τηλ. 627-562.

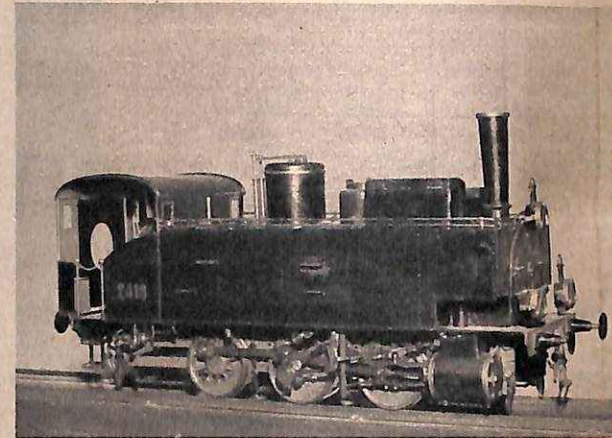
«ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ»

(Ανακοίνωση)

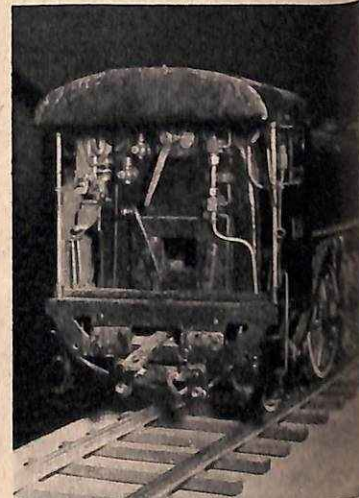
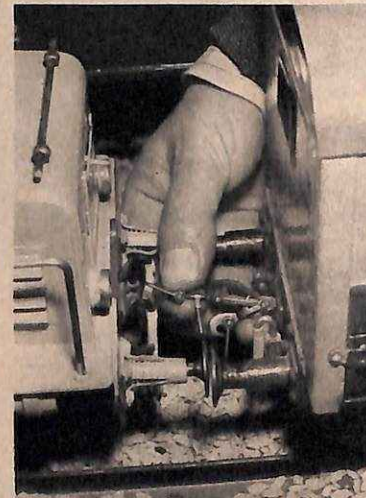

Στην καμπίνα που δείχνει η φωτογραφία εφαρμόζονται τα Traitements του Dr Babor.

Μια ζωή γεμάτη... τραίνα

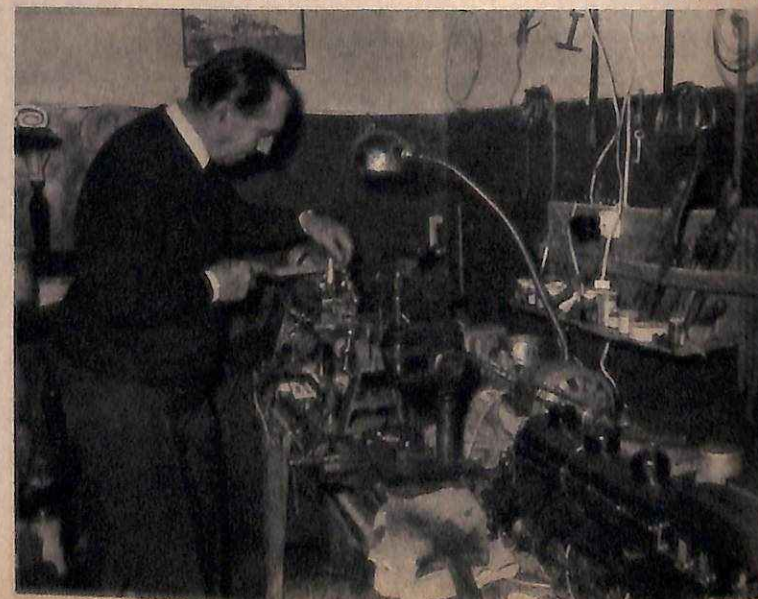

ΠΙΣΤΕΣ ως την τελευταία λεπτομέρεια είναι οι ατμομηχανές που κατασκευάζει ο δλ του τη ζωή ο μαρκήσιος Καππελλέττι.

ΑΚΟΜΑ και οι αλυσίδες που συνδέουν τ α βαγόνια (αριστερά) μοιάζουν με τις πραγματικές. Μόνο που και οι ατμομηχανές (δεξιά) κινούνται με ηλεκτρισμό...

Ο ΤΙΠΟΜΟΝΕΤΙΚΟΣ κατασκευαστής στο εργαστήριό του. Ένας ακόμη συρμός, πιστό αντίγραφο κάποιου παρωχημένου τύπου, θγαίνει σιγά-σιγά από τα χέρια του.

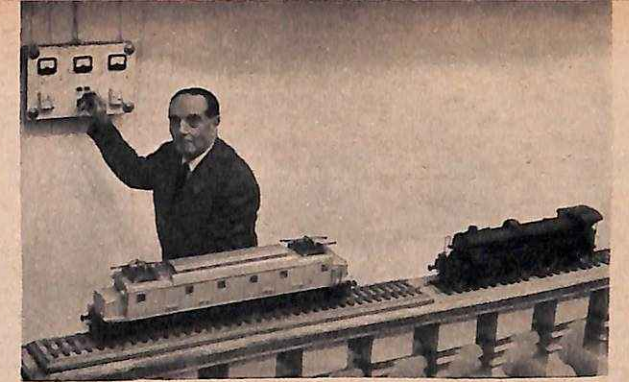
Σήμερα ο μαρκήσιος Τζο-ατσίνιο Καππελλέττι είναι 90 χρόνων, αλλά εξακολουθεί να παίζει με τα «τραινακια» με την ίδια ζέση και τον ίδιο ένθουσιασμό όπως όταν ήταν 10 χρόνων παιδί. Γιατί από τότε —έδω και 80 δλόκληρα χρόνια— έχει το «χόμπυ» να μαζεύει και να κατασκευάζει ο ίδιος, σε μικρότερη φυσικά κλίμακα, αλλά με όλες τις τεχνικές λεπτομέρειες, κάθε γνωστού τύπου ατμομηχανή και δλόκληρα τραίνα, με αποτέλεσμα η συλλογή του να αποτελέσει μία από τις πιο πρωτότυπες, αλλά και την πληρέστερη του τύπου αυτού σε δλόκληρη την Ευρώπη.

Ο γηραιός μαρκήσιος έχει εγκατεστημένη την συλλογή του σε μία μεγάλη βίλλα στην Ούμπρια. Η βίλλα είναι ανοικτή σε όλο τον κόσμο και, έναντι μικρού τιμήματος, που διατίθεται σε αγαθοεργούς σκοπούς, μπορεί ο καθένας να δει την συλλογή του μαρκήσιου.

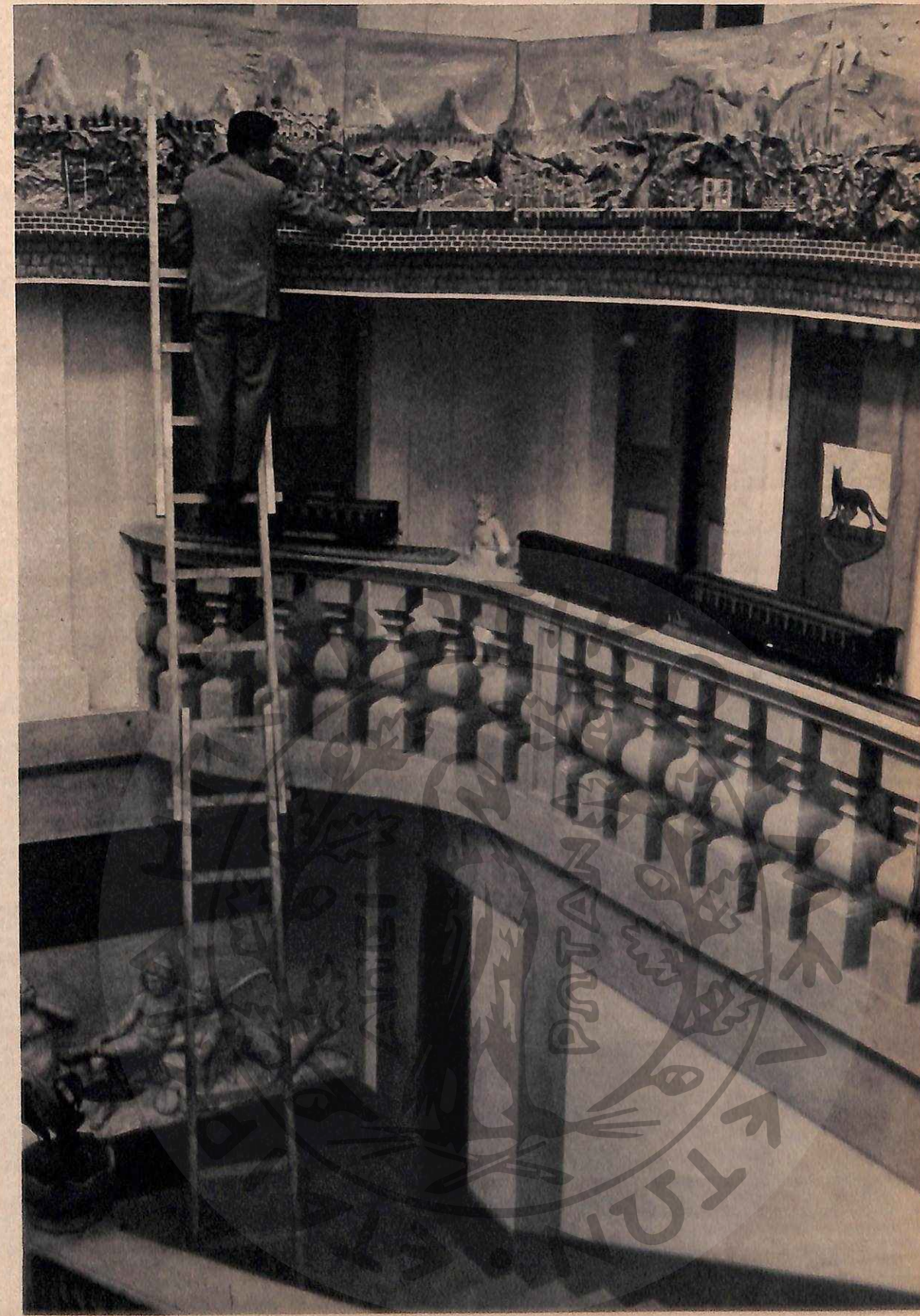
Στην συλλογή περιλαμβάνονται: 1.500 μέτρα σιδηροδρομικών γραμμών, 16 ηλεκτρικές λοκομοτρίδες, 11 ατμομηχανές, 150 βαγόνια διαφόρων τύπων και δυο πλήρεις συρμοί, οι οποίοι διασχίζουν ταυτοχρόνως, από αντίθετες κατευθύνσεις, δλόκληρη την βίλλα, ανάμεσα από έναν δαίδαλο γραμμών, κόμβων, διασταυρώσεων, τούνελ, γεφύρων κλπ.

ΟΙ ΣΥΡΜΟΙ διατρέχουν δλη την μεγάλη βίλλα περνώντας από τα πιο άπιαστα μέρη.

ΩΣ ΚΑΙ ο χάρτης που υπάρχει σε όλα τα Ιταλικά βαγόνια δεν έχει παραλειφθεί.

Ο ΓΗΡΑΙΟΣ ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΚΑΙ ΤΑ «ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ» ΤΟΥ

ΤΑΛΛΕΥΡΑΝΔΟΣ

Κάρολος - Μαυρίκιος ντε Ταλλεϋράν - Περιγκόρ, επίσκοπος του Ωτέν, πρίγκιπ του Μπενεβέντο, και αδιαφιλονίκητα μιά από τις πιο λαμπρές φυσιογνωμίες στο διπλωματικό πάνθεο όλων των εποχών. Στην άεργανη αίθουσα του Μαζαρίνου, της Έθνικής Βιβλιοθήκης του Παρισιού, ο εκουστός διάβολος ξαναζωντανεύει αυτές τις μέρες. Συμπληρώνονται 150 χρόνια από το Συνέδριο της Βιέννης και η γαλλική πρωτεύουσα θέλησε να τιμήσει τον πρωταγωνιστή του

που, με μιά σειρά εκπληκτικών χειρισμών, έφερε την ήττημένη Γαλλία στην θέση να υπαγορεύει όρους, και ωργάνωσε μιά Έκθεση Ταλλεϋράνδου. Ένα πλήθος από αυθεντικά αντικείμενα και προσωπικά του είδη παρουσιάζονται — το γραφείο του, ο χαρτοφύλακας του, η επίσημη στολή του, η πένη του, το πορτραίτο του, το μπαστούνι του, το ορθοπεδικό παπούτσι του, τα παρτσάκια του — και, μαζί με όλα αυτά, τα αναρίθμητα διδύκα που γράφτηκαν γι' αυτόν.

Θεός και δαίμων της Γαλλίας

Ο επισκέπτης που περιδιαβάει στην Αΐθουσα Μαζαρίνου ξεχνάει λίγο - λίγο πως άνηκε στην εποχή της μηχανής, του ατόμου και του κοσμικού Διαστήματος. Νοιώθει νταντέλλες να τυλιγώνται γύρω στο κορμί του και περνούκα να κάθεται πάνω στο κεφάλι του, βουλιάζει ήδονικά μέσα σε μιά βαρειά πολυθρόνα Λουί - Κένζ και, περιτριγυρισμένος από θελούδυνα παραπέτα, περσιτικά χαλιά και θαυμάσιους πολυελαίους, αρχίζει να κουβεντιάζει με τον άνθρωπο που κάθεται πίσω από το γιγαντιαίο μασόνιο, χρυσοσκάλιστο γραφείο.

Ο συνομιλητής έχει κάπως παράξενη όψη, όχι και τόσο ελκυστική. Άλλα όσο μιλάει, τόσο μαγνητίζει, τόσο σιλαβώνει, τόσο συνεπαίρνει. Τό βλέμμα του χαϊδεύει πότε - πότε το ακουμπισμένο πλάι μπαστούνι του με την χρυσή λαβή, που ακολούθησε πιστά τα βήματα του κυρίου του ως τον τάφο. Τα δάχτυλα του άριστου χεριού του παίζουν απαλά πάνω στον χαρτοφύλακα εκείνον, από δυσσινι μαρκινό, που μέσα του τύλιξε μιά Συνθήκη της Βιέννης. Τό δεξί του χέρι κρατάει τό φτερό της χήνας, με τό όποιο υπέγραψε, λίγο πριν πεθάνει, την εξομολόγησή του στον πάπα.

Ο Ταλλεϋράνδος. Ο μεγαλύτερος πολιτικός κι ό μεγαλύτερος παλιάνθρωπος της νεώτερης ευρωπαϊκής ιστορίας. Ο άνθρωπος που υπήρξε θεός για την Γαλλία και δαίμονας για τους ηγέτες της — όποιοι κι αν ήταν. Ο διπλωμάτης που, 127 χρόνια μετά την εξαφάνισή του από τό προσκήνιο, εξακολουθεί να είναι τόσο αμφισβητούμενος, όσο και την εποχή της πολυτάραχης σταδιοδρομίας του. Ο έθελω να συνεχίσουν για πολλούς αιώνες να συζητούν γύρω από τό τί ήμουναι,

τί σκεπτόμουναι, τί ήθελα, είχε πεί. Και ή επίθυμία του (όπως κ' οι περισσότερες άλλες) πραγματοποιήθηκε.

Τό πλέγμα του

Αν δεν είχε πέσει και σπάσει τό πόδι του, ό μεγαλύτερος Ευρωπαίος διπλωμάτης θα ήταν ό Μέττερνιχ.

Τό εύτυχισμένο αυτό για την Γαλλία δυστύχημα συνέβη όταν ό Κάρολος - Μαυρίκιος ντε Ταλλεϋράν - Περιγκόρ ήταν μόλις έννιά χρόνων. Βρισκόμαστε στην εποχή του Λουδοβίκου 15ου και της έρωμένης του μαρκησίας ντε Πομπαδούρ, εποχή όπου για τον Γάλλο άριστοκράτη δεν υπήρχαν παρά δυό δρόμοι επαγγελματικής καριέρας: ό Στρατός και ή Έκκλησία. Μιά λοιπόν και ένας άνάπηρος δεν μπορούσε να φορέσει στρατιωτική στολή, ό Ταλλεϋράνδος υποχρεώθηκε (παρά την κλίση του, παρά την ιδιοσυγκρασία του και παρά την θηλήσή του) να γίνη κληρικός.

Κάτω από τό φώς της νεώτερης επιστήμης, δύσκολα μπορούμε να αμφιβάλλουμε ότι ό κουτσός νέος έπασχε από σύμπλεγμα κατωτερότητας. Άλλωστε, αυτό ήταν τόσο φυσικό! Πώς να επιβληθί, κάτω από τέτοια συνθήκες, ό νεαρός άδβδς σ' αυτή την κοινωνία, που ή σωματική της υγεία τον βάρινε τόσο καταθλιπτικά;

Με τό πνεύμα — αποφάσισε. Άλλωστε δεν υπήρχαν και πολλοί δρόμοι για να διολέξη. Κάθισε και μελέτησε με πάθος, καλλιέργησε την σκέψη του όσο λίγοι άνθρωποι στον κόσμο και έτσι μπόρεσε (άρκετά γρήγορα) να πάρη την ρεβάνς του. Ο κουτσός

άνέθηκε ψηλότερα άπ' όλους τους άρτιμείς συγχρόνους του.

Η ιερατική του καριέρα

Μιά και (καλώς ή κακώς) είχε ακολουθήσει τό έκκλησιαστικό στάδιο, έπρεπε να βρη τρόπο να προδεύσει μέσα στα πλαίσια του. Να γίνη επίσκοπος. Γιατί όχι; Έπειδή ήταν άκόλαστος, έπειδή ήταν χαρτοπαίχτης, έπειδή — άκόμη — ήταν άθεος; Όχι δά! Όταν ένας Βοργίας φόρεσε την παπική τιάρα, γιατί ένας Ταλλεϋράνδος δεν θα μπορούσε να φορέσει την επσκοπική μίτρα; Τούλαχιστον αυτός δεν ήταν δολοφόνος!

Άγωνίστηκε χρόνια να τό καταφέρη, χρησιμοποίησε άδίστακτα την κολακεία και την δολοπλοκία, έβαλε γυναίκες με έπιρρη να μεσολαβήσουν, πάλαιψε μ' όλα τά θεμιτά και άθέμιτα μέσα και τελικά ή έπιμονή του ανταμείφθηκε: Ένα ώραίο πρωί ό άδβδς του Περιγκόρ άνωμαζόταν επίσκοπος του Ωτέν, προς μεγάλο σκανδαλισμό των Γάλλων πιστών, που τον ήξεραν για άκόλαστο, και προς μεγάλη άγανάκτηση άκόμη και της μητέρας του...

Ήταν ή εποχή που άρχισε ή Έπανάσταση. Τί θα κάνη τώρα ό νέος επίσκοπος; Με ποιόν θα πάν; Με τον βασιλιά; Ά, όχι, έχει πολύ δυνατή όσφρηση για να πέσει σε τέτοια γκάφα. Προτιμάει να γίνη μέλος της Έθνικής Συνελεύσεως με την Τάξη του Κλήρου και να προτείνη κάτι που του εξασφαλίζει για πάντα τον τίτλο του άποστάτη και τον άφορισμό του πάπα: Την έθνοποίηση όλόκληρης της έκκλησιαστικής περιουσίας. Είναι μιά πρόταση που συγκλονίζει σθεμελα την παλιά Γαλλία, αλλά εκείνος παίρνει την

ύπόθεση τόσο ελαφρά, ώστε γράφει στον φίλο του δούκα ντε Μπριόν: «Μάθατε, δέβαιαι, τον άφορισμό μου. Έλάτε λοιπόν να με παρηγορήσετε δειπνώντας μαζί μου. Έπειδή όλος ό κόσμος θα μου άρνηθί "φωτιά και νερό", τό δράδυ δεν θα έχωμε παρά παγωμένα κρέατα και άφρώδη κρασιά».

Έμεινε άφωρισμένος σ' όλη του την ζωή. Και ποτέ δεν φάνηκε να ενδιαφέρεται γι' αυτό. Άραγε, όμως, ή άδιαφορία του να ήταν ελκρινής; Άν ναι, τότε γιατί θέλησε πριν πεθάνη να ξαναγυρίσει στους κόλπους της Έκκλησίας; Έτοιμοθάνατος πιά, έστειλε στον πάπα την έγγραφη εξομολόγησή του και πήρε άφεση άμαρτιών. Καμιά φορά οι άμαρτίες ενός ανθρώπου είναι τόσο πολλές, ώστε την ώρα της κρίσεως καταλαμβάνεται από δέος. Άκόμη κι αν ό άνθρωπος αυτός διαθέτη τό ανήθικο άνάστημα ενός άθεου έπισκόπου.

Οί γυναίκες του

Στην ζωή του Ταλλεϋράνδου, ανθρώπου άσχημου, άνάπηρου και κυνικού, οι γυναίκες έπαιξαν περίπου τόσον ρόλο, όσον και ή διπλωματία. Ήταν άκόμη σπουδαστής της ιερατικής σχολής όταν απέκτησε την πρώτη του έρωμένη: την Μαμζέλ Λυζί, ήθοποιό της Κομεντί Φρανσαίς.

Από τότε οι σχέσεις του με τις γυναίκες συνδέονταν μίαν άτέλειωτη αλυσίδα σκανδάλων. Αυτόν τον άσχημο, αυτόν τον άνάπηρο, αυτόν τον κυνικό άνδρα τον άγάπησαν οι ωραιότερες, οι δυναμικότερες και οι πνευματώδέστερες γυναίκες της έποχής του. Η κόμισσα ντε Μπριόν, ή μαρκησία ντε Φλαώ, ή σύζυγος του ύπουργού Ντελακρουά (ό μεγάλος ζωγράφος Εύγένιος Ντελακρουά ήταν νόθος γιός του Ταλλεϋράνδου), ή τόσο άσχημη και τόσο καλλιεργημένη Μαντάμ ντε Στάελ, ή άνηψιά του κόμισσα ντε Περιγκόρ, που τον άγάπησε όταν εκείνος ήταν 60 χρόνων κ' έκείνη 21 και του έμεινε πιστή ως τό τέλος της ζωής του — κ' ένα πλήθος άλλες.

Η γοητεία που άσκούσε στις γυναίκες πρέπει να ήταν πραγματικά άκατανίκητη. Γράφει στο ήμερολόγιό της ή νεαρή και όμορφη Άγγλίδα Φάννυ Μπέρνεϋ, την εποχή που ήταν έξόριστος στην Άγγλία: «Ο Monsieur de Talleyrand έδειξε χτες στην δεξίωση άπεριόριστο πνεύμα και εύφύια. "Σας άρέσει;" με ρώτησε στο αυτί ή κυρία ντε Στάελ. "Όχι πολύ", άπάντησα. "Ά, μιά σας δεβαιώνω πως είναι ένας θαυμασίος άνθρωπος". Ημουναι εύτυχής που δεν συμφώνησα μαζί της».

Όμως, λίγες μέρες άργότερα, ή Φάννυ άλλάζει γνώμη: «Είναι άσύλληπτο. Ο Monsieur de Talleyrand με κατέκτησε. Βρίσκω τώρα πως είναι τό έκλεκτότερο μέλος της εξαίσιας αυτής συντροφιάς».

Τό πιο παράξενο είναι πως ό μεγάλος αυτός έραστής παντρεύτηκε την πιο άνόητη και την πιο άκατάλληλη γι' αυτόν γυναίκα. Πραγματικά, ή ώραία κυρία Κατερίνα - Νοέλ Γκραντ, σύζυγος ενός Άγγλου που την είχε διώξει για μοιχεία και έρωμένη άπειράριθμων άλλων ανδρών, διαφόρων ειδών και ποιότητων, γυναίκα χονδροειδής μάλλον και κακοαναθεραμμένη, ήταν τό πρόσωπο τό όποιο τελικά ό (πρίγκιπ πιά τότε) Ταλλεϋράνδος άποφάσισε να κάνει νόμιμη σύντροφο του βίου του. Φυσικά, δίπλα σ' έναν τέτοιο σύζυγο, ή άνόητη κυρία έδειξε άκόμη άνοητότερη. Πολύ γρήγορα τό Παρίσι συνήθισε να αποδίδη κάθε κουταμάρα που κυκλοφορούσε στους κοσμικούς κύκλους στην Princessse de Talleyrand. Και όμως ή γυναίκα αυτή, που ή παρισινή άριστοκρατία συνήθιζε να άποκαλή (ψιθυριστά δέβαιαι) «κυρία του δρόμου», είχε στο τέλος τό θράσος να άπατήση

τον άνθρωπο που της είχε προσφέρει ένα από τά πρώτα όνόματά της Εύρώπης...

Η ψυχραιμία του

Και που ήταν ένας από τους ψυχραιμότερους κατοίκους της γηραιάς ήπείρου. Όταν έγινε γνωστό πως είχε προσθέσει στους άλλους τίτλους του και τον τίτλο του άπατημένου συζύγου, ό πρώτος που θέλησε να τον προσβάλη κατάμουτρα, με την συνθησμένη του θαναυσότητα, ήταν ό αυτοκράτωρ.

«Δεν μου είχατε πεί ποτέ πως ό δούκας του Σαν Κάρολος ήταν έραστής της γυναίκας σας», του φώναξε μπροστά σ' ένα πλήθος αλίκων.

Και ό Ταλλεϋράνδος, άτάραχος: «Πραγματικά, Μεγαλειότατε, ποτέ δεν είχα σκεφτή πως ή σχέση αυτή μπορούσε να ενδιαφέρει την δόξα της Μεγαλειότητός σας, και την δική μου».

Η ψυχραιμία του έμεινε παροιμιώδης και κάποιοι σύγχρόνός του την περιέγραψε με αυτή την όμη, αλλά χαρακτηριστική φράση: «Όταν τά νώτα του δέχονταν μιά κλωτσιά, τό πρόσωπό του δεν έδειχνε τό παραμικρό».

Οί προσβολές που του έγιναν στην μακρότατη ζωή του ήταν άπειρες και σκληρότατες. Τis δέχτηκε όλες άτάραχος, ψυχρός, μ' εκείνο τό υπερωπτικό ύφος και τό πετωμένο δλέμμα, που άφηναν να ένοηθί ότι στεκόταν πολύ πιο ψηλά από όποιαδήποτε προσβολή ατόμων που θεωρούσε κατώτερα του. Τον πρόσβαλαν οι Άγγλοι, οι Αυστριακοί, οι Ρώσοι, ό Ναπολέων (περισσότερο από όλους), οι συνεργάτες του της Έπανάστασης, οι γυναίκες που άγάπησε, οι φίλοι του, οι Βουρβόνοι — όλοι.

Από όλους, ωστόσο, πήρε την έκδίκησή του. Με τον τρόπο του, τρόπο του τέλειου διπλωμάτη: Κάνοντάς τους να μετανοιώσουν για τις προσβολές τους και να τον άποζητήσουν. Όταν ή Άγγλία κατάλαβε πως ό άνθρωπος που είχε άπελάσει άποτε από τό έδαφος της ήταν ικανότερος από όλους μαζί τους διπλωμάτες της: όταν ή κόμισσα ντε Μπριόν, που τον είχε άποκηρύξει, ζήτησε πεθαίνοντας να τον δη και άφησε τά τελευταία της δάκρυα στα χέρια του: όταν, ιδίως, ό Ναπολέων, ζαλισμένος από τά χτυπήματα των συνασπισμένων στρατών όλης της Εύρώπης, άναφώνησε: «Άχ, αν ό Ταλλεϋράνδος ήταν εδώ, θα κατάφερνε να με ξεμπλέξη!» — ήταν οι μεγάλες, οι άναμφισβήτητες άνταμοιές της ψυχραιμίας του.

Τό χρήμα του

Όσο άγάπησε τις πνευματικές άπολαύσεις, άλλο τόσο άγάπησε και τό χρήμα. «Για τό χρήμα — έγραφε ό μεγάλος Μιραμπώ — θα μπορούσε να πουλήσει την ψυχή του και θα είχε δίκιο, γιατί θα έπαιρνε χρυσάφι δίνοντας άκαθαρσίες».

Όταν τό Διευθυντήριο (ή μάλλον, για την ακρίβεια, ό Μπαρρά) τον έκανε ύπουργό των Έξωτερικών (ύστερα από ίσχυρες πιέσεις και ίκεσίες της Μαντάμ ντε Στάελ), ή ψυχραιμία του τον έγκατέλειψε για μιά φορά και, πνιγμένος από ένα άσυγκράτητο κύμα χαράς, άκούστηκε να λέη: «Τώρα πρέπει να κάνω μιά περιουσία τεράστια, τεράστια περιουσία, τεράστια περιουσία, μιά περιουσία τεράστια...».

Και πραγματικά έκανε. Τέτοιος κλέφτης ύπουργός είναι ζήτημα αν ξανακάθισε ποτέ

«Ο ΝΑΠΟΛΕΩΝ υποδέχεται στο Τίλσιτ την βασίλισσα της Πρωσίας», πίνακας του Casse, στο Μουσείο των Βερσαλλιών. Ήταν μετά την κατάληψη του Βερολίνου από τον Ναπολέοντα. Δίπλα στην βασίλισσα, (δεξιά), ό σύζυγός της, βασιλεύς της Πρωσίας Φρειδερίκος - Γουλιέλμος Γ'. Άνάμεσα στη βασίλισσα και τον Βοναπάρτη, ό τσάρος Άλέξανδρος Α'. Και ψηλά στην σκάλα (άριστερά) ό Ταλλεϋράνδος. Με την συνθήκη του Τίλσιτ ή νικημένη Πρωσία έχασε τά μισά από τά έδάφη της και ό πληθυσμός της περιορίστηκε σε κάτι περισσότερο από πέντε εκατομμύρια ψυχές. Ο Πρώσος βασιλεύς είχε πάρει μαζί του στο Τίλσιτ την ώραία και πνευματώδη γυναίκα του Λουίζα, με την έλπίδα πως θα τον βοηθούσε να μαλακώσει κάπως την ψυχή του καταιγιστή. Οι έλπίδες του όμως διαψεύστηκαν...

σέ ευρωπαϊκό υπουργικό θώκο. Άντλούσε λεπτά από χίλιες - δυό πηγές, ιδίως από ξένες κυβερνήσεις. Κάποτε τρεις Άμερικανοί αντιπρόσωποι, που βρίσκονταν στο Παρίσι για διαπραγματεύσεις, ειδοποιήθηκαν με τρόπο πώς μόνον αν πρόσφεραν ένα δώρο αξίας στον υπουργό των Έξωτερικών θα μπορούσαν να ελπίζουν στην έναρξη των διαπραγματεύσεων. Η Άμερική ήταν ακόμη τότε ένα νεαρρό κράτος που πίστευε στις άρχές του, οι αντιπρόσωποι αγανάκτησαν και έσπευσαν να γυρίσουν στην πατρίδα τους, όπου κατήγγειλαν ανοικτά τον έκδιασμό.

Οι προδοσίες του

Στην Έκθεση Ταλλεϋράνδου ο επισκέπτης μπορεί να διαβάσει μιάν επίστολή παρμένη από τα ρωσικά αυτοκρατορικά αρχεία. Μ' αυτήν, ο Ταλλεϋράνδος ζητάει από τον τσάρο Άλέξανδρο Ιο να του στείλη ενάμισυ εκατομμύριο φράγκα και τον παρακαλεί (αφελέστατα) «να κάμη άμέσως αυτό το γράμμα».

Άπό τον τσάρο Άλέξανδρο! Μά αυτός ήταν ο μεγάλος αντίπαλος της Γαλλίας — τουλάχιστον την εποχή της επίστολής. Έπομένως, ο Ταλλεϋράνδος δεν ήταν παρά ένας κοινότατος, πληρωμένος προδότης...

Βεβαίως και ήταν. Ποιόν υπηρέτησε και δεν πρόδωσε; Ποιά δολοπλοκία, ποιά συνωμοσία ώργανώθηκε και δεν πήρε μέρος; Άρχισε προδίδοντας την τάξη του και τους Βουρβώνους, με την προσχώρησή του στην Έπανάσταση. Έπειτα πρόδωσε την Έπανάσταση για χάρη του Ναπολέοντα. Ύστερα τον Ναπολέοντα για χάρη των Βουρβάνων (και άλλων). Καί, τέλος, έκλεισε τον κύκλο της προδοσίας, συνωμοτώντας και πάλι έναντιον των Βουρβάνων.

«Δεν πρόδωσα κανένα, προτού ο ίδιος πρόδωξη τον εαυτό του», έλεγε άπαντώντας στις κατηγορίες που του έκτοξεύονταν. Μπορεί να ήταν αλήθεια, αλλά οι σύγχρονοί του δεν τον πίστεψαν καί, όσο τον θαύμασαν για την πολιτική του μεγαλοφυΐα, άλλο τόσο τον μίσησαν για τις προδοσίες του. Την έκδίκηση για λογαριασμό όλων των προδομένων θέλησε να πάρη ο Ναπολέων, στην περίφημη εκείνη σκηνή στα ανάκτορα του Κεραμεικού, όπου μπροστά σ' όλους τους υπουργούς του άρχισε να βρίζει χυδαίότατα τον Ταλλεϋράνδο, με τα χειρότερα λόγια, για μισή ώρα και παραπάνω, κλείνοντας στο τέλος το διβλίο των ύβρεων με την ιστορική (άλλα και έλάχιστα τιμητική για τον ίδιο) φράση: «Δεν είσθε τίποτε άλλο παρά σκ..., μέσα σε μιά μεταξωτή κάλτσα!».

Ο Ταλλεϋράνδος όμως τον άκουσε και στην περίπτωση αυτή με την παντοτινή παγωμένη άταραξία του, ακίνητος σαν πέτρα, κοιτάζοντας αλλού, λές κ' οι αυτοκρατορικές βρισιές δεν άπευθύνονταν σ' αυτόν. Καί μόνον όταν η «συνεδρίαση» τερματίσθηκε και οι υπουργοί άποχωρούσαν, τρέμοντας από την ταραχή τους για την φρικτή σκηνή που είχαν παρακολουθήσει, άκούστηκε να λέη ή-συχά σ' έναν συνάδελφό του:

«Τί κρίμα, ένας τόσο μεγάλος άνδρας να έχη τόσο κακή άνατροφή...».

Η διπλωματία του

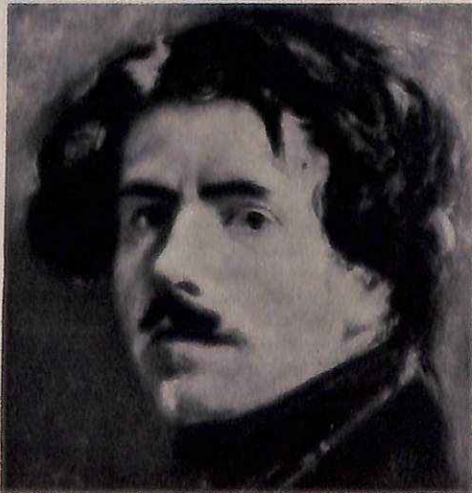
Γιατί ο Ταλλεϋράνδος υπήρξε μεγάλος πολιτικός; Άσφαλώς όχι μόνο για τις σπουδαίες διπλωματικές επιτυχίες του, που κορωνίδα τους ήταν το Συνέδριο της Βιέννης, αλλά (περισσότερο ίσως) για τον διαυγή τρόπο που έβλεπε το παρόν και το μέλλον της Εύρώπης.

Πρώτα - πρώτα ήταν όπαδός της ειρήνης, σε μιάν εποχή όπου όλοι οι μονάρχαι (και πάνω άπ' όλους ο δικός του) διψούσαν για πόλεμο. Μισούσε τον πόλεμο. Καμιά φορά, όταν ο Ναπολέων τον έσπευε μαζί του στις έκστρατείες του, άνένιζε με φρίκη τα έν-

Η ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΟΤΑΝΕΤΤΑ, η τραγική βασίλισσα, γνώρισε τον Ταλλεϋράνδο σαν επίσκοπο-επαναστάτη.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ Ντελαυρουά, νόθος γιός του Ταλλεϋράνδου, είχε μ' αυτόν μιά έκπληκτική όμοιότητα.

δοξα πεδία των μαχών, κρατώντας γεματος άηδία το μαντήλι του στη μύτη. «Στείλτε μου ξερό κρασί της Μαλάγας — έγραφε στο Παρίσι — γιατί αυτά που δλέπω εδώ μου φέρνουν ναυτία». Άγωνίστηκε πάντα να συγκρατήση τον αυτοκράτορα στον άχαλίνωτο καλπασμό του και την έπομένη κάθε νίκης του συνιστούσε μεγαθυμία στους ήττημένους, για χάρη της σταθεροποίησης της ειρήνης. Έκείνος, βέβαια, τις περισσότερες φορές, δεν τον άκουσε και τα άποτελέσματα είναι γνωστά.

Έπειτα, πίστευε σε μιά πανευρωπαϊκή συνεργασία, που σκοπός της θα ήταν η άμυνα έναντιον των δλέψεων της αυτοκρατορικής Ρωσίας. «Ίσχυρη Πολωνία προς βορράν και ισχυρή Αύστρια προς νότον», ήταν η άσση της έξωτερικής πολιτικής του. Καί κάποτε που ο Ναπολέων τον άποκάλεσε για τις φιλοαυστριακές είσηγήσεις του «Αύστριακό», του άπάντησε:

«Είμαι σ' αλήθεια λίγο Αύστριακός, αλλά πάντως δεν είμαι ποτέ Ρώσος και μένω πάντοτε Γάλλος».

Η μεγάλη στιγμή της καριέρας του και της ζωής του υπήρξε το Συνέδριο της Βιέννης. Τον Οκτώβριο του 1814, μετά την συντριβή του Ναπολέοντος, οι Μεγάλοι του τότε κόσμου συγκεντρώθηκαν στην Βιέννη, για να μοιράσουν την Εύρώπη και να τιμωρήσουν την ήττημένη Γαλλία. Έκπρόσωπος της Γαλλίας και της παλινωρθωμένης μοναρχίας της πάλι ο Ταλλεϋράνδος, ο αιώνιος Ταλλεϋράνδος.

Συνηθίζεται ακόμη σήμερα, οι άνθρωποι που πηγαίνουν σε διεθνή συνέδρια να περνούν τόσο ώραία, ώστε να ξεχνούν την επίστροφή τους στην πατρίδα. Άλλά το Συνέδριο της Βιέννης ξεπέρασε κάθε προηγούμενο και κάθε έπόμενο σε κοσμική λαμπρότητα, γοητευτική κομψότητα και ραφινάρισμένη άκτινοβολία. Έξη ολόκληρους μήνες η άφρόκρεμα της ευρωπαϊκής άριστοκρατίας, ό,τι είχε να επιδείξη ή γηραιά ήπειρος σε πλούτο, όμορφιά και πνεύμα, διασκέδαζε άπληστα, άσυγκράτητα, τρελλά στην Βιέννη. Το Συνέδριο δεν προχωρεί, χορεύει, είπε ο όγδοντάχρονος πρίγκιπας ντε Λίν, και ή φράση του πέρασε στην ιστορία.

Ο Ταλλεϋράνδος δεν χόρευε, γιατί ήταν κουτσός, κ' έτσι μπόρεσε να δουλέψη. Το έργο του ήταν άχαρο: Έπρεπε να κάνη όσο μπορούσε πιό έλαφρά την ποινή που θα πλήρωνε ή Γαλλία για τις τρέλλες του Ναπολέοντος. Καί άπέναντί του είχε έναν Μέττερνιχ...

Άρχισε προσπαθώντας να χωρίση τους συμμάχους — «συμμάχους», οι όποιοι είχαν συμμαχήσει μόνο και μόνο για να πολεμήσουν τον κοινό έχθρό. Με τις αδιάκοπες ραδιουργίες του, τις ψευτιές του, τις δολοπλοκίες του, κατάφερε και τους χώρισε.

Έπειτα στράφηκε προς τις μικρές Δυνάμεις καί, με δεξιότεχνικούς διπλωματικούς χειρισμούς, τις συνένωσε σε κοινό διπλωματικό μέτωπο, με έπικεφαλής την Γαλλία, έναντιον των Μεγάλων.

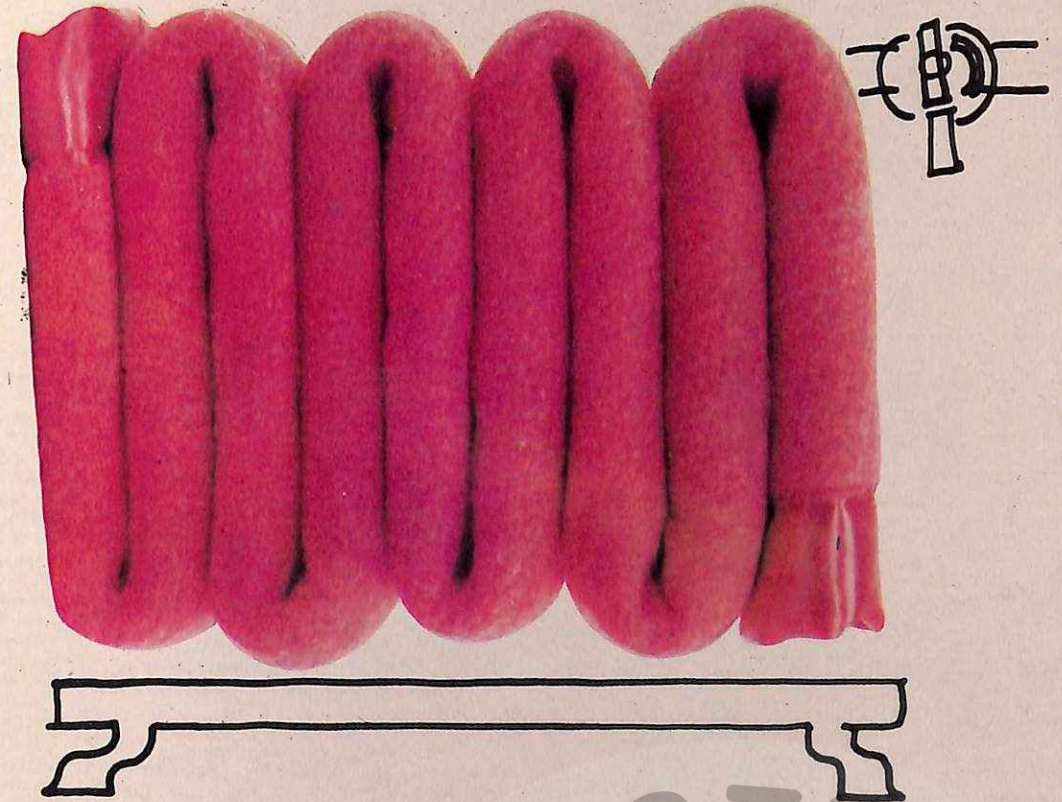
Καί, τέλος, δημιούργησε τέτοια σύγχυση στο αντίπαλο στρατόπεδο, ώστε να τον καλέσουν μιά μέρα οι νικηταί σαν διαιτητή, για να λύση τις διαφορές τους και ν' άποτρέψη τον πόλεμο ανάμεσά τους. Καί στο μεταξύ το Συνέδριο εξακολουθούσε να χορεύη...

Το άποτέλεσμα της καταπληκτικής αυτής ιστορίας ήταν πώς ή Γαλλία δεν έπαθε τίποτα από ό,τι έπρόκειτο να πάθη, έμεινε ήσυχη στα σύνορά της της εποχής της Έπαναστάσεως καί — το άποκορύφωμα — υπέγραψε μιά μυστική στρατιωτική συμμαχία με την Άγγλία και την Αύστρια, διαλύοντας έτσι όριστικά τον συμμαχικό συνασπισμό του έχθρου!

Ύστερα από αυτό, ο έκπρόσωπος της ήττημένης - νικήτριας ξαναγύρισε στο Παρίσι, κουτσαίνοντας πάντα και πάντα άτάραχος.

Θ. ΚΑΡ.

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ & OLYMPIC CR/2

άπ' αυτόν τον χειμώνα

ζεστασιά CRYLOR

Η κουβέρτα CRYLOR ζεσταίνει περισσότερο!

Όλες οι κουβέρτες ζεσταίνουν! ή CRYLOR—άνάλαφρη και άπαλή—ζεσταίνει περισσότερο • Όλες οι κουβέρτες προσφέρονται σε ποικίλους χρωματισμούς ή CRYLOR διατίθεται σε χρώματα μοναδικής ζωντάνιας. Κάθε κουβέρτα CRYLOR συνοδεύεται και άπό ένα είδικό χρωματολόγιο που βοηθάει για αισθητικούς συνδυασμούς στην κρεβατοκάμαρά σας • Όλες οι κουβέρτες πλένονται, αλλά πώς γίνονται... Η CRYLOR πλένεται εύκολα στο ήλεκτρικό σας πλυντήριο, στεγνώνει άμέσως και γίνεται καινούργια • Η κουβέρτα CRYLOR, λουσάτη και άπρόσβλητη άπ' τον σκόρο, διαθέτει και το άκαταμάχητο πλεονέκτημα—χάρης στην είδική τεχνική έπεξεργασία της—ΝΑ ΜΗΝ ΜΑΔΑΗ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΧΝΟΥΔΙΑΖΗ.

Γιά τό σύγχρονο σπίν,μιά Νέα δημιουργία χωρίς προηγούμενο

Οι κουβέρτες CRYLOR είναι προϊόν της RHODIACETA S.A. PARIS - FRANCE. Άποκλειστική νηματοποίησης διά την Έλλάδα: ΒΕΤΑΛΑΝΣ - ΑΛΑΝΑΡΑΣ & ΣΙΑ, ΝΑΟΥΣΑ

9

Ίσαι τὰ νιάτα καὶ ἡ ἀνοιξη προσωποποιημένα, εἰπε μὲ εὐλικρίνεια ὁ Ματιέ. Ἐλναι μόνο κρύμα πὺν κανένα καλὸ παιδί δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐλπίζη νὰ γίνῃ μιά μέρα κύριος... —Δὲν βλέπω τί θὰ κέρδιζα ἀπ' αὐτό. Μετὰ τὸν γάμο ἡ ὁμορφιά τῶν γυναικῶν μαθαίνεται καὶ χάνει τὴν λάμψη της.

Ὁ Ματιέ σήκωσε τὰ χέρια ψηλά: —Τί συμπέρασμα! Μά, ἔμμη... —Θεῖε μου, τὸν δέκονσε εὐγενικά ἡ Κατερίνα, θ' ἀρρήθω. Βγήκαν καὶ οἱ δύο ἀπὸ τὴν κάμαρα. Στὴν αὐτὴ τοῦ πανδοχείου, ὅπου οἱ ὑπηρετίες, φορτωμένες μὲ πιάτα καὶ ποτήρια, ἔτρεχαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἐνῶ οἱ σκούφους τοὺς ἀνέμιζαν, ὁ Ματιέ ἔκανε ἀκόμη μερικὲς σινατήσεις στοὺς ὑπηρετὲς του, τοὺς ἔδωκε διαταγὴ νὰ μείνουν νὰ φυλάξουν τὰ φορτώματα, νὰ μὴ πᾶνε νὰ πιοῦν στὶς ταβέρνες καὶ τοὺς ἀπέλειψε μὲ τίς φανερότερες τιμωρίες ἂν παραβάναι τίς διαταγές του. —Ἐπειτα, καὶ ἐνῶ ὁ μαστορ - Κορνελίς τοὺς χαίρετοσε μέχρι τὴν γῆ, ὁ θεῖος καὶ ἡ ἀνηψιά βγήκαν στὸν δρόμο.

Τὸ πλῆθος συνωστίζονταν καθὼς ἔφθανε στὴν πλατεία τοῦ Κάστρου, ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Αἰμαίου.

Πλησιάζοντας στὴν Ἀγορά, ὁ Ματιέ καὶ ἡ ἀνηψιά του ὄρθκαν μεγάλες δυσκολίες νὰ προχωρήσουν. Ἀδιάφορη στὴν ἐλαφρὰ ἀναταραχὴ πὺν προκαλοῦσε ἡ ὁμορφιά της στὸ πέραςμιά της, ἡ Κατερίνα προχωροῦσε μὲ τὴν μὴτὴ ψηλά, κοιτάζοντας ἀχόρταγα, γιὰ νὰ μὴν τῆς ξεφύγῃ τίποτε ἀπὸ τὸ θέαμα.

Τὰ πλοῖσα σπῖτα τῆς πλατείας, ζωγραφισμένα καὶ χρυσωμένα σὰν σελίδες προσευχηταρίου, χάνονταν σχεδὸν κάτω ἀπὸ κύματα πολυχρωμῶν μεταξωτῶν, πολυτίμων χαλιῶν, στολισμένων μὲ μεταῖς, χρυσᾶ καὶ ἀσημ, πὺν τὰ εἶχαν δγάλει γιὰ τὴν περίσσεια ἀπὸ τὴν σιὰ τῶν σπιτιῶν, γιὰ νὰ λάμψουν στὸν ἥλιο τοῦ δρόμου. Γιρλάντες ἀπὸ λουλούδια

χορμόνταν ἀπὸ τὸ ἕνα σπῖτὶ στ' ἄλλο καὶ στὸν δρόμο, πὺν θὰ ἀκολοῦθοῦσε ἡ λιτανεία, ἕνα παχὺ χαλὶ ἀπὸ φρέσκα χόρτα, κόκκινα τριαντάφυλλα καὶ ἄσπρες βιολεττές σκέπαζε τὸ ἀνόημο λιθόστρωτο. Μπροστὰ στὰ σπῖτα εἶχαν δγάλει, σὲ ἐταξέρες σκεπασμένες μὲ χρυσοστόλιστα ὑφάσματα καὶ κόκκινα καὶ ἄσπρα βελούδα, τοὺς θησαυροὺς χρυσαφικῶν καὶ ἀσημικῶν τῶν οἰκογενειῶν. Κύπελλα, δισκοπότηρα, χρυσὲς καὶ ἀσημένιες πιατέλες, στολισμένες μὲ πολυτίμα πετράδια ἢ σκαλισμένες δαντελλωτά, πὺν μαρτυροῦσαν γιὰ τὸν πλοῦτο τοῦ σπιτιοῦ καὶ προσφέρονταν στὶς ἑκκληρτες ματιές τῶν διαβατῶν, φρουροῦνταν ἀπὸ γεροδεμένους ὑπηρετὲς.

Μ' ὅλες τίς προσπάθειές της, ἡ Κατερίνα δὲν μπόρεσε νὰ ρίξῃ οὐτὲ μιά ματιά στὴν ρωμανικὴ βασιλική, ὅπου κοιμόταν τὸ δοξασιμένο λείψανο. Τὸ δάσος πὺν σχηματίζαν τὰ λάβαρα, οἱ μεταξωτὲς κεντημένες φιάμες, τὰ πολυχρώμα μπαιράκια, πὺν ἔπαιζαν στὴν ἀκρὴ τῶν κονταριῶν τῶν Φλαμανδῶν ἀρχόντων, ἔδειχναν σὰν ἕνα βελούδινο λειβάδι, καθὼς τὰ κινούσε ὁ ἀνέμος, καὶ ἔκρουαν τὴν ἑκκλησία. Οἱ πόρτες, ὀρθάνοιχτες, ἀφηναν νὰ ξεφεύγουν, σὲ κύματα ἀρμονίας, ψαλμοὶ πὺν τοὺς τραγουδοῦσαν γερά φλαμανδικὰ λαργύγια, μὲ φόντο τὰ βρυχώμενα ὄργανα. Σ' αὐτὰ ἔπρεπε νὰ ἀρκεσθῇ!

Ἐπειτα ἀπὸ γενναῖες προσπάθειες, θεῖος καὶ ἀνηψιά κατορθώσαν νὰ ἐγκατασταθοῦν στὴν ἀκρὴ τῆς Ἀγορᾶς, σὲ μιά ἀπὸ τίς καλύτερες θέσεις. Ἀπέναντι στὸ παλάτι τοῦ δούκα. Ἡ γωνία αὐτὴ ἐπέτρεπε νὰ ἔχῃ κανεῖς μιά γενικὴ θέα πρὸς τὴν πλατεία τῆς Ἀγορᾶς καὶ τὴν πλατεία τοῦ Κάστρου. Δυὸ κυράδες, πὺν εἶχαν ἀραχτῇ γιὰ μιά μερδεμένη ὑπόθεση μιάς δανεισμένης σκουφίας πὺν δὲν εἶχε ἐπιστολή, καὶ πὺν οἱ τοξότες εἶχαν ὑποχρεωθῇ νὰ τίς χωρίσουν, εἶχαν δημιουργήσει ἕνα κενὸ στὸ πλῆθος, καὶ τὸ εἶχε ἐμμεταλενθῇ ἀμέσως ὁ Ματιέ. Εἶχε εἶτα ἔπιπυχει νὰ ἔξασφαλίσει τὴν κατοχὴ μιάς πέτρας στὴν γωνία τῆς Ἀγορᾶς, πράγμα πὺν θὰ τοὺς ἐπέτρεπε, δταν θὰ ἐρχόταν ἡ στιγμή, νὰ ὑψώθουν λίγο πάνω ἀπὸ τὴν ἀνθρωποθάλασσα, γιὰ νὰ δοῦν νὰ περνᾷ τὸ Ἅγιο Αἷμα. Αὐτὸς πὺν στεκόταν κάτ' ἑαυτοῦ, ἕνας πανύψηλος τύπος, ντυμένος μὲ κοσμάκι χρυσοῦ καὶ προικισμένος μ' ἕνα θλιμμένο μακρυμούρικο πρόσωπο, εἶχε παραμερίσει λίγο, γιὰ νὰ κἀνὴ θέσθ' στὴν κοπέλλα. Εἶχε μάλιστα σουφρώσει τὰ χεῖλιά σ' ἕναν εὐγενικὸ μορφασμὸ, πὺν θὰ μπορούσε στὴν ἀνάγκη νὰ θεωρηθῇ σὰν χαμόγελο.

Τὰ ρούχα του, πὺν ἦταν στολισμένα σὲ τίς οὐγίες μὲ γούνα πτῖ - γκρι καὶ ἕνα λεπτὸ ἀσημένιο κέντημα, εἶχαν κάποια κομψότητα, ἀλλὰ μιά δυσάρεστη μυρωδιά ἰδρωτὸς ἔβγαλνε ἀπ' αὐτὰ καὶ ἡ Κατερίνα φρόντισε νὰ βάλλῃ κάποια ἀπόσταση ἀνάμεσά της καὶ στὸν ὑποχρεωτικὸ ἀσπὸ.

Ὁ Ματιέ ὅμως δὲν εἶχε τέτοιες λεπτότητες. Ἀρχισε μιά ζωηρὴ συζήτηση μὲ τὸν γείτονά του. Ἦταν ἕνας γυναικῶς πὺν εἶχε ἔρθει ἀπὸ τὴν Γάνδη, γιὰ νὰ ἐφοδιασθῇ ἀπὸ τίς ἀποθήκες τῆς γεωμανικῆς Χάνσας σὲ γούνες ἀπὸ τὴν Ρωσία καὶ τὴν Βουλγαρία, οἱ κούβεντες του ὅμως στερεοῦνταν ἀπὸ σαφήνεια. Ἦταν φανερό πὺς ἡ παρουσία τῆς νέας τοῦ προκαλοῦσε τὴν ἀφηρημάδα αὐτῇ. Τὴν κοιτοῦσε ἐπιμόνα. Δυσάρεστα ἐπηρεαζομένη ἀπὸ αὐτὴ τὴν ὑπερβολικὰ ἐπιμονὴ ματιά, ἡ Κατερίνα ἀπεφάσισε νὰ μὴν δώσῃ πιά σημασία. Τὸ παραθὰλο πλῆθος πὺν γέμιζε τὴν πλατεία παρουσίαζε ἀνεκτὰ ἐνδιαφέροντα πράγματα γιὰ τὴν συνωστίζονταν σ' αὐτὴ τὰ δεκαεπτὰ ἔθνη ἐμπόρων πὺν εἶχαν καταστῆρα στὴν μεγάλῃ ἐμπορικῇ πόλει. Τὰ λυγδιασμένα, ἀλλὰ στολισμένα μὲ ἀτίμητες γούνες, καφτάνια τῶν Ρώσων ἀκουμποῦσαν τὰ ἀκαμτὰ ὀρθάνοιχτα, ἀλλὰ ἀσπρηρῆς, τῶν Ἀγγλῶν, γειτόνευαν μὲ τὰ κεντημένα βελούδα τὰ λαμπρὰ χρυσοστόλιστα ρούχα τῶν ἐμπόρων τῆς Βενετίας ἢ τῆς Φλωρεντίας, πὺν ἡ πολυτέλειά τοὺς εἶχε κάποιος νεοπλουτικὴ ἐμφάνιση καὶ τραβοῦσε τοὺς λαοδῶνες, ὅπως τὸ μέλι τραβάει τίς μύγες... Ἕνα τεράστιο τοιμπαῖν ἀπὸ κίτρινο σατέν, ἀντρογυλὸ σὰν κολοκύθα καὶ στολισμένο μὲ μῖαν ἄσπρη αἰγκυρέτα, σὰν βοικέττα, ταξίδευε πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια, προκαλοῦντας τὴν γενικὴ περιέργεια γιὰ ἕναν Τοῦρκο. Τέλος, πρὸς τὸ βάθος τῆς πλατείας, ἀκρόβατες εἶχαν τεκτώσει σχολινὰ πάνω ἀπὸ τὸ πλῆθος καὶ ἕνα ἀδύνατο ἀγὸ-

οὐ μ' ἕνα ἐφαρμοστὸ κατακόκκινο μαγιὸ περπατοῦσε τεμπέλικα ἐπάνω τους στὸ ἔθνος τοῦ πρώτου πατώματος, μ' ἕνα μακρὸ ξύλο στὰ χέρια γιὰ νὰ κρατᾷ ἰσορροπία.

Μὲ ὅλες προφύσεις νὰ σκεφθῇ ἡ Κατερίνα πὺς αὐτὸς εἶχε τὴν καλύτερη θέσθ' γιὰ νὰ ἰδῇ καλὰ. Ἀσημένιες σάλπαγγες ἤχησαν ὅλες μαζὶ ἀγγέλλοντας τὸ ξεκίνημα τῆς πομπῆς. Συγχρόνως ἀρχισαν νὰ ἤχουν ὅλες οἱ καμπάνες τῆς Μπρῦξ καὶ ἡ κοπέλλα γελώντας δούλωσε τ' αὐτιά της, γιὰ τὸ θόρυβος τοῦ καμπαναριοῦ τῆς Ἀγορᾶς τῆς ἔπεφτε κατ' εὐθείαν στὸ κεφάλι.

Ἐλναι ὅλο καὶ πὺς δύσκολο ν' ἀνοράσθῃς φθινὰ ἀγγλικὰ μαλλιά, παραπονοῦνταν ὁ Ματιέ Γκωτερέν. Οἱ Φλωρεντινοὶ τῆς Καλιμάλα τὰ μάξεναν ὅλα, πληρώνοντας τα χρυσά, κ' εἶπειτα ἐνανόχονταν καὶ ποιοῦν ἐδῶ τὰ ὑφάσματα τοὺς σὲ τριμερῆς τιμές. Παραδέχομαι πὺς τὰ ὑφάσματα τοὺς εἶναι ὁμορφα καὶ τὰ χρυσὰ ματὰ τοὺς λαμπρά, αὐτὸ ὅμως εἶναι ὅλο! Ἀλλοστε ἡ στήν τῶν ὀρυχείων τῆς Τόλφα πὺν τῆς ἔχουν στὴν διάθεσή τους τοὺς ἐπιτρέπει νὰ χρωματίζουσιν σταθερὰ τὰ ὑφάσματα μὲ μικρὴ δαπάνη...

Μὰ! πρόσθεσε ὁ καινούργιος φίλος του, ἔχουμε κ' ἐμεῖς οἱ γυναικῶδες ὅμοιες δυσκολίες. Μήπως αὐτοὶ πὺν μᾶς ἐρχονται ἀπὸ τὸ Νοβγκρόντ δὲν ἀπαιτοῦν τώρα νὰ τοὺς πληρώνουμε μὲ δνεταπάνια δοικᾶτα; Σὰν τὸ καλὸ φλαμανδικὸ μᾶς χρυσάρι νὰ μὴν εἶχε τὴν ἴδια ἀξία...

—Σοῦτ'... εἶπε ἡ Κατερίνα πὺν ἐνοχλεῖτο ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐμπορικὴ φλυαρία. Νὰ ἡ λιτανεία! Οἱ δύο ἄντρες σώπασαν καὶ ὁ ἀσπὸς ἀπὸ τὴν Γάνδη ἐπαφελήθηκε πὺν ἡ κοπέλλα ἦταν ἀπορροφημένη ἀπὸ τὸ θέαμα γιὰ νὰ λιγοτένῃ τὴν ἀπόστασθ' πὺν εἶχε βάλει μεταξὺ τους. Αὐτὸ τὸν ὑποχρέωνε νὰ στραβῶν τὸν λαμὸ τοῦ πρὸς τὰ πλάγια γιὰ ν' ἀποφύγῃ νὰ στραβῶν ἀπὸ τίς νταντελλένιες ἀκρὲς τοῦ ψηλοῦ καλὴνιματός της. Ἡ Κατερίνα μὲ τὰ μάτια ὀρθάνοιχτα οὔτε τὸν σκεπτόταν πιά. Ἡ λιτανεία ἐκίνησε.

Ἦταν σ' ἀλήθεια μεγαλόπρεπη παρέλαση! Οἱ δημοτικοὶ ἀρχόντες, δέλα τὰ σινάρια, τὸ καθένα μὲ τὸ ἰδιακό του, ἀντιπροσωπεύονταν. Ἀπὸ

ναὶ μιά ξανθιά νέα γυναίκα, λεπτὴ καὶ γεμάτῃ χάρη κ' ἕνα πρόσωπο λυπημένο καὶ γλυκὸ. Ἡ γκουμπλαρισμένη μὲ ἐρίμνα μακρὰ οὐρὰ τοῦ φορέματός της πὺν ἦταν ἀπὸ γαλάσιο μπροκάρ μὲ χρυσὰ μεγάλα λουλούδια, κυλοῦσε τὰ λουλούδια καὶ τὰ φυλλώματα στὸ πέραςμιά της. Ἡ ψηλὴ κομικὴ τῆς σκούφια, καταστόλιστῇ μὲ ζαφείρια, ἔφοιαζε μὲ ὀλόχρυσο μντερό καμπαναριὸ καὶ ἀστραφτερά κοσμήματα σκέπαζαν τὸν λεπτὸ λαμὸ καὶ τοὺς καρπούς της. Ἡ ζώνη τῆς ἦταν φτιαγμένη ἀπὸ χοντροὺς χρυσαφένιους βόλους, δουλεμένους σχεδὸν βάρβαρα ἀπὸ τὸν δγκο τῶν πετραδιῶν πὺν ἦταν δεμένα σ' αὐτοὺς.

Μὴ στρατιά καλόγεροι καὶ μιά θεωρία ἀσπροντυμένων κοριτσιῶν προηγούνταν ἀμέσως πρὶν ἀπὸ τὸ Ἅγιο Αἷμα, πὺν τὸ πλοῖσμά του ἔσπρωξε ὅλο τὸν κόσμο νὰ γονατίσῃ μέσα στὴν σκόνῃ.

Ἡ Μισέλ τῆς Γαλλίας ἦταν ἡ κόρη τοῦ δυστυχισμένου τοῦ Καρόλου τοῦ βου τοῦ Τρελλοῦ καὶ πὺς παντὸς ἡ ἀδελφὴ τοῦ Δελφίνου Καρόλου, πὺν οἱ φήμες πὺν κυκλοφοροῦσαν τὸν κατηγοροῦσαν γιὰ τὸν θάνατο τοῦ μακαρίτη δούκα Ἰωάννη τοῦ Ἀφουάου, πὺν εἶχε δολοφονηθῇ στὴν γέφυρα τοῦ Μοντερῶ τρία χρόνια νωρίτερα. Ὁ Φίλιππος τῆς Βουργουνδίας ἀγαποῦσε πολὺ τὸν πατέρα του καὶ τὴν ἡμέρα πὺν ἔμαθε τὸν θάνατό του, ὁ ἔρωτας χωρὶς πάθος, πὺν εἶχε γιὰ τὴν γυναῖκα του εἶχε σθεῖ, μόνο καὶ μόνο γιὰτὶ ἦταν ἀδελφὴ τοῦ ἐχθροῦ του. Ἀπὸ τότε ἡ Μισέλ δὲν ζοῦσε παρὰ γιὰ τὸν Θεὸ καὶ γιὰ νὰ βοηθῇ τοὺς δυστυχισμένους. Οἱ κάτοικοι τῆς Γάνδης τὴν λάτρευαν καὶ κρατοῦσαν κάποια κακία ἐναντίον τοῦ νομίμου ἀρχοῦντάς της γιὰ τὴν στάση ἀπέναντι σὲ μιά τόσο φλυαριὰ καὶ καλὴ γυναίκα. Τὴν θεωροῦσαν ὑπερβολικὰ καὶ δόλοτα ἄδικη.

Βλέποντας τὸ γλυκὸ πρόσωπο τῆς Μισέλ, ἡ Κατερίνα συμφώνησε ἀμέσως μὲ τὴν γνώμη τῶν ἀσπῶν τῆς Γάνδης καὶ σκεπθῆκε πὺς ὁ δούκας Φίλιππος δὲν ἦταν παρὰ ἕνας ἡλίθιος. Πίσω τῆς ὁ γυναικῶς τῆς Γάνδης φημίσε στὸν θεῖο Ματιέ: —Ἡ ζωὴ τῆς καμμένης τῆς δούκισσας μᾶς δὲν εἶναι παρὰ ἕνα ἀτελείωτο μαρτύριο. Μήπως πέρισον ὁ δούκας δὲν γνώρισε μὲ μεγαλοσπουδαίαν τὴν γέννησθ' τοῦ νόθου πὺν ἀπέκτησε ἀπὸ τὴν καρὰ ντὲ Πορλ; Ἡ καλὴ μᾶς ἀρχόντισσα πὺν δὲν ἔχει παιδιὰ, καὶ δικαιολογημένα. Ἐλάνει τιμὰ τῆς ἡ κοπέλλα ὑποχρεώθηκε νὰ ἔξασπρη, αὐτὴ τὴ φορὰ σὲ μιά βαθεῖα ὑπόκληση.

—Νὰ ἡ δούκισσα εἶχε πῇ κάποιος στὸ πλῆθος. Πραγματικὰ πίσω ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο μιά ομάδα νέων γυναικῶν, ντυμένων μὲ πολυτελεῖς τοιατέτες, δέλες ἀπὸ ἀνοχτοναλάσο μπροκάρο, στολισμένο μὲ ἀσημ καὶ μαργαριτάρια, φορώντας ὅλες τοὺς τῆς ἀσημένια κανινὰ σκούφια πὺν στολισόνταν ὀλόγυρα μὲ γαλάζια μουσελίνα, κυκλο-

ποῦσε γιὰ τὸ λείψανο ὁλος αὐτὸς ὁ κόσμος φοροῦσε στεφάνια ἀπὸ τριαντάφυλλα, βιολεττές, μαντζουράνες, πὺν σ' αὐτὰ τ' ἀγαθὰ, καλοθερμεμένα πρόσωπα φάνταζαν παράξενα.

Μιά στρατιά καλόγεροι καὶ μιά θεωρία ἀσπροντυμένων κοριτσιῶν προηγούνταν ἀμέσως πρὶν ἀπὸ τὸ Ἅγιο Αἷμα, πὺν τὸ πλοῖσμά του ἔσπρωξε ὅλο τὸν κόσμο νὰ γονατίσῃ μέσα στὴν σκόνῃ.

Ἡ Μισέλ τῆς Γαλλίας ἦταν ἡ κόρη τοῦ δυστυχισμένου τοῦ Καρόλου τοῦ βου τοῦ Τρελλοῦ καὶ πὺς παντὸς ἡ ἀδελφὴ τοῦ Δελφίνου Καρόλου, πὺν οἱ φήμες πὺν κυκλοφοροῦσαν τὸν κατηγοροῦσαν γιὰ τὸν θάνατο τοῦ μακαρίτη δούκα Ἰωάννη τοῦ Ἀφουάου, πὺν εἶχε δολοφονηθῇ στὴν γέφυρα τοῦ Μοντερῶ τρία χρόνια νωρίτερα. Ὁ Φίλιππος τῆς Βουργουνδίας ἀγαποῦσε πολὺ τὸν πατέρα του καὶ τὴν ἡμέρα πὺν ἔμαθε τὸν θάνατό του, ὁ ἔρωτας χωρὶς πάθος, πὺν εἶχε γιὰ τὴν γυναῖκα του εἶχε σθεῖ, μόνο καὶ μόνο γιὰτὶ ἦταν ἀδελφὴ τοῦ ἐχθροῦ του. Ἀπὸ τότε ἡ Μισέλ δὲν ζοῦσε παρὰ γιὰ τὸν Θεὸ καὶ γιὰ νὰ βοηθῇ τοὺς δυστυχισμένους. Οἱ κάτοικοι τῆς Γάνδης τὴν λάτρευαν καὶ κρατοῦσαν κάποια κακία ἐναντίον τοῦ νομίμου ἀρχοῦντάς της γιὰ τὴν στάση ἀπέναντι σὲ μιά τόσο φλυαριὰ καὶ καλὴ γυναίκα. Τὴν θεωροῦσαν ὑπερβολικὰ καὶ δόλοτα ἄδικη.

Βλέποντας τὸ γλυκὸ πρόσωπο τῆς Μισέλ, ἡ Κατερίνα συμφώνησε ἀμέσως μὲ τὴν γνώμη τῶν ἀσπῶν τῆς Γάνδης καὶ σκεπθῆκε πὺς ὁ δούκας Φίλιππος δὲν ἦταν παρὰ ἕνας ἡλίθιος. Πίσω τῆς ὁ γυναικῶς τῆς Γάνδης φημίσε στὸν θεῖο Ματιέ: —Ἡ ζωὴ τῆς καμμένης τῆς δούκισσας μᾶς δὲν εἶναι παρὰ ἕνα ἀτελείωτο μαρτύριο. Μήπως πέρισον ὁ δούκας δὲν γνώρισε μὲ μεγαλοσπουδαίαν τὴν γέννησθ' τοῦ νόθου πὺν ἀπέκτησε ἀπὸ τὴν καρὰ ντὲ Πορλ; Ἡ καλὴ μᾶς ἀρχόντισσα πὺν δὲν ἔχει παιδιὰ, καὶ δικαιολογημένα. Ἐλάνει τιμὰ τῆς ἡ κοπέλλα ὑποχρεώθηκε νὰ ἔξασπρη, αὐτὴ τὴ φορὰ σὲ μιά βαθεῖα ὑπόκληση.

—Νὰ ἡ δούκισσα εἶχε πῇ κάποιος στὸ πλῆθος. Πραγματικὰ πίσω ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο μιά ομάδα νέων γυναικῶν, ντυμένων μὲ πολυτελεῖς τοιατέτες, δέλες ἀπὸ ἀνοχτοναλάσο μπροκάρο, στολισμένο μὲ ἀσημ καὶ μαργαριτάρια, φορώντας ὅλες τοὺς τῆς ἀσημένια κανινὰ σκούφια πὺν στολισόνταν ὀλόγυρα μὲ γαλάζια μουσελίνα, κυκλο-

ποῦσε γιὰ τὸ λείψανο ὁλος αὐτὸς ὁ κόσμος φοροῦσε στεφάνια ἀπὸ τριαντάφυλλα, βιολεττές, μαντζουράνες, πὺν σ' αὐτὰ τ' ἀγαθὰ, καλοθερμεμένα πρόσωπα φάνταζαν παράξενα. Μιά στρατιά καλόγεροι καὶ μιά θεωρία ἀσπροντυμένων κοριτσιῶν προηγούνταν ἀμέσως πρὶν ἀπὸ τὸ Ἅγιο Αἷμα, πὺν τὸ πλοῖσμά του ἔσπρωξε ὅλο τὸν κόσμο νὰ γονατίσῃ μέσα στὴν σκόνῃ.

Πρώτῃ φορὰ ἔβλεπε ἡ Κατερίνα τὴν δούκισσα τῆς Βουργουνδίας. Ποι, πραγματικὰ, ἡ ἀρχόντισσα δὲν ἐρχόταν στὸ Ντιζόν. Ὅλο τὸν χρόνὸ ζοῦσε μόνῃ μὲ τίς κυράδες καὶ τίς δούλες πὺν τὴν ὑπηρετοῦσαν στὸ αὐστηρὸ καὶ πολυτελὲς παλάτι τῶν κομιτῶν τῆς Φλάνδρας στὴν Γάνδη, γιὰτὶ ἡ παρουσία τῆς ἦταν δυσάρεστῇ στὸν ἄνδρα της.

Ἡ Μισέλ τῆς Γαλλίας ἦταν ἡ κόρη τοῦ δυστυχισμένου τοῦ Καρόλου τοῦ βου τοῦ Τρελλοῦ καὶ πὺς παντὸς ἡ ἀδελφὴ τοῦ Δελφίνου Καρόλου, πὺν οἱ φήμες πὺν κυκλοφοροῦσαν τὸν κατηγοροῦσαν γιὰ τὸν θάνατο τοῦ μακαρίτη δούκα Ἰωάννη τοῦ Ἀφουάου, πὺν εἶχε δολοφονηθῇ στὴν γέφυρα τοῦ Μοντερῶ τρία χρόνια νωρίτερα. Ὁ Φίλιππος τῆς Βουργουνδίας ἀγαποῦσε πολὺ τὸν πατέρα του καὶ τὴν ἡμέρα πὺν ἔμαθε τὸν θάνατό του, ὁ ἔρωτας χωρὶς πάθος, πὺν εἶχε γιὰ τὴν γυναῖκα του εἶχε σθεῖ, μόνο καὶ μόνο γιὰτὶ ἦταν ἀδελφὴ τοῦ ἐχθροῦ του. Ἀπὸ τότε ἡ Μισέλ δὲν ζοῦσε παρὰ γιὰ τὸν Θεὸ καὶ γιὰ νὰ βοηθῇ τοὺς δυστυχισμένους. Οἱ κάτοικοι τῆς Γάνδης τὴν λάτρευαν καὶ κρατοῦσαν κάποια κακία ἐναντίον τοῦ νομίμου ἀρχοῦντάς της γιὰ τὴν στάση ἀπέναντι σὲ μιά τόσο φλυαριὰ καὶ καλὴ γυναίκα. Τὴν θεωροῦσαν ὑπερβολικὰ καὶ δόλοτα ἄδικη.

Βλέποντας τὸ γλυκὸ πρόσωπο τῆς Μισέλ, ἡ Κατερίνα συμφώνησε ἀμέσως μὲ τὴν γνώμη τῶν ἀσπῶν τῆς Γάνδης καὶ σκεπθῆκε πὺς ὁ δούκας Φίλιππος δὲν ἦταν παρὰ ἕνας ἡλίθιος. Πίσω τῆς ὁ γυναικῶς τῆς Γάνδης φημίσε στὸν θεῖο Ματιέ: —Ἡ ζωὴ τῆς καμμένης τῆς δούκισσας μᾶς δὲν εἶναι παρὰ ἕνα ἀτελείωτο μαρτύριο. Μήπως πέρισον ὁ δούκας δὲν γνώρισε μὲ μεγαλοσπουδαίαν τὴν γέννησθ' τοῦ νόθου πὺν ἀπέκτησε ἀπὸ τὴν καρὰ ντὲ Πορλ; Ἡ καλὴ μᾶς ἀρχόντισσα πὺν δὲν ἔχει παιδιὰ, καὶ δικαιολογημένα. Ἐλάνει τιμὰ τῆς ἡ κοπέλλα ὑποχρεώθηκε νὰ ἔξασπρη, αὐτὴ τὴ φορὰ σὲ μιά βαθεῖα ὑπόκληση.

—Νὰ ἡ δούκισσα εἶχε πῇ κάποιος στὸ πλῆθος. Πραγματικὰ πίσω ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο μιά ομάδα νέων γυναικῶν, ντυμένων μὲ πολυτελεῖς τοιατέτες, δέλες ἀπὸ ἀνοχτοναλάσο μπροκάρο, στολισμένο μὲ ἀσημ καὶ μαργαριτάρια, φορώντας ὅλες τοὺς τῆς ἀσημένια κανινὰ σκούφια πὺν στολισόνταν ὀλόγυρα μὲ γαλάζια μουσελίνα, κυκλο-

ποῦσε γιὰ τὸ λείψανο ὁλος αὐτὸς ὁ κόσμος φοροῦσε στεφάνια ἀπὸ τριαντάφυλλα, βιολεττές, μαντζουράνες, πὺν σ' αὐτὰ τ' ἀγαθὰ, καλοθερμεμένα πρόσωπα φάνταζαν παράξενα. Μιά στρατιά καλόγεροι καὶ μιά θεωρία ἀσπροντυμένων κοριτσιῶν προηγούνταν ἀμέσως πρὶν ἀπὸ τὸ Ἅγιο Αἷμα, πὺν τὸ πλοῖσμά του ἔσπρωξε ὅλο τὸν κόσμο νὰ γονατίσῃ μέσα στὴν σκόνῃ.

τες με πολεμικές πανοπλίες, παρίστανε στην λιτανεία τον κόμη Τιερόν της Φλάνδρας, που σ' αυτόν χωροδοῦσαν τὸ "Άγιο Αἷμα. Καὶ σὸν ῥόλο αὐτὸ φοροῦσε τὰ δῖα μὲς ἄλλης ἐποχῆς. Μία ποικαμία ἀπὸ ἀτσάλινους δακτύλιους τὸν τύλιγε ἀπὸ τὰ πόδια μέχρι τὸ κεφάλι, πὺ καλύπτονταν ἀπὸ τὸ κωνικὸ κράνος, πὺ ἄφηνε ἐλεύθερο μόνον τὸ σκληρὸ καὶ χλωμὸ πρόσωπό του. "Ἐνα μεγάλο ξίφος μακρὸ καὶ φαρδὸν κρεμόταν στὸ πλάι του. Στὸ δεξιὸν τοῦ χεριοῦσε ἕνα κοντάρι δῖου ἀνέμιζε ἕνα μπαϊράκι μὲ τὰ χρώματα τῆς Φλάνδρας. Οἱ ἄρχοντες πὺ τὸν περιέβαλλαν ἦσαν ντυμένοι μὲ τὸν ἴδιον τρόπο καὶ σχηματίζαν ἕνα δάσος ἀπὸ μαύρα σιδερένια ἀγάλματα, ἄκμαπα καὶ τρομερά. "Ἡ ματιά τοῦ Φιλίππου ταξίδευε πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια αἱ δὲν σταματοῦσε ποτενὰ. Πῶς φαίνονταν ὑπερσπῆς, ὑπερηφανος καὶ ἀκατάβητος! "Ἡ Κατερίνα σκυμμένη πάλι κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ σεβασμοῦ σκέφθηκε πῶς, ὁπωσδήποτε, δὲν ἦταν συμπαθητικός.

Ξαφνικὰ καθὼς ἀνασηκωνόταν ἀπὸ τὴν ὑπόκλησή της ἡ Κατερίνα ἔνοιωσε δύο τρεμάμενα χέρια ν' ἀγκαλιάζουν τὴν μέση της. "Ἐκανε μὴ κίνηση γιὰ νὰ ἐλευθερωθῇ, πιστεύοντας πῶς κάποιος γλιστροῦσε καὶ πιανόταν ὅπου εἴρωσε. Τὰ ἐρευνητικὰ χέρια, ὅμως, ἀνέβαιναν τὸν μπουστό της γιὰ νὰ σφιχθοῦν λαί-

μαργα γύρω ἀπὸ τὸ στήθος της. "Ἐνα οὐρλιαχτὸ λύσας τῆς ἔφυγε. Γυρίζοντας μὲ δία πὺ ἔκανε τοὺς διπλανοὺς νὰ παραμερίσουν καὶ τὴν σκούφια της νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν θέση της, ἡ κοπέλλα ἀντιμετώπισε τὸν ἐπιδρομέα καὶ δρεῖθηκε πρόσωπο μὲ πρόσωπο μὲ τὸν γουναρὰ τῆς Γάνδης, πὺ τὰ εἶχε χάσει ἀπὸ μὴ τέτοια ἀντίδραση.

—Ω! φώναξε ἡ Κατερίνα... Παλιογυροῦν!

Καὶ ἀνίκανη νὰ συγκρατῇ τὴν ὀργή της, χαστούκιζε μὲ δόλκιμη τὴν δύναμή της τρεῖς φορές τὸν ἐτσώπο. Τὰ χλωμά μάγουλα κοκκίνισαν στὴν στιγμή σὰν παπαρῖνες τὸν Αἰγούστο καὶ ὁ ἀστὸς ὑπεχώρησε φέροντας τὰ χέρια τοῦ σὸ πρόσωπο. "Ἡ Κατερίνα ὅμως εἶχε ἔσπαθσει. Χωρὶς νὰ λογαριάσῃ τὴν δμορφὴ νταντελλένια σκούφια της, πὺ κυλιόταν στὴ σκόνῃ, ἀτελευτερώνας τὴν λαμπερὴ μάζα τῶν μαλλίων της, ἤθελε νὰ κυνηγήσῃ τὸν ἀντίπαλο, παρὰ τίς προσπάθειες τοῦ Μαιεὶ νὰ τὴν συγκρατῇ.

—Ἀνηψία μου, ἀνηψία μου, τρελλάθηκε; φώναξε ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος.

—Τρελλάθηκε; Μάλιστα; Ρωτῆστε αὐτὸ τὸ θλιβερὸ ὑποκείμενο, αὐτὸν τὸν ἄθλιο ἔμπορο ταμαριῶν τί ἔκα-

νε. Ρωτῆστε τον, ἂν τοιμάν νὰ σᾶς τὸ πῇ!

Ο ἄνθρωπος ὑποχωροῦσε στὴ σκιά τῆς Ἀγορᾶς, προσπαθώντας φανερά νὰ ἐξαφανισθῇ, μὰ τὸ πλῆθος τὸν στρίμωχνε. Ἀλλωστε οἱ παρόντες, διασκεδάζοντας, ἔπαιρναν τὸ μέρος ἄλλος τοῦ γουναρὰ καὶ ἄλλος τῆς κοπέλλας.

—Μὰ, ἔλεγε ἕνας μπακάλης, πὺ τὸ πλάτος τοῦ ἦταν ὅσο καὶ τὸ ὕψος του, ἂν δὲν μπορῇ κανεὶς πᾶ νὰ ἀγκαλιάσῃ μὴ κοπέλλα μέσα στὸ πλῆθος χωρὶς νὰ προκαλέσῃ σκάνδαλο...

Μία γυναίκα, μὲ φρέσκο ὀλοστρόγγυλο πρόσωπο, μὲ αὐταρχικὴ ὅμως ματιά εἶχε σκύψει γιὰ νὰ τὸν κοιτάξῃ καταπρόσωπο.

—Θάθελα πολὺ νὰ δοκιμάσουν νὰ μ' ἀγκαλιάσουν, φώναξε. "Ἡ κοπέλλα ἔκανε πολὺ καλὰ καὶ ἔξρω ἐγὼ πῶς θάδβαζα τὰ μάτια σ' ὅποιον θὰ ἤθελε νὰ μὲ κἀνῃ τὸ ἴδιο.

Νὰ δγάλῃ τὰ μάτια τοῦ γουναρὰ, αὐτὸ καθὼς φαίνεται δοκίμαζε νὰ κἀνῃ ἡ Κατερίνα, πὺ δὲν μποροῦσε πᾶ νὰ τὴν συγκρατῇ ὁ θεὸς της.

"Ἐνας μεγάλος καυγᾶς εἶχε ἀνάψει τραβώντας τὴν προσοχή τοῦ πλῆθους, κανένας ὅμως ἀπὸ τοὺς ἀνακατωμένους σ' αὐτὸν δὲν κατᾶβε πῶς εἶχε σταματήσει καὶ ἡ ἴδια ἡ πομπή. Μία ψυχρὴ φωνὴ κυρίαρχηξε ξαφνικὰ πάνω ἀπὸ τὸν θόρυβο.

—Φρουροί!.. Συλλάβετε αὐτοὺς τοὺς

ἀνθρώπους πὺ ταραξοῦν τὴν λιτανεία!

"Ἦταν ὁ ἴδιος ὁ δούκας. Σταματημένος στὴ γωνία τῆς Ἀγορᾶς, ἔκαμπος στὸ σιδερένιο τοῦ φόρεμα, περιέμενε. Ἀμέσως τέσσερις τοξότες τῆς προσωπικῆς τοῦ φρουρᾶς ἔσκησαν τὸ πλῆθος. "Ἡ Κατερίνα χωρίστηκε ἀπὸ τὸ θῆμα τῆς πὺ ἀμυνόταν ὅσο μποροῦσε καλύτερα, πιάστηκε ἀπὸ δύο τοξότες παρὰ τὰ παρακάλια τοῦ τρομοκρατημένου Μαιεὶ καὶ σύρθηκε μπρὸς στὸ ἄλογο τοῦ Φιλίππου τῆς Βουργουνδίας.

Ο θυμὸς της δὲν εἶχε ἡσυχάσει. Πάλευε σὰν δαίμονας καὶ ὅταν κατῶρθισαν νὰ τὴν ἀκίνητοποιήσουν ἐπ' αὐτοῦ, τὰ χρυσὰ μαλλιά της κατρακυλοῦσαν στοὺς ὤμους της. "Ο ἕνας ἵπ' αὐτοὺς ἔδειχνε τὴν δροσερὴ καμπυλότητά τοῦ ἀπὸ τὸν σχισμένο γιακά τοῦ γαλάζιου φορέματος. Σήκωσε μὴ ἀστραφτερὴ καὶ ἄγρια ματιά στὸν δούκα πὺ διασταυρώθηκε μὲ τὴν ματιά τοῦ Φιλίππου, ὅπως ἕνα ξίφος μ' ἕνα ἄλλο. Γιὰ λίγο ἀλληλοκοιτάχτηκαν, ζυγίζοντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλο σὰν δύο μονομάχοι, αὐτὸς τόσο μεγάλος καὶ ὑπερήφανος ἔπάνω σ' ἄλογο τοῦ, ἐκείνη στυλωμένη σὰν μικρὸς κόκορας, χωρὶς νὰ κατεβάσῃ τὰ μάτια της. "Ολόγυρά τοὺς εἶχε ἀπλωθῇ μὴ φοβισμένη σιωπή, πὺ διακόπτονταν

εἶναι καὶ τὰ 3 ὑπέροχα!..

HOOVER ΝΕΑ ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ

κατάλληλα γιὰ κάθε νοικοκυριό

Ἡ HOOVER σᾶς προσφέρει σήμερα τὰ νέα της αὐτόματα πλυντήρια, προϊόντα μακρᾶς πείρας καὶ μελέτης.

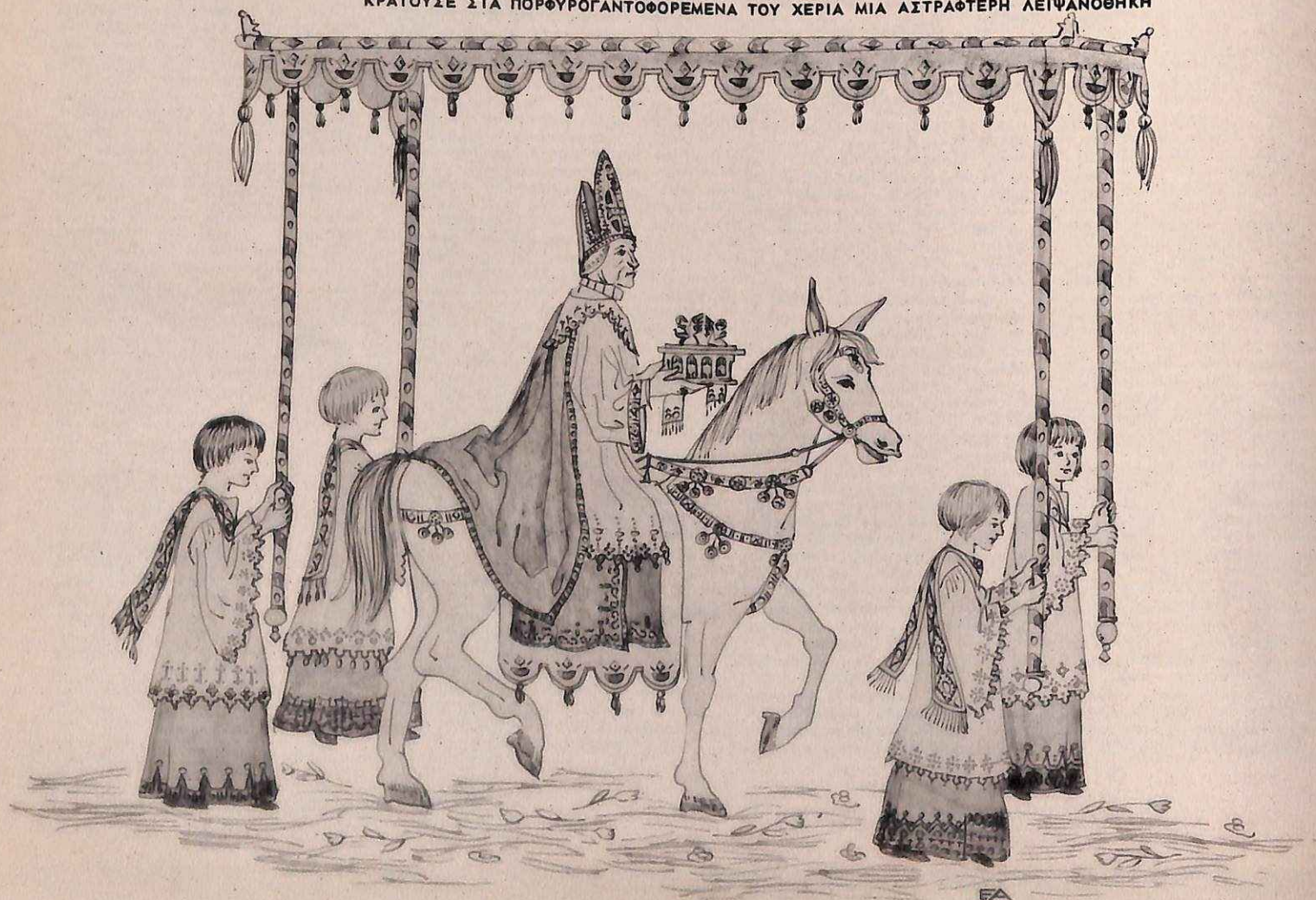
Με τὴν πλήρη αὐτὴ σειρὰ σᾶς δίδει τώρα τὴν εὐκαιρία νὰ διαλέξετε ἕνα αὐτόματο πλυντήριο, τὸ πὺ κατάλληλο γιὰ σᾶς.

Δέν μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι τέλεια ἄφοῦ εἶναι HOOVER

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13, ΤΗΛ. 237.860 - 226.747

ΚΡΑΤΟΥΣΕ ΣΤΑ ΠΟΡΦΥΡΟΓΑΝΤΟΦΟΡΕΜΕΝΑ ΤΟΥ ΧΕΡΙΑ ΜΙΑ ΑΣΤΡΑΦΤΕΡΗ ΛΕΙΨΑΝΘΗΚΗ

μόνον από τ' αναφυλλήτα του τρομοκρατημένου Ματιέ.

—Τί συνέβη; ρώτησε ξερά ο δούκας.

—Απάντησε ένας από τους τοξότες που κρατούσαν τον μισοπεταμένο από τον τρομό γουναρά από την Γάνδη.

—Αυτό ο λεβέντης επομελήθηκε από τον συνωστισμό για να δοκιμάσει να χαϊδεύσει λίγο την κοπέλλα, άρχοντά μου. Αδίκη όμως του οίχτηκε για να του δγάλη τα μάτια.

—Η σταχτιά ματιά του Φιλίππου μόλις άγγιξε με παγερή περιφρόνηση το τρομοκρατημένο πρόσωπο του άστού και γύρισε στην Κατερίνα που με υπερπομπικό χέλι δεν είχε πη λέξη. Βέβαια για το δίκιο της ήταν πολύ υπερήφανη για να δικαιολογηθεί μπρος σ' όλους, ακόμη περισσότερο για να παρακαλέσει. Περιέμενε μόνο. Άντλησε η ψυχρή φωνή του Φιλίππου.

—Είμαι θαυρ σφάλμα να διαταράξη κανείς έτσι μια λιτανεία. Πάρτε τους από δω. Θ' άτασολογήθω μ' αυτή την ύποθεση άργότερα.

Μία στιγμή σκυμμένος στον λοχαγό της φρουράς του, τον Ζάκ ντε Ρουσαί, του μίλησε σιγά, έπειτα γυρίζοντας το άλογό του ξαναπήρε την θέση του στην παρέα. Η λιτανεία ξαναπήρε τον δρόμο της μέσα από ιερούς ψαλμούς και σύννεφα λιθανοτού.

Ο λοχαγός ντε Ρουσαί υποχρεώθηκε να περιμένει το τέλος της παρέλασης, που άποτελούνταν από αναπαραστάσεις σκηνών της Παλαιάς και της Νέας Διαθήκης, για να πάρη τους κρατούμενους του. Η διαταγή που του είχε δοθεί ήταν να τους πάη στο παλάτι και γ' αυτό έβρεπε να διασχίσει την πλατεία. Στο μεταξύ ο Ματιέ Γκωτερέν ξεροβόλωνε τα μαλλιά του και έβλαψε με λυγμούς, σωριασμένος σε μια πέτρα, ενώ η νέα άσση που είχε πάρει το μέρος της Κατερίνας, πάσχιζε να τον παρηγορήσει. Δοκίμασε να μιλήσει στην ανήλική του, οι τοξότες όμως τον έμπόδισαν. Φανταζόταν με τρομό την σειρά καταστροφών που έμελλε να ακολουθήσουν. Χωρίς άμφιβολία η άμυαλη θα ριχνόταν στη φυλακή, έπειτα θα δικαζόταν, ίσως θα την κρεμούσαν ή θα την έκαιγαν σαν ιερόσυλη. Κι αούτουθό θα το κατάστρεφαν το σπίτι, θα τον έδιωχναν από την πόλη και θα έβρεπε να περιπλανιέται στους πέντε δρόμους με την οικογένειά του, ζητιανεύοντας το φονί του, πάντα κυνηγημένος, πάντα περιπλανώμενος, μέχρι που ο Άρχοντας Θεός θα τον λιπώταν και θα τον καλούσε κοντά του...

Η Κατερίνα, που είχε ήσυχάσει έπιτέλους, διατηρούσε αντίθετα μια παγερή ήρεμία. Οι τοξότες της είχαν δώσει τα χέρια κ' έστεκε εκεί πολύ σιγή, στο ξεσκισμένο φόρεμά της, που έδειχνε το στήθος της, μέσα στον καταρρακτώδη των μαλλιών της, περιφρονώντας τις μισοκολλημένες, μισοπικάντικες κι άσπια και καθαρά άσμενες παρατηρήσεις που προοιούσε η όμορφη της. Συνειδητοποιούσε όλες αυτές τις ματιές που ήταν μαρφωμένες επάνω της. Άκόμη έβρισκε μέσα της πως ήταν διασπαστικό να βλέπει τον λοχαγό των τοξοτών να κατεβάζει τα μάτια, κοκκινίζοντας μόλις του έβριχνε μια ματιά. Ο Ρουσαί ήταν νέος και ήταν φανερό πως η θέα της κρατούμενης τον τάραιε περισσότερο απ' ό,τι θα ήταν λογικό.

Όταν πέρασε η τελευταία είσοδος άλληγορία, ένας Δανιήλ με κοιλίσια ανάμεσα σε πολύ φανταχτερίκα θηρία, παραμέρισε το πλήθος και άδήςσε με ξυπόδητο τους κρατούμενους προς το παλάτι. Διέσχισαν σχεδόν τρέχοντας την πλατεία. Ο κακομοιός ο Ματιέ, πάντα κλαίγοντας, ακολουθούσε δυο μπορούσε καλύτερα, με την σκούφια στραβά, ενώ το τσαλακωμένο χοντρό πρόσωπό του παρουσίαζε μια καταληπτική όμοιότητα με το πρόσωπο ενός κλαμένου μωρού.

Όταν έφτασαν όμως εμπρός στο κυβερνητικό παλάτι, ο δούκας είδε τα κοντάρια των φρουρών να σταυρώνονται μπρος στο στήθος του και υποχρεώθηκε να παραιτηθεί από την προστάθειά του γ' ακολουθήσει την μοίρα της ανήλικής του. Με πικρή καρδιά πήγε και κήθηκε σε μια άλλη πέτρα κι άρχισε να κλαίει σαν έρση, βέβαιος σχεδόν πως δεν θα ξανάβλεπε την Κατερίνα, παρά στον δρόμο για την κρεμάλα.

Με μεγάλη άπορία, μόλις μπήκε κάτω από τους θόλους του παλατιού, η Κατερίνα διεπίστωσε πως την χώριζαν από τον αντίπαλό της. Οι φρουροί του γουναρά έστριψαν δεξιά στην αλή, ενώ ο Ρουσαί άδήςσε ο ίδιος την κρατούμενη του προς την μεγάλη σκάλα.

—Δεν με πάτε στη φυλακή; ρώτησε η κοπέλλα.

Ο λοχαγός ντε Ρουσαί δεν άπάντησε. Με τη ματιά άκίνητη, το πρόσωπο σκυθρωπό κάτω από την άναστικωμένη προσοπίδα του κράνους του ακολουθούσε τον δρόμο του, όμοια μ' ένα καλοκουρδισμένο αυτόματο. Η Κατερίνα δεν μπορούσε να μαντέψει πως αν άρριόταν έτσι έπίμονα να την κοιτάξει ή άκόμη και να της άπαντήσει, ήταν μόνο και μόνο γιατί ένοιωσε πως δεν βαστούσε η καρδιά του κάθε φορά που έβριχνε τα μάτια του στο πλατό όμορφο αυτό πρόσωπο. Ήταν η πρώτη φορά που ο Ζάκ ντε Ρουσαί μισούσε το καθήκον του.

Στην άκρη της σκάλας βόγκαν μια γαλαρία, έπειτα μια πόρτα, που έδινε σε μια μεγάλη αίθουσα, έπιλωμένη με πολυτέλεια, έπειτα μια άλλη αίθουσα, πιο μικρή και γεμάτη στους τοίχους με όμορφα χαλιά με πρόσωπα. Σ' αυτά τα χαλιά, ξεχώρισε μια πόρτα, σπρωγμένη σαν από μαγεία από το χέρι του λοχαγού.

—Μήτε, είπα μονολεκτικά.

Η Κατερίνα, έχοντάς τα χαμένα, πρόσθεε μόνο έκείνη την στιγμή πως μόνον ο λοχαγός ήταν συννοβεία της και πως οι στρατιώτες είχαν χαθεί ως έν θάψματος. Στο κατώφλι ο Ρουσαί έκοψε τα δεσμά της κρατούμενης του με μια μαχαίριά του έγχειριδίου του κ' έπειτα την έσπρωξε στο έσω-τετικό. Η πόρτα έκλεισε πίσω της χωρίς να κάνει τον παραμικρό θόρυβο και όταν η Κατερίνα γύρισε να δει αν ο φύλακός της ήταν πάντα εκεί, δεν μπόρεσε να πιστέψει τα μάτια της: η πόρτα είχε εξαφανισθεί κι αυτή στα σχέδια του τοίχου.

Μ' έναν άναστεναγμό έγκατεροήσεως η κοπέλλα άρχισε να έξετάζει τη φυλακή της. Ήταν μια κάμαρα με μικρές διαστάσεις, αλλά με σπάνια λιανικότητα. Οι τοίχοι σκεπασμένοι με χρυσό έβρασμα άνάδειχναν δυο μπορούσαν καλύτερα ένα μεγάλο ιρεβότι σκεπασμένο με μαύρο δελουδο. Κανένα οικόσμητο δεν ξεχώριζε πάνω από το προσκεφάλι, χρυσό όμως γούτσι με σμαράγδινα μάτια και χρυσές λαμαριές κρατούσαν άναστικωμένες τις σκούφες κοιτίνες. Κοντά στο ψηλό και άσπρο τείμα μια έθνηνη έταξέρα παρουσίαζε μερικά άσημνα που φαίνονταν να έχουν τοποθετηθεί εκεί μόνον και μόνο για να περιβάλλουν ένα μεγάλο άστραφτερό κρυστάλλινο κύπελλο που το στήριγμα και το σκεπασμά του ήταν από χρυσάφι, στολισμένο με μεγάλα μαργαριτάρια δλοστρογγύλα. Άνάμεσα στα δυο στενά μυτερά παραθύρα, μια μεγάλη έθνηνη κασέλα είχε επάνω της ένα χρυσό σμαλτωμένο βάσο, όπου άνθιζε μια τεράστια άγκαλιά τριαντάφυλλα, κόκκινα σαν αίμα.

Με μικρά προσεκτικά βήματα, η Κατερίνα προχώρησε στο παχύ μάλλινο χαλί με τα μαύρα και σκούρα κόκκινα χρώματα, που δεν μπορούσε να ξέρη πως είχε φτάσει πρόσφατα μόνον από την Σαμαράνδη, με μια χοντρή γενοβέζικη καράσα, που ήταν άκόμα άγκυροβολημένη στο έσωτερικό λιμάνι του Ντάμπε. Καθώς περνούσε ένας μεγάλος καθρέφτης κρεμασμένος στον τοίχο της ξανά-στείλε την εικόνα της. Την εικόνα μιας νέας κοπέλλας με άστραφτερά μάτια, που τα άκατάστατα μαλλιά της έλαμπαν πιο δυνατά από τους χρυσούς τοίχους, που το σκυμένο φρέμα της, όμως έδειχνε περισσότερη γυμνή έπιδεμίδα από ό,τι ήταν σωστό. Ντροπιασμένη με την ιδέα όλων έκείνων των ανδρών που την είχαν δει με παρόμοια γύμνια, άνα-ζήτησε γύρω της κάποιο έβρασμα για να σκεπάσει τους όμους και το στήθος της, δεν βρήκε και περιορίστηκε να καλύψει με τα δυο της χέρια σταυρωμένα το μισόγυμνο στήθος της.

Ένοιωσε ξαφνικά κουρασμένη και, πάνω απ' όλα, πεινούσε. Η Κατερίνα ήταν προικισμένη με μια τόσο γερή φύση, που και οι χειρότερες στιγμές της ζωής της δεν κατώρθωναν να της κόψουν την όρεξη. Σ' αυτό, όμως, το καλοκλεισμένο δωμάτιο, που και οι πόρτες του άκόμη ήταν άόρατες, δεν βρισκόταν τίποτε να δάλη στο στόμα της. Έτσι, με έναν βαθύ άναστεναγμό, πήγε και έγκαταστάθηκε σε μια από τις σκαλιστές έθνηνες καρέκλες, με την ψηλή, μονοκόμματη πλάτη, που βρισκονταν από κάθε μεριά του τείματος. Ήταν άρκετά άνετες, χωρίς σε παχειά μαξιλάρια από μαύρο δελουδο με χρυσές φιούμπες, που ήταν καλογεμισμένα με μαλακό πουπίουλο. Η Κατερίνα κουλουράστηκε σαν γάτα, διαπίστωσε πως δεν είχε τίποτε καλύτερο να κάνει και δεν άργησε να άποκοιμηθεί. Η μελλοντική της τύχη την άτασολούσε πολύ λιγότερο από τις άνησυχιές που θα παίδευαν τον καμήμένο τον θείο Ματιέ. Δεν μπορούσαν να την έχουν άδηγήσει σε ένα τόσο όμορφο δωμάτιο για να την παραδώσουν άργότερα στον δήμο.

Πεπετάχθηκε άπότομα, μετά από άρκετην ώρα, είδοποιημένη από το άποσυνείδητό της, που της μνησούσε κάποια παρουσία. Πραγματικά μπροστά της, με τα χέρια πίσω από την πλάτη και τα πόδια έλαφρά άνοιγμένα, ένας άνδρας νέος, ψηλός και λεπτός την κοιτούσε που κοιμόταν. Με μια ψηλή φωνή, μισοτρομαγμένη, μισοξανασημένη, πετάχθηκε βόθια, κοιτάζοντας τον καινογενεφεμένο με άνησυχία.

Δεν ήταν άγνωστος. Ήταν ο ίδιος ο δούκας Φίλιππος. Έλχε άντικαταστήσει την παλαιά του πανοπλία με ένα κοντό χιτόνιο από μαύρο δελουδο, που συνδυαζόταν με τα παντελόνια που κολλούσαν στα μακριά άδύνατα, αλλά όστόσο γεροδεμένα πόδια του. Το γυμνό του κεφάλι έδειχνε τα ξανθά του μαλλιά, κοιμένα πολύ κοντά πάνω από τ' αυτιά. Το άσθηρό του ντύσιμο έπέταγε την νεανικότητα του προσώπου του και δεν φαίνονταν, βέβαια, περισ-

σότερο από τα είκοσιέξη χρόνια του Χαμογελοῦσε.

Το χαμόγελο πλάτυνε εμπρός στην άδεξια ύπόκληση που έκανε η Κατερίνα, μισοξυπνημένη, για να τον τιμήσει λέγοντας:

—Ω... άρχοντά μου, πως ντρέπομαι!

—Κοιμόσουν τόσο καλά, που δεν τόλμησα να σε ξυπνήσω και δεν νομίζω πως ύπάρχει λόγος να ντρέπασαι, γιατί ήταν ένα πολύ όμορφο όνειρο.

Κατακόκκινη από ντροπή, διαπιστώνοντας πως η χλωμή ματιά του Φιλίππου διέτρεχε το κορμί της, η Κατερίνα θυμήθηκε την γύμνια της και διάσπρε να ξαναβάλει τα χέρια μπροστά στο στήθος της. Για να μην ξαφνιασεί αυτή την ξαφνική ντροπή, ο δούκας άπομακρόνθηκε μερικά βήματα και σήκωσε έλαφρά τους όμους.

—Άς μιλήσωμε τώρα λίγο, όμορφη μου ταρκαχοποιέ. Πές μου πρώτα ποιά είσαι;

—Η φυλακισμένη σας, άρχοντά μου!

—Μά, χώρια απ' αυτό;

—Τίποτα παραπάνω... άφου μου μιλάτε στον ενικό. Δεν είμαι άρχοντοπούλα, αλλά ούτε και παρακαταναίκα. Και, καθώς δεν είμαι ούτε ύπαστρια, δεν είναι λόγος, έπειδή με έπιασαν, να με μεταχειρίζεστε σαν τέτοια.

Ενα χαμόγελο μισοδιασκεδάστης, μισοπεριέργειας πέρασε από την σταχτιά ματιά του Φιλίππου. Η άστραφτερόβόλα όμορφη της κοπέλλας που είχε κάνει έντύπωση με την πρώτη ματιά, αλλά άνακάλυπτε σ' αυτήν, τώρα που την πλησίαζε, κάτι παραπάνω: κάποιας λογής έσωτερική έξια, μια ποιότητα που δεν περιείχε να την συναντήσει. Όστόσο, δεν ήθελε άκόμα να το παραδεχθεί και το χαμόγελό του ήταν έντονα άλαστοννο με ειρωνεία, όταν ρώτησε:

—Συγχωώστε με σ' αυτή την κρίση, άρχοντοπούλα μου. Μπορείτε, όστόσο, να μου πείτε ποιά είστε; Μου φαίνεται πως γνωρίζω όλα τα όμορφα κορίτσια αυτής της πόλης, κι όστόσο ποτέ μέχρι τώρα δεν είχα δει.

—Μην με λέτε άρχοντοπούλα, άρχοντά μου. Σας είπα πως δεν είμαι. Κι ούτε είμαι απ' αυτή την πόλη, που συνώδευσαν τον θείο μου που θε να έμπορευνθή ύφασματα...

—Από πού είσαστε λοιπόν; —Γεννήθηκα στο Παρίσι, καθώς όμως στο Ντιζόν από τότε που φίλοι σας, οι όπαδοί του Κατακρεμάσαν τον πατέρα μου που ήταν χρυσοκόπος στον Πόντ-δ-Σάνς.

Το χαμόγελο έσβησε στα χείλη του Φιλίππου, που πήραν μια σκληρή έκφραση. Βάζοντας το ένα πόδι στην γωνία της κασέλας μισοκλειστής και άρχισε να μαδάει τα λουλούδια που βρισκονταν μπροστά του.

—Μια Άρμανιά, έ; Γ' αυτό έχετε να ταράξετε τις λιτανείες, άνθρωποι του είδους σας, όμορφη πέλλα, θάπρεπε να ξέρον πως γοντα έδω διακινδυνεύοντας την χη τους. Παράξενη, μα την άλήθειά τόλμη, όταν άνήρη κανείς σ' έκενέ που σκότωσαν τον πολυκατακρεμά μου πατέρα!

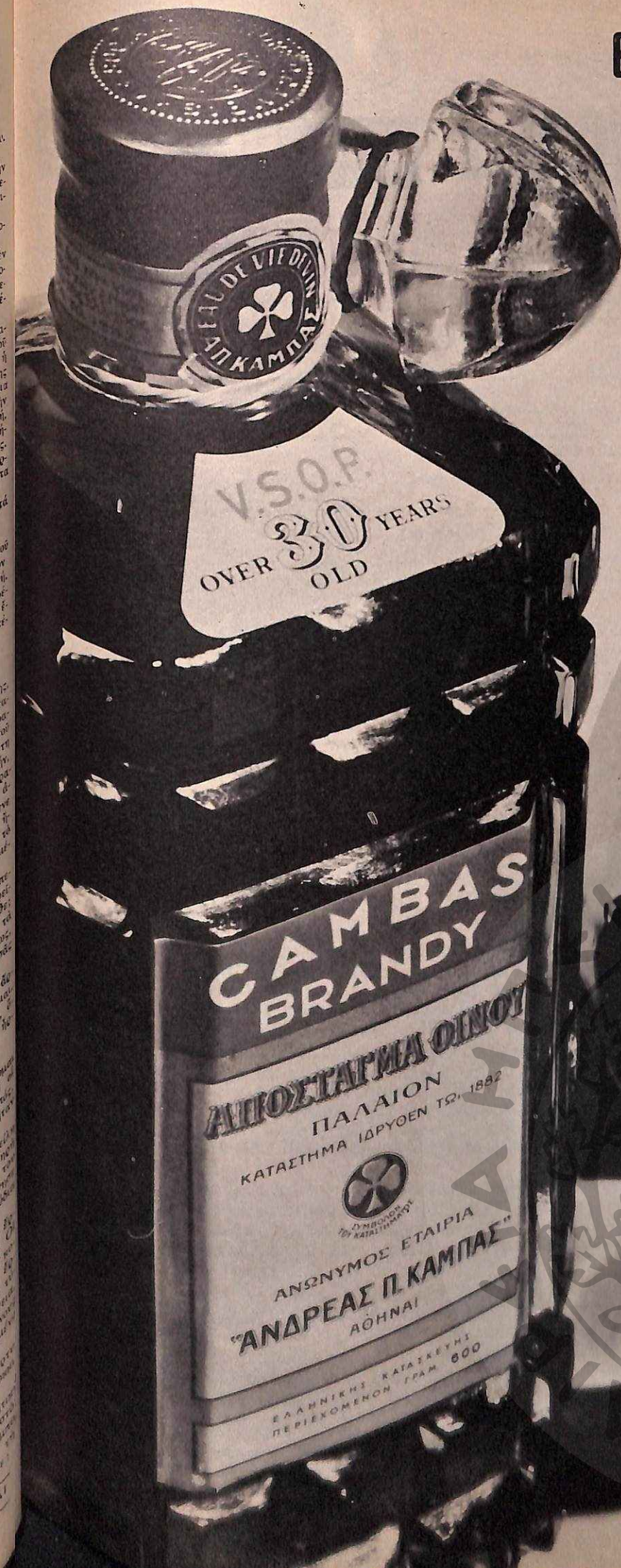
—Δεν είμαι Άρμανιά! διαμαρτυρήθηκε η Κατερίνα που είχε ντίσει δλόκληρο από θυμό.

Η προσδλητική και άπειλη στάση του δούκα την έξώργισε μεγαλύτερο βαθμό. Λίγο τον σπρωξέσε κι άδρας από πρίν... Με φωνή βραχνή από θυμό συνέχισε:

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Θελετε ενα πραγματιο brandy;

από το 1882
ΚΑΜΠΑ

ΕΝΑΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

AIR FRANCE
ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΙΚΟΝΕΣ

Υπόδειγμα δελτίου συμμετοχής

Ε Π Ω Ν Υ Μ Ο Ν	Ο Ν Ο Μ Α	Ε Π Α Γ Γ Ε Λ Μ Α
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ: Όδός.....Αριθ.....		
Συνοικία.....Πόλις.....Τομέας.....		
Δ Η Λ Ω Σ Η		
Συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς AIR FRANCE - ΕΙΚΟΝΩΝ παραθέτω κατωτέρω τὴς λύσεις τῶν 12 φωτογραφιῶν:		
Φωτογραφία Α' ☐	Φωτογραφία Ζ' ☐	
Φωτογραφία Β' ☐	Φωτογραφία Η' ☐	
Φωτογραφία Γ' ☐	Φωτογραφία Θ' ☐	
Φωτογραφία Δ' ☐	Φωτογραφία Ι' ☐	
Φωτογραφία Ε' ☐	Φωτογραφία ΙΑ' ☐	
Φωτογραφία ΣΤ' ☐	Φωτογραφία ΙΒ' ☐	
Π ρ ο σ ο χ ή: Ἀναγράψατε μέσα σὲ κάθε τετραγώνάκι τὸν ἀριθμὸ τῆς ἀπαντήσεως ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν γνώμη σας ἀποτελεῖ τὴν «λύση».		

• ΤΡΕΙΣ ΜΕΡΕΣ ἀκόμα σὰς μένουν γιὰ νὰ συμμετάσχετε στὸν διαγωνισμὸ «AIR - FRANCE» — «ΕΙΚΟΝΩΝ» καὶ νὰ δοκιμάσετε τὴν τύχη σας γιὰ ἓνα πρωτοχρονιάτικο ταξίδι μὲ συντροφιά τῆς προτιμῆσεώς σας στὴν Νέα Ὑόρκη ἢ στὸ Παρίσι.

• ΔΕΛΤΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ θὰ γίνωνται δεκτὰ μέχρι τὰ μεσάνυχτα τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 20ῆς Δεκεμβρίου 1965, ὁπότε θὰ ἀποσυρθῇ τὸ εἰδικὸ κουτί τοῦ διαγωνισμοῦ ἀπὸ τὴν εἴσοδο τῶν γραφείων μας. Θὰ γίνουν ἐπίσης δεκτὰ ἀπαντήσεις διὰ τοῦ ταχυδρομείου μὲ σφραγίδα καὶ τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου.

• Ο ΕΛΕΓΧΟΣ τῶν ἀπαντήσεων θὰ ἀρχίσῃ τὴν 21ν Δεκεμβρίου ἀπὸ εἰδικὸν συνεργεῖον καὶ θὰ καταβληθῇ προσπάθεια ὅπως ἡ σχετικὴ κλήρωσις γίνῃ τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 27ης Δεκεμβρίου.

• ΣΤΕΙΛΕΤΕ ΑΜΕΣΩΣ τὴν συμμετοχὴ σας, χρησιμοποιώντας τὸ ὑπόδειγμα τοῦ δελτίου ποὺ δημοσιεύουμε καὶ σήμερα, ἢ στείλετε τὸ ἴδιο τὸ ἀπόκομμα συμπληρωμένο.

• ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΜΕ καὶ πάλι ὅτι ἐπιτρέπεται μ ὁ ν ο μ ι ᾶ συμμετοχὴ γιὰ κάθε πρόσωπο. Τὰ δελτία, ἐντὸς κλειστοῦ φακέλου, μὲ τὴς ἐνδείξεις: «Διαγωνισμὸς AIR - FRANCE — ΕΙΚΟΝΩΝ» πρέπει νὰ ριφθοῦν ἐντὸς τοῦ εἰδικοῦ κουτίου τὸ ὁποῖο εὑρίσκεται στὴν εἴσοδο τῶν γραφείων μας, στὴν ὁδὸ Σωκράτους 57 ἢ νὰ σταλοῦν ταχυδρομικῶς τὸ ἀργότερον τὴν Δευτέρα 20 Δεκεμβρίου.

Οἱ 12 φωτογραφίες τοῦ διαγωνισμοῦ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Α

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σὲ ποιά χώρα ἀπὸ αὐτὲς ποὺ ἐξυπηρετεῖ ἡ ἀεροπορικὴ ἐταιρία AIR FRANCE ὑπάρχει αὐτὴ ἡ μικρὴ ἐκκλησία; ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1. Μεξικὸ. 2. Χιλὴ. 3. Ἰσπανία. 4. Βραζιλία. 5. Πορτογαλία.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Β

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ἀναγνωρίσατε τὸ ἀεροπλάνο ποὺ ἐχει φινιστρίνια σὰν αὐτὸ τῆς φωτογραφίας; ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1. Κομήτης. 2. Κορβαίρ 880. 3. Καραθέλλα. 4. D. C. 8. 5. Μπόινγκ 707.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Γ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιὰς ἐθνικότητος εἶναι ἡ χορεύτρια τῆς φωτογραφίας; ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1. Βουλγαρική. 2. Σερβική. 3. Ἑλληνική. 4. Ρωσική. 5. Πολωνική.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Δ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σὲ ποῖο μέρος τῶν Παρισίων θρίσκει τὸ ἀγαλμα αὐτό; ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1. Βερσαλλίες. 2. Κήποι Κεραμεικοῦ. 3. Μαρλὺ. 4. Παλαί Ρουαγιάλ. 5. Πλάς Κονκόρντ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Ε

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πόσο ἀπέχει ἡ κορυφὴ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἀεροπλάνου τῆς φωτογραφίας, τύπου Μπόινγκ, ἀπὸ τὸ ἔδαφος; ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1. 8,45 μέτρ. 2. 9,20 μ. 3. 10,25 μ. 4. 12,70 μ. 5. 13,40 μέτρα.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Στὸ στάδιο ποῖας πόλεως εἶναι παρμένη ἡ φωτογραφία αὐτὴ τοῦ Γ. Παπαθασαλείου; ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1. Ἀθήνα. 2. Σόφια. 3. Βουκουρέστι. 4. Ἀγκυρα. 5. Βελιγράδι.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Ζ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τί πίνουν οἱ Γαπωνέζοι νεόνυμφοι ποὺ βλέπετε στὴν φωτογραφία; ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1. Τσάι. 2. Μέντα. 3. Σακέ. 4. Κρασί. 5. Ζαχαρόνερο.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Η

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πόσα ζυγίζει ὁ κινητὴρ αὐτοῦ τοῦ ἀεροπλάνου Μπόινγκ 320B; ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1. 843 κιλά. 2. 1.276 κ. 3. 1.438 κ. 4. 1.615 κ. 5. 1.891 κ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Θ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη καὶ ὁ ἀειμνήστος Βασιλεὺς Παῦλος χαιρετοῦν μιὰ ομάδα ξένων ῥηθοποιῶν. Ποιὰς ἐθνικότητος εἶναι οἱ καλλιτέχναι; ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1. Γάλλοι. 2. Ἀμερικανοί. 3. Ἰταλοί. 4. Γιουγκοσλάβοι. 5. Γερμανοί.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Ι

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σὲ ποιά ἀπὸ τὴς πόλεις ποὺ ἐξυπηρετεῖ ἡ AIR FRANCE θρίσκει τὸ μνημεῖο αὐτό; ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1. Δελχί. 2. Τεχεράνη. 3. Phnom Penh. 4. Τόκυο. 5. Χόγκ - Κόνγκ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πόσο εἶναι τὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας τοῦ φορτηγοῦ αὐτοῦ ἀεροπλάνου τῆς AIR FRANCE; ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1. 2,60 μέτρα. 2. 3,10 μέτρα. 3. 3,40 μέτρα. 4. 3,90 μέτρα. 5. 4,20 μέτρα.

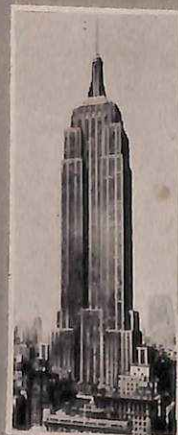
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΙΒ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιὸ γεγονός ἀπεικονίζει ἡ φωτογραφία; ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1. Κολλιεῖα. 2. Ράλλυ Ἀκρόπολις. 3. Ἐπίδειξη μόδας. 4. Διαγωνισμὸς κομψότητος. 5. Ράλλυ Ἀντίκα.

Δυὸ
πρωτοχρονιάτικα
δῶρα

ΠΡΩΤΟ ΔΩΡΟ

2 εἰσιτήρια μετ' ἐπιστροφῆς
Ἀθήνα - Νέα Ὑόρκη
Μὲ ἀεροσκάφος τῆς AIR FRANCE

ΔΕΥΤΕΡΟ ΔΩΡΟ

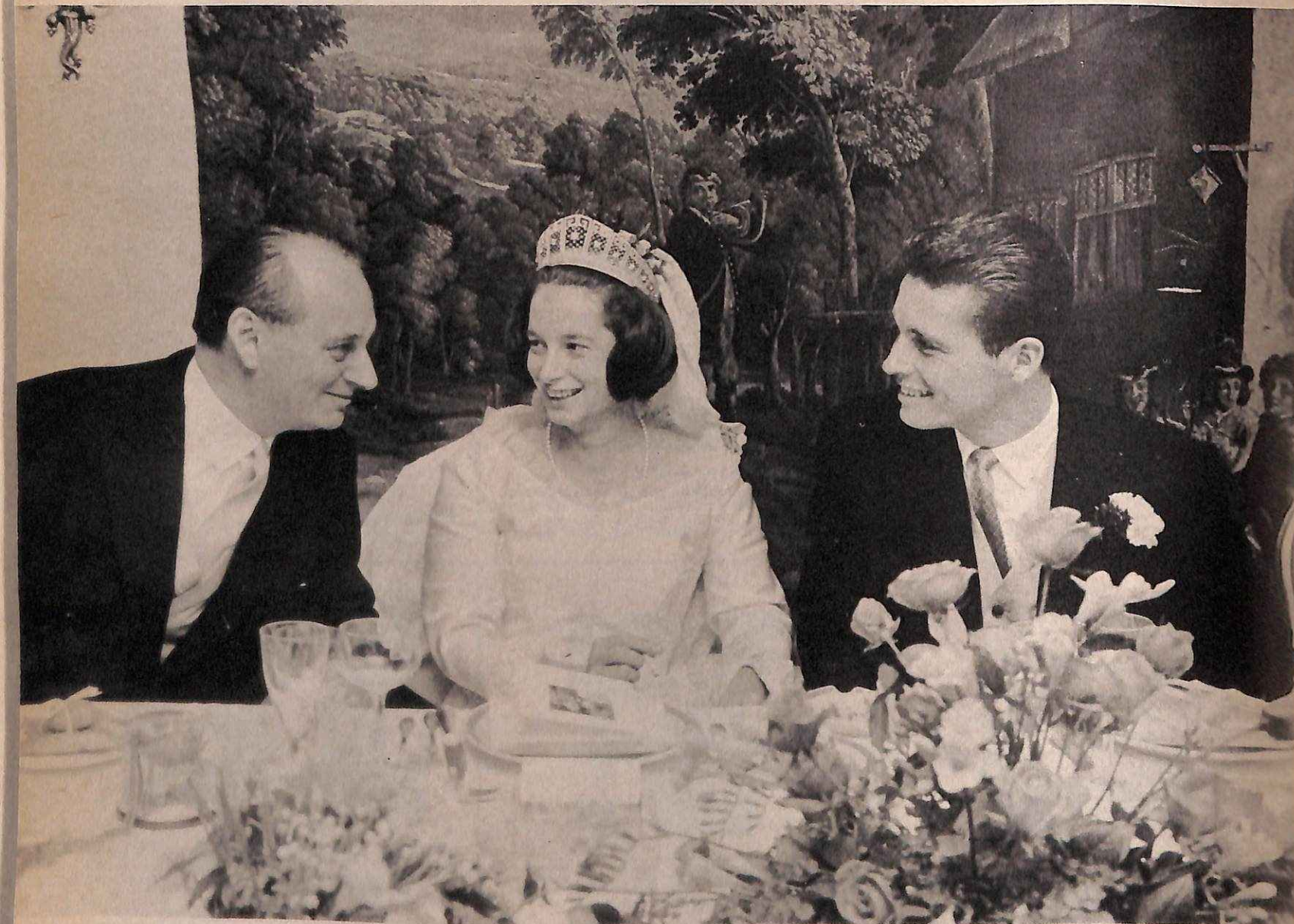
2 εἰσιτήρια μετ' ἐπιστροφῆς
Ἀθήνα - Παρίσι
Μὲ ἀεροσκάφος τῆς AIR FRANCE

Έδω και Έβει

52 χρόνια...

...είχε να τελεσθῇ γάμος μελών του οίκου των Χεεντζόλλερν στο Βερολίνο. Τώρα, για πρώτη φορά έπειτα από μισό και πλέον αιώνα, η πριγκίπισσα Μάρια - Καικιλία της Πρωσίας και ο δούξ Φρειδερίκος - Αύγουστος του Όλδεμβούργου παντρεύτηκαν στην περίφημη Γκεντέχτις - Κίρχε του Δυτικού Βερολίνου. Πάνω από 10.000 Βερολινέζοι συγκεντρώθηκαν, για να έπαιψουν το ζεύγος. Στο γαμήλιο γεύμα (κάτω), η Μαρία - Καικιλία ανάμεσα στον από μερικών ωρών σύζυγό της και στον πατέρα της πρίγκιπα Λουδοβίκο - Φερδινάνδο, σ' ένα άρκετά σπά-νιο στιγμιότυπο για ύψη: Φαίνεται με το τσιγάρο στο χέρι...

● ΕΝΑΣ 'Αμερικανός κοιτάζει μέσα στον κρατήρα ενός ηφαιστείου και λέει:
—Μοιάζει με την κόλαση!
—Τί είστε εσείς οι 'Αμερικανοί! Θαυμάζει ο οδηγός. 'Εχετε πάει παντού!

● —ΤΙ είναι ένας ασιδόδαφος;
—Είναι ένας κύριος που δεν ενδιαφέρεται ποτέ για ό,τιδήποτε και αν συμβή... Έως ότου συμβή κάτι στον ίδιο προσωπικό!...

● ΕΝΑΣ κύριος μπαίνει για πρώτη φορά σε ένα εστιατόριο και τρώει πάρα πολύ καλά. 'Ενθουσιασμένος, ξαναγυρίζει την άλλη μέρα, κάβεται στο δάθος της αίθουσας και παραγγέλλει το ίδιο μενού. 'Όταν τον σερβίρουν, διαμαρτύρεται:

—Πώς γίνεται, το σημερινό μπιφτέκι να είναι τρεις φορές μικρότερο από κείνο που έφαγα χθές;

—Μά χθές, κύριε, καθόσαστε μπροστά

στα τζάμια. Σας έδλεπαν απ' έξω και γι' αυτό σας σερβίραμε τα διαφημιστικά πιότα...

● Ο ΠΙΕΡ και η γυναίκα του τσακώνονται. Περνάει ένα γαϊδουράκι. «Συγγενής σου θα είναι», λέει αυτός. «Ναι... έξ' άγχιστείας», απαντάει εκείνη.

● ΕΝΑΣ φίλος του Τριστάν Μπερνάρ τον συναντά στην Κρουαζέτ:

—Βλέπω, Τριστάν, πώς φοράς ένα θαυμάσιο ναυτικό κασκέτο!

—Είδες τί ωραίο που είναι; Το αγόρασα με τα κέρδη μου στον μπακαρά... Με δσα έχασα θα μπορούσα ν' αγοράσω το πλοίο.

● ΜΙΑ βοηθία της Σχολής Καλών Τεχνών πηγαίνει γεμάτη ζήλο σε μία έκθεση ζωγραφικής. 'Επί μία ολόκληρη ώρα θαυμάζει

έργα κυβιστικά, άφηρημένα και άλλα. Τελικά, σταματά μπροστά σε ένα μικρόν πίνακα, που παριστάνει μία μαύρη βούλα πάνω σε άσπρη επιφάνεια, μέσα σε ένα μεταλλικό πλαίσιο.
—Ποιά είναι η τιμή του; ρωτάει.
—Αυτό; της απαντούν. Μά είναι ο διακόπτης...

● ΕΝΑ κορίτσάκι πηγαίνει περίπατο μαζί με την μαμά του. Στο δρόμο συναντούν ένα πελάριο μπουλντόκ.
—Μαμά! φωνάζει η μικρή, κοίτα ένα σκυλί που μοιάζει τού θείου του Ζάκ.
—Πώς μπορείς να λές τέτοια άσχημα λόγια; διαμαρτύρεται η μητέρα.
Και η μικρή ντροπιασμένη:
—Νομίζεις, μαμά, πώς με άκουσε ο σκύλος;

■ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ της άσχημιας: 'Ατέλεια που προκαλεί την απελπισία μίας γυναίκας και την χαρά όλων των άλλων γυναικών.

Με το πιο τολμηρό...

...ντεκολτέ που φόρεσε ποτέ στην ζωή της προσήλθε η Λουντμίλα Τσερίνα, πάντα γοητευτική, παρά τα 41 χρόνια της, στην παράσταση μπαλέτου που έδωσε το διάσημο ζευγάρι Μάρκοτ Φοντέν - Ρούντολφ Νουρέγιεφ, στο παρισινό θέατρο των 'Ηλυσίων. Την ίδια παράσταση παρακολούθησε, καθηλωμένος στην αναπνευστική πολυθρόνα του, και ο Ρομπέρτο 'Αρίας, ο εκ Παναμά διπλωμάτης - σύζυγος της Φοντέν, που τραυματίστηκε δαριάρια σε δολοφονική απόπειρα που έγινε έναντι του κατά τον 'Ιούνιο του 1964. Αυτή είναι η πρώτη επίσημη έξοδός του.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Υ Δ Ω Ρ Α... χριστουγεννιάτικα αγόρασε η Μαρία Κάλλας από μία παρισινή «μπουτίκ». Το πιο παράξενο από αυτά είναι ένα τεράστιο κερί, άκουμπισμένο σε... δελουδίνο μαξιλάρι. 'Η αξία του: 130 φράγκα. 'Αγόρασε ακόμα μία μπιζουτιέρα (170 φράγκα) και 12 ποτήρια του ούτσικ (230 φράγκα).

Υ Φ Ω Τ Ο Υ Ρ Α Φ Ι Ε Σ... της 'Ακροπόλεως, διακόσιες πενήντα τόν αριθμό, έβγαλε ο παλιός και διάσημος κωμικός του Χόλλυγουντ Χάρολντ Λόυντ, που πέρασε προ καιρού από την 'Αθήνα. Γοητευμένος από το φώς της 'Αττικής, αφιέρωσε μία ολόκληρη μέρα του ταξιδιού του για να άπαθανάτιση απ' όλες τις πλευρές και όλες τις ώρες τον 'Ιερό Βράχο. 'Ενθουσιαστήκε ακόμη από το 'Αρχαιολογικό Μουσείο, τα Λεμονάδικα του Πειραιά, την ψαραγορά, την Καστέλλα και το Τουρκολίμανο. Τώρα που δεν άσχολείται με τον κινηματογράφο, ο άξέχαστος Λόυντ με τα στρουγγυλά γυαλιά, έχει αφιερωθή σε ένα άλλο παλιό πάθος του, την φωτογραφία. Τα μαθήματα φωτογραφικής τέχνης που δίνει στο Χόλλυγουντ, τα παρακολουθούν πάνω από τρεις χιλιάδες έρασιτέχνες φωτογράφες.

Υ 'Ε Λ Λ Η Ν Ι Κ Ο... η μάλλον «έλληνοκυπριακή» δρόμο χαρακτηρίζει την Σάρλοτ Στρήτ του Λονδίνου ο χρονογράφος της εφημερίδας «Σάν». Πραγματικά, σ' αυτόν το δρόμο τα περισσότερα εστιατόρια, μπάρ, ραφτάδικα, είναι έλληνικά, και οι οδοντίατροι ακόμα είναι 'Ελληνες. 'Ιδιαιτέρως εξυμνούνται από ξένο δημοσιογράφο τα σουβλάκια που έφαγε σε ένα μαγαζί της Σάρλοτ Στρήτ και τα μπουζούκια που ακούγονται από τα «τζούκ - μπόξ».

Υ Φ Ε Τ Ο Σ... και η δόξ Κανάρη, που έχει αποκτήσει πολλές και χαριτωμένες «μπουτίκες», προσεχώρησε στον έορταστικό διάκοσμο. 'Ασημένιες γιρλάντες και μπάλλες έχουν τοποθετηθή από την δόξ 'Ακαδημίας ως την πλατεία Κολωνακίου.

Υ 'Η Μ Ο Σ Α... των παιχιδιών: 'Αμαξα του Φάρ - Ούεστ, που λειτουργεί με μπαταρίες. 'Ο οδηγός χτυπάει το καμουτσίκι και ακούγεται το ποδοβολήτο των αλόγων που καλπάζουν πραγματικά. 'Ακόμα, ο «Δαίμων της ταχύτητας», αυτοκίνητο που πετάει φωτιές, άνασκηκνεται στις στροφές στις δυο του ρόδες και ο οδηγός ταλαντεύεται συνεχώς από τα δεξιά στ' αριστερά, σαν να θέλη να διατηρήση την ισορροπία του.

Υ 'Α Ν Ο Σ... στον αριθμό των κλοπών αυτοκινήτων σημειώνεται στις Η.Π.Α. 'Υπολογίζεται ότι ως το 1970 ο αριθμός των «κρουσμάτων» θα έχη υπερβή το ένα εκατομμύριο αυτοκίνητα το χρόνο.

Υ Β Ι Τ Τ Ο Ρ Ι Ο... ντέ Σίκα - Ρενέ Κλαίρ, θα συνεργασθούν στο γύρισμα μίας ταινίας σε δυο μέρη. Προσωρινός τίτλος: «Χειμωνιάτικοι έρωτες». Συνθετικός κρίκος των δύο σκέτες: 'Η ίδια διάσημη πρωταγωνίστρια, της οποίας το όνομα δεν έγινε ακόμα γνωστό...

Υ 'Υ Φ Α Ν Τ Α... για τους άνδρες. Σακάκια, πουλόβερ, παντελόνια, σπόρ παλτά, κασκόλ για τους κυρίους που αγαπούν τους νεωτερισμούς ελληνικής έμπνεύσεως, βρίσκει κανείς τώρα σε νέα «μπουτίκ» της δόξ Μνησικλέους στην Πλάκα.

777

Η βασιλομήτωρ υαί ό ίππότης

ΜΙΑ ΙΠΠΟΤΙΚΗ πανοπλία περιεργάζεται η δούκισσα Βικτωρία - Λουίζα, μητέρα της Βασιλίσσης - Μητρός Φρειδερίκης, στην Έπαυλη «Μονμπιζού».

● **ΚΟΙΤΑΖΟΝΤΑΣ** με αληθινό θαυμασμό μια υπέροχη αδοσάντινη καρφίτσα που φορούσε ή φίλη της, ή κυρία ρωτάει:

— Έπέτειος;
— Όχι, καυγάς, άπαντά ή άλλη...

● **ΦΛΥΑΡΟΙ** είναι εκείνοι που μάς μιλούν για τους άλλους. Βαρετοί είναι εκείνοι που μάς μιλούν για τον έαυτό τους και πνευματώδεις εκείνοι που μάς μιλούν για μάς τους ίδιους.
(Μαρσέλ Πανιόλ)

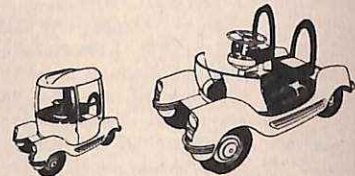
● **ΜΕΤΑΞΥ** δύο τενόρων:
— Χθές πέρασα την βραδιά στα ξαδέλφια σου και, όπως ήταν φυσικό, μου ζήτησαν να τραγουδήσω.

— Κ' έσύ τραγουδήσες;
— Βεβαίως!

— Τόσο τó καλύτερο! Δέν τους χωνεύω καθόλου!...

● **ΜΙΑ** σύζυγος παραπονιέται ότι μέσα στα πέντε χρόνια που είναι παντρεμένοι, ό άνδρας της δέν γύρισε ούτε μία φορά να την δει.

— Άν πάθω καμιά φορά τίποτε, έλεγε, είμαι δεσαία πώς δέν θα μπορέση να αναγνωρίση τó πτώμα μου!...

■ **ΙΤΑΛΙΚΑ** σχέδια για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της κυκλοφορίας μέσα στις πόλεις: Σκούτερ, τρίκυκλα, διθέσια. Κατανάλωση: 2,5 λίτρες στα 100 χιλιόμετρα. Τό δνομά τους «Ούρμπανίνα».

■ **ΟΙ** αυτοδημιούργητοι επιχειρηματίαι αύξανουν συνεχώς στις Ήνωμένες Πολιτείες. Σήμερα, 10,5% μόνο από τους γενικούς διευθυντές και προέδρους των συμβουλίων προέρχονται από πλούσιες οικογένειες (τό 1900 έφθαναν τó 50%) και 5,8% διαδέχτηκαν τόν πατέρα τους. Όλοι οι άλλοι ανέβηκαν με την αξία τους τα σκαλοπάτια της έπιτυχίας: 30% είναι παλαιοί υπάλληλοι γραφείων και 8% είναι πρώην αγρότες.

■ **ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΕΣ** συνέπειες από τις δυσκολίες κυκλοφορίας στο κέντρο τών μεγαλοπόλεων: Ή αύξηση τών πωλήσεων δι' αλληλογραφίας. Στην Άγγλία, ή αξία τών πωλήσεων αύτων δωδεκαπενταετίας έντός 15 έτών: Τρία δισεκατ. δραχμών τó 1950, και 36 δισεκ. δρχ. τó 1965.

■ **Η ΠΡΩΤΗ** συγκομιδή κυβικών ανανάδων έγινε φέτος στην Αυστραλία. Όστερα από πέντε χρόνων ύπομονητικές προσπάθειες, έπετεύχθησαν 25.000 φυτά, με ανανάδες τής νέας παραγωγής. Πλεονέκτημα: Τό γεωμετρικό τους σχήμα θα διευκολύνη την συσκευασία και την μεταφορά.

● **ΚΑΠΟΙΟΣ** ταξιδεύει με την γυναίκα του, που είναι πολύ φλύαρη:

— Πώς σου φαίνεται αυτό τó τοπίο; την ρωτάει.

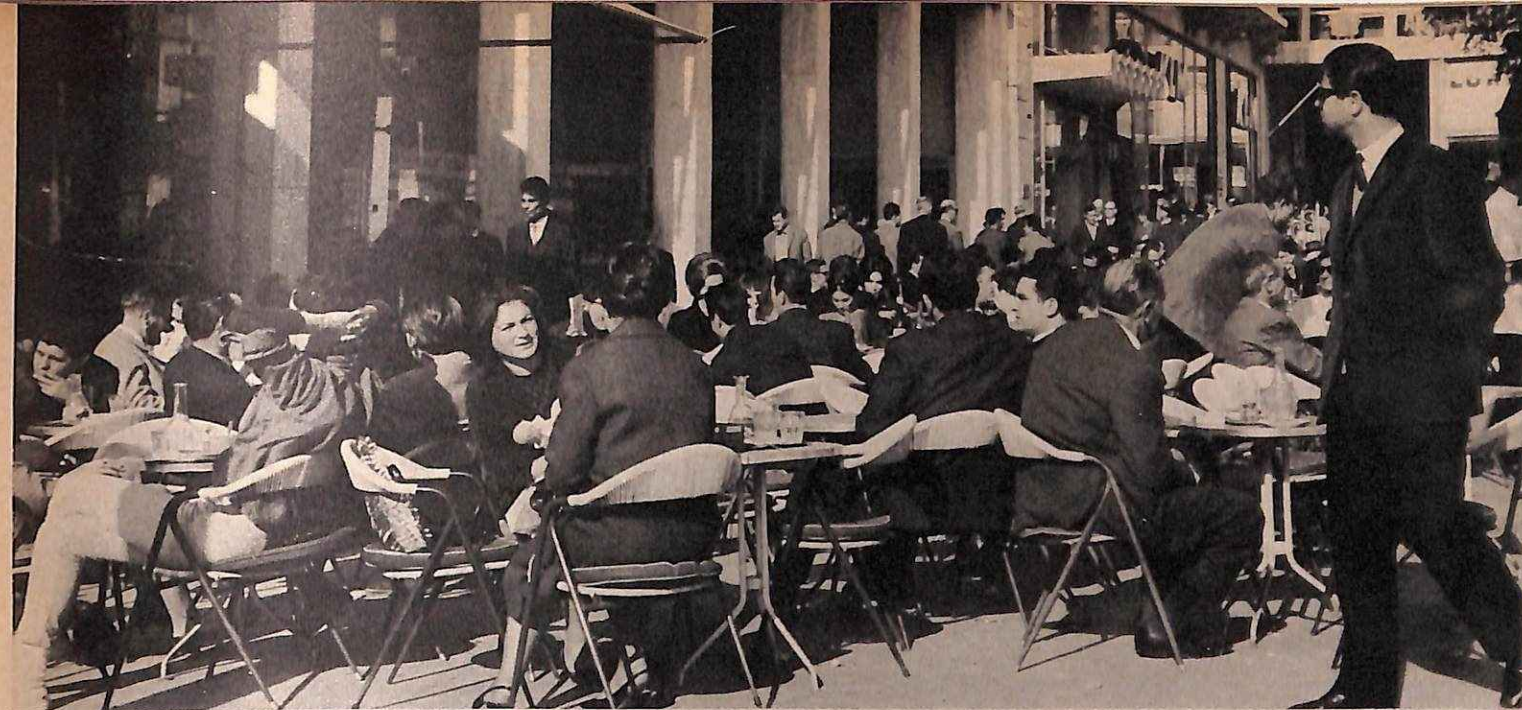
— Ή όμορφιά του μου κόβει τή μιλιά!...

— Δέν μένουμε εδώ να ξεκουραστούμε κανένα μήνα;

ΕΝΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΜΗΤΡΙΚΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ: Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΓΚΡΕΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΡΙΤΟΤΟΚΗ ΚΟΡΗ ΤΗΣ, ΤΗΝ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΤΕΦΑΝΙΑ, ΜΑΡΙΑ, ΕΛΙΣΑΒΕΤ

Αθηναίοι και Αθηναίες

Ο ΑΤΤΙΚΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ έρχισε και συνεχίσθηκε πραγματικά εκπληκτικός, με ανοιξιάτικες λιακάδες και θερμοκρασίες ήπιες. Πολύ φυσικό τὸ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Ἀθηναῖες ἔσπευσαν νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπὸ τὰ ἀπροσδόκητα δῶρα τοῦ ἀνέφελου οὐρανοῦ, ὅπως ἀποδεικνύει τὸ στιγμιότυπο ἀπὸ τὸ Σύνταγμα

Χριστούγεννα τὴν ἄλλην ἐβδομάδα. Γενική ἐπιστροφή στὰ νοικοκυριά. Ἐπίθεση, πάλι, γενική στὰ μαγαζιά. Οἱ ἔμποροι τρέχουν τὰ χέρια τους στὴν σκέψη τῶν εἰσπραξέων καὶ ἀκονίζουν τὰ σύνεργα πὸν θὰ μᾶς γδάρουν. Οἱ διυτίνες, θωροὶ ὅπου θὰ θυσιασθῇ ὁ ἀμνὸς τοῦ 13ου μισθοῦ, σπολίζονται γιὰ νὰ παραπλανήσουν τὰ ὑποψήφια δῶματα. Οἱ νοικοκυρὲς σπάζουν τὰ κεφάλια τους, καταγράφοντας ὑποχρεωτικὰ δῶρα καὶ ἀπαραιτήτες προμήθειες.

Ἡ παιδικὴ ἐμπειρία ἔχει ἐγκαταλείψει στὴν μνήμη κάποιες νυκτερινὲς οἰκνές, τυλιγμένες στὴν εὐωδιά τοῦ φρέσκου χριστιανισμού, κλωσμένες ἀπὸ τὸ ἀρώμα τῆς παλαιῆς λεβάντας, πὸν δραπέτευε ἀπὸ τὸ ἀνοιχτὸ σεντούκι μὲ τὴν ἀσπρόρουχα... Τέτοιες ὥρες ἐπιστρέφει τὸ «αἶθε», διὰ μᾶς ἐξουσιάζαν ἀπαλὰ τρυφερὲς γαϊάδες, τρέφοντας τὴν φαντασία μας μὲ συνομιλίες Χριστοῦ καὶ ὑποσχέσεις γιὰ «χρυσὸ δόντι», μετὰ τὴν Μετάληψη, ντυνόντας τὸ παιδικὸ κορμὶ μὲ τὰ μπλε νανικὰ καὶ τὰ ἄσπρα σειρήνια τῆς μεγάλης γιορτῆς.

Εἶται καὶ σήμερα, γιὰ ἕναν οὐλόκληρο κόσμο παιδιῶν, ἡ ἐτήσια ἐπανάληψη δὲν ἔχει ἀφαιρέσει ἕτοι καὶ μιὰ μικρὴ πινελιά ἀπὸ τὸν θανασμὸ πίναντα τῶν Χριστουγέννων. Τὸ παράξενο αὐτοῦ θὰ ἀδύνη σὲ μιὰν ἐβδομάδα σὶν οὐρανὸ τοῦ Δεκεμβρίου μὲ τὴν ἐνταση χρειάζεται, γιὰ νὰ δὴγῃ τοὺς Μάγους στὴν φάνη τῆς οὐρανόσφαιρας Βηθλεὲμ καὶ τοὺς γονεῖς στὰ καταστόλιστα μαγαζιά μὲ τὰ παιχνίδια...

Πανέτοιμοι γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἔμποροι. Οἱ διυτίνες φορτωμένες μὲ τὴν λαχταριστὴ πολυχρωμία, πὸν σαγηνεύει τὰ παιδικὰ μάτια καὶ ἀνοίγει τοὺς μεγάλους μὲν ἀγαπᾶ πρὸς τὸ παρελθόν. Οἱ δρόμοι ἔχασαν τὴν συμβατικὴ χρησιμότητα. Δὲν δὴγουν πιά σὲ ὑπουργεῖα, ἐπιχειρήσεις, τράπεζες κλπ.

Ἡ Αἰόλου, ἡ Βουκουρεστίου, ἡ Ἐρμού καὶ μερικοὶ παραπτόμενοι τοῦ ἐμπορικοῦ αὐτοῦ Νεῖλου, ἄλλοι δρόμοι τῆς πολιτείας, προσπαθοῦν νὰ ἀποκτήσουν λονδρέζικη ἐμφάνιση, βοηθώντας ἕτοι στὴν ἐξαφάνιση πάσης ἀποταμιεύσεως. Φωτεινοί, ἐορταστικοί, χαρούμενοι—διὰ δὲν γίνονται δῶματα ἀνιδεῶν διακοσμητῶν—, σὲ παρασύρουν στὴν πρώτη ἐπίσκεψη. Σὲ στήνουν μπροστὰ σὲς διυτίνες, πὸν τρέχουν ἀπὸ τὰ ἀρπακτικὰ θανασμὰ τοῦ διαδόχου σου καί, σὲ τέλος, ἀνακαλύπτεις ὅτι κάποιο ἡλεκτρικὸ τραῖνο, πὸν κυκλοφορεῖ πίσω ἀπὸ τὸ κρύσταλλο τῆς διυτίνης, σὲ κάνει νὰ αἰσθάνεσαι ὅταν... σταθμάσης. Ἀν αἰσθάνῃτε ἕτοι αὐτὲς τὲς μέρες, μὴν γυρίσετε τὴν πλάτη σὲς διαθέσεις σας. Κάποιο δῶρο θὰ βρεθῇ καὶ γιὰ τὸ παιδάκι σας...

Θ.Α.

Ἕνας ἀπροσδόκητος λαχειοπώλης

Εἶναι ἀναμφίβολα ὁ πιὸ ἰδιότυπος λαχειοπώλης, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν συναντοῦν αὐτὲς τὲς ἡμέρες στοὺς κεντρικοὺς δρόμους νὰ τοὺς προσφέρει διακριτικὰ τὴν τύχη τους, ἐνῶ οἱ περαστικοὶ τουρίστες κοντοστέκονται συχνὰ καὶ τὸν φωτογραφίζουν. Ἀνήκει σὲ τυφλὸ λαχειοπώλη καὶ τὸν βοηθεῖ στὴν προσέλευση πελατῶν

ΔΥΟ ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀντιπροσωπευτικοὺς συγγραφεῖς τῆς μεταπολεμικῆς γενεᾶς, ὁ Ἀντώνης Σαμαράκης καὶ ὁ Βασίλης Βασιλικός, παρουσίασαν αὐτὲς τὲς ἡμέρες τὰ βιβλία τους, μυθιστορήματα καὶ τὰ δύο, πὸν τὰ ἐξέδωσε τὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Ἑστίας».

Καὶ πρῶτα—πρῶτα, ὁ συγγραφέας τοῦ «Ἀρνόουμαι», ἐμφανίζεται τῶρα μὲ τὸ δεύτερο μυθιστόρημά του «Τὸ Λάθος», ἕνα τόμο 231 σελίδων, ἐμπνευσμένο, δὲ πῶς καὶ τὰ προηγούμενα ἔργα του, ἀπὸ τὴν ἀγχώδη μεταπολεμικὴ πραγματικότητα. Στόχος τοῦ συγγραφέα εἶναι ἐδῶ ὁ ὁλοκληρωτισμὸς τῆς ἐποχῆς μας.

Ἕνα παλαιότερο βιβλίο του, «Τὰ θύματα Εἰρήνης», πὸν εἶχε πρωτοεκδοθῇ στὰ 1956, προσφέρει τῶρα, μὲ ἀναθεωρημένη μορφή, ξαναγραμμένο καὶ ξαναπλασμένο, ὁ συγγραφέας τῆς «Τριλογίας». Εἶναι ἕνας τόμος 211 σελίδων, ὅπου, μὲ πλαίσιο τὴν μεταπολεμικὴ Θεσσαλονίκη, πλέκε-

ται ἡ ἐσωτερικὴ περιπέτεια ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς μας. Μὲ πυρρὴς διάφορα θέματα ἐπικαιρότητας, σκιαγραφεῖται μὲ ζωντάνια τὸ ψυχικὸ καὶ πνευματικὸ κλίμα τῆς νέας γενεᾶς.

ΕΦΤΑΣΑΝ οἱ ἑορτὲς καί, βέβαια, εἶναι ἡ ὥρα πὸν καὶ οἱ μικροὶ ἀναγνώστες ἀποκοτῶν περισσότερα δικαιώματα. Ἕνα ἀπὸ τὰ βιβλία πὸν θὰ ἄξιζε νὰ προσεχτοῦν εἶναι καὶ «Τὸ κανάτι τῆς ζωῆς», τῆς Μαρίας Σίτη, ἕνας τόμος μὲ χαριτωμένα παραμῦθια γιὰ μικρὰ παιδιὰ, καλίσθητα τυπωμένος καὶ μὲ ὠραία εἰκονογράφηση Μ. Βουδούργλου.

ΕΝΑ ἀκόμη βιβλίο προσέθεσε στὴν συγγραφικὴ του δραστηριότητα ὁ γνωστὸς Ἀθηναιογράφος κ. Δημ. Σκουζές. Τούτῃ τῇ φορᾷ σὰν φίλος τῆς Κεφαλῆς, «Τὸ Νησί τοῦ Κεφάλου», προσφέρει μιὰ σύντομη ἀναδρομὴ στὴν ἱστορία τοῦ νησιοῦ ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μέχρι σήμερα.

Ο.—

Κόσμο πολὺ, φίλους καὶ θαυμαστάς τῆς τέχνης του, συγκέντρωσε ἡ ἀναδρομικὴ ἔκθεση τοῦ γλύπτη Θανάση Ἀπάρτη, στὸ εἴ-θηναϊκὸ Τεχνολογικὸ Ἰνστιτούτο. Καὶ ἡ σειρά τῶν ἔργων του, χωρὶς νὰ εἶναι οὔτε χρονολογικὰ καινούργια, οὔτε φαινομενικὰ ἀνανεωμένη, προσέφερε, σὲ δόσεις παρακολούθησαν τὴν ἐκδήλωση τῆς παρουσίας, μιὰ σπάνια αἰσθητικὴ συγκίνηση, ἀποδεικνύοντας γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη ὅτι ἡ καλὴ δουλειὰ εἶναι πάντοτε καινούργια, σύγχρονη καὶ μοντέρνα.

• Ὅσον ἀφορᾷ τὲς ἄλλες ἐκδηλώσεις τῆς ἀθηναϊκῆς καλλιτεχνικῆς ἐπικαιρότητας, τὸ ἐνδιαφέρον συγκεντρώνεται σὲς ὁμαδικὲς ἐκθέσεις μὲ ἔργα μικρῶν διαστάσεων, πὸν παρουσιάζουν οἱ διάφοροι γκαλερί, στὴν προσπάθειά τους ὅπως καθιερώσουν τὸ ἔργο τέχνης, ἀνάμεσα στὰ δῶρα ποιητικῆς γιὰ ὅλες τὲς οικονομικὲς δυνατότητες.

• Ἐπιτυχία ἀναπάντεχα σημείωσε καὶ ἡ πρώτη μεγάλῃ ἐντύσεως ἔργων ζωγραφικῆς Ἑλλήνων καὶ ξένων ζωγράφων, σὲς αἰθούσες τῆς «Μεγάλῆς Βρετανίας», πὸν ἡ Κα Φλόκα εἶχε τὴν ὥρα ἰδέα νὰ ὁργανώσῃ. Μία ἀρχὴ, πὸν φαίνεται πῶς δὲν θὰ μείνῃ χωρὶς συνέχεια.

• Μεγάλῃ προβολῇ γνωρίζει αὐτὸν τὸν τελευταῖο καιρὸ ἡ σύγχρονη ἑλληνικὴ τέχνη στὸ ἐξωτε-

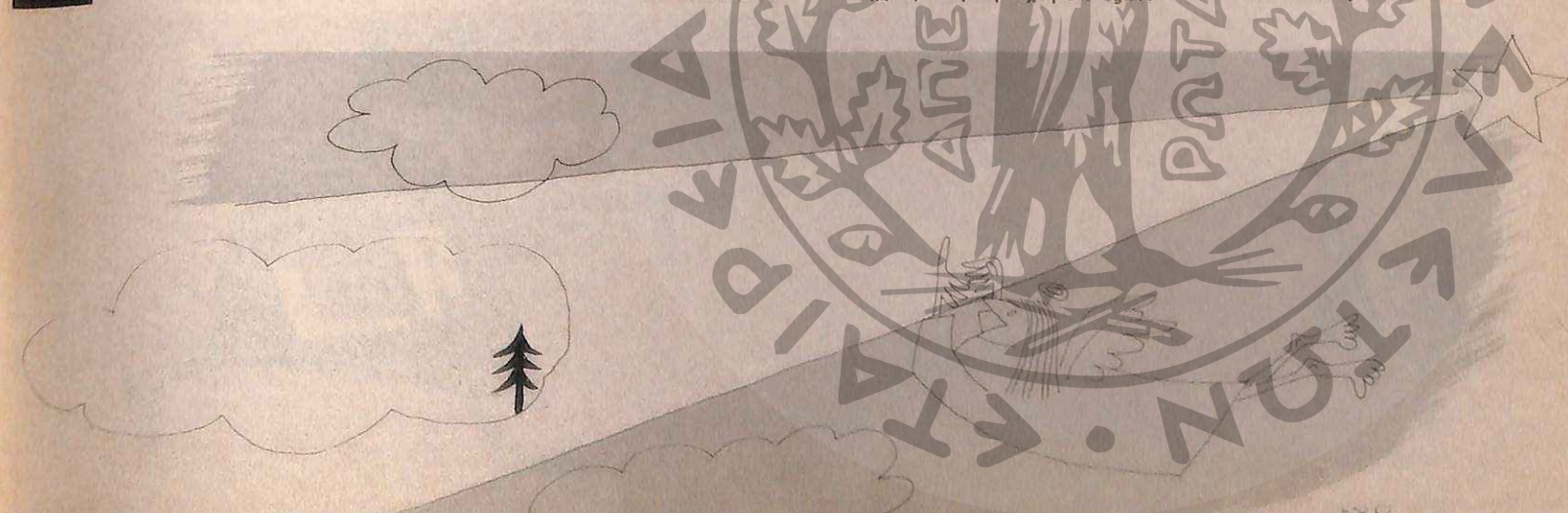
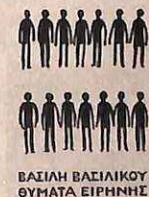
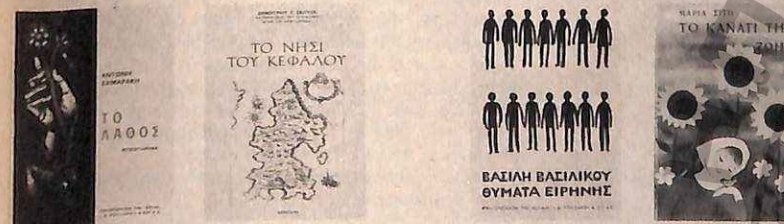
ρικό. Ἔτσι μετὰ ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση μιᾶς ὁμάδας διαλεκτῶν καλλιτεχνῶν μας στὴ Νάντη, μιὰ ἄλλη τώρα Ἑλληνίδα τοῦ Παρισιῦ, ἡ Τίτα Κριεζή, ἐκθέτει τὴν ἐντελῶς πρόσφατη ἐργασία τῆς στὴν γκαλερί Α, ἐνῶ ὁ γλύπτης Θόδωρος (Α') Βραβείο Μπεννάνε τοῦ Παρισιῦ 1965), ἐτοιμάζει κα-

Τίτος Κριεζή: Σύνθεση

αὐτὸς ἐντάτικα τὴ συμμετοχὴ του γιὰ τὴν ὁμαδικὴ ἔκθεση μὲ θέμα «Τὸ χέρι», τῆς γκαλερί Κλόντ Μπερνάρ.

• Ὁ Πετροκίδης, ἐξ ἄλλων, ἀπὸ τὴν Ἰσπανία, ἔχει ἤδη ἐτοιμὴ τὴν δουλειὰ πὸν θὰ παρουσιάσῃ τὸν Ἰανουάριο στὴ Μαδρίτη, στὴν αἰθούσα τοῦ καλλιτεχνικοῦ οργανισμοῦ «Athenes». Στὴν ἔκθεσιν αὐτὴ, πὸν ὁργανώνεται μὲ τὴν ὑποστήριξη τοῦ ἰσπανικοῦ κράτους, ὁ Ἑλληνας καλλιτέχνης θὰ παρουσιάσῃ, ὅπως πιστεῖται ὁ ἴδιος, τὸν καλύτερο ἑαυτό του.

ανδρωποι... ανδρωποι...

ΤΟΥ ΦΡΕΝΤΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΚΑΠΟΤΕ ο Τζώρτζ Κρίστοφερ, ο Έλληνας δήμαρχος του Αγίου Φραγκίσκου, αντιμετώπισε σε μία προεκλογική του ομιλία ένα πολύ δύσκολο έρωτημα: Τόν ρώτησαν πού είχε γεννηθεί.

Ο σκοπός της έρωτησεως ήταν φανερός. Ήθελαν να τον υποχρεώσουν να παραδεχθεί ότι ήταν ξένος, ότι δεν είχε καμιά σχέση με την αμερικανική γη. Άλλα ο Κρίστοφερ, με έναν από τους ευφύστερους έλιγμους της πολιτικής του σταδιοδρομίας, έδωσε μία απάντηση που αναδημοσιεύθηκε στο «Ρήντερς Νταϊζεστ» και πέρασε στην ιστορία.

«Να σάς πω, φίλε μου, απάντησε γελαστό. Για να πάω στην πατρίδα μου, από το Σάν Φραντσκο, πρέπει να αλλάξω δυό - τρία αεροπλάνα. Πρέπει να πάω πρώτα στην Ν. Υόρκη, μετά στο Παρίσι, ύστερα στην Αθήνα...».

«Ώστε είσατε από την Αθήνα;», θιάσθηκε να τον διακόψη ο άκροατής του.

«Μία στιγμή, δεν τέλειωσα, συνέχισε ο Κρίστοφερ. Από την Αθήνα θα πάρω το λεωφορείο που θα με φέρη στην Πελοπόννησο. Εκεί θα κατεβώ από το λεωφορείο και θα ανεβώ σε ένα γαϊδουράκι. Θα με πάη κι αυτό — ως εκεί που μπορεί να με πάη... Ύστερα θα ξεπεζέψω και θα αρχίσω να σκαφαλώνω με τα πόδια. Μία ώρα σκαφάλωμα και νά το χωριό μου: Τριάντα στίπια, όλα - όλα, στην κορυφή και στην άκρη του κόσμου. Εκεί γεννήθηκα, αγαπητέ συμπολίτα, από εκεί ήλθα να σου ζητήσω την ψήφου σου. Και κάτι μου λέει πως θα μου την δώσης...».

Και του την έδωσε. Λίγες μέρες ύστερα από εκείνη την ομιλία ο Τζώρτζ Κρίστοφερ, το φτωχόπαιδο που μοίραζε το γάλα στις δυτικές γειτονίες του Σάν Φραντσκο, έβγαине δήμαρχος με έντυπωσιακή πλειοψηφία...

ΥΠΑΡΧΟΥΝ κάποιες αναλογίες ανάμεσα στην ιστορία του Κρίστοφερ και στην ιστορία που έχει τώρα σει-

ρά. Είναι οι ιστορίες των ανθρώπων που όταν θέλουν, μπορούν.

Πριν από 65 χρόνια ξεκινούσε από την Πελοπόννησο, κι αυτός, ένας φιλόδοξος νεαρός, ο Ξενοφών Λαμπρόπουλος. Ο στόχος του δεν ήταν το Σάν Φραντσκο, αλλά η Αθήνα, πού, όπως φαινόταν τον καιρό εκείνο από το μικρό ξεχασμένο χωριό του, δεν έδειχνε λιγώτερο μακρινή.

Ήλθε εδώ και ρίχτηκε στην δουλειά. Το πρώτο του μαγαζί ήταν ένα καρροτσάκι με ψιλικά. Σπρώχνοντάς το, έκανε, κάθε μέρα, δυό φορές την διαδρομή Αθήνα - Πειραιά. Και μετά, όταν είδε ότι η δουλειά πήγαινε καλά, φώναζε από το χωριό του και τα άλλα αδελφία του: τον Βασίλη, τον Κώστα. Τα καρροτσάκια έγιναν δυό και μετά τρία. Το εμπόριο των ψιλικών εξελισσόταν θαυμάσια και οι τρεις αδελφοί άνοιξαν ένα μικρό μαγαζί, στη γωνία Σοφοκλέους - Αιόλου. Φυσικά δεν εγκατέλειπαν τα καρροτσάκια. Ήταν το γούρι τους.

Αφού η επικήρση πήγαινε καλά, χρειαζόταν και μορφωμένους ανθρώπους να την σπρίζουν για τα επόμενα θήματά της. Έγιναν λοιπόν εντατικές οικονομίες, για να σπουδάση ο άλλος αδελφός, ο Θεμιστοκλής. Και μετά ο Δημήτρης και ο Θόδωρος... Όλη η οικογένεια έμοιαζε να λειτουργεί σαν μία ολοκαίνουργια μηχανή, σαν μία μαθηματική εξίσωση. Οι μορφωμένοι γύριζαν από τις σπουδές τους, αλλά, πριν πιάσουν δουλειά στο μαγαζί της οδού Σοφοκλέους, περνούσαν από τα καρροτσάκια. Τα καρροτσάκια ήταν το «τέστ», έδιναν την απάντηση στο έρωτημα: «Ώραία, σπούδασες, μορφώθηκες. Δείξε μας τώρα αν μπορείς να κερδίσεις και την ζωή σου». Και περνούσαν όλοι, μετά το πανεπιστήμιο, από τα καρροτσάκια...

Και μετά; Μετά το μαγαζί της οδού Σοφοκλέους, έγινε μέγαρο στην οδό Σταδίου και, πριν από λίγες μέρες, ένας μικρός ουρανοξύστης, που αργότερα θα γίνει μεγαλύτερος. Αυτά, όμως, δεν άφορούν την στήλη. Πάνω από τους ουρανοξύστες θα στέ-

κωνται πάντα τα καρροτσάκια. Τέτοιες ιστορίες αξίζει να μπαίνουν τότε - τότε στα σχολικά βιβλία...

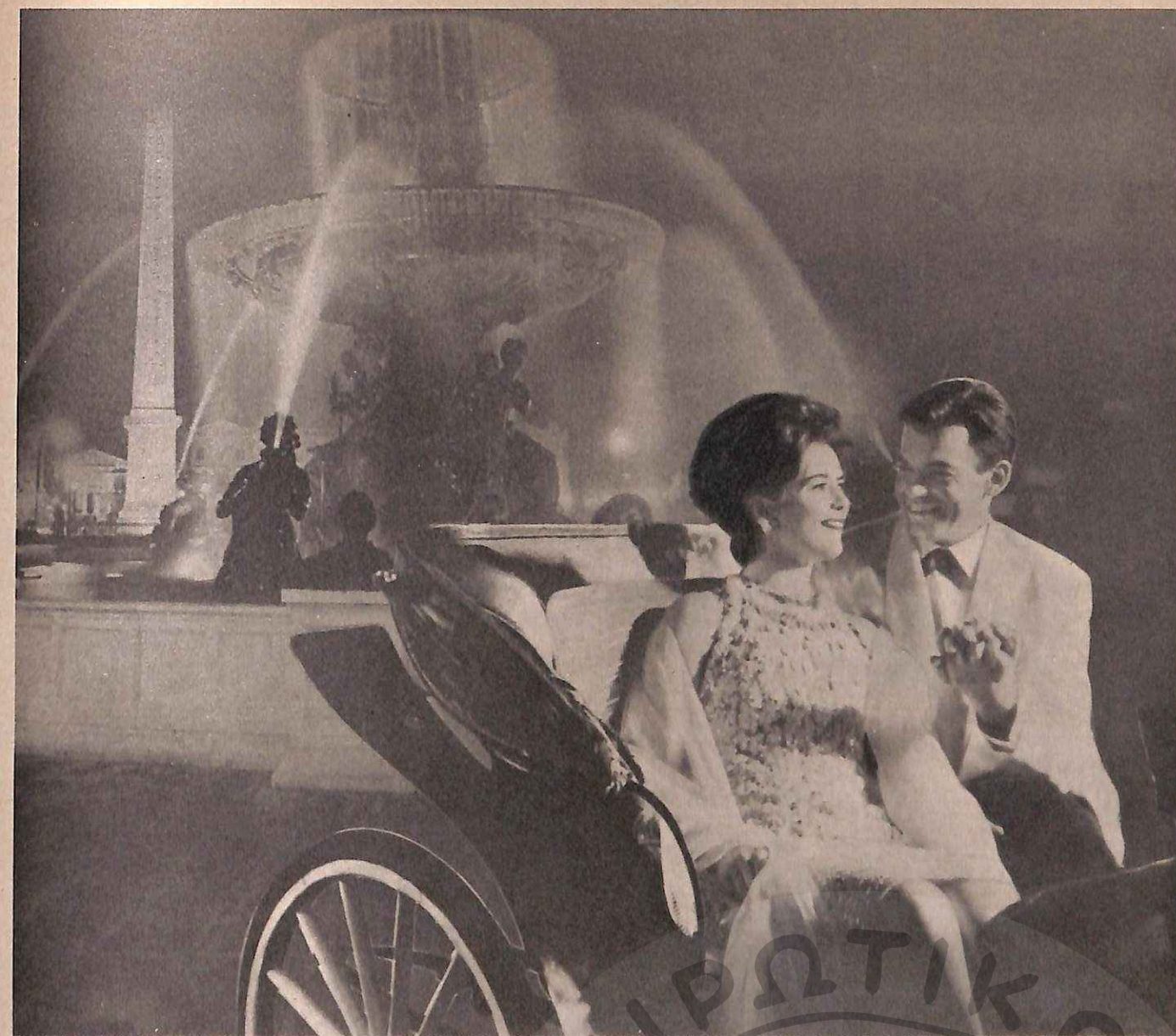
ΟΚ. ΤΖΑΙΗΜΣ ΜΠΟΝΤ είναι συνήθως ένας πολύ τυχερός άνθρωπος. Είτε γιατί το θέλει ο συγγραφέας, είτε γιατί το θέλει ο σκηνοθέτης, είτε γιατί το θέλουν και οι δυό, καταφέρνει πάντα και γλιστρά από όλες τις κακοτοπιές: Κερδίζει τη μάχη του με τους διάφορους χρυσοδάκτυλους και τους διάφορους δόκτορας Νό, κερδίζει στον μπακαρά, κερδίζει στο γκόλφ (είναι πιθανό, με την φόρα που έχει πάρει, να εκέρδιζε στο τάβλι ακόμη και την Μελίνα!) και, φυσικά, κερδίζει όποιοδήποτε είδος θηλυκού τολμήση να ξεμυτίσει σε οποιαδήποτε σελίδα του βιβλίου.

Εκεί που δεν κερδίζει ο δυστυχής είναι στις ελληνικές μεταφράσεις. Ειδικότερα δε σε μία τελευταία, όπου ο μεταφραστής άσελγει κυριολεκτικά επί του κειμένου και μετατρέπει τον αντισοβιετικό Μπόντ σε ρωσική σαλάτα. Ένα έντελως τυχαίο παράδειγμα: Μιλά κάπου ο ήρωας για μία κοπέλλα και λέει: «Ήταν πράκτωρ της Ρέτλαντ». Και ο αναγνώστης διερρωτάται: Ποιά είναι η Ρέτλαντ; Μυστική οργάνωση; Διαφημιστική εταιρεία; Μάρκα καλλυντικών;

Το αγγλικό κείμενο μιλά για την «Red Land», την Κόκκινη Χώρα, την Σοβιετική Ένωση. Τι του έφταιξε του μεταφραστή και την κατάπτε; Ένα ακόμη μυστήριο, που προστίθεται στα πολλά του μυθιστορήματος.

ΝΟ, ΜΙΣΤΕΡ ΤΖΟΝΣΟΝ, δεν γράφεται το «GUEST STAR» έτσι, όπως μάς το παρουσιάσατε στις διαφημίσεις σας (δηλαδή GHEST STAR). Ή στήλη είχε έντοπσει το αμάρτημα και σε άλλη διαφήμιση, αλλά είχε περισσότερες απαιτήσεις από τον παραγωγό κ. Τζάιημς Πάρις, άνδρα φιλόδοξο και πολυθάρρο του ελληνικού κινηματογράφου, που θέλει να μεταφυτεύση αμερικανικά έθιμα στην Ελλάδα.

Ας μεταφυτεύση, λοιπόν, πρώτα την ορθογραφία...

ΔΙΑΛΕΞΑΤΕ ΠΩΣ ΘΑ ΠΑΤΕ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ Τήν πόλιν του Φωτός και του Κάλλους

Η παρισινή περίοδος με όλα της τα δέλγητρα, έφθασε.

Για να πάτε στο Παρίσι, η AIR FRANCE σάς προσφέρει ποικιλία δρομολογίων.

Είσατε βιαστικός; 9 πτήσεις άνευ σταδμού, με CARAVELLE ή BOEING συνδέουν εβδομαδιαίως την Αθήνα με το Παρίσι, σε 3 ώρες περίπου.

Μία επείγουσα υπόθεση στο Μιλάνο; Μπορείτε να πάτε κατ' ευθείαν 3 φορές την εβδομάδα και να συνεχίσετε για το Παρίσι, με μία από τις πολυάριθμες καθημερινές πτήσεις.

Κι' αν δεν γνωρίζετε τα δέλγητρα της Κιανής Ακτής, η AIR FRANCE σάς δίδει την ευκαιρία να επισκεφθείτε την Νίκαια ή Μασσαλία με το ίδιο εισιτήριο.

AIR FRANCE

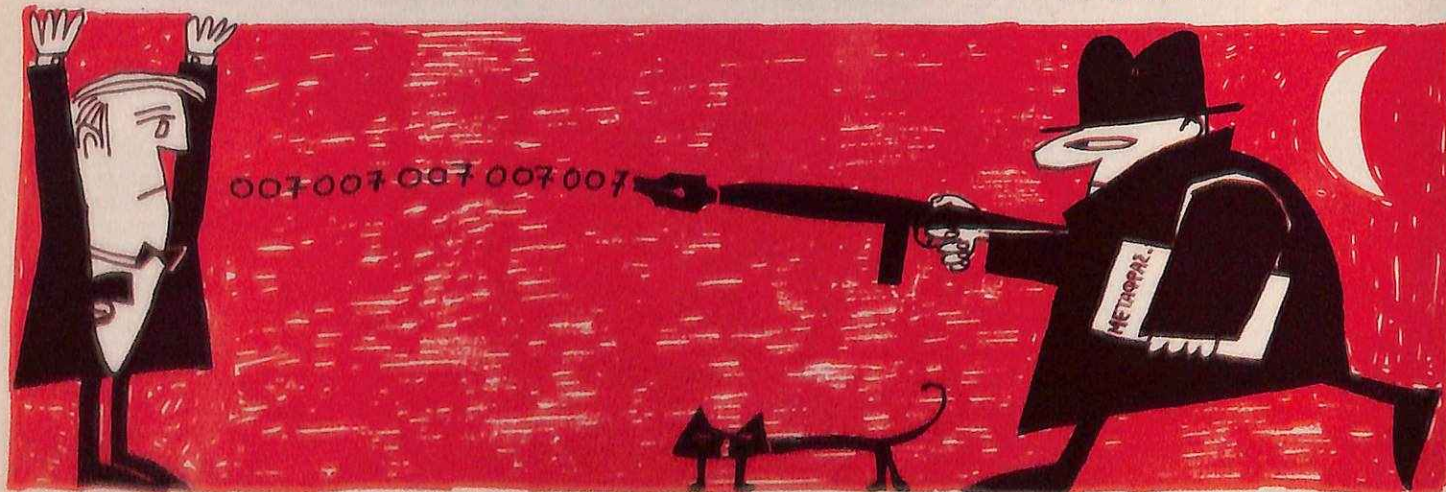
ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

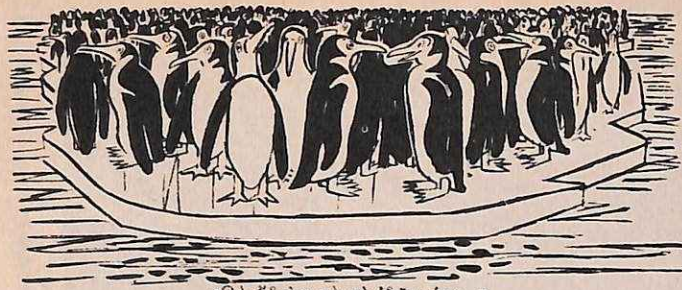
à Votre Service

ΑΘΗΝΑΙ-ΠΑΡΙΣΙ-ΑΘΗΝΑΙ δρχ. 5.922

(έκδορμικών εισιτηρίων, ισχύος 1 μηνός, θέσις τουριστική)

ΑΠΕΥΘΥΝΘΕ ΣΤΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΑΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑ Η AIR FRANCE - ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 4 - ΤΗΛ. 233.561-4

«Θά ήθελα νά σέ ιδώ μόνη...»

"ΚΗΡΥΞ"

Τά ωραιότερα καί
πλέον έκλεκτά
Δώρα

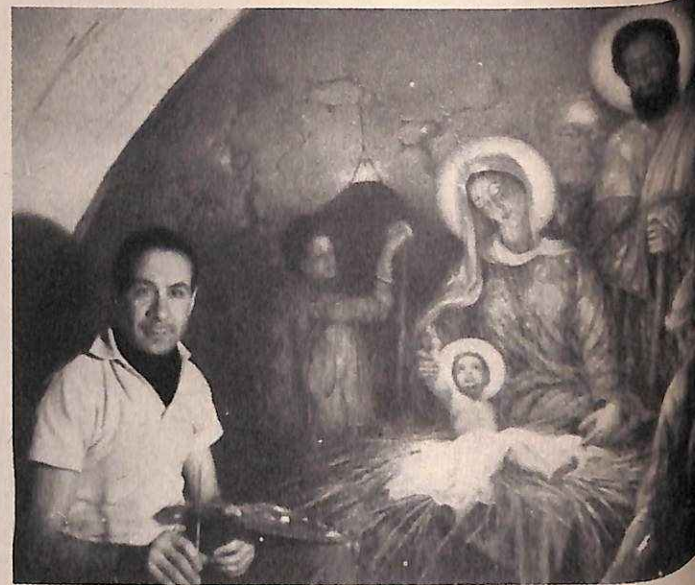
τῆς παγκοσμίου Ἀγορᾶς
διά κάθε περίπτωσιν

TZANNES

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 9 - ΤΗΛ. 234-663

Ο ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ

Ο ΜΠΟΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ φωτογραφίζεται μπροστά στην «Γέννηση», μία θρησκευτική σύνθεσή του, την οποία ζωγράφισε για το έκκλησάκι της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, στο Μπρούκλιν των Η.Π.Α.

ΕΚΘΕΤΕΙ ΣΤΗΝ Ν. ΥΟΡΚΗ

Το όνομα του Μπότη Θαλασσινού δεν είναι άγνωστο σ' όλους παρακολουθούν τις επιτυχίες των καλλιτεχνών μας στο εξωτερικό. Η καλλιτεχνική δραστηριότητα του Έλληνοαμερικανού ζωγράφου μας έδωσε και άλλοτε την ευκαιρία να τον παρουσιάσουμε από τις στήλες μας. Έτσι και τώρα, την άφορμή μας την δίνει μία ακόμη ατομική έκθεσή του —ή 4η κατά σειράν μέσα σε τρία χρόνια— στην Νέα Υόρκη. Στην έκθεση αυτή, που οργανώθηκε στο ελληνικό προξενείο, ο Θαλασσινός παρουσίασε 36 πίνακες της τελευταίας παραγωγής του, σε έλαια, γραφίες και παστέλ.

Ύστερα από την επιτυχία της έκθεσής αυτής, ο Θαλασσινός είχε προτάσεις και για άλλες ακόμη εμφανίσεις στην Αμερική. Συγκεκριμένα, εκπρόσωποι της γκαλερί East Side, του Μανχάτταν της Νέας Υόρκης, συζητούν μαζί του τις δυνατότητες μίας έκθεσής για τις αρχές του έρχομ' του έτους.

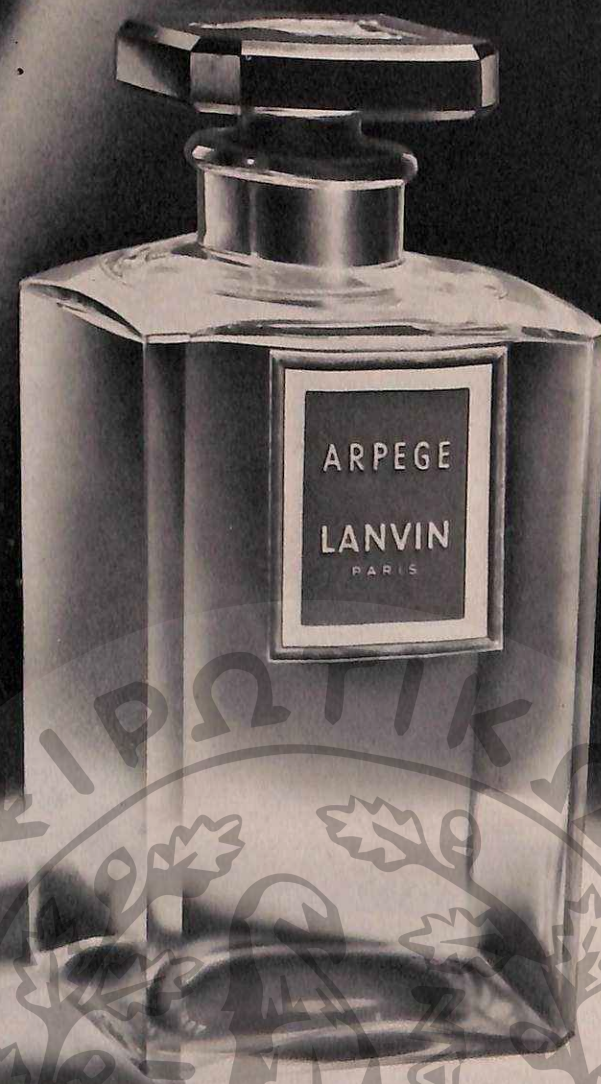
■ ■ ■

ΔΥΟ ΑΚΟΜΗ χαρακτηριστικά δείγματα του ταλέντου του. 'Αριστερά ένα πορτραίτο της Κας Δ. Θεοτόκη, απογόνου, λέγεται, του 'Ελ Γκρεκό και δεξιά μία από τις τσιγγάνες, που τόσο τόν γοητεύουν σαν

LANVIN

EAUX PARFUMÉES
PARFUMS

* ARPEGE * RUMEUR * MY SIN
* CRESCENDO * SCANDAL
* PRETEXTE

ΘΕΑΤΡΟ

«ΑΘΑΝΑΤΗ ΠΟ- ΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» («Όρβος»)	Δράμα	Έρωτες, αγώνες, συγκρούσεις γυ- ρω από την γιγαντιαία μορφή του Λουδοβίκου Μπετόβεν.	Β. Διαμαντόπουλος Άννα Βενέτη Μαρία Άλκαίου	Θεατρική διασκευή, λίγο μακρόσυρτη, που έρμηνεύεται με Ιδιαίτερη δύναμη από τόν Β. Διαμαντόπουλο. Ένδιαφέρουσα ή ερ- γασία της ένδυματολόγου Άννης Βρυχέα.	
«ΑΝΤΡΑ ΘΕΛΩ, ΤΩΡΑ ΤΟΝ ΘΕΛΩ» («Ακάδημος»)	Έλληνική κωμωδία	Άρκετά τολμηρή πλοκή, όπου μία ωραία χήρα αναζητεί επείγουσα λύ- ση για να εισπράξει την κληρονομιά του μακαρίτη...	Μάρω Κοντού Γ. Κωνσταντίνου Ν. Ρίζος	Ευχάριστη ελληνική κωμωδία με γνώριμες καταστάσεις, παιγμένη με κέφι από συμ- παθείς ήθοποιούς.	★
«ΑΥΛΗ ΚΑΙ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ» («Ακρόπολις»)	Άθηνάϊκη μουσική επιθεώρηση	Φαντασμαγορία, επίκαιρα νούμερα, τραγούδια, χορός και επίκαιρότης...	Ρένα Βλαχοπούλου Γ. Γκιωνάκης Μπελίντα	Για τούς φίλους, τούς πολλούς, τού ει- δους, ή πιο ευχάριστη της σαιζόν.	
«ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ» («Κεντρικόν»)	Κομεντί	Ένας παράνομος δεσμός μιάς νέας «κοπέλλας» με έναν ώριμο έραστή δρίσκει αναπόφευκτη λύση... με τόν νεαρό τρίτο...	Τζένη Καρέζη Στέφανος Ληναίος	Θ' αρέσει στους πολλούς θαυμαστάς της Τζένης, που θ' απολαύσουν τό μπρίο της.	
«ΣΥΠΝΑ, ΒΑΣΙΛΗ» («Γκλόρια»)	Έλληνική κωμωδία	Βάση: ή ιδεολογική μεταστροφή τών δυ ήρώων. Τού ενός χάρις στην διαφώτιση και τού άλλου χάρις στο χρήμα.	Ντ. Ήλιόπουλος Γ. Τσατσόπουλος Β. Τσιούνη	Έργο διασκεδαστικό και πονηρό, που ικα- νοποιεί λίγο ή πολύ τούς θεατάς όλων τών παρατάξεων.	☆
«ΠΑΡΑΣΕΝΟ ΖΕΥΓΑΡΙ» («Μουσούρη»)	Αμερικανική κωμωδία	Ένας χωρισμένος και άκατάστατος δημοσιογράφος φιλοξενεί ένα φίλο του, που λατρεύει την τάξη. Η σύγ- κρουση αναπόφευκτη...	Κώστας Μουσούρης Σταύρος Ξενίδης	Έξυπνο έργο, με άστειες καταστάσεις, ευ- χάριστη παράσταση, όπου, εκτός από τόν Κώστα Μουσούρη, ξεχωρίζει ο Σταύρος Ξενίδης στόν ρόλο τού Φέλιξ.	★
«ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ» (Δημοτικόν Πειραιώς)	Δράμα	Διασκευή εύφυης και μοντέρνα τού κλασικού ρωσικού μυθιστορήματος.	Άλ. Άλεξανδράκης Άλ. Γεωργούλη	Άξιοσημείωτη σκηνοθετική εργασία τού Γ. Σεβαστίουλου, και ολοκληρωτικά μελετη- μένη παράσταση.	
«ΤΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ» («Θέατρο Άθηνών»)	Ψυχολογική κωμωδία	Χρονικό συζυγικής ζωής, όπου ο κυ- νισμός σκεπάζεται με πολλήν αβρό- τητα και εύφθα...	Δημ. Μυράτ Βούλα Ζουμπουλάκη	Η λαμπρή έρμηνεία τού εξαιρετικού ζευ- γαριού κ' ή φροντίδα τού άνεδάσματος ύ- περνικούν την σχετική μονοτονία τού έργου	★★
«ΤΟ ΑΥΓΟ» («Διονύσιος»)	Γαλλική σάτιρα	Κλέφτης στην αρχή τού έργου, δο- λοφόνος στο τέλος, πάντα άτιμώ- ρητος... Ένσάρκωνει ο ήρωας τόν πνεύ- μα τού κυνισμού της εποχής.	Τάκης Χόρν Β. Πάλλης Ζ. Σαρρή	Εκπληκτική, απιθηροδόλος έρμηνεία τού Τάκη Χόρν. Ίσως ο καλύτερός του ρόλος. Έξυπνα τά σκηνικά τού κ. Ι. Καρύδη.	★★
«ΧΟΡΙΣΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ» («Βεργή»)	Ψυχολογική κομεντί	Στό γκρίζο πλαίσιο μιάς άγγλικής πανσιόν, δυ ζευγάρια βασανισμέ- να από την μοναξιά αναζητούν την εύτυχία.	Έλσα Βεργή Μάνος Κατράκης Ρίτα Μουσούρη	Επιμελημένη παράσταση και εξαιρετικά καλή έρμηνεία δίνουν Ιδιαίτερη ζωή στο εύφλεκτο αυτό ψυχολογικό παιχνίδι.	★

● ΕΠΙΣΗΣ... Συνεχίζονται οι έπιτυχίες: «ΜΙΑΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ ΝΙΑΤΑ», στο θέατρο «Αμύρα», «ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟ», στο θέατρο «Άλμα»
«Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΛΑΙΔΗΣ ΤΕΑΤΕΡΛΥ», στο θέατρο «Πορεία».

● Σ' αυτή την σελίδα οι ανάγνώστες μας θα
βρίσκουν μια διαλογή από τά θεάματα που προσ-
φέρει ή πρωτεύουσα. Όχι όλα... Τά κυριώτερα,
τά πιο ενδιαφέροντα, τά ήδη σφραγισμένα από
την εκτίμηση της κριτικής και την αγάπη του
κοινού.

● Σκοπός του «Οδηγού» είναι να βοηθήσει τους
μη φανατικούς θεατρόφιλους, που δεν παρακολου-
θούν την θεατρική... φιλολογία που δημοσιεύε-
ται κάθε ήμερα στις αθηναϊκές εφημερίδες και
που θέλουν ένα θράδυ να δούν θέατρο... Πού θα
πάνε;..

● Επίσης απευθύνεται στον Έλληνα επίση-
πη, που ξεχάει από άλλη πόλη ή τό εξωτερικό.
Χωρίς να είναι δυνατή ή απολύτως δικαία ταξι-
νόμηση, πάντως ή απάντηση στο «ποία είναι τά
καλύτερα» δίδεται θετικά, με την... παρασημο-
φορία των αστερίσκων.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

- «ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΓΕΝΝΑΙΟΙ». Ούεστερν. Τζών Γουαϊν.
- «ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ», της Άγκαθα Κρίστι. Μάρκαρετ Ράδερ-
φορντ.
- «ΓΙΑ ΠΟΙΟΝ ΧΤΥΠΑ Η ΚΑΜΠΑΝΑ», του Χερμινγκουαίη. Ίνγκριντ Μπέρ-
γκμαν.
- «ΚΑΙ ΟΙ ΠΕΝΤΕ ΗΣΑΝ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ». Περιπέτεια. Μάξ φόν Σύντοφ.
- «ΤΟΝ ΠΑΛΙΟ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ». Προϊστορία του ελληνικού κινη-
ματογράφου.
- «ΧΑΡΕΜΙ ΓΙΑ ΔΥΟ». Κωμωδία. Πήτερ Σέλλερς, Πήτερ Ο' Τούλ.
- «ΕΝΝΕΑ ΜΕΡΕΣ ΕΝΟΣ ΧΡΟΝΟΥ». Ρωσικό δράμα. Ίννοκέντι Σμολου-
νόφσκι.
- «ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ». Χένρι Φόντα, Βιττόριο Γκά-
σμαν, Άννι Ζιρμντό.
- «ΞΑΦΝΙΚΑ ΠΕΡΥΣΙ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ», του Τέννις Ουίλλιαμς. Λίζ
Ταίηλορ.
- «ΟΙ ΑΔΙΑΦΟΡΟΙ». Κλασσντα Καρντινάλε. Ψυχολογικό δράμα.
- «ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ 70». Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι, Βίρνα Λίζι, Μισέλ Μερσιέ.
- «ΑΓΡΙΕΣ ΦΡΑΟΥΛΕΣ», του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν. Ίνγκριντ Τουλίν.

● Για τίς ταινίες σημειώνουμε μόνον τούς τίτλους... Ο ανάγνώστης δε αναζητήσει στο πρό-
γραμμα που δημοσιεύεται στην εφημερίδα, που προβάλλονται και αν προβάλλονται. Πάντως, τί
ναί τά φίλοι που έχουν ήδη ξεχωρίσει σάν τά πιο ενδιαφέροντα της σαιζόν 1963 - 64...

ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ...
ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΜΑΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ
ΖΩΤΑΝΕΨΑΜΕ ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ !..

Η χαρά τών παιδιών είναι τό παιχνίδι. Χαρίστε σπά-
ταλα εύτυχία στα παιδιά δωρίζοντας παιχνίδια απ' τά
παιχνίδια μας. Χιλιάδες παιχνίδια απ' όλον τόν Κόσμο,
για ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ - μικρά και μεγάλα, άγόρια και
κορίτσια.

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΟΛΛΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ! ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ
ΝΑ ΣΚΕΠΤΩΝΤΑΙ, ΝΑ ΜΑΣΤΟΡΕΥΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΑΓΑΠΟΥΝ.

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Διαθέγουν πριν από σάς-για σάς!

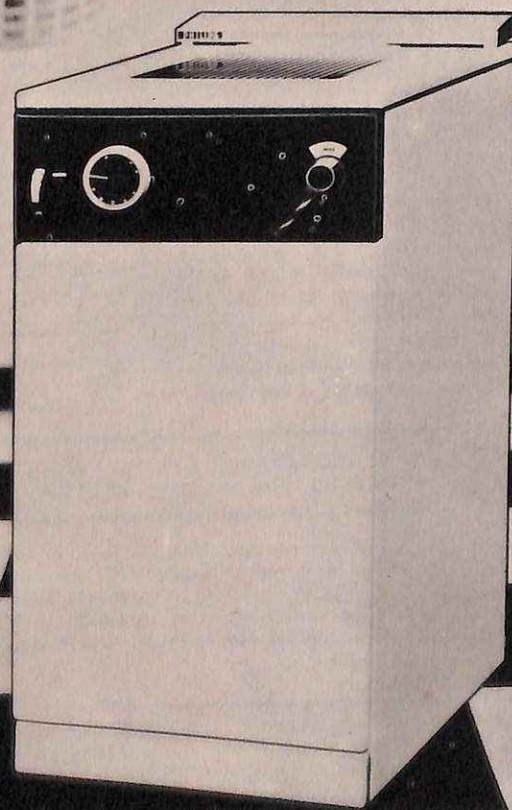

τι ζητάτε απο ενα πλυντήριο

να πλένη καλά;
να είναι ή χρησι του απλή;
να είναι αυτόματο γιά να μην χάνετε
πολύτιμο χρόνο;
να πιάνη λίγο χώρο στὸ σπίτι;
να ἔχη τὴν ἐγγύησι
μιάς γνωστῆς
καὶ μεγάλης φήρμας;

Όλα αὐτὰ καὶ ἄλλα
πολλὰ πλεονεκτήματα
τὰ ἔχετε ἐξασφαλίσει ἀγοράζοντας
πλυντήριο
PHILIPS

• ΑΥΤΟΜΑΤΑ • Μουσκεύουν, πλένουν, ξεβγάζουν, στεγνώνουν 4 κιλά ρούχα σὲ
ἐλάχιστον χρόνο. • Μικρές διαστάσεις • Εἰς 3 τύπους

ΟΙΚΙΑΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΙ PHILIPS
Τὸ ὄνειρο κάθε νοικοκυρᾶς!

ΣΚΕΨΕΙΣ... ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

★ ΠΡΟΧΘΕΣ εἶδα καὶ ἄκουσα ἓνα περιεργότατο συνδυασμό. Μιὰ μπουκάλα οὐίσκου ποὺ τραγουδοῦσε (συνήθως τραγουδοῦσε αὐτὸς ποὺ πίνει). Τρανζίστορ γιανπωνέζικο χωμένο σὲ μικρόσωμη κόπια ἀπὸ ἀληθινὴ μπουκάλα ἀποτελεῖ χαριτωμένο δῶρο ἰδίως γιὰ σπῖτι ποὺ ἔχει μπάρ.

★ ΤΟ ΛΕΥΚΟ ἐξαφανίζεται καὶ εἶναι στιγμές ποὺ πραγματικὰ ἐπιθυμεῖ κανεὶς νὰ δῇ καὶ μέσα σὲ σπῖτι ἓνα ὠραῖο λινὸ σιδερωμένο κολλαριστὸ κατ᾿αλευκο τραπεζομάντηλο. Ἀλλὰ ποῦ; Ὅχι μόνον τραπεζομάντηλα, ἀλλὰ καὶ σεντόνια, πετσέτες καὶ ἀσπρόρουχα ἀκόμη μεταβάλλονται σὲ χρωματιστά.

★ Η ΚΟΜΨΟΤΑΤΗ πρέσβειρα τῆς Γαλλίας Κα Ἑρβὲ Ἀλφάν, ποὺ βασίλευε στὴν Οὐάσιγκτων ἐπὶ τόσα χρόνια, ἔφθασε στὸ Παρίσι καὶ ἐκεῖ ἔπιασε δουλειά. Ἀνέλαβε τὴν διεύθυνση πωλήσεων στὸν μεγάλο οἶκο ραπτικής τοῦ Πιερ Καρντέν (κανεὶς δὲν ξέρει τίς ἀντιδράσεις τῆς Καρ Ζαν Μορώ).

★ ΣΤΑΓΟΝΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ. Μιὰ γνωστή μου κυρία γεμίζει τὰ ἄδεια μπουκαλάκια λάκκας μὲ μύρτα καὶ ἐπιμένει ὅτι τακτοποιεῖ τὴν κτενισιὰ τῆς θαυμάσια μὲ αὐτὸ τὸ σύστημα.

Μεταφύ
μας
ΤΟ
ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΗΣ ΒΕΡΑ

ΕΥΡΗΜΑΤΑ... ΙΔΕΕΣ... ΝΕΑ...

★ ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΠΟΛΥΕΞΟΔΗ, γράφουν οἱ Ἀμερικανοὶ γιὰ τὴν μικρόσωμη Ἀγγλίδα πριγκίπισσα, ἀλλὰ καὶ περιέργως κακοτυμένη, πότε λίγο, πότε πολύ, σχεδὸν πάντα περίεργα καὶ ὄχι κολακευτικά. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι, στὴν ἀγγλικὴ Αὐλὴ τουλάχιστον, ἡ μόνη πάντοτε κομψὴ εἶναι ἡ δική μας πριγκίπισσα Μαρίνα.

★ ΤΕΣΣΑΡΕΣ κοσμικὲς μαγειρίσες κάνουν χρυσὲς δουλειὲς στὸ Λονδίνο. Νέες ἐντέμπερ με πραγματικὸ ταλέντο στὴν μαγειρικὴ παίρνουν παραγγελίες καὶ μαγειρεύουν, εἴτε στὸ δικό τους σπῖτι, εἴτε σὲ ξένο ἀναπληρώνοντας τὴν κυρία τοῦ σπιτιοῦ.

★ ΔΙΑΒΑΣΑ στὴν «Βόγκ» μιὰ μικρὴ ἀνακοίνωση» ὅπου διαφημίζεται τὸ ξενοδοχεῖο «Κίγκ Μίνος». Καὶ λέει, σωστά, ὅτι εἶναι πρώτης τάξεως, ἀλλὰ προσθέτει περιέργως, σὰν κυριώτερα τοῦ ἀρετῆ, ὅτι βρίσκεται λίγα λεπτὰ περὶ ἀπὸ τὸ «Ἐθνικὸ Μουσεῖο»...

★ ΥΠΝΟΣ... ἡ μάλλον ἀπνία. Μέγα πρόβλημα τῆς ἐποχῆς μας, τοῦ ὁποῦ υποκριτικὰ ὑπερβάλλουν τὴν σημασία οἱ ἀμέτρητοι ἔμποροι ὑπνωτικῶν, καθυσταστικῶν καὶ διαφόρων συγγενικῶν φαρμάκων. Στὴν πραγματικότητα ὁ φόβος τῆς ἀπνίας εἶναι πολὺ

πιὸ ἐπικίνδυνος ἀπὸ τίς μειωμένες ὥρες ὕπνου, διότι δὲν ἔχει ἀκόμη ὀριστικὰ ἀποφανθῇ ἡ λατρικὴ πόσες ὥρες ὕπνου χρειάζονται στὸν ἄνθρωπο. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δὲν χρειάζονται τὸν ἴδιο ἀριθμὸ ὥρων ὕπνου γιὰ νὰ εἶναι ὑγιέστατοι.

★ ΛΑΘΟΣ... Ἡ γαλλικὴ φέρμα ποὺ γεμίζει τὴν Εὐρώπη γιανουρία λέγεται «Ντανόν» καὶ ὄχι «Μανοντέ», ὅπως τὴν θέλησε τὸ τυπογραφεῖο.

★ ΘΥΜΑΣΤΕ τὸν κ. Πιερ Ζακιγιάρ ποὺ διηύθυνε τὸ Χίλτον; Προβιβάστηκε καὶ ἀναλαμβάνει τώρα τὴν διεύθυνση τῶν νεωτέρων καὶ πλέον ὑπερφηάνων διδύμων Χίλτον ποὺ στήνονται στὸ Παρίσι, ἓνα μὲσα στὴν πόλη, τὸ πρῶτο καινούργιο ξενοδοχεῖο ποὺ ἀποκτᾷ ἡ γαλλικὴ πρωτεύουσα ἐδῶ καὶ 32 χρόνια, καὶ ἓνα στὸ Ὀρλύ. Ἐφ' ὅ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον εἶναι μέγιστον...

★ ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΜΟΥ... «Υπάρχουν πολλές διαφορὲς ἀνάμεσα στὸν ἄνθρωπο καὶ στὸν σκύλο, (εἶπε ὁ Μάρκ Τουαῖν). Ἡ κυριώτερη εἶναι ὅτι, ἀν περιμαζέψης ἓναν ἀδέσποτο σκύλο καὶ τὸν κάνης εὐτυχισμένο, αὐτὸς δὲν θὰ σὲ δαγκώσει».

Βόλτες... στὰ μαγαζιά...

Αρχίζω σήμερα μὲ θερμὰ συγκαρητήρια... Πρὸς τοὺς Δαμιρπούλους, τοὺς μεγάλους, τοὺς παπποῦδες, πατέρες, νιούς, δλους! Ἐπῆγα καὶ ἐγὼ στὸ νέο κατάστημα καὶ στάθηκα πρῶτα ἀπ' ἔξω... Προσπᾶ στὴν πρόσοψη, ποὺ πρέπει νὰ εἶναι ἀπὸ τίς ὠραιότερες προσόψεις καταστημάτων τοῦ κόσμου.

• Ἀπὸ «αἰόφιο» λευκὸ μάραρο, τὸ σύνολο παρουσιάζεται κλασικὸ καὶ μοντέρνο συγχρόνως, σχεδιασμένο μὲ ἐμπνευση ἀπὸ τὸν ἀρχιτέκτονα δλον τοῦ κυρίου, τὸν κ. Ἑμ. Βουρέκα. Σπᾶνιο μάραρο ὑποδέχεται τὸν πελάτη καὶ ἐπάνω ἀπὸ τὴν κεντρικὴν εἴσοδο, μαζί μὲ ἓνα φιλόξενο ρεῦμα θερμοῦ ἀέρος (ποὺ τὸ καλοκαίρι θὰ μεταβάλλεται, βέβαια, σὲ δροσερό...), καὶ τὸν μεταφέρει σὲ αἰθουσες φωτεινές, ἀνέτες, ἀρμονικές.

• Μοῦ εἶπαν νὰ προσέξω τὰ ταβάνια, καὶ τὰ κοίταξα... Εἶναι πολὺ πολυτελέστερα ἀπὸ ὅ,τι δείχνουν, μοῦ ἐξήγησαν. Μονωτικά, ἐναντίον τοῦ θορύβου, εἶναι ἀπὸ ἀλουμίνιο καὶ κρύβουν ἓνα πολὺτιμο αὐτιάματο σύστημα ἐναντίον τῆς φωτιᾶς. Στὴν πρῶτη ἀνάφλεξη, ἀνοίγουν ἑκατοντάδες μικρὲς θρύες, ποὺ προκαλοῦν μιὰ τεχνητὴ θροχή. Γιατὶ οἱ χημικοὶ πυροσβεστήρες, ποὺ ὑπάρχουν ἐπίσης, δὲν ἐπαρκοῦν πάντοτε...

• Λευκοὶ τοῖχοι, λευκὴ φορητάκινα,

σκοῦρα ξύλα, παντὶ ἀπὸ «αἰλιόσαντον» (δὲν ξέρω πὺς λέγεται ἐλληνικὰ τὸ πολὺτιμο αὐτὸ ξύλο...), ἀπαλὰ χρώματα, σωστὲς φωτισμοί... Τὰ πῶ κοινὰ εἶδη μεταμορφώνονται καὶ παίρνουν δημοφιλία. Δὲν πρόβλεπα νὰ τὸ γυρίσω ὅλο, ἰδίως γιὰ τὴν σταμάτησα πολλὴν ὥρα στὸ πάτωμα μὲ τὰ οἰκιακὰ οὐκὴ καὶ τίς κοντίνες... Μερικὰ ἀντᾶντα, γάρφα, ντουλάπια, νεροχύτες, κοντίνες, ἄξιζαν νὰ πάρουν θέση σὲ ἐκθεση, τόσο ἦσαν διακοσμητικά, καλὸγοντα καὶ πρωτότυπα...

• Ἀλλὰ σήμερα πρέπει νὰ συνεχίσω τίς ἀθηναϊκὲς μου βόλτες... Ἀφῆσα γιὰ λίγο τὰ μικρὰ δῶρα καὶ κοίταξα τὰ λίγο μεγαλύτερα, τὰ εἶδη ρουχισμοῦ... Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μεγάλα καταστήματα, ὅπου τὸ ἐπίπεδο ἔχει ἀνέβῃ ἐκπληκτικὰ, ὁρῶμα...

• Παλιὰ εἶδα πάρα πολὺ ὄρατα, καὶ ἀναλόγως σὲ λογικὲς τιμές, στοῦ «Horrockse», ὅπου ὑπάρχουν καὶ ἄλλα παλιὰ εἶδη: φορέματα, μπλουέζ ἀγγλικῆς προελεύσεως...

• Φοῦστες, φουστάνια, ἀδιάρροχα, ποιότητος καὶ παριζιάνικου γεφυοῦ, στοῦ «Λαδοῦφ», ὅπου καὶ πολλὰ μικρὰ δῶρα.

• «Deux - pieces» καὶ μερικοὶ συλλογὴ ἀπὸ πλεκτά, πρῶτα, ἀπογευματινὰ καὶ... βραδινὰ, στοῦ «Αλεξανδράκη».

Ποικιλία, ποιότητος καὶ διεθνῆς προέλευση, λίγο ἀπὸ παντοῦ...

• Πρωτότυπα καὶ αὐθεντικὰ μονιέλα ἐξαιρετὰ προσφέρει ἡ πὺδ ἐκλεκτικὴ «μυονίκα», ποὺ εἶναι οὐκαρφαλωμένη καὶ σὲ πρῶτο πάτωμα... Τοῦ Ἐμῖλιο Πούττι τῆς δημιουργοῦς, τίς κνηνημένες ἀπὸ τίς κομψότερες γυναῖκες τῆς Γῆς, βρίσκεις στῆς «Νιτάρας»...

• «Κορριγκάν» φορέματα καὶ πουλόβερ, θαυμαστὰς ποιότητος καὶ «κούτι», στὰ φῖνα γαλλικὰ χρώματα, γιὰ κυρίες, ἔχει ἡ «μυονίκα» «Σπρότμαν», ἐκτὸς βέβαια ἀπὸ τὴν πλοῦσια συλλογὴ ἀπὸ ἀνάλογα ἀνδρικὰ εἶδη...

• «Trois - pieces», τέλος, ἔχει φέρει τὸ κατάστημα «Σιστοβάρ - Ντεσσέ» καὶ πρέπει νὰ πῶ ὅτι εἶναι ἀπὸ τὰ ὠραιότερα καὶ τὰ πῶ μονιέρα... Γιατὶ περιλαμβάνουν φοῦστα, ζακέττα καὶ μακρὸ παντελόνι! Τίς ἔχετε δεῖ αὐτὲς τίς λυγρὲς κοπελλίτσες στὰ ἔξω φωτογραφία, μὲ τὰ ἀνδρικὰ κομμάτια ἀπὸ τὸν ἴδιο, ἀπὸ μᾶλλινὰ υφάσματα μὲ καθ-ρώ... Γιὰ τοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν δὲν εἶναι ἴσως ἀκόμη αὐτὲς οἱ ἀμφιέσεις, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἐξοχὴ ἢ γιὰ ἐκδρομὲς εἶναι συγχρόνως πρακτικὲς καὶ κομψές. Φυσικὰ, ἀπευθύνονται σὲ δόξες εἶναι καὶ τῶν ἐξῆς (χιλῶν...), γιὰ τὰ χροῖα, ἀπὸ τότε ποὺ ἡ Μάρλεν Νιήτριχ συνεχίζει νὰ εἶναι μαγνητὴν, μετροῦν λιγώτερο...

Βέρα

Για τα δώρα σας
ΓΚΑΛΕΡΙ ΑΤΤΙΚΑ
Κομφοτεχνήματα "ΟΝΥΞ"
Καραγεώργη Σερβίας 6
ΑΔΕΛ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ *

Για ένα εκλεκτό δώρο

- * Φορέματα
- * Μπλουζες
- * Ταγιέρ
- * Παλτά

Roma
Σταδίου 57

Η παγκόσμιος μόδα
στά πόδια σας *

Lik
υποδήματα
ΧΑΡΑΛΑ
Ερμού 45
(Στοά)

Πασούμια
Παντούφλες
Πολυτελείας

Ν. Παππος
Μητροπόλεως 32
τηλ 225-831
ΑΘΗΝΑΙ

* Παλτά * Πλεκτά
* Μαντώ * Φούστες
* Φορέματα * Ταγιέρ

Για ένα εκλεκτό ΔΩΡΟ
A. Maniatis & Lia
Φωκίωνος 2 & Πετράκη
Τηλ. 232252

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Γ. ΘΕΩΝ

ΔΩΡΟ ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΣΤΟ ΧΡΗΜΑΤΗΣΤΗΡΙΟ ΒΙΒΛΙΟΥ

* Ντύσιμο Κομψό
* Μοντέρνα Γραμμή

Για ένα εκλεκτό ΔΩΡΟ

Linea
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 3
(Στοά Χατζηχρήστου)

* ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΩΡΑ
ΣΤΗΝ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΑΦΟΙ ΠΑΠΠΑ

- * Παιχνίδια
- * Αποθήκη Καλλυντικών
- * Είδη Καπνιστού

Βουλής 10-Στοά Εμπόρων
τηλ. 224837

ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΟΝ
ΑΘΗΝΑΤΟΣ 12
223-663
235-631

Όλα τα παιδικά

MENSTAR
Ερμού 23

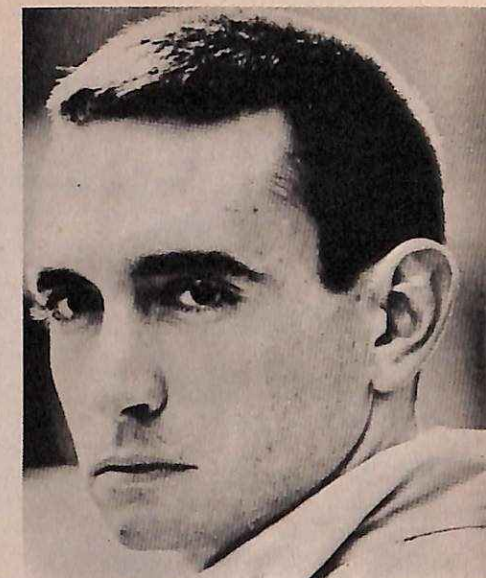
κολώνια

SNOB
άνδρική

κολώνια

SNOBESSIMO
γυναικεία

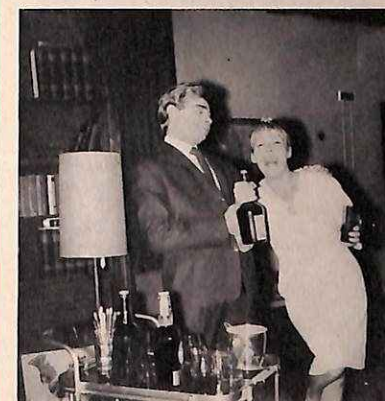
Ο κόσμος του "Έντουαρντ" Αλμπ

Ένα ψυχογραφικό πορτραίτο του Άμερικανού συγγραφέα από τον κ. ΑΓΓΕΛΟ ΔΟΞΑ

Αν στην μεταπολεμική εποχή ο Άρθουρ Μίλλερ και ο Τέννις Ουίλιαμς διαδέχθηκαν τον Εϋγένιο Ο' Νηλ στο άμερικανικό θέατρο και διεκδικώντας τα πρωτεία, ο καθένας για τον εαυτό του, απόκτησαν μια παγκόσμια προβολή, από τα 1960 και έδω, η σκυτάλη παραδόθηκε στα χέρια του Έντουαρντ Αλμπ και μαζί από τον Τέννις Ουίλιαμς, που θάρρετα δήλωσε πως «Ο Έντουαρντ Αλμπ είναι ο μόνος μεγάλος δραματικός συγγραφέας της Αμερικής». Έχει κάποια κοινά γνωρίσματα ο Αλμπ με τον Ουίλιαμς. Το δέος της μοναξιάς και την σαδιστική βιαιότητα. Στη μέση όμως της άρρωστημένης σεξουαλικότητας και του θλιβερού λυρισμού, παρουσιάζει την σεξουαλική απάθεια και την παρρησία του θανάτου. Και οι δυο δέχονται ευχάριστα την επίδραση του Ζαν Ζενέ. Αλλά ο Τέννις Ουίλιαμς αντιπαθεί τον Ίονεσκο και ο Έντουαρντ Αλμπ τον συμπαθεί. Το θέατρο του Αλμπ είναι στενά συνταρτημένο με τις άπληστες του βιώματός του, όπως είναι γενικά κάθε γνήσια καλλιτεχνική δημιουργία. Αλλά ο Αλμπ, στο σημείο αυτό, παρουσιάζει μια εξαίρεση από τον γενικό κανόνα. Μια πραγματική αντιστροφή. Γιατί δεν υπάρχουν σ' αυτόν οι συνηθισμένες αντιξοότητες της ζωής, ή φτώχεια, ή αρρώστια, ή αναπηρία, ή γονεϊκή αβλιότητα, ή κοινωνική διαμαρτυρία, κίνητρα που συνήθως γονιμοποιούν το ταλέντο σε αντισταθμιστικές του «ελλείποντες» δημιουργίες, όπως και οι διάφορες συμπλεγματικές και νευρωτικές καταστάσεις που δημιουργούν συναισθηματικές και ανασφαλείας και μια τάση λυρωτικής ανόδου εκ των κάτω προς τα άνω. Στον Αλμπ η λυρωτική πορεία είχε μια απλή διαδρομή με πρώτο μέρος την πορεία εκ των άνω προς τα κάτω.

Μοιάζει σ' αυτό κάπως με τον Τσέλιους - Λωτρέκ που, γεννημένος πλούσιος και κόμης, κατακάλυψε στο θάνατο από την αρρώστια και τα διπλά κατάγματα των ποδιών του, που, παραμορφώνοντάς τον, τον ώθησαν στην αντισταθμιστική άνοδο της καλλιτεχνικής δημιουργίας. Ο ίδιος έλεγε σχετικά: «Αν τα πόδια μου δεν είχαν παραμορφωθεί δεν θα είχα γίνει λογάριος». Ο Αλμπ γνώρισε τον εαυτό του επίσης πλούσιο. Μεγάλωσε σε ένα μεγάλο της

Ο ΜΙΜΗΣ Κουγιουμτζής και η Έκκλη Σάκου κρατούν στο έργο του Ε. Αλμπ τους ρόλους του νιόπαντρου ζευγαριού, στην παράσταση του «Θεάτρου Τέχνης».

ΤΟΥΣ μεσήλικες συζύγους, που ναυαγούν από τις αποκαλύψεις, απέδωσαν ο Γιώργος Λαζάνης κ' η Νέλλη Άγγελίδου.

Ουάσιγκτον τριγυρισμένος από υπηρέτες και γκουβερνάντες, με αυτοκίνητα και ανέσεις λογής - λογής, αλλά στερημένος από κάτι που είναι βαρύτερο από το άγχος του Τουλούς - Λωτρέκ και οποιοδήποτε άλλο. Στερημένος από γονεϊκή στήριξη.

Τέκνο αγνώστων γονέων, γεννημένος το 1928, υιοθετήθηκε σε ηλικία δεκαπέντε ημερών από τον πλούσιο επιχειρηματία Αλμπ και την γυναίκα του, που, όντας άτεκνοι, χρειάζονταν ένα παιδί από αυτά που συνηθίζεται να αγοράζουν στην Αμερική κατά τον ίδιο τρόπο που αγοράζουν ένα πικ - άπ. Πέραν όμως από την απόκτησή του και την φροντίδα της καλοπέρασής του, οι θετοί γονείς του δεν τον γνοιάστηκαν. Ο πατέρας του άγνωστος στις εμπειρίες και η μητέρα του τύπος αυταρχικής Αμερικανής μάμμυ - μπας, προεβρίνας σε λείσχος και φιλανθρωπικά ιδρύματα, ήταν σαν να μην υπήρχαν γι' αυτόν. Πιο αίσθηματικά κοντά του ήταν ο ψηλότερος από το μπόι του σκύλος του Άγ. Βερνάρδου, που κάποτε τον παρέσυρε καθώς τον κρατούσε από το λαιμό και τον έριξε κάτω άσχημα. Από τότε το σημάδι που έχει στο μέτωπό του. Αλλά κάποτε κι ο σκύλος χάθηκε και έμεινε ολότελος μόνος. Η μοναξιά έγινε έκτοτε το θέμα που τον απασχολεί στη ζωή του και στα έργα του με τις πιο ανατριχιαστικές αντιδράσεις στην επιδίωξη της ανθρώπινης επαφής και τελικά με την απελπισία της συναισθηματικής απάθειας.

Ευμάθεια και άγχος

Δεν υπάρχει αληθινά φοβερότερο πράγμα για τον άνθρωπο από τον συνδυασμό της ευμάθειας και του πλούτου με την μοναξιά και την σιωπή.

Ο Ίνγκμαρ Μπεργκμαν με τη «Σιωπή» του ανέσυρε μια πιτυχτή του δράματος που πηγαίνει από την υλική άνεση των Σουηδών. Μα οι στυλιστικές της ευδαιμονίες αυτής χώρας είναι πιο δηλητηρικές και πιο σκληρές, όταν δείχνουν ότι για λόγους υλικής ανέσεως είναι εκεί περισσότερες από παντού αλλού οι αυτοκτονίες, οι τοξικομανίες και οι νευρώσεις.

Η μηχανιστική ζωή έξ' αλλου έλαττώνει τον δεικτική νοητικόπνο και αυξάνει την απανθρωποποίηση. Την χαριστική βολή την δίνει η τηλεόραση, στερημένη στον τρίποδο της σιωπής, της μοναξιάς και του σκοταδιού.

Ένα άλλο ιστορικό παράδειγμα, περισσότερο τραγικό, είναι ακόμη αποδεικτικότερο του πόσο απαραίτητη για τη ζωή είναι η ανθρώπινη συναισθηματική επαφή και πόσο θανάσιμη η μοναξιά και η σιωπή. Αφού το πείραμα που θέλησε να κάνει ο Γερμανός βασιλιάς Φρειδερίκος Β', το 1216, που, έχοντας την περιέργεια να μάθει τι γλώσσα θα μιλήσει ένα παιδί όταν περιβάλλεται από απόλυτη σιωπή, μάζεψε δεκαοκτώ νεογέννητα και τα εγκατέστησε σε ένα ίδρυμα, με τροφούς, γιατρούς και κάθε άνεση, αλλά υπό τον όρο να μην ακούσουν φωνή ανθρώπου. Μέσα σε ένα χρόνο τα δεκαοκτώ αυτά θρέφη πέθαναν, με όλες τις περιποιήσεις που είχαν.

Αν, λοιπόν, η καλοπέραση μαζί με τη μοναξιά οδηγούν στον μαρasmus και τον θάνατο, η αντίθετο είναι εκείνο που κερδίζει την ζωή. Ο αγώνας μαζί με την ανθρώπινη συναισθηματική επαφή.

Ο Αλμπ, όταν ένοιωσε να τον πνίγει το άγχος της μοναξιάς, ώθηθηκε από το αυτοσυντηρητικό ένστικτό του προς τον δρόμο της φυγής και της λυρωσης. Αντιδρώντας προς την μόρφωση, που σκοπό είχε την εξίσωσή του με το κοινωνικό επίπεδο των θετών γονιών του, αποβλήθηκε από όλα τα σχολεία και τα κολέγια και τελικά έκαμε μια πτήση αλεξιπτώτου από αεροπορικό ύψος. Έγκατέλειψε το μέγαρο όπου ζούσε, τους υπηρέτες που τον φρόντιζαν, τα άσημνα μακαρονηώδη, τα κροστάλλια ποτηρία και την «Ρόλς - Ρόις» που τον σιργιανούσε και έπεσε στο πεζοδρόμιο της αλήθειας. Στην αρχή εφημεριδοπώλης, ύστερα παιδί του ασάνερ, πωλητής δίσκων, διανομέας τηλεγραφημάτων, πορτιέρης, και κάποτε που έμενε χωρίς μεροκάματο, δεν δίσταζε να κλέβει κανένα σάντουιτς, την στιγμή που στο μέγαρο του πατέρα του τον περιμένε ένα πλούσιο σεβρισμένο τραπέζι. Με την καθόδο του αυτή, την κατακόρυφη, από τα πάνω προς τα κάτω, έφτανε σε μια φυσιολογική αφετηρία και με την πολλαπλότητα

ΣΤΟΦΕΛΣ

Το ύποκάμισο που αναδεικνύει πάντοτε την προσωπικότητά σας αλλά υπηρετεί και το γούστο σας.

Τα υφάσματα υποκαμίσων STOFFELS είναι υφασμένα από διπλοστριμμένα νήματα MERCERISÉ και δεν μπαινουν ποτέ στο πλύσιμο (SANFORIZED).

Μεγάλη ποικιλία ποιότητων για κάθε γούστο.

ΟΞΦΟΡΝΤ • ΦΙΝΕΦΙΑ ΠΟΠΑΙΝΕΣ σε 7 ποιότητες με νήματα 80 - 120, SOYELLA 140, ως και ΣΗ ΑΙΑΝΤ

Stoffels
ΕΛΒΕΤΙΑΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ • ΕΧΟΥΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΓΙΑ ΣΗΜΑ ΤΟ ΨΑΡΑΚΙ

Φινέτσα!

...ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ 20ΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ:
Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟ-
ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΜΕΘΟ-
ΔΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΣΦΟΡΟΝΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΟΣ ΜΕ
ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΕΠΙΤΕΥΓ-
ΜΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ "SANS
SOUICIS, ΤΗΝ ΕΥΕΚΕΥΗ
ΒΙΟΦΟΡΟ

Είναι κάτι που κι εσείς μπορείτε να αποκτήσετε! Φτάνει να το θέλετε. Πώς; Μά είναι πολύ απλό! Επικοινωνήστε με το "Institut de Beauté "Sans Soucis", που είναι για την Ελλάδα το επίσημο παράρτημα του παγκοσμίου φήμης ομώνυμου Γερμανικού Οίκου και λειτουργεί υπό την διεύθυνση της γνωστής αισθητικού κ. AGNES VERHAGEN.

Εκεί θα βρείτε τα πιο νέα και αποτελεσματικά TRAITEMENT για την περιποίηση του προσώπου, του στήθους και γενικά ολόκληρου του σώματός σας. (Αδυνάτισμα, ριζική αποτρίχωση, μακιγιάζ κλπ.). Για να περιποιηστείτε μόνοι σας τον εαυτό σας θα βρείτε επίσης εκεί τις ημιμαγικές SPECIAL CREMES:

BALSAM OF HERMS (βρετική κρέμα - τροφή για όλα τα δέρματα).
ANTITETRATONIQUE CREAM (αντιτρυπανική και βρετική κρέμα νυκτός για τα ξηρά δέρματα).
REACH BLOSSOM CREAM (κρέμα ημέρας Hydratante για την και άφουδαυμένο δέρματα).

Την πλήρη σειρά ειδών Μακιγιάζ και όλα τα νέα παρασκευάσματα που συμπληρώνουν την σειρά των καλλυντικών "SANS SOUCIS", που διατίθενται σε όλη την Ελλάδα.

Institut de Beauté "Sans Soucis,"
Agnes Verhagen
ΚΥΠΡΟΥ 60, ΤΗΛ. 878.024 - ΑΘΗΝΑΙ

Τα καλλυντικά "SANS SOUCIS", θα βρείτε επίσης και σε όλα τα καλά Φαρμακεία και Μικροπωλεία.

ΕΝΤΟΥΡΝΤ ΛΑΜΠΗ

των επαγγελματιών έμπαινε στον Γ-σιο δρόμο του αγώνα της ζωής. 'Η ανθρώπινη επαφή ωστόσο, που θα του έδινε τον αγώνα της μοναξιάς, - δύσκολη όταν έληγε λείπει από τα παιδικά χρόνια - τον έφερε σε ένα αδιέξοδο και η ανάγκη της ανθρώπινης τρυφερότητας τον έσπρωχνε στη μισανθρωπία, με τάσεις αντιφατικές, σαδιστικές και μαζοχικές.

Τα δυο πρώτα μονόπρακτα

Κάτω από τις συνθήκες αυτές έγραψε το πρώτο του θεατρικό μονόπρακτο, το 1958. Είχε γίνει τριάντα χρόνων και η γιαγιά του, που τον αγαπούσε από μακριά, η Κότα, μητέρα της θετής μητέρας του, έβαλε στην τράπεζα στο όνομά του εκατό χιλιάδες δολάρια, υπό τον όρο να μην ξεδεύει παραπάνω από διακόσια δολάρια τον μήνα, αρκετά ώστε να μην έχει ανάγκη από δουλειές του ποδαριού. 'Ετσι, είχε δύο τον καιρό να γράφει την «Ιστορία του ζωολογικού κήπου».

Το έργο αυτό έχει δύο πρόσωπα. Τον Πήτερ, ένα μέσον 'Αμερικανό οικονομολόγο, ευχαριστημένο από την ζωή του, που κόβεται σε έναν από τους δυο πάγκους του πάρκου, που φαίνονται στην σκηνή, και διαβάει ένα βιβλίο, όταν εμφανίζεται ένας άγνωστός του, ο Τζέρρυ, που θέλει να του πιάσει κουβέντα, λέγοντάς του ότι έρχεται από τον ζωολογικό κήπο, ότι δεν συνηθίζει να μιλά, αλλά καμιά φορά δοκιμάζει την ανάγκη να μιλήσει πολύ, να γνωρίσει από κοντά έναν άνθρωπο, να μη μέσει στην ύπαρξή του. Σήμερα δρίσκειται ακριβώς στη φάση αυτή. Κι αν δεν δρισκόταν μπροστά του ένας δολικός άνθρωπος, θα κατέφυγε στην επαφή με ένα ζώο (όπως ο σκύλος της παιδικής ηλικίας του) ή και με ένα αντικείμενο άψυχο. 'Ενα καθρέφτη, ένα χαλί ή ένα ρουλό χαρτί υγείας. 'Ο διάλογος προχωρεί από δω κι από κει και σε μία στιγμή ο Τζέρρυ εξαγριώνεται και θέλει να σπρώξει τον Πήτερ από τον πάγκο και να καθήσει αυτός. 'Ο Πήτερ το βρίσκει αυτό παράλογο έφ' όσον αυτός πρωτοκάθησε στον πάγκο, έφ' όσον ο διπλανός πάγκος είναι άδειος, και έφ' όσον και σ' αυτό τον πάγκο υπάρχει θέση να κάθεται κι αυτός. 'Αλλά ο Τζέρρυ είναι ανένδοτος και προκαλεί τον Πήτερ σε μονομαχία. Τού δίνει μάλιστα ένα στιλέτο για ν' άμυνθ, που ο Πήτερ το παίρνει και το κρατάει παθητικά. 'Αρχίζει τότε να τον βρίζει, να τον χαστουκίζει και να του λέει πως δεν είναι άντρας. 'Αλλά έπειδη ο Πήτερ μένει επιφυλακτικός, ο Τζέρρυ πάει να του επιτεθεί και τρυπιέται πέφτοντας επάνω στο στιλέτο που κρατάει ο Πήτερ. Ξεψυχώντας, τον κοιτάει στα μάτια και του λέει: «Πήτερ, σ' ευχαριστώ. Είμαι τώρα μαζί σας. 'Επιτέλους, με παρηγορήσατε, αγαπητέ Πήτερ. 'Αλλά τώρα φεγγάτε μη τυχόν και σας πιάσουν για φόνος».

Αυτός ο μαζοχικός αρνητισμός στην επιδίωξη της ανθρώπινης επαφής που θα διαλύση το άγχος της μοναξιάς, επαναλαμβάνεται και στο δεύτερο μονόπρακτο του, με τον τίτλο «'Ο θάνατος της Μπέση Σμιθ», που διαίρεται σε δύο εικόνες ασύνδετες. Τόσο ο διάλογος όσο και ο τίτλος ακολουθούν τις επινοήσεις του 'Ιονέσκο. 'Η νέγρα τραγουδίστρια «Μπέση Σμιθ» είναι τόσο ανύπαρκτη, όσο και η «Φαλακρή τραγουδίστρια» του 'Ιονέσκο. Και εδώ η ανθρώπινη επαφή φθάνει στο αδιέξοδο και ο θάνατος αποτελεί μία βασική και έλλοχεύουσα παρουσία. Κ'

εδώ υπάρχει στην υπηρεσία του θανάτου το στιλέτο που στο πρώτο μονόπρακτο κάνει το αίμα να τρέξει. 'Αλλά το αίμα που τρέχει εδώ το μαθαίνουμε από την περιγραφή του Τζάκ για την νέγρα τραγουδίστρια που σε μία σύγκρουση αυτοκινητική της κόπηκε το χέρι από τον δμο και πέθανε από αιμορραγία, ενώ το στιλέτο παίζει ρόλο άπειλητικό στην φαντασία ενός έσωτερικού γιατρού νοσοκομείου, που είναι έρωτευμένος με την νοσοκόμα και αυτή τον παιδεύει τανταλικά. Σε μία στιγμή της λέει: «Είχα ένα θαυμάσιο δράμα... Σας φαντάστηκε καθισμένη εκεί, σ' αυτό το γραφείο, καθώς ανοίγατε τα φάκελα με το στιλέτο που χρησιμοποιείτε για φυλλοκόπηση... Και ξαφνικά από μία άδεξια κίνηση, το στιλέτο σας σκίζει το μπράτσο και πάτε στο τμήμα των πρώτων βοηθειών... Κ' εγώ είμαι εκεί, βλέπω το αίμα να τρέχει από το μπράτσο σας σαν από κανονικά πραγματική, και πιάνω το χέρι σας και το κρατώ και σας χαμογελώ και βλέπω το αίμα σας να τρέχει άσταμάτητα, και δεν κάνω τίποτε να το σταματήσω...». 'Η νοσοκόμα εξοργίζεται, πιάνει το στιλέτο και τον απειλεί λέγοντάς του πως θα του το βυθίσει στα πλευρά του, και πώς, όπως σιγήσει, δεν θα της γλυτώσει.

'Ο γιατρός προκαλεί την νοσοκόμα για να τον σκοτώσει, όπως και στο προηγούμενο ο Τζέρρυ προκαλούσε τον Πήτερ. 'Εκεί η πρόκληση έφθασε στον θάνατο. 'Εδώ σταμάτησε στην απειλή του θανάτου. Και στις δυο περιπτώσεις η παρουσία του θανάτου προβάλλεται σαν λύση στο αδιέξοδο της ανθρώπινης επαφής.

Και τα δυο αυτά μονόπρακτα, γραμμένα με απάνθρωπη διαισθητικότητα με σαδιστικομαζοχική εκδικητικότητα, με λύσσα και με σπαργισμό που ξεπερνάει την γκρανγκινολική τεχνολογία και θυμίζει τον εαυτοτιμωρούμενο του Μπωναπαίρ («...είμαι το μάγουλο και ο μπάτσος, είμαι ο δήμιος και το θύμα»), προκαλέσαν την πιο απογοητευτική εντύπωση σε όσους τα παρουσίασε. Τον έδιωξαν από παντού με λοιδορίες ή με αγανάκτηση ή και με ευγένεια και οι πόρτες των αμερικανικών θεάτρων έκλεισαν για τον 'Αλμπερτ Μπράουν. Αυτό τον απέλπιζε και το εξωμολογήθηκε στο νεαρό συνθέτη Ουίλλιαμ Φλάναγκαν, που ήταν φίλος του. Κι από το σημείο αυτό αρχίζει η περιπέτεια. Και να πώς ο ίδιος άφηγεται στον πρόλογο της γαλλικής εκδόσεως των έργων του (1965) την κρίσιμη αυτή καμπή που στάθηκε αποφασιστική για την σταδιοδρομία του:

«...'Ο Ουίλλιαμ διάβασε το έργο και του άρεσε και τόνεψε σε πολλούς φίλους του στο εξωτερικό. 'Ενας από αυτούς, ο 'Αμερικανός συνθέτης Ντάβιντ Ντάιναμντ, έγκατεστημένος στην 'Ιταλία, το όρισε πολύ ενδιαφέρον και το έστειλε σε ένα φίλο του, τον 'Ελβετό ήθοποιό Πίνκας Μπράουν. 'Ο Μπράουν ένθουσιασάθηκε, το μαγνητοφώνησε και έστειλε την ταινία στην Κα Στέφαν Χουντζίγκερ, που διηύθυνε τις θεατρικές εκδόσεις του οίκου Φίσερ της Φρανκφούρτης. Αυτή την έστειλε σε ένα θεατρικό κριτικό στο Βερολίνο, κι αυτός το εισήχθηκε στο Θέατρο Σίλλερ του Βερολίνου, όπου και πρωτοπαρουσιάστηκε στην παράσταση της 28 Σεπτεμβρίου 1959, ύστερα από μία διαδρομή πολύμηνη, από Νέα 'Υόρκη - Φλωρεντία - Ζυρίχη - Φρανκφούρτη - Βερολίνο, και, ύστερα από αυτό, επανεξετασθήκε εκ του εξωτερικού στη Νέα 'Υόρκη, όπου και παίχτηκε για πρώτη φορά στη

γλώσσα που γράφτηκε, το δράμα της 14 'Ιανουαρίου 1960, στο «Προβινσέτουμ Πλαινχάουζ», μαζί με ένα έργο του Σάμουελ Μπέκετ».

'Ανάλογη περιπέτεια είχε κι «'Ο θάνατος της Μπέση Σμιθ», που παίχτηκε για πρώτη φορά στο Βερολίνο το 1960 και στη Ν. 'Υόρκη το 1961. (Τα δυο αυτά πρωτόλεια του 'Αλμπερτ παίχτηκαν και στην 'Αθήνα. Το πρώτο το 1963 από το «Θέατρο Τέχνης» και το δεύτερο το 1964 από τον θίασο του 'Αλεξανδράκη).

'Ο θάνατος της γιαγιάς

Η γιαγιά Κότα πέθανε το 1959 σε ηλικία 83 ετών. 'Ο 'Αλμπερτ είχε άρχσει τότε να γράφει το «'Αμερικανικό όνειρο», ένα μονόπρακτο που μου φαίνεται έντελως αυτοβιογραφικό με στόχο την «επιστολή» που συνηθίζουν οι 'Αμερικάνοι, και που στάθηκε το νευραλγικό σημείο του βιώματος του 'Αλμπερτ. Στο έργο αυτό τα πρόσωπα -Μπαμπάς, Μαμά, Γιαγιά, Κα Πάρκερ, ο Νεαρός- είναι σκιασασμένα πάνω στην ψυχρότητα των γονιών του και της γιαγιάς του και την προσωπική του ιστορία. Διακόποντας το έργο αυτό έγραψε ένα μικρό σκέτς (διαρκείας 12 λεπτών), με τίτλο «Το κασσίδι με την άμμο» και αφιέρωση: «Στη μνήμη της γιαγιάς μου, 1876-1959». 'Ιδια κ' εδώ πρόσωπα (Μπαμπάς, Μαμά, Γιαγιά, ο Νεαρός, ο Μουσικός).

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Νεαρός και των δύο αυτών μονόπρακτων είναι ο ίδιος. 'Ο 'Αλμπερτ έλυσσε σχετικά: «Για το "Κασσίδι με την άμμο" δέχομαι προσωρινά το "Αμερικανικό όνειρο", που είχα άρχσει κι απ' όπου πήρα τα χαρακτηριστικά του πρόσωπα, θαλμένα όμως σε διαφορετική κατάσταση, αλλά όχι άσχετη με το θέμα και τα πρόσωπα του "Αμερικανικού όνειρου"».

Τα πρόσωπα αυτά ανταποκρίνονται σαν χαρακτηρισμούς στον πρόσο και υποτακτικό πατέρα του 'Αλμπερτ, στην έγωκεντρική και τυραννική μητέρα και την φιλοσοφημένη και σαρκαστική γιαγιά, που, έτοιμοθάνατη, σκεπάζεται με άμμο, ενώ η κόρη της διάζεται να την εγκαταλείψει. «'Ας ακουπίσουμε τα δάκρυά μας, ας αφήσουμε το πένθος κι ας αντιμετωπίσουμε το μέλλον της ζωής μας». Μ' αυτά τα λόγια εγκαταλείπει την έτοιμοθάνατη μητέρα της, παρασύροντας και τον άδουλο άντρα της. 'Ο νεαρός είναι που θα της παρασταθεί, σαν ένας τρυφερός άγγελος του θανάτου, που θα σκύψει επάνω της στοργικά και θα της φιλήσει το μέτωπο, ενώ εκείνη θα ξεμυχήσει ευχαριστώντας τον.

Είναι ένα μνημόσυνο του 'Αλμπερτ στην γιαγιά του, που κλείνει την άγνη του γι' αυτήν και την διαμαρτυρία στους γονείς του, ιδιαίτερα στην μητέρα του. 'Η γιαγιά ευχαριστεί τον νεαρό που την ξεπροβοδίζει στον θάνατο, όπως και ο Τζέρρυ ευχαριστεί τον Πήτερ, όταν παθαίνει πάνω στο μαζοχισμό του. 'Αλλά εδώ την διαισθητική έχει αντικαταστήσει η συμπόνια.

Σαρκαστική εξομολόγηση

Στο επόμενο έργο του το «'Αμερικανικό όνειρο», αυτό που δέχομαι για να κάνω το μνημόσυνο της γιαγιάς, θα ξαναζωντανέψω τα ίδια πρόσωπα με με σαρκασμό και γελοιογράφηση και θα δώσω πιο συγκεκριμένα την ταυτότητά του στο πρόσωπο του Νεαρού. 'Η μητέρα κ' εδώ έρρωσάει και βρίζει τον άντρα της και την μητέρα της. Το αντίδοτο είναι άστικο. Μιά Κα Μπάρερ, α-

γνωστη, έρχεται προσκαλεσμένη και δεν μπορεί να μάθει για ποιο λόγο την προσκάλεσαν. Τελικά ίκετεύει τη γιαγιά να της εξηγήσει. Κ' η γιαγιά άποφασίζει να μιλήσει «έν παραβολαίς». Και της λέει:

Γιαγιά: 'Ηταν μία φορά, εδώ και είκοσι χρόνια, ένας άνθρωπος που έμοιαζε πολύ στον κύριο αυτό του σπιτιού και μία γυναίκα που έμοιαζε πολύ στην γυναίκα του. 'Ηταν οι δυο τους αντρώγιο και φωνάζονταν μεταξύ τους Μπαμπάς και Μαμά, όπως καληώρα το αντρώγιο αυτού του σπιτιού, η κόρη μου κι ο γαμπρός μου. 'Εξούσαν σ' ένα διαμέρισμα σαν αυτό εδώ, μα πολύ - πολύ όμοιο μ' αυτό εδώ και μαζί τους ζούσε και μία γριά, μητέρα της κυρίας του σπιτιού, που έμοιαζε πάρα πολύ με μένα που σας μιλά. Μόνο που τότε ήταν νεώτερη γιατί έχουν περάσει, καθώς σας είπα, είκοσι χρόνια.

Κα Μπάρερ: Πολύ ενδιαφέρον!

Γιαγιά: Την ίδια εποχή ήταν επίσης και μία καλή κυρία που έμοιαζε πολύ - πολύ με σας και ασχολούνταν με αγαθοεργία ιδρύματα, που ανάμεσα τους ήταν ένα πολύ όμοιο με την υπηρεσία τοποθετήσεως υιοθετημένων παιδιών της Κοινωνικής Προνοίας... Και κάποια μέρα αυτός ο κύριος κι αυτή η κυρία, που πολύ έμοιαζαν με την κόρη μου και τον γαμπρό μου, πήγαν να δρούν την καλή κυρία που ήταν απασχολημένη με τα θέαρεστα αυτά έργα και που σας έμοιαζε πολύ. Της άρραδισαν διάφορες συναρπαστικές ιστορίες και τελικά της είπαν τον πόνο τους, πως ο Θεός δεν εδόκνησε να τους στείλει ένα μαρό... 'Η κυρία, που τόσο έμοιαζε με την κόρη μου, εξήγησε στην κυρία που τόσο έμοιαζε με σας ότι ο άντρας της δεν ήταν σε θέση να της κάνει ένα μαρό. Κι ο άντρας, που τόσο έμοιαζε με τον γαμπρό μου, εξήγησε με την σειρά του στην κυρία, που τόσο έμοιαζε με σας, πως η γυναίκα του, που τόσο έμοιαζε με την κόρη μου, δεν μπορούσε να κάνει παιδί και γι' αυτό άποφασισαν κ' οι δυο τους ν' αγοράσουν κάτι που να είναι ένα μαρό... Και η καλή κυρία, που τόσο έμοιαζε με σας, κατασυγκινημένη τους είπε: «Μη στενοχωριέστε... νομίζω πως έχω ένα μαρό που θα σας κάνει». 'Ο Μπαμπάς και η Μαμά μόνο που δεν έκλαιγαν από τη χαρά τους. Και η καλή κυρία, που τόσο σας έμοιαζε, αλλά είχε και κάποια κλίση προς την σωματομεπρία, ήταν εξ ίσου ένθουσιασμένη... Τέλος αγοράστηκε το έμπόρευμα, που έμοιαζε τόσο με μαρό, αλλά το δυστύχημα ήταν πως δεν έμοιαζε καθόλου ούτε στον Μπαμπά, ούτε στη μαμά... και το χειρότερο είναι πως έγινε άργότερα αντιληπτό πως το μαρό δεν είχε μάτια παρά μόνο για τον Μπαμπά.

Κα Μπάρερ: 'Αλλο κι αυτό. Και δεν του τάβαλε η Μαμά;

Γιαγιά: Αυτό ακριβώς συνέβη. 'Αλλά τα πράγματα δεν σταμάτησαν εκεί. Το μαρό άρχισε να ενδιαφέρεται ζωηρά για το «πουλάκι» του.

Κα Μπάρερ: Και δεν του έκοβαν τα χέρια του;

Γιαγιά: 'Εκαναν κάτι αποτελεσματικότερο. Τού έκοψαν το «πουλάκι» του.

Κα Μπάρερ: Σπουδαία ιδέα!

Γιαγιά: Μά καθώς εξακολουθούσε να δίνει τα χεράκια του κάτω από την κουβέρτα του ψάχνοντας να βρη το χαμένο «πουλάκι» του, τούκοιαν και τα χέρια του.

Κα Μπάρερ: Καλά του κάνανε.

Γιαγιά: Μά αυτό εξαγριώθηκε κι άρχισε να δαγάζει γλώσσα στη μητέρα του.

Κα Μπάρερ: 'Ελπίζω πως θα του την έκοψαν κι αυτή...

Γιαγιά: Ούτε συζητήση. 'Αλλά δ-

RONSON ELECTRIC TOOTHBRUSHE

'Ενα νέον θαυμάσιον προϊόν του RONSON για όλη την οικογένεια.

Η ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ (ΜΠΑΤΑΡΙΑΣ) ΟΔΟΝΤΟΒΟΥΡΤΣΑ RONSON 'Υπερτερεί όλων των άλλων ΔΙΟΤΙ:

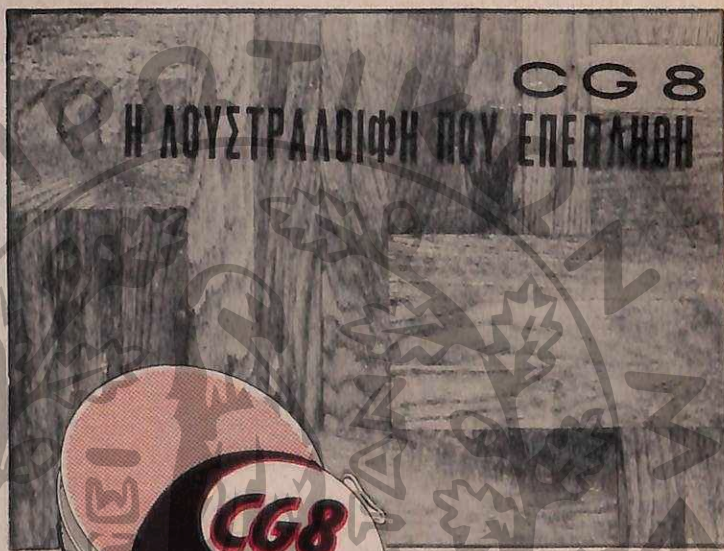
- 1) Είναι η πιο γρήγορη: Πραγματοποιεί τον καταπληκτικόν αριθμόν των 11.000 παλμικών κινήσεων στο λεπτό.
- 2) 'Η πιο αποτελεσματική: Καθαρίζει τα δόντια σ' ένα λεπτό, με το μέγιστο δυνατόν αποτέλεσμα και κάνει μασάζ στα ούλα, χωρίς να τα ερεθίζει.
- 3) 'Η πιο τελειοποιημένη: Είναι ελαφρά, κομψή και εύχρηστη, διότι οι μπαταρίες βρίσκονται σε χωριστή θήκη που προσαρμόζεται στον τοίχο.
- 4) 'Η πιο πρακτική: Διαθέτει 4 ή περισσότερα ανταλλακτικά βουρτσάκια για όλη την οικογένεια και το σπουδαιότερον τα παιδιά σας συνηθίζουν μ' εύχρηστη και περιποιημένα τα δόντια των.

● ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ●

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟ

• T ZANNES •

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 9 - ΤΗΛΕΦ. 231-559 - 234-663

**ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ
ΓΥΑΛΙΖΕΙ
ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ & ΑΚΟΠΩΣ
ΠΑΤΩΜΑΤΑ (χωρίς νέφτι - βενζίνη) ΕΜΑΓΙΕ,
ΝΤΟΥΚΑ, ΕΠΙΠΛΑ, ΜΩΣΑΪΚΑ, ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ,
ΛΑΔΟΜΠΟΓΙΕΣ ΚΛΠ.
ΣΕ - ΖΕ - 8 ή περίφημη Γερμανική λουστραλοιφή
δεν μυρίζει, δεν κολλά
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ**

Ν. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ & ΣΙΑ, ΣΚΟΥΛΕΝΙΟΥ 4, ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 236.225

ΑΣΦΑΛΩΣ...

...ο πολύτιμος χρόνος σας
δέν αποτιμάται εις χρήμα
έξοικονομεῖται όμως.....

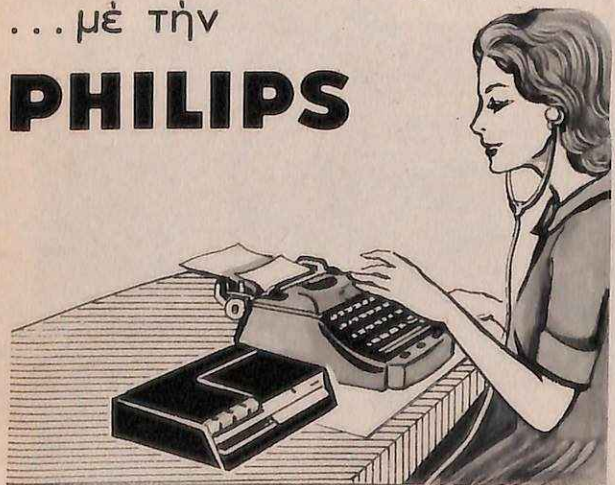
...μέ την

PHILIPS

Και ο χρόνος της ιδιαιτέ-
ρας γραμματέως σας άσφα-
λώς δέν σπαταλάται άσκό-
πως... Γίνεται όμως περισ-
σότερον παραγωγικός....
...μέ την

PHILIPS

Χρησιμοποιείτε και σεις την
ΜΗΧΑΝΗ ΥΠΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ

PHILIPS

Ζητήσατε να σας την επι-
δείξωμεν εις το γραφείον
σας. Τηλεφωνήσατε εις
τον αριθμόν: 621.298.

ΕΝΤΟΥΡΝΤ ΑΛΜΠΗ

σο μεγάλωνε, τόσο τουδρισκαν κι
αλλά έλαττώματα. Πώς δέν είχε τό
κεφάλι του καλά δαλμένο πάνω
στους ώμους του, πώς δέν είχε τί-
ποτε στην καρδιά του... Ένα μαλά-
κις σωστό...».

Υστερα από τον τόσο σαφή αυ-
τό υπαινιγμό για την υιοθέτησή του
και εύθως μετά την αναχώρησή της
Κας Μπάρκερ και πρὸς τὸ τέλος τοῦ
έργου, εμφανίζεται ὁ Νεαρός πού
ἐκπροσωπεῖ τὸν ἴδιο τὸν Ἀλμπη.
Ἡ Γιαγιά τὸν ρωτᾷ τί γυρεύει. Κι
αὐτὸς τῆς ἀπαντᾷ πὼς γυρεύει δου-
λειά. «Γιὰ τί εἶσαι ἱκανός;» τὸν ρω-
τᾷ. Κι αὐτὸς ἀπαντᾷ: «Γιὰ τίπο-
τε». Ὅμως αὐτὴ τὸν βρίσκει πὼς
ἔα ἦταν κατάλληλος γιὰ κινηματο-
γράφο (εἶχε αὐτὴ τὴν ἰδέα ἡ γιαγιά
τοῦ Ἀλμπη). Καὶ τότε ἐκεῖνος, συγ-
κινημένος ἀπὸ τὴν συμπάθεια πού
τοῦ δείχνει, τῆς διηγείται τὴν ἱστορία
τοῦ μ' αὐτὰ τὰ λόγια:

Νεαρός: «Λοιπὸν ἀκοῦστε. Ἡ μη-
τέρα μου πέθανε τὴν νύχτα πού γεν-
νήθηκα καὶ ποτὲ δέν γνώρισα τὸν
πατέρα μου καί, πιθανῶς, οὔτε καὶ
ἡ μητέρα μου τὸν γνώρισε. Κι ὁμως
δέν ἤμουν μόνος γιὰτὶ μαζί μου, στὴν
ἴδια ζέστα, στὸν ἴδια πλακοῦντα, ἦ-
ταν καὶ κάποιοι ἄλλοι. Ὁ δίδυμος
ἀδελφός μου... Μᾶς ἐπῆραν τὸν ἕνα
καὶ τὸν ἄλλο, γιὰ νὰ μᾶς στείλουν
σὲ διαφορετικὲς κατευθύνσεις. Ἔτσι
ἀγνοῶ τί ἔγινε ὁ ἀδελφός μου. Αὐ-
τὸ τὸ ὑπόλοιπο τοῦ ἐαυτοῦ μου...
Μιά μέρα ἐνοίωσα κάτι πού γινόταν
μέσα μου κι ἔκαμε τὴν καρδιά μου
ἀναίσθητη. Κι ἀπὸ τότε εἰμαι ἀνί-
κανος ν' ἀγαπήσω. Ἀνίκανος νὰ δῶ
κάτι μὲ μάτια συμπόνιας καὶ συν-
αισθηματικότητας. Δὲν ἔχω παρὰ τὰ
μάτια τῆς ψυχρῆς ἀδιαφορίας. Καὶ
ἡ σεξουαλικότητά μου, μάλιστα, ...κι
αὐτὴ ἀκόμα, ὕστερα ἀπὸ κάποια μέ-
ρα, ὕστερα ἀπὸ κάποιο πόνο πολλὴ
σκληρὴ καὶ πολλὴ καθωρισμένη... ναι,
ἀπὸ τότε εἰμαι ἀνίκανος καὶ γιὰ ἔ-
ρωτα σωματικό. Ὡς καὶ ἡ ἀφή μου
ἔχει ἀναίσθητήσει. Τὸ ν' ἀγγίξω ἕνα
ἄνθρωπο πλάσμα, δὲν μὲ κάνει νὰ
νοιῶθω τίποτε. Μὰ οὔτε καὶ μὲ κα-
νέναν ἄλλο τρόπο μπορῶ νὰ νοιώσω
κάτι. Τίποτε πιά δὲν μὲ συγκινεῖ.
Μὲ ξεζούμισαν, μὲ ξεντέρισαν, μὲ
κοιμάτισαν. Δὲν μοῦ μένει πιά τί-
ποτε. Ἀφήνω νὰ μ' ἀγαποῦν οἱ ἄλ-
λοι, νοιώθοντας πὼς εἰμαι ἀνίκανος
νὰ ἔνα δεσμό. Ἀφήνομαι ἔτσι στὴν
θέληση τῶν ἄλλων. Νὰ μ' ἀγγίσουν,
νὰ μ' ἀγαπήσουν, νὰ μὲ χαροῦν σε-
ξουαλικά... νὰ χαροῦν τὴν παρουσία
μου, τὴν ὑπαρξή μου. Αὐτὸ εἶναι ὅ-
λο... Γιατὶ, καθὼς σὰς εἶπα, εἰμαι ὁ-
λότελα ἀναίσθητος. Κ' ἔτσι θὰ εἰμαι
πάντα...».

Γιαγιά: Ὡ μικρό μου, μικρό μου.
Εἶχα γελασθῇ τόσο ὥρα, ὅταν σὲ
ρώτησα τί γυρεύεις, γιὰτὶ μοῦ φάνη-
κες ἀγνωστός. Ὅχι, δὲν σ' ἔχω ξε-
ναδῇ, ἀλλὰ ξέρω κάποιον πού πολὺ
σ' ἐμοιάζε ἢ κάποιον πού ἐμοιάζε
πολύ ἐκείνον πού κάποτε ἦρουν...

Στὸ δεύτερο αὐτὸ ἀπόσπασμα ὁ
Ἀλμπη εἶναι σαφέστερα αὐτοβιο-
γραφικός. Ὡστόσο ἡ μοναξιά του
κ' ἡ ἔλλειψη ἀνθρώπινης ἐπαφῆς εἶ-
ναι ὁλότελα ὑποκειμενική. Ἡ περιπέ-
τεια καὶ μόνον τοῦ πλάσαρίσματος
τοῦ πρώτου τοῦ ἔργου δείχνει πόσο
οἱ φίλοι τὸν ἀγάπησαν καὶ πόσο τὸν
φρόντισαν καὶ σὲ συνέχισαν πόσο τὸ
κοινὸ τὸν ἱκανοποίησε ἠθικά καὶ ὑ-
λικά. Κι ὁμως εἶναι μόνος. Ἐπειδὴ
—καθὼς ἐξηγεῖ μὲ τὸ στόμα τοῦ ἡ-
ρώα του— δὲν τοῦ ἔμεινε πιά ἱκανό-
τητα γιὰ αἴσθηση, γιὰ δεσμό ἀνθρώ-
πινο καὶ γιὰ ἱκανοποίηση ἐρωτική
καὶ σεξουαλική, ὕστερα ἀπὸ τὸν ψυ-
χικὸ εὐνοχησμό του.

Ἡ «Βιρτζίνια Γούλφ»

Τὸ «Κασάνι μὲ τὴν ἔμμο» γρά-
φτηκε τὸ 1959 καὶ πρωτοπαίχτηκε

ΕΓΓΥΗΣΙΣ

A

ACRILAN

CHEMSTRAND

100%

N° 93867

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΓΟΡΑΣΤΟΥ

ΟΝΟΜΑ

ΕΠΙΘΥΜΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

N° 93867

οἱ γνήσιες
κουβέρτες
ACRILAN
φέρουν
τὴν ἀνωτέρω
ἐγγύησιν

ΠΑΡΑΓΕΤΑΙ ΔΙΑ Τὴν ΕΛΛΑΔΑ ΜΟΝΟ Τὸ ΚΟΙΝΟ ΤΑΝΤΑΛΙΝ Α.Ε. ΟΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΝΤΟΥΡΝΤ ΑΛΜΠΗ

στὴ Ν. Ὑόρκη, στὶς 15 Ἀπριλίου
τοῦ 1960. Τὸ «Ἀμερικάνικο ὄνειρο»
τελείωσε τὸ 1960 καὶ πρωτοπαίχτη-
κε στὴ Νέα Ὑόρκη τὸν Γενάρη τοῦ
1961. Τὸ θέμα τῶν δύο αὐτῶν μονό-
πρακτῶν, μετουσιωμένο σὲ μιά σύν-
θεση πρὶο συμβολοποιημένη, πρὶο ἄ-
φηρημένη καὶ πρὶο ἐξάλλη σὲ ἀπάν-
θρωπα σαρκαστικὴ βιαιότητα, τὸν ὠ-
δήγησε στὸ νὰ γράψῃ τὸ πρῶτο
τρίπρακτο ἔργο του, ἀπομονωμένος
ἐπὶ δύο μῆνες, τὸ καλοκαίρι τοῦ
1962, σ' ἕνα μικρὸ νησάκι, τὸ Φάιρ
Ἀϊλαντ (στ' ἀνοικτὰ τοῦ Κονέκτι-
κατ). Τίτλος του: «Ποῖός φοβάται
τὴν Βιρτζίνια Γούλφ;» Πρωτοπαίχτη-
κε στὴ Νέα Ὑόρκη, στὶς 13 Ὀκτω-
βρίου τοῦ 1962 (καὶ στὴν Ἀθήνα,
ὅπρὸ τὸ «Θέατρο Τέχνης» στὶς 4 Δε-
κεμβρίου 1965) καὶ ἐπέβαλε τὸν
Ἀλμπη σάν πρῶτο συγγραφέα στὸ
σύγχρονο ἀμερικάνικο θέατρο κι ἀνά-
μεσα στοὺς τρεῖς πρῶτους στὸ σύγ-
χρονο παγκόσμιο θέατρο.

Ἐνας ἄλλος τίτλος πού ἔχει τὸ
«Ποῖός φοβάται τὴν Βιρτζίνια Γούλφ;»
εἶναι ὁ «Ἐξορκισμός». Καὶ εἶναι, ὁ
τίτλος αὐτός, πρὶο ἐρμηνευτικός. Για-
τὶ ἡ νέα πορεία τοῦ Ἀλμπη δὲν ὠ-
δηγεῖ στὸ θάνατο τοῦ ἥρωα, ἀλλὰ
στὸν ἐξορκισμό τῶν φαντασμάτων
πού παρακινοῦσαν τὸν ἥρωα στὸ θά-
νατο τῆς συμβατικότητας καὶ τὴν ἀ-
νάστασή τῆς, ἀλήθειας. Κ' ἐδῶ τὸ
θέμα εἶναι τὸ ἀτεκνο ἀνδρόγυνο. Ἀλ-
λὰ ἀντὶ νὰ ἀγοράσῃ ἕνα μωρὸ καὶ
νὰ δημιουργήσῃ τὸ δρᾶμα τοῦ υἱοθε-
τημένου, ἀποκτᾷ ἕνα παιδί φαντα-
στικό. Δραματικὸ ἐπικεντρο γίνεται
τὸ ἀνδρόγυνο πού τὸ πνίγει τὸ ἀγ-
χος τῆς αὐταπάτης καὶ τὸ λυτρώνει
ὁ θάνατος τοῦ φαντάσματος. Ἔτσι
τὸ «Ποῖός φοβάται τὴν Βιρτζίνια
Γούλφ;» ἀποτελεῖ τὴν ἄλλη ὄψη τοῦ
«Ἀμερικάνικο ὄνειρου». Ὁ Ἀλμπη
σταματᾷ τὴν ἀνθρωποσφαγὴ καὶ σκο-
τώνει τὰ φαντάσματα. Καὶ ταυτό-
χρονα ἀπογειώνεται γι' ἄλλες σφαί-
ρες, γιὰ νὰ δώσῃ τὴν μάχη ἀνάμεσα
στὴν ἀλήθεια καὶ τὸ ψέμα σ' ἕνα
ὀρίζοντα δυσδιάκριτο ἀπὸ τὴν πολλὴ
ὀμίχλη. Αὐτὴ τὴν ἐντύπωση εἶναι πού
ἀφήνει ἡ «Μικροσκοπικὴ Ἀλίκη», τὸ
μετὰ τὴν «Βιρτζίνια Γούλφ» ἔργο
του, γραμμένο τὸ 1963 καὶ παιγμέ-
νο στὴ Ν. Ὑόρκη τὸ 1964, ἐνῶ ἕνα
ἄλλο ἔργο του, τὸ τελευταῖο μέχρι
σήμερα (1965), μὲ τὸν τίτλο «Ἡ
Καταστροφὴ τῆς Ἀθωότητας» δὲν
γνωρίζω τί θέμα ἔχει. Εἶναι, ὥστόσο,
χαρακτηριστικό, πὼς ὁ τίτλος αὐτός
τοῦ ἔργου του, πού γράφτηκε ἑπτὰ
χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὸ πρῶτο, εἶναι
ὁ ἐντελὼς ἀντίθετος ἀπὸ τὸν τίτλο
τοῦ ἔργου τῆς Ντόρις Λέσσινγκ —μο-
ναδικῆς γυναίκας ἀνάμεσα στοὺς ἑ-
πτὰ ὠργισμένους νέους— πού, ἑπτὰ
ἐπίσης χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὸ πρῶτο
της, τὸ ἐπιτιλοφόρησε ἡ Ἐπιστροφὴ
τῆς Ἀθωότητας.

Ἡ κινικότητα στὸ γράψιμο τοῦ
Ἀλμπη δὲν νομίζω ὅτι ὀφείλεται
τόσο στὴ δραματικὴ σύγκρουση τῶν
ἡρώων του, ὅσο στὴν πρόθεσή του
νὰ ἐξαναγκάσῃ τὸν θεατὴ νὰ νοιώσῃ
κάτι πέρα ἀπὸ τὸ θέατρο καὶ νὰ γί-
νῃ μέτοχος τῆς ὑποκειμενικῆς του δι-
αμαρτυρίας. Εἶναι καὶ τοῦτο ἕνας
τρόπος ἀνθρώπινης ἐπαφῆς πού μπο-
ρεῖ νὰ συμβάλῃ στὴν αὐτοθεραπευτι-
κὴ ψυχολογικὴ προσπάθειά τοῦ
Ἀλμπη. Ὅπως ἕνας ἄλλος τρόπος
θὰ μπορούσε νὰ εἶναι ἡ δημόσια ἀ-
ναγνώρισή του, τόσο ἀπὸ τὸ κοινὸ
πού τὸν πλουτίζει ἠθικά καὶ ὑλικά,
ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν κυβέρνηση τῆς πα-
τρίδος του, πού τὸν στέλνει νὰ δώσῃ
διαλέξεις στὴ Ρωσία. Τὰ ταξίδια,
ὅλως, εἶναι ἡ ἀδυναμία του. Καὶ
στὴν ἐπιστροφή του ἀπὸ κάθε τα-
ξίδι, κουβαλεῖ στὴν πολυτελεῖ βίβ-
λα πού ἀπέκτησε καὶ τὴν πλουσιο-
στολία, σωρὸ ἀπὸ βαρύτιμα ἀντι-
κείμενα. Εἶναι τάχα τοῦτο ἐνδείξη ἀ-
ποτελέσματος ψυχολογικοῦ ἢ μο-
νάχα ἐνδείξη προσπάθειας;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΟΞΑΣ

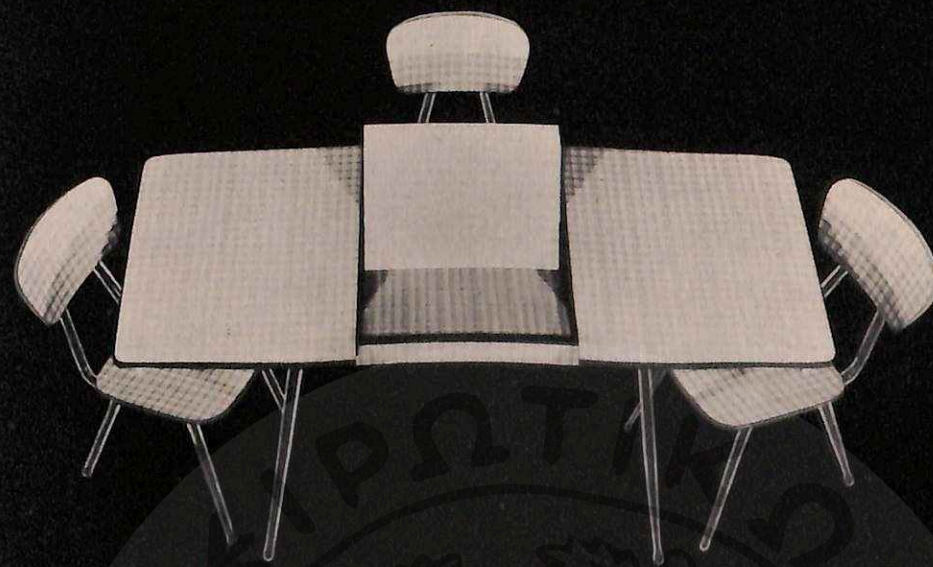
ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΟΥ

1=2

ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΙΔΕΕΣ

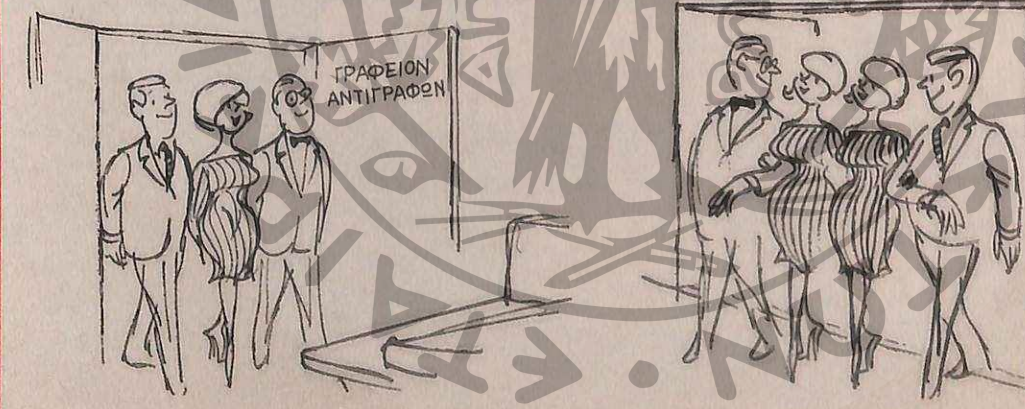
ΣΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ Η ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΕΠΙΠΛΩΝ

NOVA

ΕΚΘΕΣΙΣ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 3, ΤΗΛΕΦ. 315702

Χιούμωρ

ΤΖΟΥΛΙ ΚΡΙΣΤΙ Η ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ ΤΟΥ 1965

Τα πρώτα φώτα της πόλεως τρεμόσβηναν έξω από το παράθυρο, ανάμεσα σ' ένα διάφανο πέπλο μιάς φωτεινής θροχής σά να την καλούσαν συνθηματικά: «Θέλουμε την Τζούλι... Θέλουμε την Τζούλι...». Τό κορίτσι, στο δωμάτιο του ξενοδοχείου, έδειχνε σά ν' άκουγε την πρόσκληση. Χαμογέλασε... Αύτη είναι μιά παράξενη ιστορία. Είπωμένη από την ίδια την Τζούλι, αδίσταχτα, ωμά σχεδόν, θά μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν ένα σκανδαλιστικό ντουκουμέντο πάνω στην ζωή της σημερινής γενιάς. Πέρα όμως από αυτό, είναι ή ιστορία μιάς δημοφους κοπέλλας, που με μόνα προσόντα της τὸ θάρρος, την αποφασιστικότητα και τὸ ἀναμφισβήτητο ταλέντο της προβάλλει σήμερα στην ὁθόνη σαν ή Γκρέτα Γκάρμπο τοῦ 1965 — έναν τίτλο, που μόνο αὐτή φαίνεται ὅτι κατώρθωσε νά κατακτήσει ἀπὸ πολλές άλλες.

Υπήρχε κάτι παράξενα σκληρό σ' αὐτή την κοπέλλα, σκληρό και κυνικό. Ήταν μικρή, πολύ μικρή ακόμα, κι ὡστόσο ή ελευθεροστομία της ἔδειχνε ἄνθρωπο που ἔχει μεγαλώσει στη ζούγκλα τῆς ἀσφάλτου και ἔχει μάθει νά φροντίζει τὸν ἑαυτό του. Ἔτοιμη νά σου ἐπιτεθῇ. Νά σε πιάσει ἀπ' τὸ γαϊδάκι καὶ νά σε πετάξει ἔξω. Μιά ἀγριόγατα με ἄτακτα, ξανθὰ μαλλιά, με τὰ γαλάζια μάτια της νά λάμπουν ἀπὸ νεανική ζωτικότητα, που ἀναρωτιόταν φωναχτὰ ἂν ἤθελε πραγματικά νά είναι αὐτὸ που τῆς ἔταξε ή μοῖρα: Στάρ τοῦ κινηματογράφου.

Εἶχε μόλις ἔρθει ἀπὸ τὴν Κόστα Μπράβα, ὅπου, μαζί με τὸν φίλο της, μοιραζόταν ἕνα μικροσκοπικὸ διαμέρισμα πάνω ἀπὸ ἕνα μπάρ. Δὲν ὑπῆρχε κανένας λόγος νά πέσει στὸ κρεβάτι πρὶν ἀπὸ τὶς δύο τὸ πρωί, μιά καὶ ἔτσι κι ἄλλιως κανένας δὲν μπορούσε νά κοιμηθῇ ὡς ἔκείνη τὴν ὥρα, ἀπὸ τὶς κιθάρες, τὰ τραγούδια καὶ τὶς φωνὲς ἀπὸ κάτω. Πλήρωναν τὸ νοίκι ἀπὸ μισό. Αὐτὸς τουλάχιστον ἦταν ἀδύνατον νά συμβάλῃ περισσότερο. Ήταν ἀκόμα ἕνας ἄσημος ζωγράφος, μ' ὅλο που δίδασκε «τέχνη» σὲ ἕνα σχολεῖο τοῦ Λονδίνου. Συγκέντρωναν ὅλες τους τὶς πενιχρὲς οικονομίες καὶ ἀγόρασαν ἕνα σαβαλάκι - «Ρενώ» τοῦ 1956. Ήταν ἐρωτευμένη μ' αὐτὸ τὸν φτωχὸ καλλιτέχνη καὶ ἤθελε ἕνα παιδί μαζί του. Ἄλλα δὲν δεχόταν νά τὸν παντρευτῇ.

Γιὰ τὴν Τζούλι Κρίστι, ή ζωή σήμαινε πείνα καὶ κρύο καὶ ὀρφάνια. Στὰ 24 χρόνια της εἶχε γευ-

θῇ ὅλες τὶς στερήσεις καὶ, σύμφωνα με τοὺς κανόνες τῆς λογικῆς, ἦταν καταδικασμένη σὲ ἀποτυχία. Καὶ ὅμως, «οἱ μεταπτώσεις τῆς ζωῆς, τὰ σκαμπανεδάσματα τῆς μοῖρας, τὴν ἔβγαλαν ἀπὸ τὸ ἔρεβος τῆς ἀπελπισίας καὶ τὴν μετέφεραν στὶς θεϊκὲς κορυφές τῆς φήμης», γιὰ νά δανεισθοῦμε τὴν φράση ἑνὸς συγγραφέα, που εἶναι αὐτὴ τὴν στιγμή ἀπασχολημένος, συνθέτοντας τὴν βιογραφία τῆς καινούργιας στάρ. Ἐνα χρόνο πρὶν, τὸ ὄνομά της δὲν σήμαινε τίποτε γιὰ τὸν κόσμο τοῦ κινηματογράφου. Ἀλλὰ σήμερα, ἔχουν ζυτηῖσαι σὲ μιά ἀπίθανη πραγματικότητα. Γιατί ή ἴδια ή Τζούλι εἶναι φοβερὰ πραγματική. Καὶ κάτι περισσότερο ακόμα: Εἶναι σαν ἕνα δοχεῖο που μπορεί νά γεμίσει καὶ νά ξεχειλίσει ἀπὸ αἴσθημα καὶ πάθος, κατ' ἐπιταγήν. Πόνεσε, Τζούλι. Ἀγάπα, Τζούλι. Γέλασε, Τζούλι. Μποροῦσε νά τὰ κάνει ὅλα αὐτὰ καὶ πολὺ καλύτερα ἀπὸ ὅποιονδήποτε ἄλλον κι ὡστόσο εἶχε βρεθῇ στὸ φῶς, ἕνα λεπτὸ πραγματάκι κάτω ἀπὸ μιά σκληρὴ κρούστα, ἐντελῶς ξαφνικά, κυριολεκτικὰ οὐρανοκατέβατη.

Ήταν ἐξαιρετικὰ δύσκολο γιὰ τοὺς V.I.P.s τοῦ κινηματογράφου, που ἔρχονταν νά ἐπιθεωρήσουν τὸ «πρῶτον» τους, γιατί ἦταν συννηθισμένοι σὲ ἀστέρες που ἤξεραν πῶς νά συμπεριφεροῦν μαζί τους, ἀλλὰ στὴν περίπτωση τῆς Τζούλι ή σύγχυσή τους ἦταν πλήρης. Ἀκόμη καὶ τὸ ἐπιτελεῖο τοῦ φιλμ «Δόκτωρ Ζιδάγκο» δὲν ἤξερε με ποῖο τρόπο νά τῆς φερθῇ καὶ τί στάση νά κρα-

ΕἶΝΑΙ ή ἡθοποιὸς με τὰ χίλια πρόσωπα. Μπορεῖ νά ἀποδώσει θαυμάσια τὴν ἔκσταση τῆς ἐρωτευμένης γυναίκας (ἔνω), ἀλλὰ καὶ νά πείσει ἀπόλυτα σαν ἕνα χαριτωμένο κορίτσι (ἀριστερά).

τήση ἀπέναντί της. Ἡ Τζούλι εἶχε γεννηθῇ στὸ Ἀσσάμ τῆς Ἰνδίας, συμπλήρωνε τὰ 25, εἶχε κρατήσει μερικοὺς ρόλους στὴν ἀγγλικὴ τηλεόραση, στὸ θέατρο καὶ στὴν ὁθόνη, καὶ τίποτε περισσότερο. Αὐτὴν διάλεξε ὁ Ντέιβιντ Λὴν γιὰ τὸν πρῶτο γυναικεῖο ρόλο τῆς ταινίας τῆς «Μέτρο Γκλόντουϊν Μάγερ» «Δόκτωρ Ζιδάγκο», που ή παραγωγή της ἐστοίχισε πάνω ἀπὸ 10.000.000 δολλάρια, καὶ που ή μοῖρα της κρεμόταν ἀπὸ τὸ ἂν ὁ κόσμος θά δεχόταν τὴν Τζούλι σαν τὸ μεγάλο, λαμπερὸ, καινούργιο εἶδολό του. Εὐτυχῶς, στὴν διάρκεια τοῦ περασμένου καλοκαιριοῦ μιά μικρὴ βρετανικὴ ταινία ἐξεργάγη στὴν ὁθόνη με πάταγο δόμδας. Ήταν ή «Ντάρλινγκ», με πρωταγωνίστρια τὴν Τζούλι. Ἡ Τζούλι ἀπέκρινε ἔκτοτε κάποια φήμη καὶ μπορούσε νά μιλήσει κανεὶς γιὰ τὴν σημαντικὴ ἑκείνη ἐπιτυχία της. Ὡστόσο, σαν ἄνθρωπος ἐξακολουθοῦσε νά παραμένει ἄγνωστη. Καὶ ή ἐπιτυχία της αὐτὴ τὴν διασκέδαζε. Τῆς φαινόταν ἀστεῖο ὅτι μπορεί κανεὶς στὸν αἰῶνα μας νά βγῇ ἀπὸ

τὴν ἀφάνεια στὸ ἐκτυφλωτικὸ φῶς τῆς φήμης καὶ τοῦ πλοῦτου. Κάτι τέτοια συμβαίνουν μόνο στὸν κινηματογράφο.

—Υπῆρξα φοβερὰ τυχερή. Εἶχα τὴν μιά καλὴ τύχη μετὰ τὴν ἄλλη. Δὲν εἶχα σκεφθῇ ποτὲ μου ὅτι ἤθελα νά γίνω στάρ. Νὰ εἶμαι φιλόδοξη. Νὰ φθάσω ψηλά! Ἀπλῶς ἔτυχε. Καὶ τὸ παραμῦθι αὐτὸ ἐξακολουθεῖ. Τώρα νομίζω πῶς ξέρω πῶς αἰσθάνεται μιά στάρ. Καὶ λατρεύω τὴν αἴσθηση αὐτῆς τῆς διασημότητος. Ἀλλὰ εἶμαι ἐπίσης φοβισμένη, κατὰ κάποιο τρόπο, γιατί ξέρω πῶς ἔχω ἀλλάξει πολὺ. Στὸ διάστημα αὐτὸ τοῦ ἄλματος, ἔλλαξα φοβερὰ. Ἀπέκτησα αὐτοπεποίθηση, καλόμαθα! Ἀπὸ μιά μερὶά ἔχω λιγώτερο καλὰ...

Ἀνατριχιάζει καὶ τὰ μάτια της εἶναι δυὸ μεγάλες γυαλιστερὲς λίμνες.

—Μὲ φαντάζεσαι νά ἀπαιτῶ ὁλοένα καὶ περισσότερα; Γιατί αὐτὸ θά συμβῇ. Θὰ γίνω νευρωτική. Ἀν ἄφηνες ἐλεύθερα τὰ αἰσθήματά σου γιὰ τὴν ὁθόνη, συνηθίζεις καὶ με τὸν ἴδιο τρόπο φέρεσαι καὶ στὴν καθημερινή σου

«Ἡ τραγωδία τοῦ 1966», ἀνέκδοτος Ἀμερικανὸς κριτικὸς τῆς Τζούλι Κρίστι. Εἶναι πραγματικὰ μοναδικὸ τὸ πάθος μετὰ τὸ ὁποῖο ἐκφράζει τὶς σκοτεινὲς ὥρες τῆς υπέρβους ή διάσημη ἡθοποιός. Οἱ ἀπίθανες δυσκολίες που ἀντιμετώπισε στὰ πρῶτα χρόνια της, ἦταν πολέμησε στὴ «ζούγκλα τῆς ἀσφάλτου», εἶναι μιά ἀνεξάλειπτη ἐμπειρία που μετασυστώνεται τώρα καλλιτεχνικά.

ΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΝΤΕΙΒΙΝΤ ΛΗΝ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΕΣ

Καλλιτεχνικά
είδη
του Κεραμεικού

ΤΑΝΑΓΡΑΙΑ

ΕΛ. ΜΑΡΑΓΚΟΥ & ΣΙΑ

ΒΟΥΛΗΣ 26 & ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ: ΜΕ ΤΟΝ ΤΟΜ ΚΟΡΤΝΑΙΗ

ΤΖΟΥΛΙ ΚΡΙΣΤΙ

ζωή. Θα σου είναι δύσκολο να χαλιναγωγείς τα αισθήματά σου. Κι αυτό μπορεί να έχει ένα σωρό συνέπειες. Ένα μέγαρο στο Χόλ-λυγουντ με πισίνα. Νομίζω πως αυτό θα ήταν άπασις. Και το φοβάμαι. Φοβάμαι αυτό που μπορεί να μου συμβεί σαν ανθρώπινο πλάσμα. Άλλα τουλάχιστον το ξέρω. Έτσι, μπορεί να είναι κάπως διασκεδαστικό.

Κοιτάζοντάς την, ήταν δύσκολο να φαντασθής ότι η κοπέλλα αυτή, με το απλό φορεματάκι των 10 λιρών, είναι μια διασημότης της δόνης, με σίγουρο «κασσέ» 100.000 κατά ταινία. Πριν από λίγον καιρό ακόμη ήταν μια άστεγη «μπήτικ». Χωρίς «μαίικ - άπ» δεν ήταν καν τόσο όμορφη. Και σίγουρα αν την έβλεπες στο δρόμο δεν θα έλεγες ποτέ: «Αυτή η κοπέλλα έπρεπε να παίζει στον κινηματογράφο». Δεν νομίζω πως θα γυρίζες να την κοιτάξεις για δεύτερη φορά. Κι ωστόσο, το πραγματάκι αυτό μόλις είχε παίξει την Λάρα του Μπόρις Πάστερνακ για τον Ντέιβιντ Λήν, ένα ρόλο ισάξιο της Γκρούσενκα στους «Αδελφούς Καραμαζώφ» και αυτή τη στιγμή κατακλυζόταν κυριολεκτικά από προσφορές για ταινίες, ταινίες αγγλικές, αμερικανικές, ιταλικές, ότι ο ίδιος ο Τρυφώ την περιμένει υπομονετικά για να αρχίσει την ταινία του «Φαρενάιτ 451», στην οποία η Τζούλι συμφώνησε να πρωταγωνιστήσει πλάι στον παλιό φίλο της, τον Τέρρενς Στάμπ, τον νεαρό ήθοιο που είχε επιγραμμάτικα: «Αν μπορούσα να ξαναπαίξω τον «Συλλέκτη» με την Τζούλι Κρίστι, θα το γυρίζαμε σε ένα κοινό δωμάτιο και θα γινόταν μια κλασική ταινία. Θα έπαιζα δωρεάν, σαν φόρο τιμής προς την Τζούλι».

—Λέω στον εαυτό μου, μονολογεί, αφήνοντας το τσάι της στο τραπέζι, πως δεν επιθυμώ τίποτα το ιδιαίτερο, αντίθετα, υπάρχουν πολλά πράγματα που δεν θέλω. Τώρα θα μπορώ να λέω «όχι», δεν μ' αρέσει αυτό, δεν θέλω να κάνω εκείνο. Κι αυτό είναι σίγουρα κάτι.

—Ήταν σκληρή μέχρι σήμερα η ζωή σου, Τζούλι;

—Πολύ σκληρή. Κι όμορφη. Και υπέροχη.

—Πάντοτε αδέκαρη;

—Φυσικά. Τα πρώτα λεφτά που έβγαλα ήταν δουλεύοντας σε ένα εργοστάσιο αερίων ποτών. Τοποθετούσα τα άδεια μπουκάλια στην πλυστική μηχανή. Για να τα βγάλω όμως πέρα, αναγκάζομαι να κάνω υπερωρίες. Δούλεψα και σε ξενοδοχεία. Σκούπιζα, σφουγγαρίζα τα δωμάτια. Σε ένα ξενοδοχείο δούλευα στην κουζίνα. Λάντζα. Ύστερα έπιασα δουλειά σε μια πισίνα, σερβιτόρα. Αυτό ήταν στο Σάσσεξ, όπου έμενα το καλοκαίρι.

Και οι γονείς σου; Ήσουν πάντοτε μόνη;

—Κατά ένα τρόπο, ναι. Ο πατέρας μου πέθανε πριν δυο χρόνια στην Ίνδία. Η μητέρα εγκαταστάθηκε στην Ουαλλία. Μόλις μπορεί να συντηρή τον εαυτό της. Πριν έμενα μαζί της έξω από το Μπράιτον. Άλλα είναι όλα πολύ μπερδεμένα, αν δεν τ' ακούσεις από την αρχή. Θέλεις να στα πω από την αρχή;

—Άσφαλώς. Ξέρω πως γεννήθηκες στο Άσχαμ, όπου ο πατέρας σου είχε φυτεία τσαγιού.

Δεν ανέφερα ότι ήξερα από τον Τέρρενς Στάμπ ότι ο πατέρας της είχε φύγει με μια Ίνδη και ότι για τον λόγο αυτό η μητέρα της, με τα δυο της παιδιά, την Τζούλι και τον μικρότερο αδελφό της Κλάιβ, ξαναγύρισε στην Αγγλία.

«Πώς κατώρθωσε και βγήκε αλώβητη από τον νευρωτικό κόσμο που την περιέβαλλε, είναι κάτι που δεν μπορώ να το καταλάβω, μου είχε πει ο Τέρρενς Στάμπ. Αυτή η κοπέλλα είναι από άτσάλι. Από ανοξείδωτο άτσάλι».

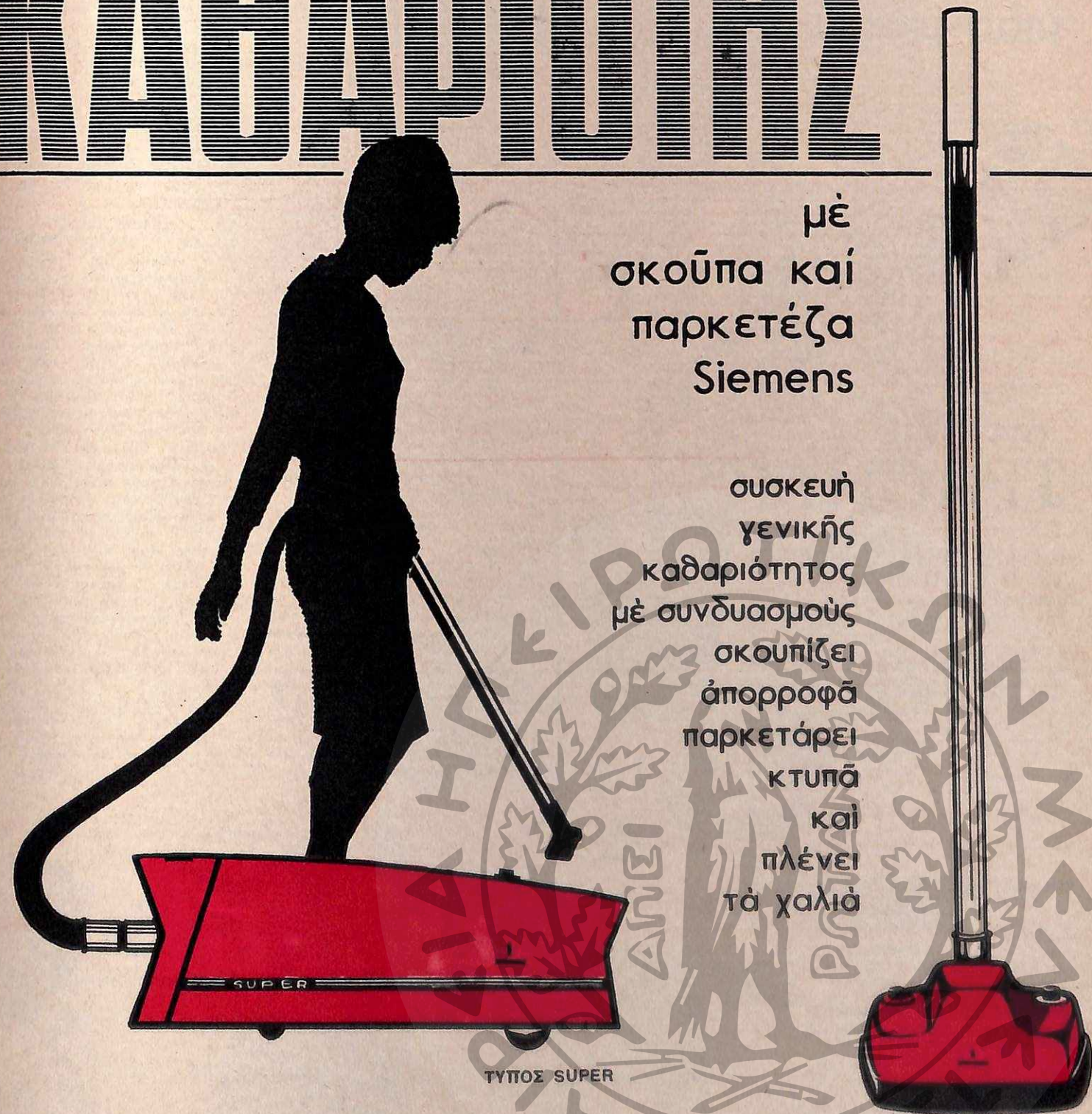
—Θυμάμαι πολύ λίγα, αρχισε η Τζούλι. Μέναμε στους πρόποδες των Ίμαλαίων, από όπου βλέπαμε την Καντσεντζούγκκα, τη δεύτερη ύστερα από το Έβερεστ κορυφή του κόσμου. Γύρω μας, εκεί που μέναμε, δεν υπήρχε τίποτα εκτός από την φυτεία του τσαγιού. Και στη μέση ήταν τα σπιτία μακρόστενα «μπάγκα-λόουζ» με βεράντες. Ήταν χτισμένα ψηλά από το έδαφος για

SIEMENS

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ

μέ
σκοῦπα καί
παρκετέζα
Siemens

συσκευή
γενικής
καθαριότητας
μέ συνδυασμούς
σκουπίζει
άπορροφά
παρκετάρει
κτυπά
και
πλένει
τά χαλιά

ΤΥΠΟΣ SUPER

Η ΤΕΧΝΙΚΗ SIEMENS ΕΓΓΥΑΤΑΙ

Τό καλύτερο ποτό του κόσμου είναι τό νερό*... φυσικό...ή παγωμένο... μισό-μισό μέ...

* ή ΣΟΔΑ
γιά αυτούς που
τ'ήν προτιμούν

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ

ΝΙΚ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 7 ΤΗΛ. 230-184
ΗΡ. Χ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡ. ΛΑΔΑ 17 ΓΑΛΑΤΣΙ ΤΗΛ. 886-576
ΞΕΝ. ΠΗΛΕΙΔΗΣ ΑΧΑΡΝΩΝ 224 ΤΗΛ. 874-269
ΑΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ & ΥΙΟΣ ΣΠ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 1 ΤΗΛ. 615-427
ΑΦΟΙ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ Φ. ΝΕΓΡΗ 43 ΤΗΛ. 871-079
Κ. ΚΟΥΤΣΟΥΡΑΔΗΣ ΣΟΛΩΝΟΣ 16 ΤΗΛ. 614-057
ΚΑΒΑ "ΟΜΟΝΟΙΑ", ΠΕΙΡΑΙΩΣ 1 ΤΗΛ. 520-787
ΧΡ. ΗΛΙΑΔΗΣ ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 ΤΗΛ. 228-548
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ "ΛΟΥΜΙΔΗ", ΤΗΛ. 314-608

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ν. ΛΟΥΜΙΔΗΣ ΤΣΑΜΑΔΟΥ 7

ΤΗΛ. 410-714

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΧΡ. ΤΣΑΚΜΑΚΗΣ ΦΡΑΓΚΩΝ 34

ΤΗΛ. 78-289

ΤΖΟΥΑΙ ΚΡΙΣΤΙ

τόν φόβο των φιδιών. Δεν ξέρω αν όλα αυτά τα θυμάμαι πραγματικά ή μου τα διηγήθηκε η μητέρα μου. Θυμάμαι όμως τον γιό του κηπουρού μας, που ήταν ο μόνος μου φίλος. Μιλούσαμε Χίντου. Υπήρχαν βέβαια κι αυτά τα άπισια κορίτσια των "Αγγλων κολόνιαλς", αλλά τα μισούσα. Δεν έκανα παρέα μαζί τους. Δεν μιλούσα έξω άλλου έγγλέζικα, γιατί δεν είχα ποτέ την ευκαιρία να τα μάθω. Οι γονείς μου ήταν πάντοτε έξω και δεν τους έβλεπα συχνά. Στην Αγγλία πήγα για πρώτη φορά το 1949. "Ημουν όκτω χρόνων και οι γονείς μου ήθελαν να μείνω εκεί. Βρήκαν μια γκουβερνάντα και με έμπιστεύθηκαν στις φροντίδες της. Την αγάπησα τόσο που δεν ήθελα να έρθει η μητέρα μου να με πάρει από κοντά της. Στο πρόσωπό της είχα βρή μια καινούργια μητέρα. Τον αδελφό μου τον είχαν εμπιστευθεί σε άλλους ανθρώπους και δεν τον έβλεπα παρά σπάνια.

»Φοίτησα στο σχολείο του Σάσσεξ μέχρι τα 14 και ύστερα πήγα για ένα χρόνο στην Γαλλία, για να τελειοποιηθώ στα γαλλικά. "Έμενα σε μια φιλική οικογένεια μιας φιλικής μας οικογενείας στο Τάρμπ των Πυρηναίων και, κοντά στους ανθρώπους αυτούς, που μύριζαν φρικτά σκόρδο, νοστάλγησα όσο ποτέ στην ζωή μου την Αγγλία. "Η μητέρα μου είχε εγκατασταθεί εν τώ μεταξύ μόνιμα στο Μπράιτον, όπου επέστρεψα κ' εγώ τον επόμενο χρόνο.

Η αρχή...

Υστερα από την αποφοίτησή μου από το Τεχνικό Κολλέγιο του Μπράιτον, μάζεψα μια μέρα τα πράγματά μου και έφυγα από το σπίτι. "Ημουν δεκαεπτά χρόνων κι αυτό υπήρξε η αρχή της χειραφετήσεώς μου. Πήγα κατ' ευθείαν στο Λονδίνο, όπου γράφτηκα στην Κεντρική Σχολή Δραματικής Τέχνης, γιατί ήθελα πάντοτε να γίνω ηθοποιός.

—Και τότε άρχισε για σένα η εποχή των ισχνών αγελάδων;

—"Ακριδώς. "Επί τρία ολόκληρα χρόνια που κράτησαν οι σπουδές μου έμενα από δωμάτιο σε δωμάτιο και από ξενώνα σε ξενώνα, γιατί η μητέρα μου μόλις μπορούσε να συντηρήσει τον εαυτό της και τα χρήματα που μου έστελνε ο πατέρας μου από την Ίνδία μόλις έφθαναν για ένα γεύμα την ημέρα.

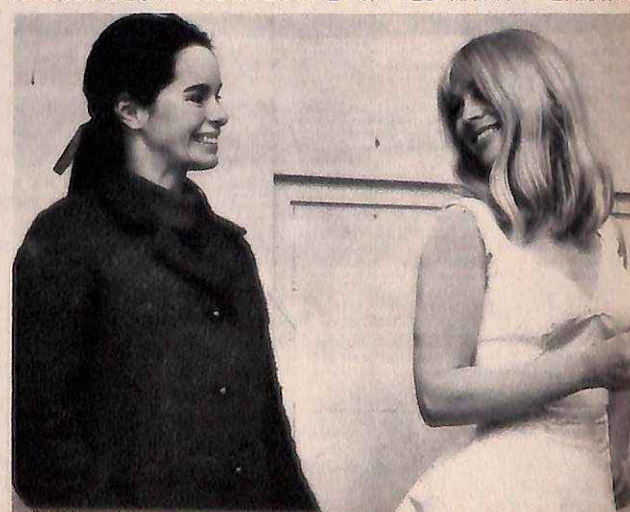
Νομίζω πως τα πήγαινα καλά στην σχολή, αλλά κανένας δεν μου είπε ποτέ μια ενθαρρυντική λέξη. Θυμάμαι όμως αυτό που μου είπε κάποτε ένας καθηγητής μας μπροστά σ' ολόκληρη την τάξη: "Θα τα καταφέρεις, γιατί έχεις ωραίο πρόσωπο!". "Ήταν φοβερό. Πήγα στην τουαλέτα και έβαλα τα κλάματα. Μάταια προσπαθούσαν όλοι να με παρηγορήσουν. «Αλλά γιατί κλαίς; μου είπε κάποιος. Νομίζω πως πρέπει να είσαι ευχαριστημένη. "Έχεις ωραίο πρόσωπο. Τί άλλο θέλεις;».

—"Όταν τελειώσες την δραματική σχολή αισθανόσουν φόβο;

—Φόβο, όχι. Τρόμο. Καταλαβαίνεις ξαφνικά πως από δω και πέρα πρέπει να κερδίσεις τη ζωή σου κάνοντας την ηθοποιό. "Αλλά πως γίνεται αυτό; Πως κάνεις το πρώτο βήμα; "Εγώ στάθηκα, ωστόσο, τυχερή, γιατί το τελευταίο έτος της φοιτήσεώς μου στη σχολή παρακολούθησε τις επιδείξεις μας ένας μεγάλος θεατρικός πράκτωρ. Είχε αναδείξει τον "Αλμπερτ Φίνεϋ και ένα σωρό άλλα μεγάλα σήμερα ονόματα. Μου τηλεγράφησε πως ήθελε να συναντηθούμε, και αργότερα με πήρε στο τηλέφωνο και μου είπε πως ήθελε να κλείσει συμβόλαιο μαζί μου, πριν τελειώσω ακόμα τον τελευταίο μου χρόνο στην σχολή. "Ετσι, παίρνοντας το δίπλωμά μου, είχα σαν πράκτορα έναν από τους μεγαλύτερους της "Αγγλίας κ' εκτός αυτού είχα και μια προσφορά για μια σειρά εκπομπών στην τηλεόραση. Την δέχθηκα, παρ' όλο που η τηλεόραση δεν ήταν κάτι που με ενδιέφερε ιδιαίτερα. "Αλλά δεν σου προσφέρουν, δυστυχώς, ρόλο πρωταγωνίστριας κάθε μέρα.

—Κι από την ημέρα εκείνη άρ-

ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΟΥΝ ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΖΕΡΑΛΤΙΝ ΤΣΑΠΛΙΝ

Τό έδιπρωδέμιο υρασί
αού χρόνια τώρα ιδρυμέναμε.

ΓΕΝΚΑ Α.Ε. ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9, ΤΗΛ. 526.447 · 526.448

ό,τι
χρειάζεται
ένας
κομψός
άνδρας

αποκλειστικότητες
γραβάτες
**BARCLAY
JAQUES FATH
YVES SAINT LAURENT**
αδιάβροχα παλτά
BARACUTA
γραβάτες υποκάμισα πουλόβερ
LANVIN

Lentz

ΣΤΑΔΙΟΥ 9 - ΤΗΛ. 225.113
ΣΤΑΔΙΟΥ 29 - ΤΗΛ. 228.957

ΤΖΟΥΛΙ ΚΡΙΣΤΙ

χισε ή καριέρα της Τζούλι Κρίστι...

—Δεν νομίζω. Θυμάμαι πώς έ-
κείνη την εποχή δεν είχα μόνιμη
κατοικία. Μοιραζόμουν ένα δια-
μέρισμα με ένα νέο, αλλά τὸ συμ-
βόλαιο τελείωσε και έπρεπε νά
μετακομίσουμε. Χρήματα δεν εί-
χαμε αρκετά και ούτε ήταν εύκο-
λο νά βρούμε καινούργιο διαμέ-
ρισμα. Έτσι αποφασίσαμε νά
έγκατασταθούμε κρυφά στο σπί-
τι τῶν γονέων του. Πηγαίναμε
άργά, κάθε βράδυ, όταν οί γέ-
ροι είχαν κοιμηθῇ και φεύγαμε
πολύ νωρίς τὸ πρωί, πρὶν ξυπνή-
σουν. Ήταν κάτι τὸ τρομερό, ὁ-
λη αὐτή ἡ ἀγωνία μήπως μᾶς ἀ-
νακαλύψουν, ἀλλὰ δεν ὑπῆρχε
ἄλλη λύση. Ἡ ζωὴ αὐτὴ κράτη-
σε ἕναν ὁλόκληρο μῆνα, ὅσο πε-
ρίπου καὶ ἡ σειρά τῶν ἐκπομπῶν
στὴν τηλεόραση.

»Εἶχαν ἀρκετὴ ἐπιτυχία. Γιὰ
πρῶτὴ φορὰ ἀναφέρθηκε τὸ ὄνο-
μά μου στὶς ἐφημερίδες. Αὐτὸ ἦ-
ταν ἀρκετὸ γιὰ τὸν πράκτορά
μου νά ἀποφασίσῃ νά μὲ κάνῃ
στάρ τοῦ κινηματογράφου, παρ'
ὅλο πὺ ἀνῆλθκα διαρρήδην καὶ
τοῦ ἐτόνισα ὅτι τὸ μόνο πὺ μὲ
ἐνδιέφερε σὰν καριέρα ἦταν τὸ
θέατρο. Αὐτὸς ὁμῶς ἐπέμενε καὶ
τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν μὴ σειρά
ἀπὸ τρεῖς - τέσσερις ἀγγλικὲς
κωμωδίες, πὺ κατέστρεψαν μέ-
σα μου κάθε κέφι καὶ ἐνθουσια-
σμό γιὰ τὴν τέχνη πὺ εἶχα δια-
λέξει. Ὡσπου, ξαφνικά, μὺ ζή-
τησαν νά γυρίσω ἕνα δοκιμαστι-
κὸ γιὰ τὸ «Μπίλλυ ὁ ψεύτης».

»Σκηνοθέτης ἦταν ὁ Τζῶν Σλέ-
σινγκερ, τὸ εἶδωλο τοῦ «νέου κύ-
ματος», πὺ μὲ εἶχε δεῖ σὲ μὴ
ἐπίδειξη τῆς σχολῆς τὸν προη-
γούμενο χρόνο καὶ μὲ θυμήθηκε.
Ἦμουν τόσο νευρική πὺ χρειά-
στηκε νά γυρίσω τρία δοκιμαστι-
κά πρὶν ἀποφασίσῃ νά μὲ χρη-
σιμοποιήσῃ στὴν ταινία του,
παρ' ὅλο πὺ, ὅπως μὺ εἶπε ἀρ-
γότερα, στὰ δοκιμαστικά μου εἶ-
χα οἰκτρὴ ἀποτυχία.

—Κι αὐτὸ ὑπῆρξε ἡ κρίσιμη
καμπὴ στὴν σταδιοδρομία σου;

—Ναί, αὐτό. Γιατὶ ποτὲ ὡς
τότε δεν εἶχα ἐργασθῇ μὲ ἀνθρώ-
πους πὺ σεδόμουν. Ήταν ὑ-
πέροχο. Καὶ δύσκολο, γιατί στὴν
πραγματικὴτητα δεν ἤξερα τί ἔ-
κανα. Δεν εἶχα καμμιά αὐτοπε-
ποίθηση, δεν εἶχα μάθει τίποτε
ἀπολύτως ἀπὸ τίς προηγούμενες
ταινίες μου καὶ φοβόμουν νά ἐρ-
γασθῶ μὲ διασημότητες ὅπως ὁ
Τὸμ Κόντναι καὶ ὁ Τζῶν Σλέ-
σινγκερ. Δεν ἔμαθα, βέβαια, παρὰ
πολύ ἀργότερα, ὅτι κατὶ εἶχα κα-
ταφέρει, γιατί ἀμέσως μόλις τε-
λείωσε τὸ γύρισμα τῆς ταινίας
προσελήφθην ἀπὸ τὸ Θέατρο Ρε-
περτορίου τοῦ Μπίρμιγχαμ. Ἐ-
πιτέλους, πατοῦσα τὸ παλκοσέ-
νικο.

Συγκλονιστικὸ

Αὐτὸ σήμαινε γιὰ μένα τὴν ὁ-
λοκλήρωση καὶ τὴν δικαίωση ὅ-
λων μου τῶν ἐνείρων. Στὸ ἐξά-
μνη πὺ ἔμεινα ἐκεῖ πῆρα μέρος
σὲ ἕξι ἔργα, μεταξύ τῶν ὁποίων
τὸ «Κάντρυ Γουάιφ» καὶ τὸ «Τὴν

ἄλλη φορὰ θὰ σοῦ τραγουδήσω»,
τοῦ Τζαίημς Σῶντερς.

»Ἡ πρεμιέρα τοῦ «Μπίλλυ ὁ
ψεύτης» μὲ ὄρῃκε στὸ Μπίρμιγ-
χαμ καὶ ἦταν πραγματικά κατὶ
τὸ συγκλονιστικὸ γιὰ μένα ὅλα
ἐκεῖνα τὰ τηλεγραφήματα καὶ οἱ
ἐνθουσιώδεις κριτικὲς καὶ οἱ προσ-
φορὲς πὺ μὺ τηλεφωνοῦσε κάθε
μέρα ὁ πράκτοράς μου, ὅταν δεν
ἐρχόταν ὁ ἴδιος. Ἀλλὰ στὸ μετα-
ξὺ εἶχε συμβῇ κατὶ σημαντικὸ. Ἐ-
γίνα μέλος τοῦ Βασιλικοῦ Σαιξ-
πηρικοῦ Θιάσου τοῦ Στράτφορντ
- ὦν - Αἰθῶν, καὶ ἐπὶ τρεῖς μῆ-
νες περιωδεύσαμε στὴν Ἀμερικὴ
δίνοντας παραστάσεις στὴν Νέα
Ἰόρκη, στὴν Οὐάσιγκτων, στὴν
Φιλαδέλφεια...

»Εκεῖ, ὕστερα ἀπὸ πολλὲς πι-
έσεις καὶ μόνο ἐπειδὴ σκηνοθέτης
ἦταν ὁ Τζῶν Φόρντ, δέχθηκα νά
παίξω στὴν ταινία «Ὁ νεαρὸς
Κάσσιιντς». Ὑπέγραψα συμβό-
λαιο, ἐπέστρεψα στὴν Ἀγγλία,
καὶ ὅταν ξαναγύρισα στὴν Ἀμε-
ρικὴ γιὰ τὸ γύρισμα, ὁ Φόρντ εἶ-
χε ἐγκαταλείψει τὴν ταινία καὶ
τὴν θέση του εἶχε πάρει ὁ Τζάκ
Κόντνιφ.

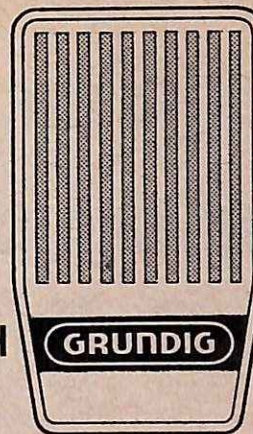
Ἐμπειρία

Ὑστερα ἦρθε ἡ «Ντάρλιγκ».
Ἐργασθῆκαμε ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς
μῆνες καὶ δεν λείπω ἀπὸ κανένα
πλάνο τῆς ταινίας. Αὐτὸ ἦταν μὴ
ἀφάνταστα πλούσια ἐμπειρία γιὰ
μένα, γιατί ἡ σκληρὴ δουλειά μου
στὴν ταινία αὐτή, γκρέμισε ὅλα
τὰ ἐμπόδια πὺ ὠρθάνονταν ἀ-
κόμη μπροστά μου καὶ μὺ ἔμαθε
τὸ πραγματικὸ νόημα τῆς λέξεως
«ἐθνοποιός».

»Μερικὲς μέρες νωρίτερα μὺ
εἶχε τηλεφωνῆσει ὁ πράκτοράς
μου καὶ μὺ εἶπε πὺς ὁ Ντέιβιντ
Λὴν ἤθελε νά πάω στὴν Ἰσπανία
γιὰ νά γυρίσω ἕνα δοκιμαστικὸ
γιὰ τὸν «Δρα Ζιδάγκο». Τὸ πῆρα
γιὰ ἄστειο, δεν εἶχα καμμιά ὀ-
ρεξὴ νά χάσω τὸν καιρὸ μου γιὰ
μὴ ὑπόθεση πὺ θεωροῦσα χα-
μένη ἀπὸ τὴν ἀρχή, μὴ καὶ ἦ-
μουν ἀπόλυτα βέβαιη πὺς δεν θὰ
ἐπαιρνα τὸ ρόλο. Πῆγα, ὡστόσο,
στὴν Ἰσπανία καὶ γύρισα τὸ δο-
κιμαστικὸ. Ἦξερα πὺς ἦταν γιὰ
τὸν ρόλο τῆς πρωταγωνίστριας,
ἀλλὰ δεν εἶχα ἰδέα ὅν πέτυχα ἢ
ὄχι, παρὰ μόνο ὅταν τελείωσα τὸ
«Ντάρλιγκ» καὶ πῆρα ἐκεῖνο τὸ
συναρπαστικὸ τηλεγράφημα ἀπὸ
τὸν Ντέιβιντ νά παρουσιάσθῃ ἀ-
μέσως στὸ στούντιο τῆς Μαδρί-
της... «Συγχαρητήρια.. ἀρχίζο-
με γύρισμα...».

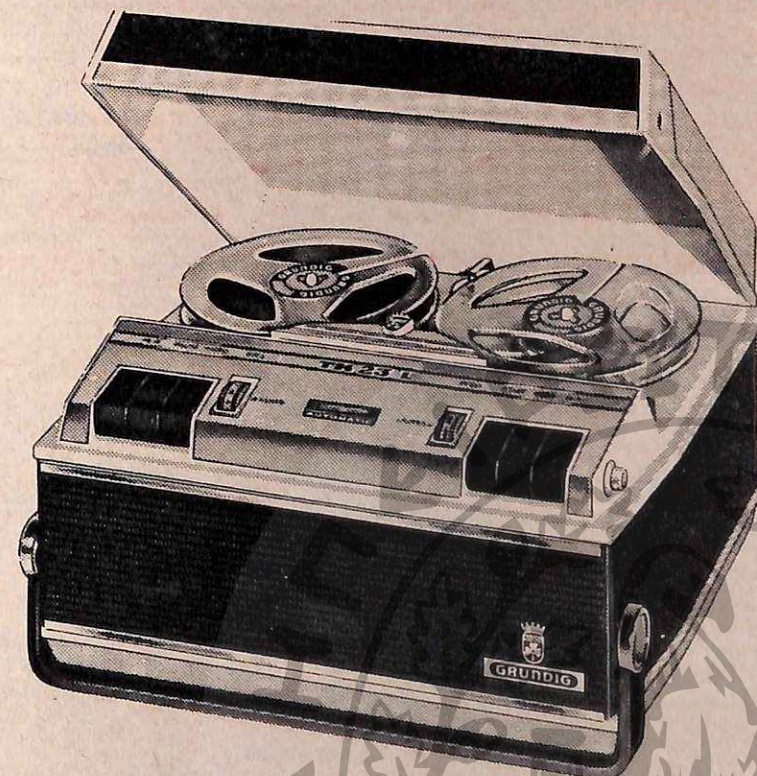
»Ἐμεινα ἐκεῖ δέκα ὁλόκληρους
μῆνες δουλεύοντας, μόνο δουλεύ-
οντας, μὲ τὸν Ντέιβιντ Λὴν καὶ
τὸν Ὁμάρ Σαρίφ. Ξέρω πὺς ἔ-
μειναν εὐχαριστήμενοι ἀπὸ μένα.
Ἐλπίζω πὺς τὸ ἴδιο θὰ πούν οἱ
κριτικοὶ καὶ τὸ μεγάλο ἀγνωστο
κοινὸ... Μὺ εἶπαν πὺς, ὕστερα
ἀπὸ τὴν ταινία αὐτή, θὰ εἰμαι
μὴ μεγάλη στάρ τοῦ κινηματο-
γράφου, ἀλλὰ δεν μπορῶ νά ἀν-
τιληφθῶ ἀκόμη τί ἀκριβῶς ση-
μαίνει αὐτό. Ἐγὼ εἰμαι ἡ Τζούλι
Κρίστι καὶ δεν νομίζω πὺς τὰ
φωτεινὰ γράμματα μποροῦν νά
δώσουν ἄλλο νόημα στὸ ὄνομα ἢ
στὴν προσωπικότητά μου. ■■■

ΣΑΣ ΟΜΙΛΕΙ Η

Καὶ κάθε φορὰ, πὺ ἡ GRUNDIG ἀναγγέλλει
ἕνα νέο, αὐτὸ τὸ νέο, εἶναι πάντοτε σημαντικὸ.

ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ
LUXUS AUTOMATIC

Εἶναι τὰ τελευταῖα ἐπιτεύγματα τῆς ἡλεκτρο-
νικῆς.

Εἶναι τὰ ἐπιτεύγματα τῆς πείρας καὶ τοῦ πά-
θους τῆς GRUNDIG γιὰ τὴν ποιότητα!

Τὰ μαγνητόφωνα GRUNDIG LUXUS AUTO-
MATIC ἀνοίγουν, γιὰ ὅσους ἀγαποῦν τὴν μου-
σική, νέο παράδεισο ὑψηλῆς ἀπολαύσεως τῶν
ἡχων.

Τὰ GRUNDIG LUXUS AUTOMATIC, ἐξωπλι-
σμένα μὲ αὐτόματον ρυθμιστὴν τῆς στάθμης

μαγνητοφωνήσεως καὶ δημιουργημένα μὲ βάσι-
τις ἀπαιτήσεις τῆς σύγχρονης αἰσθητικῆς, ἱκα-
νοποιοῦν τὸ ὑψηλὸ γούστο καὶ τῶν πιδ ἀπαι-
τητικῶν ἀγοραστῶν.

Μόνον ἡ GRUNDIG διαθέτει 14 διαφορετικοὺς
τύπους μαγνητοφῶνων: ἀπὸ τίς ἀπλὲς συσκευές
γιὰ τὸν ἐρασιτέχνη καὶ τίς στερεοφωνικὲς συ-
σκευές γιὰ τοὺς φανατικοὺς τῆς ὑψηλῆς πιστό-
τητος, ὡς τίς ἐπαγγελματικὲς συσκευές μεγί-
στης ἀκριβείας.

ΕΝΑ GRUNDIG ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΣΑΣ

ΤΑ GRUNDIG ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

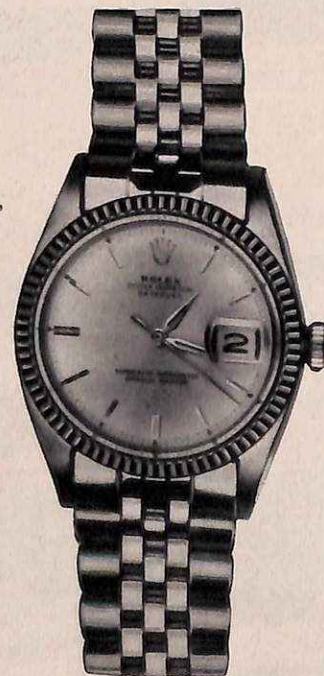
GRUNDIG

Λίγοι, αλλά έκλεκτοί, θ' αποκτήσουν αυτό το καταπληκτικό ρολόϊ.

Δέν μοιάζει με κανένα από τὰ γνωστά ρολόγια.

1. Άνθεκτικόν

Τò Rolex Oyster Datejust, είναι τόσο έκλεκτό, όσο και οί διάσημοι άνδρες, πού τò φοροῦν. Είναι πίο βαρύ - 45 γρμ. - και κάθε άλλο παρά πλακέ. 'Η κάσα του είναι κατασκευασμένη από συμπαγές άτσάλι, τò δέ κρύσταλλο από ειδική άθραυστη συνθετική ὕλη. 'Ακόμα και τò μπρασελέ έχει διπλή ασφάλεια. 'Όλα αυτά κάνουν τò Rolex Oyster Datejust τò πλέον άνθεκτικό ρολόϊ τού κόσμου. ('Ένα Rolex πού άνετινάχθη από νάρκη τò 1940, συνεχίζει μέχρι σήμερα νά δουλεύη με τέλεια ακρίβεια).

3. Άκριβές

Τò Rolex Oyster Datejust είναι χειροποίητο, κατασκευασμένο από ειδικευμένους Έλβετους τεχνικούς, πού δεν θά τὰ βρῆτε πουθενά άλλου. Τὰ Rolex Oyster Datejust υποβάλλονται, επί 15 ἡμέρες και νύχτες, στὸν σκληρότερον έλεγχο ακριβείας... Τὸν επίσημον έλεγχο χρονομέτρων τού Έλβετικού 'Ινστιτούτου. 'Εάν ένα Rolex Oyster Datejust δέν λάβη κατὰ τὸν έλεγχο τίς ανώτατες διακρίσεις ακριβείας, δέν πωλείται. 'Η κόκκινη σφραγίδα, πού συνοδεύει κάθε Rolex Oyster Datejust, είναι ή έγγυήσις τῆς ακριβείας του.

5. Πῶς θὰ τὸ ἀποκτήσετε

'Η παραγωγή ένδς χειροποίητου ὀργάνου ακριβείας, ὅπως είναι τò Rolex Oyster Datejust, είναι αναγκαστικά περιορισμένη. Πολὺ λίγα παράγονται κατ' έτος. 'Ισως θὰ χρειασθῆ νά περιμένετε λίγο, μέχρι ν' ἀποκτήσετε τὸ δικό σας Rolex Oyster Datejust. 'Αλλά είναι ένα ρολόϊ πού θὰ εξακολουθήσει νά ὑπηρετῇ και τὸν έγγονό σας.

ROLEX

Διαπεπιστευμένος τῆς ROLEX στὴν Ελλάδα: Σ. Βαχάρης, Καραγεώργη Σερβίας 4, Στοά Καλλιγᾶ, τηλ. 235.766

Μπαρμπαρέλλα

Γυρίζουν στην Κρυστάλλια, ύστερα από επιτυχή αποστολή στον άρχηγό των Όρχομ. Άχαν, για συμφιλίωση μεταξύ των Άσωνίων και των Όρχομ, αντιπάλων φυλών του πλανήτη Λυβείου. Η Μπαρμπαρέλλα βρίσκεται μπροστά σε δυσάρεστες εξελίξεις. Οι άρχοντες της Κρυστάλλιας δεν θέλουν την συμφιλίωση και αντιδρούν. Η Μπαρμπαρέλλα κατορθώνει και παίρνει από το διαστημόπλοιο της όπλα, ξεφοδιάζει τον Διάνθο και επινεύει οι δύο τους να άνασταύσουν το «όργανο».

**Νέα παιχνίδια
νέες εκπλήξεις
νέες χαρές
περιμένουν τα παιδιά
στο ειδικότερο
Κατάστημα παιχνιδιών**

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 9, ΤΗΛ. 221.548

Η Ζωή μας

Καὶ ἐγένετο... Μπάρ!

♦ Ἀνάμεσα στὰ πολλὰ τραγικά καὶ ἀπαίδια πὸν συναντᾷ κανεὶς στὴν αἰμάσσουσα, πιά, κοσμικὴ συνοικία μας, εἶναι καὶ ἓνα γαλατάδικο, μὲ μιὰ φρικτὴ, θρηλατικὴ ἐπιγραφή: «Γ α λ α κ ι ο ς α χ α ρ ο π λ α σ τ ε ῖ ο ν»!

♦ Ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴ γελαστῇ καὶ κανένας ξένος, περαστικός, (ἴσως ὅμως καὶ γιὰ λόγους κύρους καὶ κοινωνικῆς καταιτάξεως), σὺ καθίδρουμα ἔχει ἐπικολληθῇ, συμπληρωματικά, καὶ ἡ λέξη «μπάρ».

♦ Καὶ ποῦ δὲν ἔχει;

♦ Δὲν εἶναι μόνον ἐκεῖνα τὰ κεκρυφαῖνα καφεγαλατάδικα, πὸν ἔχουν πρόσχειρες τὶς ἐπιγραφές τους («Κολοράντο Μπάρ», «Αριζόνα Μπάρ», «Μαν χάιταν», καὶ δὲν συμμαζεῦεται) κάθε πὸν φθάνει ὁ Ἑκτος Στόλος.

♦ Δὲν εἶναι μόνον ὁ κατάπιπτος ἐξευτελισμὸς τοῦ κλασικοῦ ὅρου γιὰ τὰ τεμένη αὐτὰ τῆς διεθνούς μοναξιάς, ἔταν τὸν βλέπουμε νὰ ἀντιπαρατίθεται σὺν γελοῖο ἐκεῖνο «ὁ ἔξ ὁ» τῆς θλιβερῆς ἐλληνικῆς μας ὑπαίθρου.

♦ Εἶναι κυρίως ἡ ἀ π ά τ η πὸν συνεπάγεται ἡ ἀνάπτυξη μιᾶς τέτοιας ἐπιγραφῆς ὁποῦδήποτε μέσα σὸν ἀνάστατο καὶ ἀπειθαρχο ἐλληνικὸ χῶρο.

♦ Σὲ μερικά χρόνια, βέβαια, θὰ εἶναι καὶ τὸ «μπάρ» ἀναχρονισμὸς ὅπως ὅλες οἱ μορφές ὁμαδικῆς ἀναρχικῆς. Μιὰ ραγδαία ἐπανάσταση θὰ σαρώσει ὅλα αὐτὰ τὰ κατάλοιπα τῶν δύο Πρώτων Πολέμων — γκαροόνια, φωτάκια, πιστοποτήρα, βορῶνικες λάντζες, φράκα, λιθόρες. Οἱ ἄνθρωποι θὰ πίνουν ξανά γιὰ νὰ χαίρωνται καὶ ὄχι γιὰ νὰ ξεχνᾶνε, καὶ θὰ χωνεύουν τὸ φαί τους ἀνετα, σὲ ὕγιεινά, ὑπερυφωμένα «αἰθρία» καὶ ὄχι σὲ ὑδρές καὶ ρυπαρὰ μπουζουκοταβερνεῖα. Τὰ ἴδια ἄλλωστε αὐτὰ ὄργανα τῆς συμφορᾶς θὰ ἔχουν ταφῇ ἀνεπαρόδωτα μὲλις ξεοπάσει ὁ μεγάλος ἀπελευθερωτικὸς ἀγὼν τῶν μπουζουκοπλήκτων!

♦ Τὸ ἴδιο καὶ τὰ μπάρ...

♦ Γεννήματα παρανομίας καὶ ψυχικῆς καταπίεσεως ἦσαν καὶ αὐτὰ, καὶ πρωτοπαρουσιάστηκαν σὲ ἄγριες περιοχές καὶ σὲ ἄγριες ἐποχές, ἐκεῖ σὺν Φάρ Ουέστ καὶ τὴν Ἀλάσκα, ὅπου οἱ πτωχοὶ παινοποῦλοι κατέφευγαν σὺν οἰδερένιες μπάρες γιὰ νὰ κρατήσουν μα-

κριὰ τὶς ἑσάλτες ὁμάδες τῶν διψασμένων χορσούρων.

♦ Ὑστερα, διὰν ἡσυχάσανε τὰ πράγματα, φέσανε τὶς δύο μπάρες πὸν κοντὰ σὸν μπεζαχτά, καὶ οἱ πότες τὶς βοήκαν βολικῆς γιὰ ν' ἀκουμποῦν τὸ ἓνα πόδι καὶ τὸ ἓνα χέρι σὴν κλασσικὴ ἐκείνη στάση πὸν καθίδρουσε ἡ μαροβίος πρακτικῇ.

♦ Αὐτὰ δύο ἦταν ἀγνὸ τὸ οἰνόπνευμα. Μὰ ἔφτασε μιὰ στιγμή, πὸν ἡ ποιοπαγόρευση ὠδήγησε σὴν νοθεία, καὶ ἡ προσπάθεια συγκαλύψεως τῆς νοθείας σὴν ἀνύψωση τοῦ μπεζαχτά καὶ σὺν χαμήλωμα τῶν φώτων, ὥστε νὰ μὴν παίρῃ ἐκδοχὴ ὁ πελάτης τί ἀλχημείες γίνονταν πῶς ἀπὸ τὸ... παραπέτασμα. Δὲν θὰ σταματήσουμε ἐδῶ, γιὰ νὰ λάβουμε θέση ἀπέναντι σὺν πολλῆς θεωρίας πὸν ὑπάρχουν σχετικὰ μὲ τὴν προέλευση τοῦ ὅρου «κοκταίη», ἀλλὰ τὸ γεγονός παραμένει δι κατήντησε ἓνα εἶδος ἀθηναϊκῆς μαγιονέζας, πὸν ἓνας Θεὸς ξέρει τί κατάλοιπα περιέχει.

♦ Φυσικά, ὅπως ἔγινε καὶ μὲ τὶς ταβέρνες σὴν Ἀθήνα, τὸ σύστημα αὐτὸ τοῦ ψηλοῦ μπάρ, σὴν Ἀμερικὴ, ἐπισημοποιήθηκε, καὶ διὰν δροῦθηκαν καὶ μερικῆς ἡρωικῆς καὶ γυμνοκνημῆς κυρίες, πρὸν νὰ παραδοῦν τὸν παλιὸ ἀγγλοσαξονικὸ κανόνα, πὸν ἀπαγόρευε νὰ πλησιάσει μιὰ κυρία σὸν μπεζαχτά (ἐκτός ἀν δὲν ἦταν «κυρία»), καθιερῶντο ὁ θεσμὸς τῶν ψηλῶν σκαμνιῶν καὶ διαδόθηκε μὲ τὸν καιρὸ καὶ σὴν Ἑυρώπη.

♦ Θυμίζουμε, γιὰ ὅσους δὲν τὰ προφτάσανε, πὸς ἡ λέξη «μπάρ», πρὶν ἀπὸ τὸν Πρώτο Πόλεμο, δὲν σήμαινε τίποτα (ἢ μᾶλλον σήμαινε κάτι τὸ πολὺ συγκεκριμένο, τὸν Ἀγγλικὸ Δικηγορικὸ Σύλλογο. Ὅταν «καλῆσαι σὺν μπάρ», δηλαδὴ, σὴν μπάρ, πὸν χωρίζει τὴν Ἑδρὰ ἀπὸ τὸ Ἀκροατήριον, σημαίνει πὸς ἀποτίς τὴν ἀδεια τοῦ δικηγόρου).

♦ Ὁ σωστός ὅρος, πάντως, ἦταν «Α-μ ε ρ ι κ α ν μ π ά ρ», δηλαδὴ, ὅπως μὲ τὴν ἡ λ α σκαμνιά, ἀκουμπιόμενα σὲ τὴν ἡ λ ο μπεζαχτά, πῶς ἀπὸ τὸν ὁποῖο λειτουργοῦσε, μὲ κινήσεις μᾶλλον θεωτρικῆς, ἓνας τύπος κάπως φαιδρός καὶ ντυμένος μὲ περιβολὴ πὸν ἔκανε τοὺς παλιούς «απάτες» νὰ οἰκῶν.

♦ Τώρα, ὅπως γίνεται καὶ μὲ τὶς γυναικεῖες φούστες, ἡ ἰσότης εἶναι νὰ χαμηλώνουν τὰ μπάρ (ἴσως ἐπειδὴ παρα-

ψηλώνουν οἱ φούστες, καὶ τί ἄβουλα καὶ ἐπικίνδυνα εἶναι πλέον ἐκεῖνα τὰ σκαμνιά!). Τώρα καὶ οἱ Καραγκιόζηδες πῶς ἀπὸ τὰ μπάρ μὲ τὶς θεωτρικῆς κινήσεις καὶ τὰ «σαίηκερ» ἔχουν ἀντικατασταθῇ ἀπὸ ἀνθρώπους σόφρονες καὶ μετρίους, ἐξασκημένους σὴν ποσοσιολογία τῶν ἀγνῶν «ιστορίων» καὶ σὺν σωστό παντολόγημα τῆς δότικας μὲ τὸ θερμοῦ.

♦ Ἀλλὰ τώρα καὶ ἐμεῖς, φυσικά, ἐδῶ σ' αὐτὸν τὸν τόπο τῆς κατακρεουργήσεως κάθε ἱερότητος, δροῦσαμε τὴν εὐκαιρία νὰ ὀνομάσουμε «μπάρ» τὸ κάθε πιστοποιητικὸ καὶ νὰ τὸ θεωροῦμε «σοῦπερ - μπάρ», διὰν προσφέρῃ τὴν θηριωδία τῆς κακοφωνίας πὸν λανσάρουν οἱ μετρεπερίνες τῶν Τζιτζιφῶν.

♦ Πάει καὶ αὐτὸ, τὸ μολέσαμε.

♦ «Μήπως ὑπάρχει καὶ κανένα μπάρ, σ' αὐτὸ τὸ μπάρ;», ἀκουσα νὰ ρωτᾷ πέρου ἓνας ταλαιπωρημένος ξένος, πὸν τὸν εἶχαν ἐγκλωβίσει σὺν μπουζουκογαλατάδικο ἐνὸς σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ μας.

♦ Ὁ ἄνθρωπος ἀνεκρεώνταν οἰγὴ ναοῦ, γαλήνη, ἡσυχία, ἀπαλὸ φῶς, ἀργεῖς κινήσεις σὺν σεβδίστρια, μουσικοπάθεια, ἓνα χαμόγελο, ἓνα σωστὸ πλαίσιο δαπνισμαῶν.

♦ Τί νὰ κάνῃ;

♦ Στὰ ἀσπραποκέρανα τῶν πιστοποτήρων καὶ σὺν τριγμούς τῶν ἀμυνέων, ζήτησε ἓνα οἶσιν καὶ τοῦ τὸ ἔφεραν. Τὸ κατάντε καὶ πῆδησε.

♦ «Δ ε ν εἶναι», εἶπε εὐγενικά.

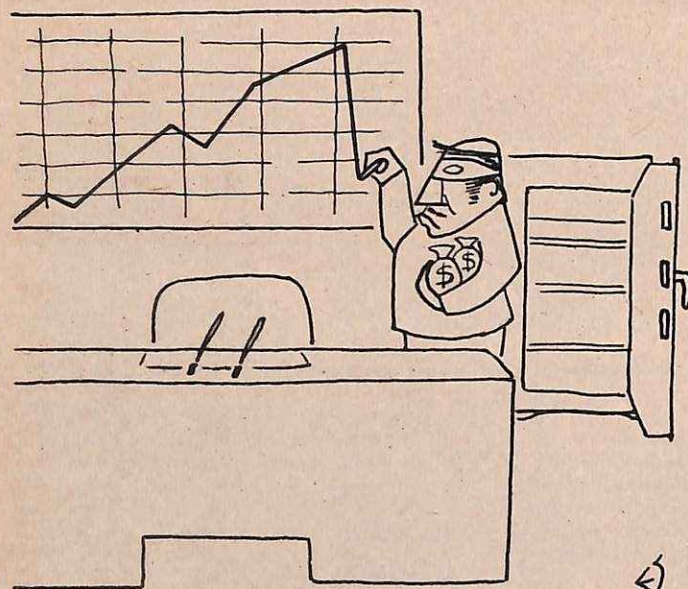
♦ «Εἶ ν α ω», ἐπέμεινε ὁ Ρακοσυλλέκτης πὸν τὸν σεβδίζεσε.

♦ «Δ ε ν εἶ ν α ω», ξαναεἶπε ὁ ξένος ἐπὶ πρῶτον.

♦ «Εἶναι, μὰ εἶναι τοῦτο καὶ ἡ λ η ν ι κ ὁ, εἶπε ὁ Ρακοσυλλέκτης. Καὶ τὸ ποντοῦμε, βέβαια, σὴν ἰ δ ι α τιμὴ ὅπως καὶ τὰ ξένα! Καὶ δ ε ν προειδοποιοῦμε κα ν ε ν α ν πὸς θὰ ἔχη τὸ π ρ ο ν ὀ μ ι ο ν ἂ ν γ ε ν ῇ τ ὴ τ ὶ ν ε ὁ α ὐ τ ὶ ν ε κ τ ι α ρ τ ὶ ν Ε λ λ ῆ ν ω ν».

♦ «Μεγάλη, πράγματι, ἡ φυλὴ τῶν Ἑλλήνων», ὁμολόγησε ὁ ξένος.

♦ Καὶ ζήτησε ἓνα ποτήρι νερό...

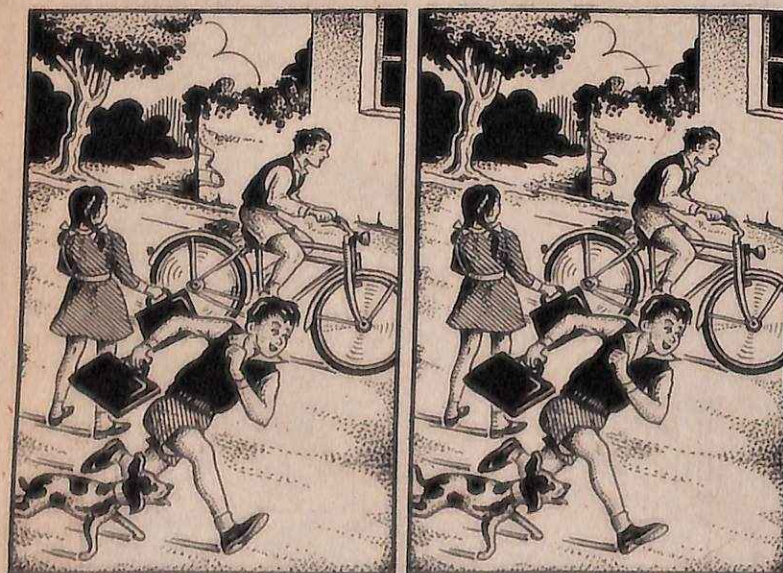
1895-1965

Με την εύκαιρία συμπληρώσεως
70 ετών προσόδον, ακόμη μία νέα
δημιουργία μας, το κοσμηματοπωλείον

GEM

Καρ. Λερβιάς 2 - Λύνταγμα
Ε. ΖΟΛΩΤΑΣ Α.Ε.

Ποιές διαφορές

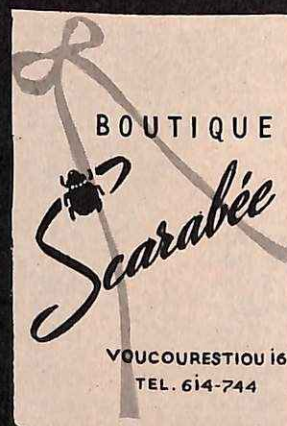

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 9 σημεία. Μπορείτε
νά τα βρείτε;

Οι λύσεις στην σελ. 128

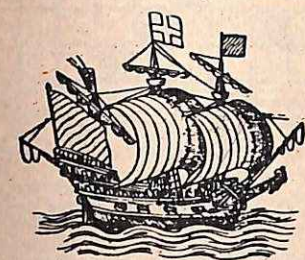
ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Δ. ΓΙΟΥΡΓΑΛΗΣ
μετεφέρθη στην νέα του
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ 2
ΤΗΛ. 232.459

Maison de gant
ΕΛ. ΛΕΚΚΗ
ΕΡΜΟΥ 44 - 2ος ΟΡΟΦΟΣ - ΤΗΛ. 232.459

Τα άραιότερα και
πλέον έκλεκτα
Δώρα
της παγκοσμίου φήμης
διά κάθε περίπτωση
ΤΖΑΝΝΕΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 9 - ΤΗΛ. 234-663

300 ΧΡΟΝΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΙ ΟΜΟΡΦΙΑΣ
3.000 ΒΙΒΛΙΑ, ΕΙΚΟΝΕΣ ΚΑΙ ΧΑΡΤΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΩΣ ΕΙΔΑΝ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ ξένοι ταξιδιώτες πριν
από 2-3 αιώνες; Θα το μάθετε από τα σπάνια βιβλία
της συλλογής μας. Τα όμορρατερά αναγνώσματα.
ΓΙΑ ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΣΑΣ: Χάρτες καλλιτεχνικοί, παλιές
χαλκογραφίες και υδατογραφίες που διασώζουν χαμέ-
νες όμορφες. Ό,τι πιο πρωτότυπο, υπαίτιο κ' Ελληνικό.
ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
Βαλαωρίτου 7 - ΑΘΗΝΑΙ - Τηλ. 615-562
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΣΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ

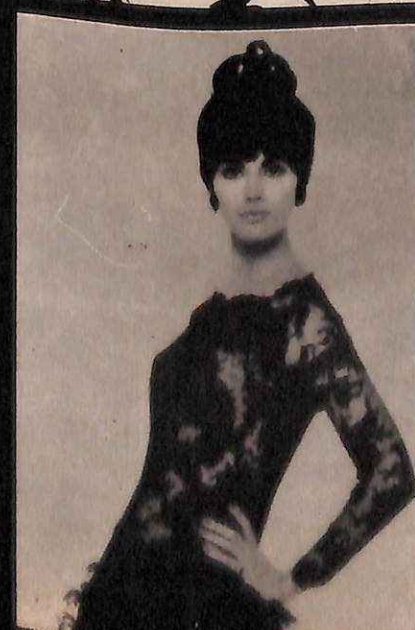

Κεντήστε
το
βραδινό σας
φορέμα
ΧΑΝΤΡΕΣ-ΠΕΡΑΙΣ
ΠΟΥΛΙΣ-ΣΤΡΑΣ
ΖΕ-ΠΑΣΜΑΝΤΕΡΙ-ΧΡΥΣΟΚΛΩΣΤΕΣ
000N ΜΕΝΤΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 29

Galerie PALETTE
ΑΘΗΝΑΙ: ΒΟΥΛΗΣ 14
& ΚΑΡΑΓ. ΣΕΡΒΙΑΣ-ΤΗΛ 233-430
Πινάκες
Μεγάλην Ζωγράφων

ΕΡΜΟΥ 36

ΝΤΥΘΗΤΕ
★ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ
★
ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΗΜΜΑΤΑ
ROMA
ΣΤΙΟΥ 57
LINEA
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥ 3
(ΕΝΤΟ ΚΕΣ ΣΤΟΑΣ)

Grand Marnier
LIQUEUR

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ Collar

Constantaras
ΣΤΑΔΙΟΥ 24
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ:
Aquascutum
BURBERRY'S
Valmeline

Ίδées της Έφης
για ΔΩΡΑ

μία
χειρονομία
που
δεν
ξερνιεται
ποτε
δώρα
απο
την
bnica
ΕΡΜΟΥ & ΝΙΚΗΣ 3

Τό δραγματιώ όρευτιώ!

CAMPARI

πραγματική απόλαυση

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: Α. ΡΕΒΑΧ
ΟΜΗΡΟΥ 21 ΤΗΛ. 633-128

Σταυρόλεξο

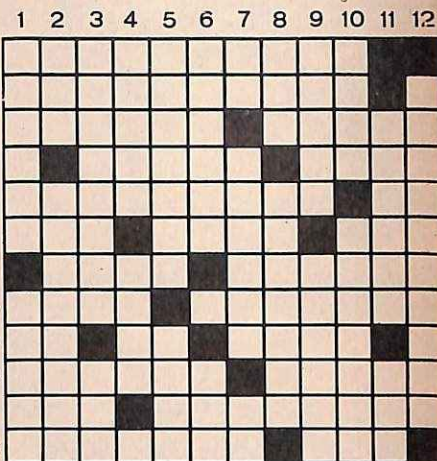

ΟΡΙΖΟΝΤΙΣ

1. "Ο,τι προϋποθέτει κά-
θε αναγκαστική είσφο-
ρά.
2. Τέτοιος είναι ο έλεγ-
χος των κρατικών υπη-
ρεσιών μας εις τὸ φαρ-
μακείο.
3. Τὸ εἶχε σὲ μεγάλο θα-
μὸ ὁ Μπέρναρ Σὼ —
Τὰ λένε καὶ νιάμερα.
4. Σαρκοφάγον θηλαστι-
κὸν τῆς Βραζιλίας —
Μὲ τὸ «εὐοῖ» συνεκφε-
ρόμενον ἐπιφώνημα τῆς
ἀρχαίας.
5. "Ενας υπαίθριος πωλη-
τῆς ποὺ ἔχει κεράτια
τὸ καλοκαίρι (ἐνάρθρ.)
— Τοῦ Νικελίου χημι-
κὸν σύμβολον.
6. Τὸν τίλον αὐτὸν εἶχε
καὶ ὁ Ζαχάρωφ — Βου-
νὸ τῆς Στερεάς — Πο-
ταμὸς τῆς Ἑλβετίας
(ἀντιστρώφως).
7. Υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς
Θράκης Τηρέως καὶ τῆς Πρόκης
— Γερμανικὴς καταγωγῆς "Ἑλλην
νομομαθῆς καὶ τραπεζίτης διατε-
λέσας τὸ 1897 - 1911 διοικητῆς
τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.
8. Ξενόγλωσσος εὐχὴ... θρησκευτικὴ
— Βρῆκε μαζί με τὸν Μουσσολίνι
οἰκτρὸν τέλος.
9. Συμπλεκτικὸν τῆς ἀρχαίας — Σ'
αὐτὸν τὸν αἰῶνα ἐφευρέθη ἡ τυ-
πογραφία — Τοῦ ραδιοφωνικοῦ
σταθμοῦ μας εἶναι... δοκιμαστικόν.
10. Αὐτὴ μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ πολυ-
φαγίας ἀποτέλεσμα, ἐνάρθρως —
Ἡ τύχη βοηθεῖ συχνά ἐκείνον ποὺ
τὴν ἔχει.
11. Γερμανικὴν καταγωγῆν δηλοῖ (ἀν-
τιστρώφως) — Πολλοὶ ξένοι θαυ-
μάζουν συχνά τὸ παράστημά του,
ἐνάρθρως (δημοτικῇ).
12. "Αὐα μοῖρα τοῦ λεπτοῦ ἐντέρου
τοῦ ἀνθρώπου, ἐνάρθρως — Ἀρ-
χαία διάλεκτος.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Αὐτὸς θὰ πρέπει μάλλον νὰ νυ-
στάξῃ — Ἀρχαῖος ἄνθρωπος τῆς Ἀτ-
τικῆς τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἐ-
λέγοντο Ἀθηναῖοι.
2. Ἐπίρρημα τῆς ἀρχαίας ποὺ ση-
μαίνει «ἀτιμωρητὶς»... διὰ τῆς
προφοράς τριῶν συμφώνων — Μὲ
τὴν λέξιν γεγραμμένον συγγενής.

3. Παιχνίδι μὲ χαρτί, ἐνάρθρως, γαλ-
λικῆς προελεύσεως — Εἶναι δια-
φορετικὴ σὲ κάθε ὕψασμα.
4. Ἡ γενικὴ τῆς 7α' ὀριζοντίως, ποὺ
σημαίνει ὅμως ἐπίσης τὸν γύρον
στρογγυλῶν ἀντικειμένων — Ὁ-
στούν τοῦ ρινικοῦ διαφράγματος.
5. Μία ἀρχαία λέξις σημαίνουσα ὁ
ἐσχατος, ἀκράσιος — «...λαλοῦν
τ' ἀηδόνια, ὅταν παύσουν τὰ κο-
ράκια», ἀντιστρώφως, λέγει μιά
παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ κρείττω λε-
γόντων μετὰ τὴν τῶν φλυάρων σι-
ωπῇ.
6. Πολλοὶ καὶ διάφοροι δημιουργοὺν
καθημερινῶς θύματα — Ὅτι ὁ
Βουκεφάλας...
7. Συμφωνον ὕμνον — Ἀγγλικαὶ
μονάδες μετρήσεως μήκους (δημ.)
Δύο ὅμοια σύμφωνα.
8. Τοῦδε ἡ γενικὴ του — "Εται ἐ-
θεωροῦσε τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὁ Μέ-
γας Ναπολέον (αἰτ. δημοτ.).
9. "Εσωσαν τὸ Καπιτάλιον... — Ὑ-
πονοεῖ τὸν πάσχοντα ἀπὸ γερων-
τικῆν ἀνοιαν (γαλ.).
10. Ὁ λαίμαργος... τῆς Γραφῆς —
Στὰ ξεπουλήματα εἶναι συχνά πε-
ριζήτητα (δημοτ.).
11. Ἀρχαία ὀνομασία τοῦ ποταμοῦ
Δὸν — Σημαίνει «περισσότερον»
...εἰς τὴν ἰσπανικὴν.
12. Μία πολὺ ἐπικίνδυνη δεντέττα
(γενικῇ).

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ
διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ
καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐ-
πιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέ-
ξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήπο-
τε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρεῖτε ἀ-
πὸ τὸ τετράγωνον αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε
γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνον ὀριζο-
ντίως, καθετίως ἢ διαγωνίως, προσπα-
θώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη
λέξι ποὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώσατε τώρα τὴ λέξι, ποὺ
βρῆκατε καὶ σῆματε στὰ τετράγωνα
τὰ γράμματα ποὺ μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι
καὶ συνεχίσατε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται
νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων
μετρήσατε 1 βαθμὸ.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων
μετρήσατε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων
μετρήσατε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων
μετρήσατε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων
μετρήσατε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων
μετρήσατε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων
μετρήσατε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων
μετρήσατε 15 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε
πρόσθετο γράμμα.
Προσθέσατε τώρα τὸ σύνολον τῶν
βαθμῶν ποὺ μπορέσατε νὰ πετύχετε.
Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμο-
λογοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

CASTOR

Στεγνώμα
100%

**ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΟ
ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ**
CASTOR SUPERDRY
Τὸ μόνο ποὺ στεγνώνει τὰ ρούχα 100%
μὲ θερμὸ ἀέρα. Λειτουργεῖ μὲ μηχανι-
σμὸ ἠλεκτρονικοῦ ἐγκεφάλου
ΤΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ CASTOR ΔΙΑΘΕΤΟΥΝ
ΤΗΝ ΠΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΞΥΠΗ-
ΡΕΤΗΣΙ (SERVICE) ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
Ε.Ρ.Η.Σ. Α.Ε.
ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 - ΤΗΛ. 227.811
ΑΘΗΝΑ

ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟΤΗΣ!

Προτίμησε την
CAMELIA
για τις ημέρες,
τις ενοχλητικές,
κάθε μηνός...
...και σεις:

Camelia

σερβιέτ υγείας

Καθαριότης
Άνεσις
Ασφάλεια
Αποσμητικόν CD9

Ζητείτε με έπιμονή
τις σερβιέτ υγείας
ΚΑΜΕΛΙΑ

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ:

Cosmetica

Ε.Π.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 24.041

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΙΔΩΝ

Ασφάλεια **ΑΝΑΤΗΛΩΣΤΟΥ**

ολυμπιακή

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 4 - ΤΗΛ. 75.273 (5 ΓΡΑΜΜΑΙ)

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΗ. 2. ΥΠΟ-
ΤΥΠΩΔΗΣ. 3. ΠΝΕΥΜΑ — ΕΝΑΤΑ (ΤΑ). 4.
ΚΟΑΤΙ — ΕΥΑΝ. 5. Ο «ΚΑΣΤΑΝΑΣ» — ΝΙ
6. ΣΕΡ — ΟΙΤΗ. 7. ΙΤΥΣ — ΣΤΡΕ-
ΙΤ. 8. ΑΜΕΝ — ΠΕΤΑΤΣΙ (ΚΛΑΡΑ). 9. ΤΕ-
ΙΕ' (15η) — ΣΗΜΑ. 10. Η «ΝΥΣΤΑ» — ΤΟΛ-
ΜΗ. 11. ΦΟΝ — Ο «ΤΣΟΛΙΑΣ». 12. Η «ΝΗ-
ΣΤΙΣ» — ΙΑΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΑΥ-ΠΝΟΣ — ΑΤΗΝΗ. 2.
ΝΠΝ (ΝΗΠΟΙΝΕΙ) — ΚΕΙΜΕΝΟΝ. 3. ΤΟ «Ε-
ΚΑΡΤΕ» — ΥΦΗ. 4. ΙΤΥΟΣ — ΥΝΙΣ. 5. ΠΥ-
ΜΑΤΟΣ — ΤΟΤΕ. 6. ΑΠΑΤΑΙ — ΑΤΙ. 7. ΡΩ
— ΙΝΤΖΕΣ. 8. ΟΔΕ — ΑΗΤΗΤΟ. 9.
ΧΗΝΕΣ — ΡΑΜΟΛΙ. 10. ΗΣΑΥ — ΡΕΤΑ-
ΛΙΑ. 11. ΤΑΝΑΙ'Σ — ΜΑΣ. 12. ΜΑΝΙΑΤΙ-
ΚΗΣ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε με τον

συνδυασμόν των λέξεων: ΟΠΛΑ — ΕΝ — ΑΝΑ-
ΠΟΔΙΣΣ — ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ, σύνολον
50 βαθμών. Καλύτερους, ίσως συνδυασμούς να
επιτύχουν αναγνώσται μας με δοκιμας λέξεων, σαν
π.χ.: ΚΑΣΤΑΝΑ — ΕΝΑΝΤΙΑ — ΚΑΤΑΣΚΟ-
ΠΟΙ — ΑΠΛΑΝΕΣ κλπ.

1) Το δεξι χέρι του αγοριού που τρέχει είναι
λιγότερο λυγισμένο. 2) Το παπούτσι του δεξιού
ποδιού του ίδιου έχει χαμηλώσει. 3) Το πουλόβερ
του αγοριού στο πόδιλατο είναι πιδ κλειστό στη
μασχάλη. 4) Το ένα σκέλος του πανταλονιού του
είναι πιδ κοντό. 5) Το φανέρι του ποδηλάτου
δρίσκειται πιδ χαμηλά. 6) Το φέρεμα του κορι-
τσιού είναι πιδ κοντό. 7) Η δεξιά κοτσίδα της
είναι μακρύτερη. 8) Η ούρα του σκύλου είναι
διαφορετική. 9) Ο θάμνος πίσω από το δέντρο
διαφέρει στο επάνω μέρος, δεξιά.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ ('Από 213) Έως
20(4): Αισιοδοξία και
ενοχλητισμός. Όλα προ-
χωρούν ικανοποιητικά.
Η επιτυχία θα είναι εβ-
κολη. Στην ιδιωτική σας ζωή: Αποφύγετε
κέρδη και άρμονικές σχέσεις με το
περιβάλλον σας. Δώρο. Εθνική ημέρα:
Τετάρτη, αριθμός 4. Χρώμα: Κόκκινο.

ΤΑΥΡΟΣ ('Από 214) Έως
20(5): Τα άστρα ευ-
νοούν την εργασία σας.
Εννοούνται οι αγορασμο-
ίσεις. Στην ιδιωτική
σας ζωή, οι παρεξηγήσεις κουράζουν τους
ανθρώπους που σας αγαπούν. Αποφύγετε
τις ζωηρές συζητήσεις. Εθνική ημέρα:
Παρασκευή, αριθμός 1. Χρώμα: Παστέλ.

ΔΙΑΤΜΟΙ ('Από 215) Έως
21(6): Ο αθρομη-
τισμός σας κουράζει το
περιβάλλον σας. Προσπαθή-
τε να μην πληρώσετε αν-
θρώπους που σας είναι χρήσιμοι και σας
αγαπούν. Θα σας δοθεί ευκαιρία για ένα
ταξίδι. Ένα γράμμα. Εθνική ημέρα: Κυ-
ριακή, αριθμός 108. Χρώμα: Κίτρινο.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ('Από 22) Έως
22(7): Ημέρες ευ-
νοϊκές για τις πρωτοβου-
λίες που θα πάρετε. Θα
διακριθίτε. Στην οικο-
γένεια. Άρμονικές σχέσεις. Στόν αλσθη-
ματικό τομέα: Απλοτώνται οι παρεξηγή-
σεις. Λεχθήτε με πρόκληση. Εθνική η-
μέρα: Τετάρτη, αριθμός 7. Χρώμα: Καφέ.

ΛΕΩΝ ('Από 23) Έως
23(8): Θα κερδίσετε τη
συμπάθεια όλων. Μην
παρομελείτε όμως τους
φίλους σας, που σας ε-
τοιμάζουν μια χειρομένη έκκληση. Και-
νούργιο φίλερ για τους νέους. Οικονομι-
κές επιτυχίες στους μεγάλους. Εθνική η-
μέρα: Πέμπτη, αριθμός 4. Χρώμα: Ρόζ.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ ('Από 24) Έως
24(9): Μερικιά
ζητήματα σας στενοχω-
ρούν, αλλά δεν πρέπει να
δίνετε μεγάλη σημασία.
Προσπαθήστε να ψυχαγωγίσετε όσο μπο-
ρείτε. Μία έκδρομη με φιλική συντροφιά
θα σας ξεκουράσει. Εθνική ημέρα: Πα-
ρασκευή, αριθμός 76. Χρώμα: Πράσινο.

ΖΥΓΙΟΣ ('Από 25) Έως
25(10): Έκτοφελήθηκε
από την εβνοια των ά-
στρον για να ασχοληθή-
τε με τα ζητήματα που εκ-
κοιμούν από καιρό στο περιβάλλον σας.
Ένα οικονομικό θέμα παίρνει ευχάριστη
τροπή για σας. Πρόκληση. Εθνική η-
μέρα: Δευτέρα, αριθμός 18. Χρώμα: Πάλ.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ ('Από 26) Έως
26(11): Μην ξε-
χνάτε τις υποχρεώσεις
σας. Ο Ζεύς σας προσ-
φέρει τύχη. Πρέπει να
καταλάβετε καλά - καλά ότι η ζωή σας
περιμένει. Στόν έρωτα: Δείξτε εμπιστο-
σύνη στη δση σας δείχνουν. Εθνική η-
μέρα: Σάββατο, αριθμός 7. Χρώμα: Μπλε βαθύ.

ΤΟΞΟΘΗΣ ('Από 27) Έως
27(12): Έπιτυχία
στις υποθέσεις σας. Εύ-
χάριστες επαφές με πρό-
σωπα που θα σας φανούν
χρήσιμα και θα σας βοηθήσουν να φέρετε
σε αίσω πέρας τα σχέδια σας. Μην ξε-
χνάτε τις υποχρεώσεις σας. Εθνική η-
μέρα: Κυριακή, αριθμός 5. Χρώμα: Μελέ.

ΑΙΓΟΚΕΡΟΣ ('Από 28) Έως
28(13): Ειχαίρι-
στα νέα. Ένα οικονομι-
κό πρόβλημα θα λυθεί ι-
κανοποιητικά. Οι προσπά-
θειές σας θα γίνουν έκτες. Εύ-
χάριστη γνωριμία και είδωλο. Στην οί-
κογένεια: Διαφωνίες. Εθνική ημέρα: Τε-
τάρτη, αριθμός 107. Χρώμα: Πορτοκαλί.

ΤΑΡΑΚΟΣ ('Από 29) Έως
29(14): Τα άστρα
ενοούν τις οικονομικές
υποθέσεις σας. Είναι σε
θέση να αντιμετωπίσετε
δια τα εμπόδια που τυχόν θα παρουσια-
στούν. Στόν αλσθηματικό τομέα: Θα ανα-
καταστήτε έναν καλό δεσμό. Εθνική η-
μέρα: Πέμπτη, αριθμός 21. Χρώμα: Μοβ.

ΙΧΘΥΣ ('Από 30) Έως
30(15): Αδελφότητες
και γνωριμίες. Πούν να
φθάσετε στον σκοπό σας
θα αναγκασθείτε να κά-
νετε ζωηρές συζητήσεις. Στόν αλσθηματι-
κό τομέα: Αδικαιολόγητη ζήλεια. Ένα
γράμμα από μακριά. Εθνική ημέρα: Σά-
ββατο, αριθμός 95. Χρώμα: Γκρι σκούρο.

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Χιτώνες

—Γιατί δέν φεύγομε; γιατί; γιατί;
—Γιατί έτσι! Γιατί εμείς δέν είμαστε αποδημητικά
πουλιά, γι' αυτό!

«Τέτοια εποχή, συνήθως, παίρνω διαζύγιο στο
Μεξικό».

ΤΟ ΕΥΓΕΝΕΣΤΕΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΙΓΑΡΕΤΤΟ

Άνεφοδιασθήτε όπουδήποτε:

Προσγειωθείτε στο Όσλο. Άγκυροβολήστε στο Ρίο. Οδηγήστε το αυτοκίνητό σας σε ένα πρατήριο του Τόκιο. Το σήμα της ESSO θα σας περιμένει. Αυτό ακριβώς είναι που ζητούν οι αεροπόροι, ναυτικοί και αυτοκινητιστές πελάτες μας. Όλοι τους ξέρουν ότι πάντοτε θα έχουν, όπουδήποτε κι αν βρεθούν στον ελεύθερο κόσμο, εξυπηρέτησι, καύσιμα και λιπαντικά άριστης ποιότητας της ESSO. Επίσης ξέρουν ότι η ESSO, με την μακροχρόνια πείρα της στα πετρελαιοειδή και την έμποριά τους, μπορεί να λύσει τα πλέον πολύπλοκα προβλήματά τους. Ίσως αυτοί είναι οι επί πλέον λόγοι που έχουν κάνει την ESSO **παγκοσμίως πρώτη σε προτίμησι.**

PAPPAS

Η έμπορία των προϊόντων της ESSO στην Ελλάδα είναι μια από τις πολλές δραστηριότητες του Συγκροτήματος εταιριών της ESSO PAPPAS, το οποίο πραγματοποιεί αυτή τη στιγμή στη χώρα μας μια τεραστία βιομηχανική επένδυσι.